

Hallituksen esitys Eduskunnalle koskeva Kansainvälisen työkonferenssin kolmannellakymmenennellätoisella istuntokaudellaan vuonna 1949 hyväksymiä sopimuksia ja suosituksia.

Kansainvälinen työkonferenssi on kolmannellakymmenennellätoisella istuntokaudellaan Genèvessä vuonna 1949 hyväksynyt kahdeksan kansainvälistä sopimusta ja neljä suositusta. Sopimukset koskevat: 1) merenkulkijain palkallista lomaa; 2) laivaväen asuntoja aluksessa; 3) palkkoja, työaikaa aluksessa ja miehitystä; 4) työlausekkeitä välikirjoissa, joissa julkinen viranomainen on sopimuspuolena; 5) palkansuojelua; 6) maksullisia työnvälitystojen; 7) muuttavia työntekijöitä ja 8) järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden periaatteiden soveltamista. Suositukset koskevat: 1) työlausekkeitä välikirjoissa, joissa julkinen viranomainen on sopimuspuolena; 2) palkansuojelua; 3) muuttavia työntekijöitä ja 4) ammatinvalinnan ohjausta.

Viisi edellämainituista sopimuksista katsotaan voitavan heti toteuttaa Suomessa, joten niiden ratifioimiseen pyydetään Eduskunnan suostumusta. Muista sopimuksista ja suosituksista annetaan selostus niiden sisällöstä ja siitä, missä laajuudessa niiden määräykset jo on toteutettu tai voidaan vastaisuudessa toteuttaa.

Liitteeseen sisältyy ratifioitaviksi tarkoitettujen, merenkulkijain palkallista lomaa, laivaväen asuntoja aluksessa, työlausekkeitä välikirjoissa, joissa julkinen viranomainen on sopimuspuolena, maksullisia työnvälitystojen ja sekä järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden periaatteiden soveltamista koskevien sopimusten tekstit sekä kotimaisilla että alkuperäisillä kielillä. Muiden sopimusten ja suositusten tekstit on otettu liitteeseen vain kotimaisilla kielillä.

Selostus työkonferenssin päätöksistä sisältyy sosiaaliministeriön tänä vuonna julkaisemaan Tiedonantojen N:oon 52.

A. Hyväksyttäviksi esitettävät sopimukset:

I. Sopimus (N:o 91), joka koskee merenkulkijain palkallista lomaa (muutettu 1949).

Kansainvälinen työkonferenssi hyväksyi erinäisiä ehdotuksia, jotka sisälsivät eräiden vuoden 1946 merityökonferenssissa hyväksyttyjen sopimusten osittaisen muuttamisen. Nämä sopimukset olivat: N:o 72, joka koskee merenkulkijain palkallista lomaa, N:o 75, joka koskee merimiesten asuntoja aluksessa sekä N:o 76, joka koskee palkkoja, työaikaa aluksessa ja miehitystä.

Vuoden 1946 sopimuksista on esitetty selostus Hallituksen vuonna 1948 Eduskunnalle antamassa, asiaa koskevassa esityksessä (N:o 30/1948). Esityksen mukaisesti Eduskunta puolestaan 9 päivänä marraskuuta 1948 hyväksyi sopimukset N:o 72 ja 75, jotka molemmat myöhemmin on ratifioitu 27 päivänä toukokuuta 1949.

Merenkulkijain palkallista lomaa koskevan sopimuksen 5 artiklan 2 momenttia on muutettu siten, että kun vanhan sopimuksen mukaan loma-ajalta maksettaviin palkkaetuihin tuli sisältyä kohtuullinen rahavastike luontoiseduista, uusi sopimus ei tätä ehdottomasti vaadi. Muutos sisältää siis lievennyksen entiseen määräykseen verrattuna.

Kesäkuun 2 päivänä 1939 annetun merimiesten vuosilomalain 6 §:n mukaan tulee loma-ajan palkkaan, jos palkkaetuihin kuuluu vapaa asunto ja ravinto, myös sisältyä rahavastike merimiehen asunnosta ja ravinnosta valtioneuvoston antamien määräysten mukaisesti.

Kun Suomessa voimassaoleva lainsäädäntö näin ollen takaa merimiehelle samat,

jopa paremmat edut kuin mitä sopimus edellyttää, esitetään näin ollen hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti,

*että Eduskunta puolestaan päättäisi hyväksyä Kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1949 hyväksymän muutetun sopimuksen, joka koskee merenkulkijain palkallista lo-
maa.*

II. Sopimus (N:o 92), joka koskee laivaväen asuntoja aluksessa (muutettu 1949).

Laivaväen asuntoja aluksessa koskevan sopimuksen 1 artiklaan on lisätty uusi 5 momentti, jonka mukaan asianomainen viranomainen voi, neuvoteltuaan laivanvarustajain järjestöjen ja/tai laivanvarustajain ja merenkulkijain bona fide ammatillisten järjestöjen kanssa, sallia poikettavan sopimuksen III:n osan määräyksistä, kuitenkin vain, mikäli tämä viranomainen on vakuuttautunut siitä, että sopimus, poikkeukset huomioonottaenkin takaa laivaväelle sellaiset edut, että olosuhteet kokonaisuudessaan ovat ainakin yhtä edulliset kuin ne olosuhteet, jotka sopimuksen määräysten täydellinen soveltaminen toisi mukanaan. Kaikista tämänkaltaisten poikkeusten yksityiskohdista on jäsenvaltion ilmoitettava Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, jonka tulee niistä ilmoittaa Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille.

Kymmenennen artiklan 10 momentti on muutettu siten, ettei enintään 10 henkilön sijoittaminen samaan suojaan matkustajaluksissa koske ainoastaan talousosastossa palvelevia, vaan voi se riittävien ja mukavampien asuntojen aikaansaamiseksi tapahtua myös laivaväkeen nähden yleensä. Viranomaisen tulee ennen luvan antamista neuvotella laivanvarustajain ja merenkulkijain bona fide ammatillisten järjestöjen kanssa.

Saman artiklan 14 momenttia on muutettu siten, että kielto sijoittaa kahta makuusijaa päällekkäin pitkin aluksen sivua koskee vain niitä kohtia, joissa sivuikkuna on makuusijan yläpuolella.

Artiklan 18 on lisätty uusi 4 momentti, minkä mukaan aluksessa — lukuunottamatta 18 artiklan 2 ja 3 momentissa mainittuja aluksia tai sellaisia aluksia, joihin sopimuksen määräykset olivat sovellettavissa sitä rakennettaessa — joka uudel-

leen rekisteröidään jollakin alueella, jossa sopimus on tullut voimaan, asianomainen viranomainen voi, neuvoteltuaan laivanvarustajain järjestöjen ja/tai laivanvarustajain sekä merenkulkijain bona fide ammatillisten järjestöjen kanssa, vaatia suoritettavaksi sellaisia muutoksia aluksen saattamiseksi vastaamaan sopimuksen vaatimuksia, joita, esiintyvät käytännölliset tekijät huomioon ottaen, pidetään mahdollisina. Sellaiset muutokset katsotaan sopimuksen määräysten lopulliseksi täyttämiseksi, kunnes alus ehkä jälleen uudelleen rekisteröidään. Käytännössä tämä tietää sitä, että ulkomailta ostettu alus asetetaan samanlaiseen asemaan kuin sopimuksen voimaan tullessa jäsenvaltiossa rakenteilla tai uusittavana oleva alus.

Kaikki muutokset ovat lievennyksiä entisen sopimuksen määräyksiin. Kun marraskuun 20 päivänä 1948 merimiesten asunnoista aluksissa annettu asetus peitti vuoden 1946 sopimuksen määräykset, ei uuden sopimuksen ratifioimiselle ole esteitä.

Käytännössä voidaan näitä lievennyksiä noudattaa myös Suomessa, koska asuntoasetuksen 47 §:n mukaan merenkulkuhallitus voi, milloin asetuksen määräysten noudattaminen on käytännössä mahdotonta, aiheuttaisi kohtuuttomia kustannuksia tai tuottaisi alukselle olennaista haittaa tai se muutoin havaitaan kohtuuttomaksi tai sopimattomaksi, yksityistapauksessa hakemuksesta myöntää poikkeuksia tämän asetuksen määräyksistä edellytyksin, ettei poikkeuksen myöntäminen ole vastoin asiaa koskevaa kansainvälistä sopimusta.

Asiasta on hankittu merityökomitean lausunto ja on komitea katsonut, että uusi sopimus olisi Suomessa ratifioitava.

Edellä olevaan viitaten esitetään näin ollen hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti,

että Eduskunta puolestaan päättäisi hyväksyä Kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1949 hyväksymän muutetun sopimuksen, joka koskee merimiesten asuntoja aluksessa.

III. Sopimus (N:o 94), joka koskee työlausekkeita välikirjoissa, joissa julkinen viranomainen on sopimuspuolena.

Työkonferenssi on vuosien kuluessa eri tilaisuuksissa kiinnittänyt huomiota yleis-

ten töitten työoloihin. Siten konferenssi hyväksyi vuonna 1936 sopimuksen työajan lyhentämisestä yleisissä töissä. Vuonna 1937 konferenssi hyväksyi suosituksen yleisten töiden kansallisesta suunnittelusta.

Nyt hyväksytyn sopimuksen päätarkoituksena on taata, että vahvistetut työehdot suojataan urakkatarjousten aiheuttamaa kilpailua vastaan. Sopimuksessa määrätään, että julkisten viranomaisten solmimien sopimusten tulee sisältää lausekkeita, jotka takaavat asianomaisille työntekijöille vähintään yhtä edulliset työehdot palkkaan, työaikaan ja muuhun nähden kuin ne, mitkä ovat voimassa samankaltaisissa töissä kysymyksessä olevassa ammatissa tai työalalla sillä alueella, missä työ suoritetaan ja jotka on määrätty a) työehtosopimuksella tai jollakin muulla neuvottelumenettelyllä, b) välitystuomiolla tai c) kansallisella lainsäädännöllä. Mikäli mainittuja työehtoja ei ole määritelty alueella, missä työ suoritetaan, tulee niiden lausekkeiden, jotka sisältyvät välikirjaan, taata asianomaisille työntekijöille palkka, työaika ja muut työehdot vähintään yhtä edullisiksi kuin a) työehtosopimuksen tai muun sovitun neuvottelumenettelyn, välitystuomion tai kansallisen lainsäädännön määrittelemät ehdot samanlaatuudesta työstä kysymyksessä olevassa ammatissa tai työalalla lähimmällä verrattavissa olevalla alueella, tai b) kuin se yleinen taso, mitä sopimuspuolen kanssa samaan ammattiin tai työalaan kuuluvat työnantajat samanlaisissa olosuhteissa noudattavat. Jos määräyksiä, mikäli koskee välikirjan tarkoittamien työntekijäin terveyttä, turvallisuutta ja huoltoa, ei ole olemassa kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksessa tai välitystuomiossa, tulee asianomaisen viranomaisen ryhtyä toimenpiteisiin taatakseen mainituille työntekijöille oikeudenmukaiset ja kohtuulliset olot, mitä tulee terveyteen, turvallisuuteen ja huoltoon.

Sopimusta sovelletaan välikirjoihin, jotka julkiset viranomaiset ovat solmineet yksityisten työnantajien kanssa ja jotka tarkoittavat rakentamista sekä uusimis-, kunnostamis- ja purkamistöitä tai materiaalin, tarvikkeitten tai kaluston valmistamista, kokoamista, käsittelyä tai kuljetusta, sekä palvelusten suoritusta tai hankintaa. Sopi-

musta sovelletaan myöskin töihin, joita suoritaa aliurakoitsija tai se, jolle välikirja on siirretty. Sopimuksen soveltamisen ulkopuolelle voidaan jättää ne henkilöt, jotka ovat johtavissa asemissa tai joitten työ on teknillistä tai tieteellistä laatua ja joitten työehtoja ei ole määritelty kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksessa tai välitystuomiossa ja jotka eivät tavallisesti suorita ruumiillista työtä.

Suomessa ovat kosketellut asiat käytännössä jo järjestetyt siten, että sopimuksen määräykset ovat tosiasiallisesti täytetyt. Työnantajain ja työntekijäin asianomaisten ammatillisten järjestöjen kesken on voimassa maatakasittävät työehtosopimukset, joiden perusteella sopimuksiin sidotut työnantajat ovat velvolliset noudattamaan sopimuksissa määrättyjä palkkoja ja työehtoja, suorittivatpa he valtion tai yksityisten töitä. Valtiovalta on sopimuksilla sitoutunut itse teettämissään töissä noudattamaan samoja palkka- y. m. työehtoja mitä vastaavasti on käytännössä yksityisillä, joten palkka- ja työehdot ovat siis käytännössä järjestetyt työehtosopimusten perusteella. Työaika on määritelty 2 päivänä elokuuta 1946 annetulla työaikalalla, jossa laissa on määräykset myös yli- ja pyhätyökorvauksista sekä erinäisistä muista työaikaan koskevista seikoista. Vuosilomat on vahvistettu 27 päivänä huhtikuuta 1946 annetulla työntekijäin vuosilomalalla. Työntekijäin turvallisuuskysymyksistä on määräyksiä 20 päivänä elokuuta 1948 annetussa tapaturmavakuutuslaissa, 28 päivänä maaliskuuta 1930 annetussa työturvallisuuslaissa sekä useissa muissa työntekijäin suojelua koskevissa laeissa ja asetuksissa sekä valtioneuvoston eri aloille vahvistamissa järjestyssäännöissä. Ammattientarkastuksen tehtävänä on valvoa työntekijäin suojelua koskevien lakien ja asetusten sekä valtioneuvoston vahvistamien järjestyssääntöjen noudattamista.

Edelläolevaan viitaten esitetään näinollen hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti,

että Eduskunta puolestaan päättäisi hyväksyä Kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1949 hyväksymän sopimuksen, joka koskee työlausekkeita välikirjoissa, joissa julkinen viranomainen on sopimuspuolena.

IV. Sopimus (N:o 96), joka koskee maksullisia työnvälitystoimistoja (muutettu 1949).

Jo vuonna 1936 on Suomi ratifioinut työkonferenssin vuonna 1933 hyväksymän sopimuksen, joka koskee maksullisia työnvälitystoimistoja.

Nyt käsiteltävänä olevan sopimuksen mukaan, jonka työkonferenssi on hyväksynyt vuonna 1949, tulee jokaisen jäsenvaltion, joka ratifioi sopimuksen, ilmoittaa ratifioimisasiakirjassaan, hyväksyykö se uuden sopimuksen II osan mukaisesti voittoa tavoittelevat työnvälitystoimistot kokonaan lakkautettaviksi ja muun työnvälitystoiminnan säännösteltäväksi (tämä osa sopimusta vastaa Suomen aikaisemmin asiassa ratifioimaa sopimusta) vaiko sopimuksen III osan mukaisesti vain voittoa tavoittelevien työnvälitystoimistojen samoin kuin maksullisen työnvälitystoiminnan säännöstelyn asettamalla nämä toimistot asianomaisen viranomaisen valvonnan alaisiksi.

Samalla kun sopimuksen II osa eräin poikkeuksin kokonaan kieltää voittoa tavoittelevan työnvälitystoiminnan, tyytyy se, samoin kuin Suomen aikaisemmin ratifioima sopimuskin, vain säännöstelemään sellaisen maksullisen työnvälitystoiminnan, joka ei tavoittele voittoa ja joka tulisi olemaan edelleenkin sallittua. Näitä toimistoja saadaan edelleenkin perustaa vain asianomaisen viranomaisen myöntämällä toimiluvalla ja ne saavat ottaa välityksistään vain tämän viranomaisen vahvistamia maksuja. Muussakin suhteessa nämä toimistot ovat viranomaisen jatkuvan valvonnan alaisia.

Niiden jäsenvaltioiden taas, jotka ratifioivat sopimuksen III osan määräykset, on asetettava voittoa tavoittelevat työnvälitystoimistot asianomaisen viranomaisen valvonnan alaisiksi. Niille saadaan myöntää vain vuoden ajaksi toimilupa, joka voidaan harkinnan mukaan uudistaa. Viranomaisen on vahvistettava ne maksut, jotka nämä toimistot saavat periä välityksistään. Maksullinen työnvälitystoiminta, joka ei tavoittele voittoa, olisi säännösteltävä samoin kuin edellä on selostettu sopimuksen II osan määräyksiä sovellettaessa.

Suomi on kansallisessa lainsäädännössään

jo varsin aikaisin toteuttanut sopimuksen II osan määräykset. Jo vuonna 1917 työnvälityksestä annetulla lailla kiellettiin yksityinen ansiotarkoituksessa tapahtuva työnvälitys. Tämä periaate säilytettiin sittemmin 27 päivänä maaliskuuta 1926 annetussa ja samoin nykyisin voimassaolevassa 23 päivänä heinäkuuta 1936 annetussa työnvälityslaisissa. Yhdistykset voivat voimassaolevan lain nojalla erikoisluvan perusteella välittää työtä tai työntekijöitä omille jäsenilleen, jolloin samalla vahvistetaan se maksu, joka työnvälityksestä saadaan kantaa. Sopimuksen II osan säännökset niin ansiotarkoituksessa toimivista kuin muistakin maksullisista työnvälitystoimistoista ovat näin ollen meillä jo voimassaolevan lain mukaisia.

Kun Suomi on jo v. 1922 ratifioinut v. 1920 tehdyn kansainvälisen sopimuksen, joka kieltää yksityisen työnvälitystoiminnan merimiehille sekä v. 1936 maksullisia työnvälitystoimistoja koskevan sopimuksen, joka vastaa uuden sopimuksen II osan määräyksiä, tuntuu asianmukaiselta, että Suomen taholta ratifioidaan nyt puheenaoleva sopimus sen II osan määräysten mukaisesti.

Ylläesitettyyn viitaten esitetään näin ollen hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti:

että Eduskunta puolestaan päättäisi hyväksyä Kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1949 hyväksymän muutetun sopimuksen, joka koskee maksullisia työnvälitystoimistoja sopimuksen II osan määräysten mukaisesti.

V. Sopimus (N:o 98), joka koskee järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden periaatteiden soveltamista.

Sen johdosta, että eräissä maissa on ilmennyt erimielisyyttä ja vaikeuksia järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden periaatteiden soveltamisesta, on Kansainvälisessä työkonferenssissa jo useitten vuosien aikana käsitelty tähän liittyviä kysymyksiä. Tästä kysymysryhmästä työkonferenssi on v. 1948 hyväksynyt ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua koskevan kansainvälisen sopimuksen, jonka myös Suomen Hallitus Eduskuntaa kuultaan on ratifioinut.

Edellä mainittua sopimusta täydentää työkonferenssin v. 1949 hyväksymä sopimus, joka koskee järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden periaatteiden soveltamista. Tämän sopimuksen mukaan työntekijäin tulee saada riittävää suojelua toimenpiteitä vastaan, jotka tähtäävät ammatillisen järjestäytymisen ehkäisemiseen ja vaikeuttamiseen työpaikalla. Tällaisena toimenpiteenä on pidettävä ehtoa, että työntekijäin työnsaannin edellytyksenä on, ettei hän liity ammatilliseen järjestöön tai että hän eroaa järjestöstä, johon hän kuuluu, sekä myöskin sitä, että työntekijä erotetaan tai hänelle saatetaan vahinkoa muulla tavoin sen johdosta, että hän kuuluu ammatilliseen järjestöön ja osallistuu järjestön toimintaan työajan ulkopuolella tai, työnantajan suostumuksella, myöskin työaikana. Sopimuksen mukaan on työntekijäin ja työnantajain järjestöjen saatava riittävää suojelua myöskin sitä vastaan, että vastapuolen, sen asiamiehen tai sen jäsenen puolelta sekaannutaan järjestön perustamiseen, toimintaan tai hallintoon. Tällaiseksi asioihin sekaantumiseksi katsotaan sopimuksen mukaan toimenpiteet sellaisten työntekijäjärjestöjen perustamiseksi tai tukemiseksi rahallisesti, jotka ovat työnantajan tai työnantajajärjestön vaikutusvallan alaisia. Samanlaisena sekaantumisena on sopimuksen mukaan pidettävä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on muulla tavoin asettaa työntekijäjärjestöt työnantajan tai työnantaja-järjestön valvonnan alaisiksi.

Edellä sanotun järjestäytymisoikeuden loukkaamattomuuden turvaamiseksi on perustettava kussakin maassa olosuhteiden mukaisia elimiä, jos se on tarpeellista. Jos on tarpeellista, on lisäksi ryhdyttävä olosuhteitten mukaisiin toimenpiteisiin sellaisten menettelytapojen kehittämiseksi ja käyttämiseksi, jotka koskevat työnantajain ja työnantajajärjestöjen sekä toisaalta työntekijäjärjestöjen välillä käytäviä vapaita työehtosopimusneuvotteluja työehtojen järjestämiseksi.

Kunkin maan lainsäädännössä on sopimuksen mukaan määrättävä, missä määrin sitä on sovellettava puolustusvoimiin ja poliisiin. Sopimus ei koske valtion virkamiehiä, eikä sitä voida tulkita siten, että se

rajoittaa heidän oikeuksiaan tai vahingoittaa heidän asemaansa.

Kuten alussa mainitussa esityksessä Eduskunnalle ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua koskevan kansainvälisen sopimuksen hyväksymisestä on mainittu, on näiden sopimusten perusteena olevat periaatteet hyväksytty Suomen voimassa olevassa lainsäädännössä, lähinnä Suomen hallitusmuodossa sekä yhdistyslaissa 4 päivältä tammikuuta 1919 ja 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetussa työsopimuslaissa. Sen jälkeen kun 6 päivänä helmikuuta 1931 annettu laki työrauhan suojelemisesta on kumottu 29 päivänä marraskuuta 1945 annetulla lailla, ei puheena olevassa suhteessa edellä mainittujen lakien lisäksi olekaan voimassa muuta kuin rikoslaki ja sota-väen rikoslaki. Myöskään käytännössä meillä ei ole ilmennyt sellaisia epäkohtia yhdistystoiminnan alalla, joita puheena olevan sopimuksen avulla pyritään poistamaan. Näin ollen ei meidän oloissamme myöskään ole aihetta perustaa erityisiä elimiä turvaamaan järjestäytymisoikeuden loukkaamattomuutta.

Kun maamme lainsäädäntö sekä oikeudellinen ja hallinnollinen käytäntö noudattavat sopimuksen määräyksiä, ja kun on pidettävä asianmukaisena, että maamme ratifioi sopimuksen, esitetään hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti,

että Eduskunta puolestaan päättäisi hyväksyä Kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1949 hyväksymän sopimuksen, joka koskee järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden periaatteiden soveltamista.

B. Sopimukset, joita ei esitetä hyväksyttäviksi sekä suositukset.

I. Sopimus (N:o 93), joka koskee palkkoja, työaika aluksessa ja miehitystä (muutettu 1949).

Hallituksen Eduskunnalle v. 1948 antamassa esityksessä, joka koski eräiden Kan-

sainvälisen työkonferenssin v. 1946 hyväksymien sopimusten hyväksymistä Suomessa, oli tultu siihen tulokseen, ettei palkkoja, työaikaa aluksessa ja miehitystä koskevaa sopimusta toistaiseksi voida Suomessa ratifioida. Syynä tähän oli ennen kaikkea se, että sopimusta vastaavia säännöksiä miehityksestä ei ollut Suomen lainsäädännössä, koska uusi merityöaikalaki oli vasta valmistella. Lisäksi kiinnitettiin huomiota siihen, ettei sopimuksessa ollut erivapauseikä siirtymäsäännöksiä ja ettei ylityötä saanut teettää säännöllisesti.

Sopimusta on nyt muutettu siten, että sen 18 artiklaan sisältyvää säännöllisesti toistuvan ylityön kieltä on lievennetty muuttamalla 1 momentti sellaiseksi, että säännöllisesti toistuvan ylityön teettämistä on, mikäli mahdollista, vältettävä, ja 27 artiklassa on sopimuksen voimassaoloaika lyhennetty kymmenestä viiteen vuoteen.

Tehdyistä lievennyksistä huolimatta ei sopimusta uudessakaan muodossa edellä sanotuista syistä voida Suomessa ratifioida, koska Suomen lainsäädäntö edelleen poikkeaa sopimuksen määräyksistä eikä ole varmuutta siitä, että lainsäädäntö, joka on paraikaa Eduskunnan käsiteltävänä, tulee sopimuksen mukaiseksi. Mainittakoon, että tämä sopimus aikaisemmassa muodossaan on toistaiseksi ratifioitu ainoastaan yhdessä maassa, nimittäin Australiassa.

Näin ollen ehdotetaan, että kysymys tämän sopimuksen hyväksymisestä jätettäisiin toistaiseksi lepäämään.

II. Suositus (N:o 84), joka koskee työlausukkeita välikirjoissa, joissa julkinen viranomainen on sopimuspuolena.

Tämä suositus täydentää edellä tässä esityksessä mainittua samannimistä sopimusta ja määrää mm., että milloin yksityisille työnantajille myönnetään valtion apua tai lupia harjoittaa yleishyödyllistä toimintaa, on työpalkkoihin, ylityökorvauksiin, työaikaan, lomiin ja sairaslomiin näiden sovellettava oleellisesti samanlaisia määräyksiä kuin julkisissa välikirjoissa esitetty lausekkeet sopimuksen mukaan edellyttävät.

Suosituksen määräykset on Suomessa jo toteutettu.

III. Sopimus (N:o 95) ja suositus N:o 85), jotka koskevat palkansuojelua.

Sopimuksen tärkeimmät määräykset käsittelevät lukuisia kysymyksiä, jotka liittyvät työntekijöiden palkkojen suojelemiseen ja muodostavat laajan, kansainvälisiä määräyksiä sisältävän asiakirjan tässä kysymyksessä.

Sopimus määrittelee käsitteen palkka sekä sisältää sen yleisen periaatteen, että palkka, joka on maksettava käteisellä, on suoritettava laillisilla maksuvälineillä, tai erityisten olosuhteitten vuoksi pankkishekeillä, postivekseleillä tai postiosoituksilla. Osittainen palkanmaksu luonnossa on kuitenkin sallittu.

Palkka on yleensä maksettava suoraan asianomaiselle työntekijälle, eikä työnantaja saa millään tavalla rajoittaa työntekijän oikeutta käyttää palkkansa mielensä mukaan. Tässä yhteydessä sopimus sisältää määräyksiä, joiden tarkoituksena on suojella työntekijää väärinkäytöksiä vastaan, jotka voivat syntyä esimerkiksi työpaikkamyymälöiden pidosta. Palkanpidätykset ovat luvallisia vain niillä ehdoilla ja siinä laajuudessa, kuin on säädetty maan lainsäädännössä tai määrätty työehtosopimuksessa tai välitystuomiossa.

Lisäksi määrätään sopimuksessa, että palkka voidaan ulosmitata tai panna takavarikkoon ainoastaan sillä tavoin ja siinä laajuudessa, kuin kansallisessa lainsäädännössä säädetään, ja että palkka on suojattava ulosmittaukselta tai takavarikolta siinä määrin kuin pidetään tarpeellisena työntekijän ja hänen perheensä toimeentulon turvaamiseksi. Jos yritys tekee konkurssin, tulee siinä työskennelleillä työntekijöillä olla etuoikeutettujen velkojien asema niiden palkkojen suhteen, jotka kuuluvat heille siitä työstä, jonka he ovat suorittaneet sellaisena konkurssia tai suoritus tilaa edeltäneenä aikana, josta säädetään kansallisessa lainsäädännössä, tai niihin jo ansaittuihin palkkoihin nähden, jotka eivät ylitä kansallisessa lainsäädännössä säädettyä määrää. Palkka, joka on etuoikeutettua saatavaa, on maksettava kokonaan ennen ilman etuoikeutta olevien velkojien saatavia.

Palkka on maksettava säännöllisin väliajoin. Rahapalkka on maksettava työpäi-

vinä ja työpaikalla tai sen läheisyydessä, ellei kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksessa tai välitystuomiossa toisin määrätä, tai mikäli eivät muut järjestelyt, joista asianomaiset työntekijät ovat tietoisia, näytä sopivammilta.

Kesäkuun 1 päivänä 1922 annetun työsopimuslain 18 §:n 1 momentin ja 11 §:n 1 momentin mukaan voidaan koko palkka maksaa luontoissuorituksina, joten Suomen lainsäädäntö on tässä suhteessa väljempi kuin sopimus. Lisäksi luontoissuoritusta ei rajoiteta laissa niinkuin sopimuksessa määrätynlaisiin töihin tai tapauksiin.

Sopimus edellyttää erinäisiin toimenpiteisiin ryhtymistä luontoisetuihin nähden, milloin niitä voidaan käyttää palkkana. Suomen lain mukaan on olemassa sopimussvapaus myös luontoisetuihin nähden. Niinpä ei voida vaatia, että nämä vastaavat työntekijän henkilökohtaista tarvetta, kuten sopimus edellyttää, vaan riittää se, että ne ovat oikeassa suhteessa sovittuun työhön. Työntekijää ei kuitenkaan tässäköhän kohdin yhteiskunnan taholta suojella muissa tapauksissa kuin, milloin hänen hädänalaista tilaansa tai tietämättömyyttään tai ymmärtämättömyyttään on käytetty hyväksi. Silloin on sopimus työsopimuslain 12 §:n mukaan mitätön. Jonkinlaista pohjaa luontoisetujen arvioinnille antaa työsopimuslain 11 §:n 2 momentti, jonka mukaan luontoisedut on työsopimuksessa rahassa arvioitava, jollei niillä ole yleisesti käypää hintaa.

Milloin ei ole mahdollista käyttää muita myymälöitä tai palveluksia, tulee asianomaisen viranomaisen sopimuksen mukaan ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta varmistetaan tavaroiden myynti ja palvelusten toimittaminen oikeilla ja kohtuullisilla hinnoilla. Työnantajan perustamia työpaikkamyymälöitä ei saa harjoittaa eikä palveluksia toimittaa hyötymistarkoituksessa, vaan asianomaisten työntekijäin etua silmällä pitäen. Tällaista nimenomaista ja yleistä säännöstä ei lainsäädännössämme ole. Metsä- ja lauttaustyöväen yhteisasunnoista 28 päivänä helmikuuta 1947 annetun lain 12 §:ssä säädetään, että asunnossa tai sen välittömässä läheisyydessä tulee olla ruo'an valmistukseen sopiva liesi, taikka tulee työntekijäin saada kohtuullisesta mak-

susta ostaa tarvitsemansa lämmin ruoka. Muiden tavaroiden myynnistä ei tässäkään laissa ole säännöksiä.

Sopimuksen mukaan jokainen palkanpidätys, jonka tarkoituksena on varmistaa, että työntekijä maksaa suoraan tai epäsuorasti työnantajalle, hänen edustajalleen tai mille tahansa välittäjälle saadakseen tai säilyttääkseen työpaikan, on kielletty. Suomessa ei suoranaista kieltoa tällaista palkanpidätystä vastaan ole, mutta voitaneen siihen kuitenkin osittain soveltaa työsopimuslain 18 §:n 3 momentissa ja 25 §:ssä olevia säännöksiä.

Sopimuksen mukaan palkanmaksu on kielletty anniskeluravintoloissa tai muissa samankaltaisissa paikoissa sekä, jos se on välttämätöntä väärinkäytösten estämiseksi, vähittäismyyntiä harjoittavissa liikkeissä ja huvittelupaikoissa, paitsi kun on kysymys sellaisissa yrityksissä työskentelevistä henkilöistä. Tätä vastaavaa kieltoa ei ole Suomen lainsäädännössä.

Kun voimassa oleva lainsäädäntömme, vaikka se perustuu samoille yleisille periaatteille kuin sopimuskin, ei yksityiskohdissa täysin vastaa sapimuksen määräyksiä, ei sopimusta tässä vaiheessa voida esittää hyväksyttäväksi.

Palkansuojelua koskeva suositus täydentää sopimuksen määräyksiä. Se sisältää mm. yksityiskohtaiset säännökset palkanpidätysten rajoittamiseksi koskemaan vain sellaista menetystä tai vahinkoa, jonka työntekijä selvästi on aiheuttanut työnantajan tuotteille, omaisuudelle tai laitoksille. Lisäksi suositus käsittelee mm. palkanmaksun määräaikaaisuutta, palkkaehtojen ilmoittamista työntekijöille ja ilmoituksia työntekijöille ansaitun palkan suuruudesta ja palkkalistoista.

Suositus voidaan meillä tätä nykyä kuten sopimuskin vain osittain toteuttaa.

IV. Sopimus (N:o 97 ja suositus (N:o 86), jotka koskevat muuttavia työntekijöitä.

Tällä sopimuksella ja suosituksella muutetaan ja täydennetään työkonferenssin v. 1939 pidetyssä istunnossa hyväksyttyä sopimusta ja suositusta, jotka koskivat muuttavien työntekijäin työhönhankkimista,

työnvälitystä ja työehtoja ja joita on selostettu Hallituksen esityksessä Eduskunnalle vuoden 1946 valtiopäiville.

Sopimus ja suositus käsittelevät maasta toiseen siirtyvien työntekijäin neuvontaa, avustamista, työhönhankkimista, työnvälitystä, lääkintähuoltoa, palkka- ja sosiaalisia etuja sekä kotiinpalauttamista. Niitä ei kuitenkaan sovelleta rajaseudun työntekijöihin, vapaan ammatin harjoittajiin eikä taiteilijoihin näiden siirtyessä toiseen maahan lyhyeksi ajaksi eikä myöskään merimiehiin.

Sopimus velvoittaa jäsenvaltiot antamaan Kansainvälisen työtoimiston ja jokaisen muun jäsenvaltion käytettäväksi tietoja maasta- ja maahanmuuttoa koskevasta kansallisesta politiikasta ja lainsäädännöstä sekä niistä erikoismääräyksistä, jotka koskevat työntekijäin muuttoliikettä sekä heidän työ- ja elinehtojaan, ynnä asianomaisen jäsenvaltion näitä kysymyksiä koskevista sopimuksista. Jäsenvaltion on sitouduttava järjestämään asianmukainen maksuton elin muuttavien työntekijäin neuvontaa ja avustamista varten ja varsinkin luotettavien tietojen hankkimiseksi heille. Sopimus velvoittaa jäsenvaltiot ryhtymään toimenpiteisiin maasta- ja maahanmuuttoa koskevan harhaanjohtavan propagandan estämiseksi. Niinikään on jäsenvaltioiden ryhdyttävä toimenpiteisiin helpottaakseen muuttavien työntekijäin lähtöä, matkaa ja vastaanottoa.

Järjestettyä työntekijäin joukkomuuttoa on meillä tapahtunut vain Ruotsiin ja järjestäjinä ovat olleet työnvälitysviranomaiset kummassakin maassa. Suomen taholta tämä kuitenkin on lähinnä merkinnyt työtömien väliaikaista sijoitusta metsä- ym. töihin Ruotsissa. Erikoiselimiä puheena olevaa kysymystä varten, joita sopimus ja suositus edellyttävät, ei meillä ole olemassa, koska ei ole edellytetty tällaisia muuttoa suuressa mittakaavassa. Vielä vähemmän voidaan edellyttää työntekijäin muuttamista muista maista Suomeen. Myöskään nykyään voimassa oleva työnvälityslainsäädäntö ei edellytä sellaista työnvälitysverkostoa, joka voisi tyydyttävästi hoitaa sille tässä asiassa kuuluvat tehtävät. Kun saadaan aikaan uusi Eduskunnassa par'aikaa vireillä oleva työnvälityslainsäädäntö, on aihetta, varsinkin jos muuttoliike jatkuu

siinä laajuudessa, minkä se aivan viime aikoina on saanut, ottaa harkittavaksi kysymys sellaisista järjestelyistä, joita sopimus ja suositus tarkoittavat. Tätä nykyä ei sopimusta voida ratifioida eikä myöskään suositusta kokonaisuudessaan toteuttaa.

V. Suositus (N:o 87), joka koskee ammatinvalinnan ohjausta.

Kansainvälinen työjärjestö on pitänyt ammatinvalinnan ohjaustoimintaa asiana, joka on omiaan edistämään työvoiman tehokasta hyväksikäyttöä, joten kaikissa jäsenvaltioissa olisi ryhdyttävä tätä tarkoitaviin toimenpiteisiin. Ammatinvalinnan ohjauksen toteuttamisesta ei kuitenkaan ole esitetty tehtäväksi sopimusta, koska asia tähän mennessä on eri maissa hoidettu eri tavalla ja olosuhteet maissa, joissa työ olisi vasta aloitettava, ovat paljon jälessä sellaisista maista, joissa ohjaustoiminta jo on yleistä ja sen perusteet selvitettyt.

Suomessa on ammatinvalinnan ohjaustoimintaa toistaiseksi harjoitettu vain Helsingin ja vähäisessä määrässä muiden suurimpien kaupunkien työnvälitystoimistojen nuorisovälitysosastojen toimesta työnvälityslain 3 §:n perusteella. Tässä laissa ei ole säädetty mitään ammatinvalinnan ohjauksen toimintaperiaatteista tai laajuudesta, vaan ainoastaan annettu asianomaiselle ministeriölle oikeus kunnanvaltuustoa kuultuaan määrätä työnvälitystoimistoon perustettavaksi erityinen osasto ammatinvalinnan ohjausta varten. Viime vuosina on Helsingin työnvälitystoimiston ammatinvalinnan ohjaus kuitenkin oma-aloitteisesti asettunut yhteyteen myös kaupungin kansa- ja oppikoulujen kanssa toimeenpannen sekä neuvonta- ja neuvottelutilaisuuksia ja julkaisten oppilaille jaettavaa ammatinvalintaa käsittelevää kirjallisuutta.

Sotainvalidiiden koulutuksessa otettiin heti käytäntöön myös soveltuvuuden selvitys ja samaa on myöhemmin pyritty toteuttamaan myös muiden nuorten invalidien koulutuksessa.

Meillä on pyritty selvittämään myös yleisen ammatinvalinnan ohjaustoiminnan edellytyksiä. Valtioneuvoston v. 1943 asettama komitea, jonka suunnittelemat toimenpiteet olivat yleensä yhtä pitävät

suosituksessa mainittujen kanssa, esitti, että asiassa olisi ryhdyttävä kiireellisiin toimenpiteisiin. Ohjaus oli suunniteltu kokonaan valtion toteutettavaksi, jolloin se olisi ollut ulotettavissa myöskin maaseudulle. Saman vuoden lopulla asetettiin vielä uusi toimikunta, joka yleensä yhtyi aikaisemman komitean kantaan, mutta esitti toteuttamisen tapahtuvaksi kunnallisella pohjalla. Kumpikin komitea piti ammattikasvatusviranomaisia sopivina ammatinvalinnan ohjauksen keskitettyyn toteuttamiseen. Yhdenmukaisesti tämän kanssa perustettiin, Eduskunnan myönnettyä tarvittavat varat v:n 1945 tulo- ja menoarviossa, kauppa- ja teollisuusministeriön ammattikasvatusosastoon erityinen toimisto yleisen ammatinvalinnan ohjaustoiminnan valmistelua ja toteuttamista varten.

Talousneuvoston lausunnon perusteella, joka puolsi ohjauksen pikaista toimeenpanemista, mutta esitti toimeenpanijaksi työnvälitysviranomaisia, asiaa koskevan lainsäädännön valmistelu annettiin v. 1948 kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle. Sen mukaisesti sisältyikin Hallituksen esitykseen työnvälityslainsäädäntö, joka annettiin Eduskunnalle keväällä v. 1949, myös esitys ammatinvalinnan ohjauksesta työnvälityk-

sen yhteydessä. Sen mukaan toiminnan laajuus olisi voitu kehittää tarkoituksenmukaiseksi ja myös ottaa huomioon useimmat suosituksessa esitetyistä periaatteista. Näistä sekä yhteistyöstä koulujen ym. laitosten kanssa oli tarkoitus säätää asetuksella. Tämä esitys lykättiin kuitenkin Eduskunnan käsiteltäväksi seuraavien vaalien jälkeen.

Suosituksessa hyväksytyt periaatteet ovat meillä yleisesti hyväksytyt ja myöskin toteutettavissa. Hallinnolliseen järjestelyyn nähden suositus on väljä, ja vaikkei vielä pidettäisikään lopullisesti selvitettyinä, minkä viranomaisen tulee huolehtia erityisesti kouluikäisen nuorison ammatinvalinnan ohjauksen toteuttamisesta, eivät esitetyt eri vaihtoehdotkaan ole ristiriidassa suosituksen kanssa. Toimihenkilöiden koulutukseen ja tutkimustoimintaan olisi kuitenkin suosituksen mukaisesti kiinnitettävä erityistä huomiota, samoin kuin eri intressipiirien sekä työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen yhteistoimintaan ammatinvalinnan ohjauksen toteuttamisessa.

Vireillä olevien suunnitelmien tultua toteutetuiksi voidaan edellä olevaan viitaten katsoa, että suosituksen pääasiallinen sisältö tulee meillä sovelletuksi.

Helsingissä 28 päivänä syyskuuta 1951.

Tasavallan Presidentti

J. K. PAASIKIVI.

Ministeri *Emil Huunonen.*

A. Hyväksyttyväksi esitettyjen sopimusten tekstit.

I. Sopimus (N:o 91), joka koskee merenkulkijain palkallista lomaa (muutettu 1949).

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutuna Genèvessä 8 päivänä kesäkuuta 1949 kolmannenkymmenennen toisen istutokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat merenkulkijain palkallista lomaa koskevan sopimuksen, 1946, osittaista muuttamista, minkä sopimuksen konferenssi hyväksyi kahdenkymmenennellä kahdeksannella istutokaudellaan, kysymys, mikä on kahdentenatoista kohtana istutokauden päiväjärjestyksessä, sekä

katsoen, että nämä ehdotukset on laadittava kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä kahdeksantenatoista päivänä kesäkuuta 1949 seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee merenkulkijain palkallista lomaa (muutettu), 1949”:

1 artikla.

1. Tätä sopimusta sovelletaan jokaiseen mertakulkevaan, julkisen yhteisön tai yksityisen omistamaan konealukseen, jota ansiotarkoituksessa käytetään lastin tai matkustajien kuljetukseen ja joka on rekisteröity alueella, johon nähden tämä sopimus on voimassa.

2. Kansallisessa lainsäädännössä on määrättävä, milloin alusta on pidettävä mertakulkevana aluksena.

3. Tätä sopimusta ei sovelleta:

a) alkeellista rakennetta oleviin puihin aluksiin kuten dhows ja junks;

b) aluksiin, joita käytetään kalastukseen tai siihen välittömästi liittyvään toimintaan

tai hylkeenpyyntiin tai senkaltaiseen toimintaan;

c) joensuissa liikennöiviin aluksiin (estuarial craft).

4. kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa voidaan myöntää poikkeuksia tämän sopimuksen määräyksistä alle 200 rekisteritonnin bruttovetoisiin aluksiin nähden.

2 artikla.

1. Tätä sopimusta sovelletaan jokaiseen, missä toimesta tahansa aluksessa olevaan henkilöön, lukuunottamatta:

a) luotsia, joka ei kuulu laivaväkeen;

b) lääkäriä, joka ei kuulu laivaväkeen;

c) sairaanhoitajia, joiden tehtävänä on yksinomaan sairaanhoito, ja muuta sairaalahenkilökuntaa, joka ei kuulu laivaväkeen;

d) henkilöitä, jotka tekevät työtä yksinomaan omaan lukuunsa tai saavat palkkansa voitto- tai tulo-osuutena;

e) henkilöitä, jotka eivät saa toimestaan palkkaa tai jotka saavat vain nimellisen palkan;

f) henkilöitä — ei kuitenkaan radiosähköttäjiä tai radiolennätinyhtiön palveluksessa olevia sähköttäjiä — jotka on ottanut toimeen alukseen muu työnantaja kuin laivanvarustaja;

g) satamatyöntekijöitä, jotka seuraavat aluksen mukana kuulumatta laivaväkeen;

h) henkilöitä, jotka ovat toimesta valaanpyynti- tai keittimöaluksissa tai muutoin osallistuvat valaanpyyntiin tai vastaavaan toimintaan ehdoin, joista määrätään merenkulkijain järjestön tekemässä, palkkaa, työaikaa ja muita ehtoja koskevassa erityisessä valaanpyyntiä tai senkaltaista toimintaa tarkoittavassa työehtosopimuksessa;

i) henkilöitä, jotka ovat toimessa sata-massa, mutta jotka varsinaisesti eivät ole toimessa aluksen ollessa merellä.

2. Asianomainen viranomainen voi, neuvoteltuaan asianomaisten laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjen kanssa, myöntää poikkeuksia sopimuksen soveltamisesta päällikköön, ensimmäiseen perämieheen ja ensimmäiseen konemestariin, joilla kansallisen lainsäädännön tai työehtosopitusten nojalla on vuosilomaan nähden vähintään yhtä hyvät työehdot kuin mitä tässä sopimuksessa määrätään.

3 artikla.

1. Jokaisella, johon tätä sopimusta sovelletaan, tulee kahdentoista kuukauden yhtäjaksoisen palveluksen jälkeen olla oikeus palkalliseen vuosilomaan, jonka pituus on oleva:

a) päälliköille, päällystään kuuluville ja radiosähkötäjille vähintään 18 työpäivää kutakin palvelusvuotta kohden;

b) muille laivaväkeen kuuluville vähintään 12 työpäivää kutakin palvelusvuotta kohden.

2. Henkilöllä, joka on ollut yhtäjaksoisesti toimessa vähintään kuusi kuukautta, tulee, jättäessään sellaisen toimen, olla oikeus kutakin täyttä palveluskuukautta kohden $1\frac{1}{2}$ työpäivän lomaan, jos hän on päällikkö, päällystään kuuluva tai radiosähkötäjä, ja 1 työpäivän lomaan, jos hän kuuluu muuhun laivaväkeen.

3. Henkilöllä, joka erotetaan ilman omaa syytään ennen kuin hän on ollut yhtäjaksoisesti toimessa kuusi kuukautta, tulee, jättäessään sellaisen toimen, olla oikeus kutakin täyttä palveluskuukautta kohden $1\frac{1}{2}$ työpäivän lomaan, jos hän on päällikkö, päällystään kuuluva tai radiosähkötäjä, ja 1 työpäivän lomaan, jos hän kuuluu muuhun laivaväkeen.

4. Määrättäessä ajankohtaa, jolloin oikeus vuosilomaan alkaa, on otettava huomioon:

a) että palvelus, joka ei perustu ottokatselmuksin vahvistettuun sopimukseen, on sisällytettävä yhtäjaksoiseen palvelusajkaan;

b) että sellaisten lyhytaikaisten, palveluksessa tapahtuvien keskeytysten, jotka eivät johdu työntekijän teosta tai virheestä ja jotka eivät yhteenlaskettuina ylitä kuutta viikkoa kutakin kahtatoista kuu-

kautta kohden, ei katsota rikkovan mainittuja keskeytyksiä edeltäneen ja niitä seuraavan palveluskauden yhtäjaksoisuutta;

c) että palveluksen yhtäjaksoisuuden ei katsota keskeytyneen sen johdosta, että sen aluksen tai niiden alusten johdossa tai omistuksessa, joissa asianomainen on palvelut, on tapahtunut muutos.

5. Palkalliseen vuosilomaan ei saa sisällyttää:

a) yleisiä eikä tavanmukaisia pyhäpäiviä;

b) sairauden tai tapaturman aiheuttamia palveluksen keskeytyksiä.

6. Kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksessa voidaan määrätä tämän sopimuksen nojalla tulevan vuosiloman jakamisesta tai yhdeltä vuodelta tulevan vuosiloman yhdistämisestä seuraavaan lomaan.

7. Kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa voidaan, erittäin poikkeuksellisissa tapauksissa laivatyön niin vaatiessa, määrätä tämän sopimuksen nojalla tulevan vuosiloman korvaamisesta rahavastikkeella, joka on vähintään yhtä suuri kuin 5 artiklassa määrätty palkka.

4 artikla.

1. Kun oikeus vuosilomaan on alkanut, on se keskinäisen sopimuksen mukaan annettava niin pian kuin palvelussuhteet sen sallivat.

2. Ketään älköön vastoin omaa suostumustaan vaadittako ottamaan hänelle kuuluvaa vuosilomaa muussa kuin kotimaansa tai sen maan satamassa, missä hänet on toimeen otettu. Tämä määräys huomioon ottaen on loma annettava kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimuksen sallimassa satamassa.

5 artikla.

1. Jokaisen, joka ottaa lomaan tämän sopimuksen 3 artiklan nojalla, tulee saada koko loma-ajalta tavalliset palkkaetunsa.

2. Edellisen momentin nojalla maksettavat palkkaedut, joihin voi sisältyä kohtuullinen rahavastike luontoiseduista, on laskettava kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksessa määrättävällä tavalla.

6 artikla.

Lukuunottamatta 3 artiklan 7 momentin määräystä on jokaista sopimusta, jolla joku luopuu oikeudestaan palkalliseen vuosilomaan tai jättää lomansa käyttämättä, pidettävä pätemättömänä.

7 artikla.

Jokaisen, joka eroaa tai erotetaan työnantajansa palveluksesta ennen kuin on ottanut hänelle kuuluvan loman, tulee saada 5 artiklassa määrätty korvaus jokaiselta tämän sopimuksen nojalla hänelle tulevalta lomapäivältä.

8 artikla.

Jokaisen jäsenvaltion, joka ratifioi tämän sopimuksen, tulee varmistautua sen määräysten tehokkaasta soveltamisesta.

9 artikla.

Mikään tässä sopimuksessa älköön vaikuttako mihinkään lakiin, lain nojalla annettuun päätökseen, vakiintuneeseen tapaan tai laivanvarustajain ja merimiesten väliseen työehtosopimukseen, joka takaa edullisemmat ehdot kuin mitä tässä sopimuksessa määrätään.

10 artikla.

1. Tämä sopimus voidaan saattaa voimaan a) lainsäädäntöteitse; b) laivanvarustajain ja merenkulkijain välisillä työehtosopimuksilla; tai c) käyttäen sekä lainsäädäntöä että laivanvarustajain ja merenkulkijain välisiä työehtosopimuksia. Mikäli ei tässä sopimuksessa toisin säädetä, on sopimuksen määräyksiä sovellettava jokaiseen ratifioivan jäsenvaltion alueella rekisteröityyn alukseen ja jokaiseen sellaisessa aluksessa toimissa olevaan henkilöön.

2. Milloin tämän sopimuksen jokin määräys on saatettu voimaan työehtosopimuksella tämän artiklan 1 momentin mukaisesti, jäsenvaltio, jonka alueella työehtosopimus on voimassa, ei ole velvollinen, sen estämättä, mitä tämän sopimuksen 8 artiklassa on säädetty, ryhtymään 8 artiklan mukaisesti mihinkään toimenpiteisiin sellaisiin sopimuksen määräyksiin nähden, jotka on saatettu voimaan työehtosopimuksella.

3. Jokaisen jäsenvaltion, joka ratifioi tämän sopimuksen, tulee Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle toimittaa ilmoitus toimenpiteistä, joilla sopimusta sovelletaan, ja tulee tämän ilmoituksen sisältää täydelliset tiedot kaikista työehtosopimuksista, joilla jokin sen määräyksistä saatetaan voimaan ja jotka ovat voimassa ajankohtana, jolloin jäsenvaltio ratifioi sopimuksen.

4. Jokainen jäsenvaltio, joka ratifioi tämän sopimuksen, sitoutuu osallistumaan kolmiosaisella valtuuskunnalla jokaiseen hallituksiin sekä laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjä edustavaan komiteaan, johon neuvonantajina kuuluu Kansainvälisen työtoimiston yhdistetyn merityökomitean (Joint Maritime Commission) edustajia ja joka voidaan asettaa tutkimaan niitä toimenpiteitä, joihin on ryhdytty tämän sopimuksen saattamiseksi voimaan.

5. Pääjohtajan on esitettävä sanotulle komitealle yleiskatsaus edellä olevan 3 momentin mukaisesti vastaanottamistaan ilmoituksista.

6. Komitean tulee harkita, onko tämän sopimuksen määräykset sille ilmoitetuin työehtosopimuksin täysin saatettu voimaan. Jokainen jäsenvaltio, joka ratifioi tämän sopimuksen, sitoutuu harkitsemaan kaikkia komitean tekemiä huomautuksia tai ehdotuksia, jotka koskevat tämän sopimuksen soveltamista, ja sitoutuu lisäksi saattamaan kaikkien 1 momentissa mainittujen työehtosopimusten osapuolina olevien työnantajain ja työntekijäin järjestöjen tietoon edellä mainitun komitean huomautukset ja ehdotukset siitä, missä laajuudessa sopimuksen määräykset sellaisin työehtosopimuksin saatetaan voimaan.

11 artikla.

Vuoden 1936 palkallista lomaa koskevan (merenkulku-)sopimuksen 17 artiklan tarkoittamassa mielessä on tätä sopimusta pidettävä sopimuksena, joka muuttaa ensiksi mainitun sopimuksen.

12 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifioinnit on ilmoitettava Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäviksi.

13 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Sopimus tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona yhdeksässä seuraavista maista tapahtuneet ratifioinnit on rekisteröity: Amerikan Yhdysvallat, Argentiinan tasavalta, Austra-

lia, Belgia, Brasilia, Kanada, Chile, Kiina, Tanska, Suomi, Ranska, Iso-Britannia ja Pohjois-Irlanti, Kreikka, Intia, Irlanti, Italia, Alankomaat, Norja, Puola, Portugali, Ruotsi, Turkki ja Jugoslavia, joista ainakin viidellä tulee kullakin olla bruttovetoisuudeltaan vähintään miljoonan rekisteritonnin kauppalaivasto. Tämän määräyksen tarkoituksena on helpottaa ja edistää sopimuksen pikaista ratifiointia jäsenvaltioissa.

3. Sen jälkeen tulee tämä sopimus jokaiseen jäsenvaltioon nähden voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

14 artikla.

1. Jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sanoa sen irti kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tuli voimaan, toimittamalla Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle siitä kirjallisen ilmoituksen rekisteröintiä varten. Sellainen irtisanominen ei tule voimaan ennen kuin vuoden kuluttua sen rekisteröinnistä.

2. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen ja joka ei käytä tässä artiklassa säädettyä irtisanomisoikeutta vuoden kuluessa edellisessä momentissa mainitun kymmenvuotiskauden päättymisestä, on sidottu sopimukseen uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti tämän sopimuksen jokaisen kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrättyin ehdoin.

15 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan tulee tiedottaa kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikkien, järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamien ratifiointien ja irtisanomisten rekisteröinnistä.

2. Tiedottaessaan järjestön jäsenvaltioille viimeisen tämän sopimuksen voimaan tulemiseksi vaadittavan ratifioinnin rekisteröinnistä, tulee pääjohtajan kiinnittää

järjestön jäsenvaltioiden huomio päivämäärään, jona sopimus tulee voimaan.

16 artikla.

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan tulee ilmoittaa Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten täydelliset tiedot kaikista niistä ratifioinneista ja irtisanomiskirjelmistä, jotka hän edellisten artiklain määräysten mukaisesti on rekisteröinyt.

17 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden päätyttyä tämän sopimuksen voimaan tulemisesta on Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston annettava yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja harkittava, onko aihetta ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sopimuksen muuttamisesta kokonaan tai osaksi.

18 artikla.

1. Jos konferenssi hyväksyy uuden sopimuksen, joka muuttaa tämän sopimuksen kokonaan tai osaksi, eikä uudessa sopimuksessa toisin määrätä,

a) katsotaan jäsenvaltion tekemä, uuden, muutetun sopimuksen ratifiointi ipso jure tämän sopimuksen välittömäksi irtisanomiseksi huolimatta edellä olevan 14 artiklan määräyksistä, jos ja kun uusi, muutettu sopimus on tullut voimaan;

b) eivät jäsenvaltiot siitä päivästä, jona uusi, muutettu sopimus on tullut voimaan, enää voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Tämä sopimus jää kuitenkin nykyisen muotoisena ja sisältöisenä voimaan niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet, mutta eivät ole ratifioineet muutettua sopimusta.

19 artikla.

Tämän sopimuksen englannin- ja ranskankielisiä tekstejä on kumpaan pidettävä alkuperäisenä.

Teksti alkuperäisillä kielillä

Convention (N:o 91) concerning vacation holidays with pay for seafarers (revised 1949).

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-second Session on 8 June 1949, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the partial revision of the Paid Vacations (Seafarers) Convention, 1946, adopted by the Conference at its Twenty-eighth Session, which is included in the twelfth item on the agenda of the session, and

Considering that these proposals must take the form of an international Convention,

adopts this eighteenth day of June of the year one thousand nine hundred and forty-nine the following Convention, which may be cited as the Paid Vacations (Seafarers) Convention (Revised), 1949:

Article 1

1. This Convention applies to every sea-going mechanically propelled vessel, whether publicly or privately owned, engaged in the transport of cargo or passengers for the purpose of trade and registered in a territory for which this Convention is in force.

2. National laws or regulations shall determine when vessels are to be regarded as sea-going vessels.

3. This Convention does not apply to—

(a) wooden vessels of primitive build such as dhows and junks;

Convention (N:o 91) concernant les congés payés des marins (révisée en 1949).

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 8 juin 1949, en sa trente-deuxième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la révision partielle de la Convention des congés payés des marins, 1946, adoptée par la Conférence à sa vingt-huitième session, question qui est comprise dans le douzième point à l'ordre du jour de la session,

Considérant que ces propositions devraient prendre la forme d'une convention internationale,

adopte, ce dix-huitième jour de juin mil neuf cent quarante-neuf, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention des congés payés des marins (révisée), 1949:

Article 1

1. La présente convention s'applique à tout navire de mer à propulsion mécanique, de propriété publique ou privée, qui est affecté pour des fins commerciales au transport de marchandises ou de passagers et immatriculé dans un territoire pour lequel la présente convention est en vigueur.

2. La législation nationale déterminera quand un navire est réputé navire de mer.

3. La présente convention ne s'applique pas:

a) aux bateaux en bois de construction primitive, tels que des dhows ou des jonques;

(b) vessels engaged in fishing or in operations directly connected therewith or in sealing or similar pursuits;

(c) estuarial craft.

4. National laws or regulations or collective agreements may provide for the exemption from the provisions of this Convention of vessels of less than 200 gross register tons.

Article 2

1. This Convention applies to every person who is engaged in any capacity on board a vessel except—

(a) a pilot not a member of the crew;

(b) a doctor not a member of the crew;

(c) nursing staff engaged exclusively on nursing duties and hospital staff not members of the crew;

(d) persons working exclusively on their own account or remunerated exclusively by a share of profits or earnings;

(e) persons not remunerated for their services or remunerated only by a nominal salary or wage;

(f) persons employed on board by an employer other than the shipowner, except radio officers or operators in the service of a wireless telegraphy company;

(g) travelling dockers (longshoremen) not members of the crew;

(h) persons employed in whale-catching vessels, in floating factories, or otherwise for the purpose of whaling or similar operations under conditions regulated by the provisions of a special collective whaling or similar agreement determining the rates of pay, hours of work and other conditions of service concluded by an organisation of seafarers;

(i) persons employed in port who are not ordinarily employed at sea.

b) aux navires affectés à la pêche ou à des opérations qui s'y rattachent directement, ni aux navires affectés à la chasse au phoque ou aux opérations similaires;

c) aux embarcations naviguant dans les eaux d'un estuaire.

4. La législation nationale ou des conventions collectives pourront prévoir l'exemption des dispositions de la présente convention pour les navires d'une jauge brute enregistrée inférieure à 200 tonneaux.

Article 2

1. La présente convention s'applique à toutes les personnes qui sont employées dans une fonction quelconque à bord d'un navire, à l'exception:

a) d'un pilote qui n'est pas membre de l'équipage;

b) d'un médecin qui n'est pas membre de l'état-major;

c) du personnel infirmier ou hospitalier exclusivement employé à des travaux d'infirmerie et qui ne fait pas partie de l'équipage;

d) des personnes travaillant exclusivement pour leur propre compte ou rémunérées exclusivement à la part;

e) des personnes non rémunérées pour leurs services ou rémunérées uniquement par un salaire ou traitement nominal;

f) des personnes employées à bord par un employeur autre que l'armateur, à l'exception des officiers ou opérateurs de radio au service d'une entreprise de radiotélégraphie;

g) des dockers itinérants qui ne sont pas membres de l'équipage;

h) des personnes employées à bord des navires affectés à la chasse à la baleine, à bord des usines flottantes, ou à tout autre titre pour les fins de la chasse à la baleine ou d'opérations similaires, dans les conditions régies par les dispositions d'une convention collective spéciale pour baleiniers ou d'une convention analogue conclue par une organisation de gens de mer et déterminant les taux de salaires, la durée du travail ainsi que les autres conditions de service;

i) des personnes employées au port qui ne sont pas ordinairement employées en mer.

2. The competent authority may, after consultation with the organisations of ship-owners and seafarers concerned, exempt from the application of the Convention masters, chief navigating officers and chief engineers who by virtue of national laws or regulations or collective agreements enjoy conditions of service which are not less favourable in respect of annual leave than those required by the Convention.

Article 3

1. Every person to whom this Convention applies shall be entitled after twelve months of continuous service to an annual vacation holiday with pay, the duration of which shall be—

- (a) in the case of masters, officers and radio officers or operators, not less than eighteen working days for each year of service;
- (b) in the case of other members of the crew, not less than twelve working days for each year of service.

2. A person with not less than six months of continuous service shall on leaving such service be entitled in respect of each complete month of service to one and a half working days' leave in the case of a master, officer, or radio officer or operator, and one working day's leave in the case of another member of the crew.

3. A person who is discharged through no fault of his own before he has completed six months of continuous service shall on leaving such service be entitled in respect of each complete month of service to one and a half working days' leave in the case of a master, officer, or radio officer or operator, and one working day's leave in the case of another member of the crew.

4. For the purpose of calculating when a vacation holiday is due—

- (a) service off articles shall be included in the reckoning of continuous service;
- (b) short interruptions of service not due to the act or fault of the employee

2. L'autorité compétente peut, après consultation des organisations intéressées d'armateurs et de gens de mer, exempter de l'application de la présente convention les capitaines, les seconds capitaines et les chefs mécaniciens auxquels la législation nationale ou les conventions collectives assurent des conditions de service au moins aussi favorables, en ce qui concerne les congés annuels payés, que celles qui sont prévues par la présente convention.

Article 3

1. Toute personne à laquelle s'applique la présente convention a droit, après douze mois de service continu, à un congé payé annuel dont la durée sera:

- a) pour les capitaines et officiers de l'équipage, ainsi que pour les officiers ou opérateurs de radio, d'au moins dix-huit jours ouvrables pour chaque année de service;
- b) pour les autres membres de l'équipage, d'au moins douze jours ouvrables pour chaque année de service.

2. Toute personne ayant au moins six mois de service continu aura droit, en quittant son service, pour chaque mois complet de service accompli, à un jour ouvrable et demi de congé lorsqu'il s'agit d'un capitaine ou d'un officier de l'équipage, ainsi que d'un officier ou d'un opérateur de radio, et à un jour ouvrable lorsqu'il s'agit de tout autre membre de l'équipage.

3. Toute personne licenciée sans qu'il y ait eu faute de sa part avant d'avoir accompli six mois de service continu aura droit, en quittant son service, pour chaque mois complet de service accompli, à un jour ouvrable et demi de congé lorsqu'il s'agit d'un capitaine ou d'un officier de l'équipage, ainsi que d'un officier ou d'un opérateur de radio, et à un jour ouvrable lorsqu'il s'agit de tout autre membre de l'équipage.

4. En vue de déterminer l'époque à laquelle le congé est dû:

- a) le service effectué en dehors du contrat d'engagement maritime est compté dans le calcul de la période de service continu;
- b) les interruptions de service de courte durée qui ne sont pas imputables au

and not exceeding a total of six weeks in any twelve months shall not be deemed to break the continuity of the periods of service which precede and follow them;

(c) continuity of service shall not be deemed to be interrupted by any change in the management or ownership of the vessel or vessels in which the person concerned has served.

5. The following shall not be included in the annual vacation holiday with pay:

- (a) public and customary holidays;
- (b) interruptions of service due to sickness or injury.

6. National laws or regulations or collective agreements may provide for the division into parts of an annual vacation holiday due in virtue of this Convention or for the accumulation of such a vacation holiday due in respect of one year with a subsequent vacation holiday.

7. National laws or regulations or collective agreements may, in very exceptional circumstances when the service so requires, provide for the substitution for an annual vacation holiday due in virtue of this Convention of a cash payment at least equivalent to the remuneration provided for in Article 5.

Article 4

1. When an annual vacation holiday is due it shall be given by mutual agreement at the first opportunity as the requirements of the service allow.

2. No person may be required without his consent to take the annual vacation holiday due to him at a port other than a port in the territory of engagement or a port in his home territory. Subject to this requirement, the vacation holiday shall be given at a port permitted by national laws or regulations or collective agreement.

Article 5

1. Every person taking a vacation holiday in virtue of Article 3 of this Convention shall receive in respect of the full period of the vacation holiday his usual remuneration.

fait ou à la faute de l'intéressé et ne dépassent pas un total de six semaines dans toute période de douze mois ne doivent pas être considérées comme interrompant la continuité de la période de service qui les précède ou qui les suit;

c) la continuité du service ne doit pas être considérée comme interrompue par un changement quelconque dans la gérance ou la propriété du navire ou des navires à bord duquel ou desquels l'intéressé a servi.

5. Ne sont pas comptés dans le congé annuel payé:

- a) les jours fériés officiels ou coutumiers;
- b) les interruptions de service dues à la maladie ou à un accident.

6. La législation nationale ou les conventions collectives peuvent prévoir le fractionnement d'un congé annuel dû en vertu de la présente convention, ou le cumul du congé acquis au cours d'une année avec un congé ultérieur.

7. La législation nationale ou les conventions collectives peuvent prévoir que le congé annuel dû en vertu de la présente convention pourra être remplacé, dans des cas très exceptionnels lorsque les nécessités du service l'exigeront, par une indemnité en espèces au moins équivalente à la rémunération prévue à l'article 5.

Article 4

1. Lorsqu'un congé annuel sera dû, il sera octroyé d'un commun accord à la première occasion, compte tenu des nécessités du service.

2. Nul ne pourra être obligé sans son consentement à prendre le congé annuel qui lui est dû en un port autre qu'un port du territoire où il a été engagé ou du territoire où il réside. Sous réserve de cette disposition, le congé sera accordé en un port prévu par la législation nationale ou les conventions collectives.

Article 5

1. Toute personne qui prend un congé en vertu de l'article 3 de la présente convention doit recevoir pour toute la durée dudit congé sa rémunération habituelle.

2. The usual remuneration payable in virtue of the preceding paragraph, which may include a suitable subsistence allowance, shall be calculated in a manner which shall be prescribed by national laws or regulations or fixed by collective agreement.

Article 6

Subject to the provisions of paragraph 7 of Article 3 any agreement to relinquish the right to an annual vacation holiday with pay, or to forgo such a vacation holiday, shall be void.

Article 7

A person who leaves or is discharged from the service of his employer before he has taken a vacation holiday due to him shall receive in respect of every day of vacation holiday due to him in virtue of this Convention the remuneration provided for in Article 5.

Article 8

Each Member which ratifies this Convention shall ensure the effective application of its provisions.

Article 9

Nothing in this Convention shall affect any law, award, custom or agreement between shipowners and seamen which ensures more favourable conditions than those provided by this Convention.

Article 10

1. Effect may be given to this Convention by (a) laws or regulations; (b) collective agreements between shipowners and seafarers; or (c) a combination of laws or regulations and collective agreements between shipowners and seafarers. Except as may be otherwise provided herein, the provisions of this Convention shall be made applicable to every vessel registered in the territory of the ratifying Member and to every person engaged on any such vessel.

2. Where effect has been given to any provision of this Convention by a collective agreement in pursuance of paragraph 1 of this Article, then, notwithstanding anything contained in Article 8 of this Convention,

2. La rémunération habituelle payable conformément au paragraphe précédent, qui pourra comprendre une indemnité appropriée de nourriture, sera calculée selon le mode qui doit être prescrit par la législation nationale ou fixé par convention collective.

Article 6

Sous réserve des dispositions du paragraphe 7 de l'article 3, tout accord portant sur l'abandon du droit au congé annuel payé ou sur la renonciation audit congé sera considéré comme nul.

Article 7

Toute personne qui quitte le service de l'employeur ou est licenciée avant d'avoir pris un congé qui lui est dû doit recevoir pour chaque jour de congé dû en vertu de la présente convention le montant de la rémunération prévue à l'article 5.

Article 8

Tout Membre qui ratifie la présente convention doit assurer l'application effective de ses dispositions.

Article 9

Rien dans la présente convention n'affectera aucune loi, sentence, coutume ou accord entre les armateurs et les gens de mer qui assurent des conditions plus favorables que celles prévues par cette convention.

Article 10

1. Effet peut être donné à la présente convention: a) par la législation; b) par les conventions collectives passées entre armateurs et gens de mer; c) par une combinaison de la législation nationale et des conventions collectives passées entre armateurs et gens de mer. Sauf disposition contraire, les dispositions de la présente convention s'appliqueront à tout navire immatriculé dans le territoire d'un Membre qui aura ratifié la convention et à toute personne employée sur un tel navire.

2. Lorsqu'il sera donné effet à une disposition de la présente convention au moyen d'une convention collective conformément au paragraphe 1 du présent article, le Membre du territoire où la convention

the Member in whose territory the agreement is in force shall not be required to take any measures in pursuance of Article 8 in respect of the provisions of the Convention to which effect has been given by collective agreement.

3. Each Member ratifying this Convention shall supply to the Director-General of the International Labour Office information on the measures by which the Convention is applied, including particulars of any collective agreements which give effect to any of its provisions and are in force at the date when the Member ratifies the Convention.

4. Each Member ratifying this Convention undertakes to take part, by means of a tripartite delegation, in any committee representative of Governments and ship-owners' and seafarers' organisations, and including in an advisory capacity representatives of the Joint Maritime Commission of the International Labour Office, which may be set up for the purpose of examining the measures taken to give effect to the Convention.

5. The Director-General will lay before the said Committee a summary of the information received by him under paragraph 3 above.

6. The Committee shall consider whether the collective agreements reported to it give full effect to the provisions of this Convention. Each Member ratifying the Convention undertakes to give consideration to any observations or suggestions concerning the application of the Convention made by the Committee and further undertakes to bring to the notice of the organisations of employers and of workers who are parties to any of the collective agreements mentioned in paragraph 1 any observations or suggestions of the aforesaid Committee concerning the degree to which such agreements give effect to the provisions of the Convention.

Article 11

For the purpose of Article 17 of the Holidays with Pay (Sea) Convention, 1936, the present Convention shall be regarded as a Convention revising that Convention.

collective sera en vigueur, nonobstant les dispositions prévues à l'article 8 de la présente convention, ne sera pas tenu de prendre les mesures prévues audit article en ce qui concerne les dispositions de la convention qui auront été mises en vigueur par voie de convention collective.

3. Tout Membre qui aura ratifié la présente convention fournira au Directeur général du Bureau international du Travail des informations sur les mesures au moyen desquelles la convention est appliquée, et notamment des précisions sur toutes conventions collectives qui font porter effet à telle ou telle disposition et sont en vigueur à la date à laquelle le Membre ratifie la présente convention.

4. Tout Membre qui aura ratifié la convention s'engage à participer, au moyen d'une délégation tripartite, à tout comité représentant les gouvernements et les organisations des armateurs et des gens de mer, et auquel des représentants de la Commission paritaire maritime du Bureau international du Travail assistent à titre consultatif, qui serait institué aux fins d'examiner les mesures prises pour donner effet à la convention.

5. Le Directeur général soumettra au comité un résumé des informations qu'il aura reçues en exécution du paragraphe 3 ci-dessus.

6. Le comité examinera si les conventions collectives au sujet desquelles il sera saisi d'un rapport prévoient des conditions qui donnent plein effet aux dispositions de la convention. Tout Membre qui aura ratifié la convention s'engage à tenir compte de toute observation ou suggestion concernant l'application de la convention faite par le comité; il s'engage, en outre, à porter à la connaissance des organisations d'armateurs ou de gens de mer parties à une convention collective visée au paragraphe 1 toute observation ou suggestion du comité susmentionné quant à l'efficacité de cette convention collective pour donner effet aux dispositions de la convention.

Article 11

Aux fins de l'article 17 de la Convention concernant les congés payés des marins, 1936, la présente convention doit être considérée comme une convention revisant ladite convention.

Article 12

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 13

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force six months after the date on which there have been registered ratifications by nine of the following countries: United States of America, Argentine Republic, Australia, Belgium, Brazil, Canada, Chile, China, Denmark, Finland, France, United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Greece, India, Ireland, Italy, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Sweden, Turkey and Yugoslavia, including at least five countries each of which has at least one million gross register tons of shipping. This provision is included for the purpose of facilitating and encouraging early ratification of the Convention by Member States.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member six months after the date on which its ratification has been registered.

Article 14

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 12

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 13

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. La présente convention entrera en vigueur six mois après la date à laquelle auront été enregistrées les ratifications de neuf des pays suivants: Etats-Unis d'Amérique, Argentine, Australie, Belgique, Brésil, Canada, Chili, Chine, Danemark, Finlande, France, Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, Grèce, Inde, Irlande, Italie, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Suède, Turquie et Yougoslavie, étant entendu que, de ces neuf pays, cinq au moins devront posséder chacun une marine marchande d'une jauge brute d'au moins un million de tonneaux enregistrés. Cette disposition a pour but de faciliter, encourager et hâter la ratification de la présente convention par les Etats Membres.

3. Par la suite, la présente convention entrera en vigueur pour chaque Membre six mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 14

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 15

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all the Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the last of the ratifications required to bring the Convention into force, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 16

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding articles.

Article 17

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 18

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 14 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Con-

Article 15

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la dernière ratification nécessaire à l'entrée en vigueur de la convention, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 16

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 17

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 18

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 14 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revi-

vention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 19

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

sion, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 19

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

II. Sopimus (N:o 92), joka koskee laivaväen asuntoja aluksessa (muutettu 1949).

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokouksena Genèvessä 8 päivänä kesäkuuta 1949 kolmannenkymmenentoisen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat laivaväen asuntoja aluksessa koskevan sopimuksen, 1946, osittaista muuttamista, minkä sopimuksen konferenssi hyväksyi kahdennelläkymmenennellä kahdeksannella istuntokaudellaan, kysymys, mikä on kahdentenatoista kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä, sekä

katsoen, että nämä ehdotukset on laadittava kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä kahdeksantenatoista päivänä kesäkuuta 1949 seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Laivaväen asuntoja koskeva sopimus (muutettu, 1949”:

I osa. Yleisiä määräyksiä.

1 artikla.

1. Tätä sopimusta sovelletaan jokaiseen julkisen yhteisön tai yksityisen omistamaan merkittävään konealukseen, jota ansiotarkoituksessa käytetään lastin tai matkustajien kuljetukseen ja joka on rekisteröity alueella, johon nähden tämä sopimus on voimassa.

2. Kansallisessa lainsäädännössä on määrättävä, milloin alusta on pidettävä merkittävänä tämän sopimuksen tarkoittamassa mielessä.

3. Tätä sopimusta ei sovelleta:

- a) alle 500 tonnin aluksiin;
- b) aluksiin, jotka pääasiallisesti kulkevat purjein, mutta joissa on apukone;
- c) aluksiin, joita käytetään kalastukseen, valaanpyyntiin tai senkaltaiseen toimintaan;
- d) hinaajiin.

4. Tätä sopimusta on kuitenkin sovellettava, milloin se on kohtuullista ja mahdollista:

a) aluksiin, joiden bruttovetoisuus on 200—500 rekisteritonnia;

b) valaanpyyntiin tai senkaltaiseen toimintaan käytettävissä aluksissa varsinaisena laivaväkenä palvelevien asuntoihin.

5. Edelleen voidaan jokaiseen alukseen nähden tehdä poikkeuksia tämän sopimuksen III osan mistä hyvänsä määräyksestä, jos asianomainen viranomainen, neuvoteltuaan laivanvarustajain järjestöjen ja/tai laivanvarustajain ja merenkulkijain bona fide ammatillisten järjestöjen kanssa, katsoo poikkeusten tuovan etuja, joiden seurauksena olosuhteet kokonaisuudessaan eivät ole huonommat kuin ne, jotka olisivat olleet seurauksena sopimuksen määräysten täydellisestä soveltamisesta; kaikista tämänkaltaisten poikkeusten yksityiskohdista on jäsenvaltion ilmoitettava Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, jonka tulee niistä ilmoittaa Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille.

2 artikla.

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan:

a) „aluksella” alusta, johon sopimusta sovelletaan;

b) „tonnilla” bruttovetoisuuden rekisteritonnia;

c) „matkustaja-aluksella” alusta, johon nähden on voimassa joko 1) kysymyksessä olevana ajankohtana voimassa olevan, ihmishengen turvaamisesta merellä hyväksytyn kansainvälisen sopimuksen mukaisesti annettu turvallisuuskirja tai 2) matkustaja-alustodistus;

d) „päälystöön kuuluvalla”, päällikköä lukuunottamatta, henkilöä, joka kansallisen lainsäädännön tai, sopivan lainsäädännön puuttuessa, työehtosopimuksen tai vakiintuneen tavan mukaan luetaan päälystöön kuuluvaksi;

e) „miehistöön kuuluvalla” muuta laivaväkeen kuuluvaa henkilöä kuin päälystöön kuuluvaa;

f) „alipäälystöön kuuluvalla” johtavassa tai erikoisen vastuunalaisessa asemassa palvelevaan miehistöön kuuluvaa henkilöä, joka kansallisen lainsäädännön tai, sopivan lainsäädännön puuttuessa, työehtosopimuksen tai vakiintuneen tavan mukaan luetaan alipäälystöön kuuluvaksi;

g) „laivaväen asunnoilla” sellaisia maakuusuoja, ruokailusuoja, terveydenhoitosuoja, sairassuoja ja virkistykseen käytettäviä suojia, jotka on tarkoitettu laivaväelle;

h) „määrätyllä” kansallisen lainsäädännön tai asianomaisen viranomaisen määräämää;

i) „hyväksytyllä” asianomaisen viranomaisen hyväksymää;

j) „rekisteröihin uusimisella” uudelleenrekisteröintiä aluksen rekisteröimismaan ja omistajan samanaikaisesti vaihtuessa.

3 artikla.

1. Jokainen jäsenvaltio, johon nähden tämä sopimus on voimassa, sitoutuu pitämään voimassa sellaista lainsäädäntöä, joka varmistaa tämän sopimuksen II, III ja IV osan soveltamisen.

2. Lainsäädännössä on:

a) asianomainen viranomainen velvoitettu saattamaan lainsäädännön määräykset kaikkien niiden tietoon, joita ne koskevat;

b) määriteltävä henkilöt, jotka ovat vastuussa niiden noudattamisesta;

c) määrättävä riittävät rangaistukset niiden rikkomisesta;

d) huolehdittava sellaisen tarkastusjärjestelmän ylläpitämisestä, joka on riittävä varmistamaan tehokkaan sovellutuksen;

e) asianomainen viranomainen velvoitettu neuvottelemaan laivanvarustajain järjestöjen ja/tai laivanvarustajain ja merenkulkijain tunnustettujen bona fide järjestöjen kanssa määräysten laatimisesta ja, siinä laajuudessa kuin käytännössä on mahdollista, työskentelemään yhdessä sellaisten osapuolien kanssa niiden täytäntöönpanemiseksi.

II osa. Laivaväen asuntojen suunnittelu ja tarkastus.

4 artikla.

1. Ennen kuin aluksen rakentaminen aloitetaan, on aluksen piirustus, josta mää-

rätyssä mittakaavassa käy selville laivaväen asuntojen sijainti ja yleinen järjestely, toimitettava asianomaisen viranomaisen hyväksyttäväksi.

2. Ennen kuin laivaväen asuntojen rakentaminen aloitetaan tai ennen kuin jo olevassa aluksessa laivaväen asuntoja muutetaan tai uusitaan, on asianomaisen viranomaisen hyväksyttäväksi toimitettava asunnoista yksityiskohtaiset piirustukset ja tiedot, joista määrätyssä mittakaavassa ja määrätyn yksityiskohdin selviää, miten jokaista tilaa käytetään, kaluston ja varusteiden sijoitus, ilmanvaihto-, valaistus- ja lämmityslaitteiden laatu ja sijoitus sekä terveydenhoidolliset laitteet. Hätätapauksissa tai väliaikaisissa muutoksia tai uusimisia suoritettaessa rekisteröimisalueen ulkopuolella, on kuitenkin katsottava tätä määrystä riittävästi noudatetun, jos piirustukset toimitetaan jälkeenpäin asianomaisen viranomaisen hyväksyttäväksi.

5 artikla.

Asianomaisen viranomaisen tulee tarkastaa alus ja vakuuttautua siitä, että laivaväen asunnot täyttävät lainsäädännössä olevat määräykset, milloin

a) alus rekisteröidään tai rekisteröinti uusitaan;

b) laivaväen asuntoja aluksessa on oleellisesti muutettu tai uusittu; tai

c) merenkulkijain tunnustettu bona fide ammatillinen järjestö, joka edustaa koko laivaväkeä tai osaa siitä, tai määrätty lukumäärä tai osa aluksen miehistöön kuuluvista on tehnyt asianomaiselle viranomaiselle määrättyllä tavalla ja ajoissa, aluksen viivytyksen välttämiseksi, valituksen siitä, että laivaväen asunnot eivät vastaa tämän sopimuksen määräyksiä.

III osa. Määräyksiä laivaväen asunnoista.

6 artikla.

1. Laivaväen asuntojen sijainnin, sisäänkäytävien järjestelyn, rakenteen ja ryhmittelyn toisiin suojiin nähden tulee olla sellainen, että se takaa riittävän turvan, antaa suojan säätä ja merenkäyntiä vastaan sekä riittävän eristyksen toisista suojista tulevaa kuumuutta tai kylmyyttä, liiallista melua tai haihtumaeritteitä vastaan.

2. Makuusuojiin ei saa olla välittömiä aukkoja lasti- ja konesusuojista tai keittiöistä, lamppu- tai maalikaapeista tai kone-, kansi- tai muista tarvikesusuojista, kuivaussuojista, yhteisistä pesusuojista tai käymälöistä. Se osa seinää, joka erottaa sellaiset paikat makuusuojista, samoin kuin ulkoseinät, on huolellisesti rakennettava teräksestä tai muusta hyväksytystä aineesta ja on niiden oltava veden- ja kaasunpitäviä.

3. Makuu- ja ruokailusuojiin ulkoseinien tulee olla riittävästi eristetyt. Kaikkien konekaappien ja kaikkien seinien, jotka rajoittuvat keittiöihin ja muihin tiloihin, joissa kehittyy lämpöä, tulee olla riittävästi eristetyt kaikkialla, missä on olemassa se mahdollisuus, että lämpöä siirtyy rajoituviin asuntoihin tai käytäviin. Myöskin on huolehdittava lämmön siirtymisen ehkäisemisestä höyry- ja/tai kuumavesiputkistosta.

4. Sisäseinien tulee olla hyväksyttyä ainetta, joka ei aiheuta syöpäläisvaaraa.

5. Laivaväen asuntojen makuusuojiin, ruokailusuojiin, virkistysruokailusuojiin ja käytävien tulee olla riittävästi eristetyt estämään hikeentymisen ja liiallisen kuumenemisen.

6. Vinssien ja muiden sellaisten laitteiden päähöyry- ja pakoputkia ei saa johtaa laivaväen asuntojen läpi, eikä, milloin se vain on teknillisesti mahdollista, laivaväen asuntoihin johtavien käytävien läpi; missä ne on johdettu sellaisten käytävien läpi, tulee niiden olla riittävästi eristetyt ja suojatut.

7. Sisävuorauksen tai -päällyksen tulee olla ainetta, jonka pinta on helppo pitää puhtaana. Ruodettua ja uurrettua lautaa tai muuta rakennetta, joka aiheuttaa syöpäläisvaaraa, älköön käytettävä.

8. Asianomaisen viranomaisen tulee ratkaista, missä määrin on tarpeellista ryhtyä palonehkäisemis- tai palovaaran vähentämistoimenpiteisiin asuntoja rakennettaessa.

9. Makuu- ja ruokailusuojiin seinäpintojen ja kattojen tulee olla helposti puhtaina pidettäviä ja, jos ne ovat maalatut, vaalean värisiä; kalkitsemista älköön käytettävä.

10. Seinäpinnat on uusittava tai korjattava tarpeen vaatiessa.

11. Kaikkien laivaväen asuntojen lattioiden tulee olla hyväksyttyä ainetta ja rakennetta, ja niiden pinnan tulee olla kosteutta läpäisemätön ja helppo pitää puhtaana.

12. Missä lattia on massaa, tulee lattian

ja seinän yhtymäkohdan olla pyöristetty rakojen välttämiseksi.

13. Tyydyttävä viemäri on järjestettävä.

7 artikla.

1. Makuu- ja ruokailusuojiin tulee olla riittävä ilmanvaihto.

2. Ilmanvaihtolaitteet on järjestettävä siten, että ilma pysyy tyydyttävän hyvänä ja että taataan tyydyttävä ilmanvaihto kaikilla säillä ja kaikissa ilmoistoissa.

3. Aluksissa, jotka säännöllisesti kulkevat tropiikkeissa tai Persian lahdella, tulee olla sekä mekaaniset ilmanvaihtolaitteet että sähkötuulettimet tietysti edellytettynä, että vain toisia näistä laitteista on käytettävä siellä, missä ne varmistavat riittävän tuuletuksen.

4. Aluksissa, jotka kulkevat tropiikkien ulkopuolella, tulee olla joko mekaaniset ilmanvaihtolaitteet tai sähkötuulettimet. Asianomainen viranomainen voi vapauttaa pohjoisen tai eteläisen pallonpuoliskon kylmillä vesillä tavallisesti kulkevat alukset tämän vaatimuksen täyttämiseksi.

5. Edellä 3 ja 4 momentin edellyttämien ilmanvaihtolaitteiden käyttöön tulee voimaa, mikäli mahdollista, olla käytettävissä kaikkina aikoina, jolloin laivaväki asuu tai työskentelee aluksessa ja olosuhteet sitä vaativat.

8 artikla.

1. Laivaväen asunnoissa tulee olla tyydyttävät lämmityslaitteet, lukuunottamatta aluksia, jotka kulkevat yksinomaan tropiikkeissa tai Persian lahdella.

2. Lämmityslaitteen tulee toimia, mikäli mahdollista, kaikkina aikoina, jolloin laivaväki asuu tai työskentelee aluksessa ja olosuhteet vaativat sen käyttöä.

3. Kaikissa aluksissa, joissa pitää olla lämmityslaitteet, tulee lämmityksen tapahtua höyryllä, kuumalla vedellä, lämpimällä ilmalla tai sähköllä.

4. Kaikissa aluksissa, joissa käytetään uunilämmitystä, on huolehdittava siitä, että uuni on riittävän kokoinen, kunnolla asennettu ja suojattu ja ettei ilma pääse pilaantumaan.

5. Lämmityslaitteiden tulee kyetä ylläpitämään lämpötila laivaväen asunnoissa tyydyttävän korkeana sellaisten normaalisten sää- ja ilmastosuhteiden vallitessa, jotka

todennäköisesti ovat odotettavissa aluksen ollessa liikenteessä; asianomaisen viranomaisen tulee määrätä seurattavat normit.

6. Lämpöpatterit ja muut lämmityslaitteet on sijoitettava ja, milloin se on tarpeellista, suojattava niin, ettei synny tuleneikä muuta vaaraa eikä haittaa suojassa asuville.

9 artikla.

1. Lukuunottamatta sellaisia erikoisjärjestelyjä, jotka voidaan sallia matkustajaluksissa, tulee makuu- ja ruokailusuojiin päästä riittävästi päivänvaloa ja on ne varustettava tyydyttävällä keinotekoisella valaistuksella.

2. Kaikkien laivaväen suojien tulee olla tyydyttävästi valaistut. Päivänvalon vähimmäismääränä olosuojissa on pidettävä sellaista valaistusta, jossa normaalin näkökyvyn omaava henkilö voi valoisana päivänä lukea tavallista sanomalehteä jokaisessa paikassa, missä voi vapaasti liikkua. Milloin riittävää päivänvaloa ei ole, on edellä mainittu vähimmäismääräinen keinotekoinen valaistus järjestettävä.

3. Kaikissa aluksissa on laivaväen asuntoihin järjestettävä sähkövalaistus. Ellei valaistukseen ole käytettävissä kahta toisistaan riippumatonta sähkölähdettä, on hätätarvetta varten lisävalaistus järjestettävä sopivasti valmistetuin lampuin tai valaistuslaittein.

4. Keinotekoinen valaistus on järjestettävä siten, että siitä on mahdollisimman suuri hyöty suojassa asuville.

5. Makuusuojissa tulee jokaisen makuusijan pääpuolella olla sähkölukulamppu.

10 artikla.

1. Makuusuojien tulee sijaita lastiviivan yläpuolella aluksen keski- tai peräosassa.

2. Poikkeustapauksissa voi asianomainen viranomainen, jos aluksen koko, laji tai suunniteltu käyttö tekee kaiken muun sijoituksen kohtuuttomaksi tai käytännössä mahdottomaksi suorittaa, sallia makuusuojien sijoituksen aluksen keulaan, mutta ei missään tapauksessa yhteentörmäyslaipion keulapuolelle.

3. Matkustaja-luksissa voi asianomainen viranomainen sallia makuusuojien sijoituksen lastiviivan alapuolelle ehdolla, että valaistus ja ilmanvaihto järjestetään tyydyttävästi. Missään tapauksessa ei makuu-

suoja saa sijoittaa välittömästi sellaisten käytävien alle, joissa liikutaan aluksessa työskenneltäessä.

4. Miehistöön kuuluvia varten tarkoitettujen makuusuojien lattiapinta-alan tulee olla henkilöä kohden vähintään:

a) 1,85 m² (20 neliöjalkaa) alle 800 tonnin aluksissa;

b) 2,35 m² (25 neliöjalkaa) 800 tonnin tai sitä suuremmissa, mutta alle 3 000 tonnin aluksissa;

c) 2,78 m² (30 neliöjalkaa) 3 000 tonnin tai sitä suuremmissa aluksissa.

Matkustaja-luksissa, joissa samassa suojassa asuu enemmän kuin neljä miehistöön kuuluvaa, saa lattiapinta-ala kuitenkin olla 2,22 m² (24 neliöjalkaa) henkilöä kohden.

5. Aluksissa, joissa on toimesta sellaisia miehistöön kuuluvia ryhmiä, jotka tekevät välttämättömäksi olennaisesti suuremman miehistön toimeen ottamisen kuin mitä muutoin käytettäisiin, voi asianomainen viranomainen sellaisiin ryhmiin nähden vähentää makuusuojan henkilöä kohden tulevaa lattiapinta-alaa ehdolla,

a) että ryhmälle tai ryhmille varattu lattiapinta-ala kokonaisuudessaan ei ole pienempi kuin mikä olisi varattu, ellei lukumäärä olisi lisääntynyt, ja

b) että makuusuojien lattiapinta-ala on vähintään:

1) 1,67 m² (18 neliöjalkaa) henkilöä kohden alle 3 000 tonnin aluksissa;

2) 1,85 m² (20 neliöjalkaa) henkilöä kohden 3 000 tonnin tai sitä suuremmissa aluksissa.

6. Se tila, jonka makuusijat ja kaapit, lipastot ja istuimet täyttävät, lasketaan lattiapinta-alaan. Pieniä ja muodoltaan epä säännöllisiä tiloja, jotka eivät todellisuudessa lisää vapaata liikkumatilaa ja joihin ei voida sijoittaa huonekaluja, ei oteta lukuun.

7. Laivaväen makuusuojien vapaan korkeuden tulee olla vähintään 1,90 m (6 jalkaa 3 tuumaa).

8. Makuusuojien luvun tulee olla riittävän suuri, jotta jokainen laivaväen osasto saa eri suojan tai suojat; asianomainen viranomainen voi kuitenkin lieventää tätä määräystä pienien alusten ollessa kysymyksessä.

9. Samaan makuusuojaan sijoitettavien henkilöiden luku alkoon ylittääkö seuraavia enimmäismääriä:

a) osaston päällikkönä toimivat päällystöön kuuluvat, vahdista vastuussa olevat perämiehet ja konemestarit sekä ensimmäiset radiosähkötäjät: yksi henkilö suojaa kohden;

b) muut päällystöön kuuluvat: yksi henkilö suojaa kohden, mikäli mahdollista, eikä missään tapauksessa useampia kuin kaksi;

c) alipäällystöön kuuluvat: yksi tai kaksi henkilöä suojaa kohden eikä missään tapauksessa useampia kuin kaksi;

d) muut miehistöön kuuluvat: kaksi tai kolme henkilöä suojaa kohden, mikäli mahdollista, eikä missään tapauksessa useampia kuin neljä.

10. Riittävien ja mukavampien asuntonjen aikaansaamiseksi asianomainen viranomainen, neuvoteltuaan laivanvarustajain järjestöjen ja/tai laivanvarustajain ja merenkulkijain bone fide ammatillisten järjestöjen kanssa, voi myöntää luvan enintään 10 miehistöön kuuluvan henkilön sijoittamiseen samaan makuusuojaan eräissä matkustaja-aluksissa.

11. Jokaisessa makuusuojaassa sallitun henkilöiden enimmäismäärän tulee olla selvästi ja pysyvästi merkitty johonkin suojan kohtaan, missä se on helposti nähtävissä.

12. Jokaisella laivaväkeen kuuluvalla tulee olla oma makuusijansa.

13. Makuusijat eivät saa olla vierekkäin siten, että toiseen makuusijaan päästään vain toisen yli.

14. Makuusijoja saa olla päällekkäin enintään kaksi; milloin makuusijat ovat pitkin aluksen sivua, ei saa olla kahta makuusijaa päällekkäin siinä, missä sivuikkuna on makuusijan yläpuolella.

15. Milloin makuusijoja on kaksi päällekkäin, tulee alemman niistä olla vähintään 0,30 m (12 tuumaa) lattian yläpuolella; ylemmän makuusijan on oltava suunnilleen alemman makuusijan pohjan ja kattopalkkien alasyrjän keskivälillä.

16. Makuusijan sisämittojen tulee olla vähintään $1,90 \times 0,68$ m (6 jalkaa 3 tuumaa kertaa 2 jalkaa 3 tuumaa).

17. Makuusijan kehyksen ja laidan, jos siinä sellainen on, tulee olla hyväksyttyä ainetta, kova, sileä ja sellainen, ettei se ole altis syöpymiselle, eikä aiheuta syöpäläisvaaraa.

18. Jos makuusijan kehykset ovat putkea, tulee niiden olla täysin umpinaiset sekä ilman reikiä ja rakoja, joihin syöpäläiset voisivat päästä.

19. Jokainen makuusija on varustettava jousipohjalla tai jousipatjalla sekä hyväksytystä aineesta valmistetulla patjalla. Patjan täyteenä ei saa käyttää olkea eikä muuta ainetta, joka aiheuttaa syöpäläisvaaraa.

20. Milloin makuusijan yläpuolella on toinen, on ylemmän makuusijan jousipohjan alle kiinnitettävä puusta, purjekankaasta tai muusta sopivasta aineesta tehty pölyntiivis pohja.

21. Makuusuojat on suunniteltava ja kalustettava siten, että ne takaavat niissä asuville kohtuullisen mukavuuden ja ovat helposti kunnossa pidettävissä.

22. Kalustoon tulee kuulua vaatekaappi jokaista makuusuojaassa asuvaa kohden. Vaatekaappien tulee olla vähintään 1,52 m (5 jalkaa) korkeat ja läpileikkaukseltaan $19,30 \text{ dm}^2$ (300 neliötuumaa) ja on ne varustettava hyllyllä ja säpillä riippulukkoa varten. Riippulukon hankkii kaappia käyttävä.

23. Jokainen asuinsuoja on varustettava pöydällä, joka voi olla kiinteä, kääntölevytai vetolevypöytä, sekä tarpeellisilla mukavilla istuimilla.

24. Kaluston tulee olla sileätä, kovaa ainetta, joka ei väänny eikä syövy.

25. Jokaista makuusuojaassa asuvaa kohden tulee olla vähintään $0,056 \text{ m}^3$:n (2 kuutiojalan) vetolaatikko tai vastaava tila.

26. Makuusuojen ikkunat on varustettava uutimilla.

27. Makuusuoissa tulee olla peili, pieniä kaappeja henkilökohtaisia tarvikkeita varten, kirjahylly ja riittävä määrä vaatekoukkuja.

28. Mikäli mahdollista, on laivaväki sijoitettava asumaan niin, että vahdit ovat erillään ja etteivät päivämiehet joudu asumaan yhdessä vahtia käyvien kanssa.

11 artikla.

1. Kaikissa aluksissa tulee olla riittävät ruokailusuojat.

2. Alle 1 000 tonnin vetoisissa aluksissa tulee olla eri ruokailusuoja:

- a) päälliköllä ja päällystöön kuuluvilla;
- b) alipäällystöön ja muuhun miehistöön kuuluvilla;

3. 1 000 tonnin ja sitä suuremmissa aluksissa tulee olla eri ruokailusuoja:

- a) päälliköllä ja päällystään kuuluvilla;
- b) kansialipäällystään ja muuhun kansimiehistöön kuuluvilla;
- c) konealipäällystään ja muuhun kone-
miehistöön kuuluvilla.

Kuitenkin voidaan

1) toinen alipäällystään ja muille miehistöön kuuluville tarkoitetuista kahdesta ruokailusuojusta varata alipäällystään ja toinen muille miehistöön kuuluville;

2) yhteinen ruokailusuoja varata kansija konealipäällystään ja muille miehistöön kuuluville niissä tapauksissa, joissa laivanvarustajain järjestöt ja/tai laivanvarustajat ja merenkulkijain tunnustetut bona fide ammatilliset järjestöt, joita asia koskee, ovat ilmoittaneet suostuvansa sellaiseen järjestelyyn.

4. Taloushenkilökunnalle on järjestettävä sopivat ruokailusuojat joko varamalla heille erillinen ruokailusuoja tai antamalla heille oikeus käyttää niitä ruokailusuoja, jotka on määrätty muille ryhmille; 5 000 tonnin tai sitä suuremmissa aluksissa, joissa taloushenkilökuntaan kuuluu enemmän kuin viisi henkilöä, on erillisen ruokailusuojan varaaminen tälle henkilökunnalle otettava harkittavaksi.

5. Jokaisen ruokailusuojan tilavuuden ja varusteiden tulee olla riittävät sille henkilömäärälle, jonka voidaan odottaa käyttävän sitä samanaikaisesti.

6. Ruokailusuojaissa on oltava riittävästi pöytiä ja kelpoisia istuimia sille henkilömäärälle, jonka voidaan odottaa käyttävän sitä samanaikaisesti.

7. Asianomainen viranomais voi sallia sellaisia poikkeuksia edellä olevista, ruokailusuoja koskevista määräyksistä, jotka ovat tarpeen erikoisten olosuhteiden vuoksi matkustaja-aluksissa.

8. Ruokailusuoja on sijoitettava erillään makuusuojaista ja niin lähellä keittiötä kuin käytännöllisesti on mahdollista.

9. Milloin tarjoiluhuoneita (pantries) ei ole ruokailusuojaisten yhteydessä käytettävissä, on järjestettävä sopivat kaapit ruokailuvälineitä ja tarpeelliset laitteet välineiden pesemistä varten.

10. Pöytien ja istuimien yläpintojen tulee olla kosteutta kestäviä, ilman halkeamia ja helpot pitää puhtaina.

12 artikla.

1. Kaikkiin aluksiin on avoimelle kanalle varattava tila tai tiloja, joihin laivaväellä on pääsy vapaa-aikana; tilan tai tilojen tulee olla sopivan suuruiset ottaen huomioon aluksen ja laivaväen suuruus.

2. Päällystään ja miehistöön kuuluville on järjestettävä sopivasti sijoitetut ja taroituksen mukaisesti kalustetut virkistysuomat. Milloin sellaisia suojia ei ole järjestetty erilleen ruokailusuojaista, on jälkimmäiset suunniteltava, kalustettava ja varustettava siten, että ne tarjoavat mahdollisuuden virkistykseen.

13 artikla.

1. Kaikissa aluksissa tulee olla riittävät terveydenhoidolliset laitteet, joihin kuuluu pesualtaat ja amme ja/tai suihkut.

2. Erillisiä vesiklosetteja tulee olla vähintään seuraava määrä:

- a) alle 800 tonnin aluksissa: kolme;
- b) 800 tonnin ja sitä suuremmissa, mutta alle 3 000 tonnin aluksissa: neljä;
- c) 3 000 tonnin tai sitä suuremmissa aluksissa: kuusi;

d) aluksissa, joissa radiosähköttäjien asunnot ovat erillisessä paikassa, on terveydenhoidolliset laitteet järjestettävä asuntojen lähelle tai viereen.

3. Kansallisessa lainsäädännössä tulee olla määräyksiä vesiklosettien jaosta eri ryhmille tämän artiklan 4 momentin mukaisesti.

4. Kaikilla laivaväkeen kuuluvilla, jotka eivät asu sellaisissa suoissa, joiden yhteydessä on omat terveydenhoidolliset laitteet, tulee olla jokaista laivaväen ryhmää kohden seuraavat laitteet:

a) yksi kylpyamme ja/tai suihku jokaista kokonaista tai alkavaa kahdeksan henkilön ryhmää varten;

b) yksi vesiklosetti jokaista kokonaista tai alkavaa kahdeksan henkilön ryhmää varten;

c) yksi pesuallas jokaista kokonaista tai alkavaa kuuden henkilön ryhmää varten.

Kuitenkin voidaan, milloin jonkin ryhmän henkilöiden luku ylittää säädetyn lukumäärän tasakerrannaisen vähemmällä kuin puolella säädetystä lukumäärästä, ylitys jättää ottamatta huomioon tätä momenttia sovellettaessa.

5. Milloin laivaväen kokonaismäärä ylittää 100, niin myös matkustaja-aluksissa,

jotka eivät säännöllisesti viivy matkalla neljää tuntia kauempaa, voi asianomainen viranomainen sallia vaadittujen laitteiden erikoisen järjestelyn tai niiden lukumäärän alentamisen.

6. Kaikissa yhteisissä pesusuojoissa tulee olla käytettävissä kylmää ja lämmintä suolatonta vettä tai laitteet veden kuumentamista varten. Asianomainen viranomainen voi, yksissä neuvoin laivanvarustajan järjestöjen ja/tai laivanvarustajien sekä merenkulkijain tunnustettujen bona fide ammatillisten järjestöjen kanssa, määrätä sen enimmäismäärän suolatonta vettä, minkä laivanvarustaja voidaan velvoittaa antamaan miestä ja päivää kohden.

7. Pesualtaiden ja kylpyammeiden tulee olla riittävän kokoisia ja valmistettu hyväksytystä, sileäpintaista aineesta, joka ei halkeile, lohkeile eikä syövy.

8. Kaikissa vesikloseteissa tulee olla ulkoilmatuuletus, joka ei ole yhdistetty muiden suojien tuuletukseen.

9. Kaikkien vesiklosettien tulee olla hyväksyttyä mallia ja varustetut runsaalla huuhteluvedellä, jota on käytettävissä kaikkina aikoina ja joka on erikseen säädettävissä.

10. Lasku- ja poistoputkien tulee olla tarpeeksi väljät ja siten asennetut, että tukkeutumisen vaara on mahdollisimman vähäinen ja puhdistaminen helppoa.

11. Terveydenhoidollisten suojien, jotka ovat tarkoitettut useamman kuin yhden henkilön käytettäväksi, tulee täyttää seuraavat vaatimukset:

a) lattioiden tulee olla hyväksyttyä, kestävää ainetta, helposti puhdistettavat, kosteutta läpäisemättömät ja varustetut tarpeellisilla poistovesiaukoilla;

b) seinien tulee olla terästä tai muuta hyväksyttyä ainetta, ja tulee niiden olla vedenpitävät vähintään 0,23 m (9 tuumaa) lattian yläpuolelle;

c) suojassa tulee olla riittävä valaistus, lämmitys ja tuuletus;

d) vesiklosettien tulee olla sopivan lähellä, mutta erillään makuu- ja pesusuojusta. Niihin ei saa olla suoraa pääsyä makuusuojusta eikä makuusuojiin ja vesiklosettien välisistä käytävistä, joihin ei ole muuta pääsyä. Tätä määräystä ei kuitenkaan sovelleta, milloin vesiklosetti sijaitsee kahden sellaisen makuusuojan välillä, joissa yhteensä asuu enintään neljä henkilöä;

e) milloin suojassa on useampia kuin yksi vesiklosetti, tulee niiden olla riittävästi eristetyt toisistaan.

12. Jokaisessa aluksessa tulee olla laivaväen suuruuden ja normaalin matka-ajan edellyttämät mahdollisuudet vaatteiden pesemiseen ja kuivattamiseen.

13. Vaatteiden pesulaitteisiin tulee kuulua tarpeelliset pesusoihkeet, jotka voidaan sijoittaa pesusuojiin, ellei erillisiä vaatteiden pesutiloja käytännössä voida kohtuudella järjestää, sekä riittävästi kylmää ja lämmintä suolatonta vettä tai laitteet veden kuumentamiseksi.

14. Vaatteiden kuivattamismahdollisuus on järjestettävä makuu- ja ruokailusuojusta erillään olevaan tilaan, jota voidaan riittävästi tuulettaa ja lämmittää ja jossa on kuivausnuorat tai muut välineet vaatteiden ripustamista varten.

14 artikla.

1. Jokaisessa aluksessa, jossa laivaväkeä on viisitoista henkilöä tai enemmän ja jonka matka kestää enemmän kuin kolme päivää, tulee olla eri sairassuoja. Asianomainen viranomainen voi rannikkoliikenteen aluksissa myöntää helpotuksia tästä vaatimuksesta.

2. Sairassuojan tulee sijaita sopivassa paikassa niin, että siihen on helppo päästä, että se tarjoaa siinä oleville kohtuulliset mukavuudet ja että heitä voidaan hoitaa kaikkien säiden vallitessa.

3. Sisäänkäynti, makuusijat, valaistus, tuuletus, lämmitys ja vedensaanti on järjestettävä niin, että sairassuojassa olevilla on riittävät mukavuudet ja että heidän hoitamistaan helpotetaan.

4. Tarvittavien sairassijojen luvun määrää asianomainen viranomainen.

5. Sairassuojassa olevien yksinomaiseen käyttöön on järjestettävä vesiklosetti joko suojan osana tai sen välittömään läheisyyteen.

6. Sairassuojaa ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin sairaanhoitoon.

7. Jokaisessa aluksessa, jossa ei ole lääkäreitä, tulee olla hyväksytty lääkekaappi helpotajaisine ohjeineen.

15 artikla.

1. Makuusuojiin ulkopuolella, mutta niiden sopivassa läheisyydessä tulee olla tar-

peeksi suuri ja riittävästi tuuletettu suoja, johon öljyvaatteet voidaan ripustaa.

2. Yli 3 000 tonnin aluksissa tulee, erikseen kansiosastossa ja erikseen koneosastossa, olla suoja, joka on sisustettu toimistona käytettäväksi.

3. Aluksissa, jotka säännöllisesti kulkevat moskiittojen vaivaamiin satamiin, on varustauduttava suojaamaan laivaväen asunnot moskiitoilta asettamalla sopivat verkot ikkunoihin, tuuletuslaitteisiin ja avoimelle kannelle johtaviin oviin.

4. Alukset, jotka säännöllisesti kulkevat tropiikkeihin tai tropiikeissa tai Persian lahdella, on varustettava aurinkopurjein levitettäväksi laivaväen asuntojen päällä olevien, suojattomien kansien ylle ja sellaisten kansien ylle, jotka on tarkoitettu laivaväen virkistyspaikoiksi.

16 artikla.

1. Aluksiin nähden, jotka mainitaan 10 artiklan 5 momentissa, voi asianomainen viranomaisn sanotussa momentissa mainittujen laivaväkeen kuuluvien osalta lieventää edellisissä artikloissa säädettyjä vaatimuksia siinä määrin kuin heidän erikoisten kansallisten tottumustensa ja tapojensa huomioon ottamiseksi on välttämätöntä ja varsinkin antaa erityisiä määräyksiä makuusuojissa asuvien henkilöiden lukumäärästä, ruokailusuojista ja terveydenhoidollisista laitteista.

2. Lieventäessään edellä sanottuja säännöksiä tulee asianomaisen viranomaisen noudattaa 10 artiklan 1 ja 2 momentin määräyksiä sekä niitä vaatimuksia vähimmästä lattiapinta-alasta, joista säädetään 10 artiklan 5 momentissa sellaisiin miehistöryhmiin nähden.

3. Aluksissa, joissa jonkin osaston laivaväkeen kuuluu henkilöitä, joilla on toisistaan jyrkästi eroavat kansalliset tottumukset ja tavat, on järjestettävä erillisiä ja tarkoituksenmukaisia makuu- ja olosuojia siinä määrin kuin on tarpeen eri ryhmien vaatimusten täyttämiseksi.

4. Aluksissa, jotka mainitaan 10 artiklan 5 momentissa, on sairaanhoito-, ruokailu- ja pesusuojat sekä terveydenhoidolliset laitteet pidettävä määrältään ja tarkoituksenmukaisuudeltaan samalla tasolla kuin millä ne ovat kaikissa muissa samanlaatuissa ja samaan rekisteröimisalueeseen kuuluvissa aluksissa.

5. Laatiessaan tämän artiklan nojalla erityisiä säännöksiä tulee asianomaisen viranomaisen neuvotella niiden merenkulkijain tunnustettujen bona fide ammatillisten järjestöjen kanssa, joita asia koskee, sekä niiden laivanvarustajain järjestöjen ja/tai laivanvarustajain kanssa, jotka ovat heidän työnantajinaan.

17 artikla.

1. Laivaväen asunnot on pidettävä puhtaina ja tyydyttävän asuttavassa kunnossa, eikä niissä saa säilyttää lastia eikä laivaväelle kuulumattomia tarvikkeita.

2. Päällikön tai hänen tarkoitusta varten erikoisesti valtuuttamansa, päällystöön kuuluvan henkilön tulee, yhden tai useamman laivaväkeen kuuluvan seuraamana, tarkastaa kaikki laivaväen asunnot vähintään kerran viikossa. Jokaisen sellaisen tarkastuksen tuloksesta on tehtävä kirjallinen merkintä.

IV osa. Sopimuksen soveltaminen jo oleviin aluksiin.

18 artikla.

1. Ottaen huomioon tämän artiklan 2, 3 ja 4 momentin määräykset koskee tämä sopimus aluksia, joiden köli on laskettu sen jälkeen kun tämä sopimus on tullut voimaan aluksen rekisteröimisalueella.

2. Sellaisessa aluksessa, joka on täysin valmiiksi rakennettu tämän sopimuksen voimaantulopäivänä rekisteröimisalueella ja joka ei täytä tämän sopimuksen III osan vaatimuksia, voi asianomainen viranomaisn, neuvoteltuaan laivanvarustajain järjestöjen ja/tai laivanvarustajien sekä merenkulkijain bona fide ammatillisten järjestöjen kanssa, vaatia, ottaen huomioon asiassa esiintyvät käytännölliset tekijät, suoritettavaksi sellaisia muutoksia aluksen saattamiseksi vastaamaan sopimuksen vaatimuksia, joita se pitää mahdollisina, milloin

a) aluksen rekisteröinti uusitaan;

b) aluksessa suoritetaan oleellisia rakenteellisia muutoksia tai suurehkoja korjauksia ennakolla laadittujen suunnitelmien perusteella, eikä onnettomuustapauksen tai hätätilan vuoksi.

3. Sellaisessa aluksessa, joka tämän sopimuksen voimaantulopäivänä rekisteröimisalueella on rakenteilla ja/tai uusittavana, voi asianomainen viranomaisn, neuvotel-

tuaan laivanvarustajain järjestöjen ja/tai laivanvarustajien sekä merenkulkijain bona fide ammatillisten järjestöjen kanssa, vaatia suoritettavaksi sellaisia muutoksia aluksen saattamiseksi vastaamaan sopimuksen vaatimuksia, joita se käytännölliset tekijät huomioon ottaen pitää mahdollisina; sellaiset muutokset katsotaan tämän sopimuksen määräysten lopulliseksi täyttämiseksi, kunnes aluksen rekisteröinti uusitaan.

4. Siinä tapauksessa, että alus — lukuunottamatta tämän artiklan 2 ja 3 momentissa mainittua alusta tai alusta, johon tämän sopimuksen määräykset olivat sovellettavissa sitä rakennettaessa — uudelleenrekisteröidään jollakin alueella sen jälkeen, kun tämä sopimus on tullut tällä alueella voimaan, voi asianomainen viranomainen, neuvoteltuaan laivanvarustajain järjestöjen ja/tai laivanvarustajain sekä merenkulkijain bona fide ammatillisten järjestöjen kanssa, vaatia suoritettavaksi sellaisia muutoksia aluksessa sen saattamiseksi vastaamaan sopimuksen vaatimuksia, joita viranomainen käytännölliset tekijät huomioon ottaen pitää mahdollisina; näillä muutoksilla on tämän sopimuksen vaatimusten katsottava tulleen lopullisesti täytetyksi, kunnes alus ehkä jälleen uudelleenrekisteröidään.

V osa. Loppumääräyksiä.

19 artikla.

Tämän sopimuksen mikään kohta alkoon vaikuttako mihinkään lakiin, lain nojalla annettuun päätökseen, vakiintuneeseen tapaan tai laivanvarustajain ja merenkulkijain väliseen sopimukseen, joka takaa edullisemmat ehdot kuin mitä tässä sopimuksessa määrätään.

20 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifiointit on ilmoitettava Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäviksi.

21 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Sopimus tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona seitsemässä seuraavista maista tapahtuneet ratifiointit on rekisteröity: Amerikan Yh-

dysvallat, Argentiinan tasavalta, Australia, Belgia, Brasilia, Kanada, Chile, Kiina, Tanska, Suomi, Ranska, Iso-Britannia ja Pohjois-Irlanti, Kreikka, Intia, Irlanti, Italia, Alankomaat, Norja, Puola, Portugali, Ruotsi, Turkki ja Jugoslavia, joista ainakin neljällä tulee kullakin olla bruttovetoisuudeltaan vähintään miljoonan rekisteritonnin kauppalaivasto. Tämän määräyksen tarkoituksena on helpottaa ja edistää sopimuksen pikaista ratifiointia jäsenvaltioissa.

3. Sen jälkeen tulee tämä sopimus jokaiseen jäsenvaltioon nähden voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

22 artikla.

1. Jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sanoa sen irti kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tuli voimaan, toimittamalla Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle siitä kirjallisen ilmoituksen rekisteröintiä varten. Sellainen irtisanominen ei tule voimaan ennen kuin vuoden kuluttua sen rekisteröinnistä.

2. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen ja joka ei käytä tässä artikkelissa säädettyä irtisanomisoikeutta vuoden kuluessa edellisessä momentissa mainitun kymmenvuotiskauden päättymisestä, on sidottu sopimukseen uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti tämän sopimuksen jokaisen kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artikkelissa määrätyn ehdoin.

23 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan tulee tiedottaa kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikkien, järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamien ratifiointien ja irtisanomisten rekisteröinnistä.

2. Tiedottaessaan järjestön jäsenvaltioille viimeisen tämän sopimuksen voimaan tulemiseksi vaadittavan ratifiointin rekisteröinnistä, tulee pääjohtajan kiinnittää järjestön jäsenvaltioiden huomio päivämäärään, jona sopimus tulee voimaan.

24 artikla.

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan tulee ilmoittaa Yhdistyneiden Kansakuntien

pääsihteerille Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten täydelliset tiedot kaikista niistä ratifioinneista ja irtisanomiskirjelmistä, jotka hän edellisten artiklain määräysten mukaisesti on rekisteröinyt.

25 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden päätyttyä tämän sopimuksen voimaan tulemisesta on Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston annettava yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja harkittava, onko aihetta ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sopimuksen muuttamisesta kokonaan tai osaksi.

26 artikla.

1. Jos konferenssi hyväksyy uuden sopimuksen, joka muuttaa tämän sopimuksen kokonaan tai osaksi, eikä uudessa sopimuksessa toisin määrätä,

a) katsotaan jäsenvaltion tekemä, uuden, muutetun sopimuksen ratifiointi ipso jure tämän sopimuksen välittömäksi irtisanomiseksi huolimatta edellä olevan 22 artiklan määräyksistä, jos ja kun uusi, muutettu sopimus on tullut voimaan;

b) eivät jäsenvaltiot siitä päivästä, jona uusi, muutettu sopimus on tullut voimaan, enää voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Tämä sopimus jää kuitenkin nykyisen muotoisena ja sisältöisenä voimaan niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet, mutta eivät ole ratifioineet muutettua sopimusta.

27 artikla.

Tämän sopimuksen englannin- ja ranskankielisiä tekstejä on kumpaaakin pidettävä alkuperäisenä.

Teksti alkuperäisillä kielillä

Convention (N:o 92) concerning crew accommodation on board ship (revised 1949).

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-second Session on 8 June 1949, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the partial revision of the Accommodation of Crews Convention, 1946, adopted by the Conference at its Twenty-eighth Session, which is included in the twelfth item on the agenda of the session, and

Considering that these proposals must take the form of an international Convention,

adopts this eighteenth day of June of the year one thousand nine hundred and forty-nine the following Convention, which may be cited as the Accommodation of Crews Convention (Revised), 1949:

PART I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

1. This Convention applies to every sea-going mechanically propelled vessel, whether publicly or privately owned, which is engaged in the transport of cargo or passengers for the purpose of trade and is registered in a territory for which this Convention is in force.

2. National laws or regulations shall determine when vessels are to be regarded as sea-going vessels for the purpose of this Convention.

3. This Convention does not apply to—

Convention (N:o 92) concernant le logement de l'équipage à bord (révisée en 1949).

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 8 juin 1949, en sa trente-deuxième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la révision partielle de la Convention sur le logement des équipages, 1946, adoptée par la Conférence à sa vingt-huitième session, question qui est comprise dans le douzième point à l'ordre du jour de la session,

Considérant que ces propositions devraient prendre la forme d'une convention internationale,

adopte, ce dix-huitième jour de juin mil neuf cent quarante-neuf, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur le logement des équipages (révisée), 1949:

PARTIE I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

1. La présente convention s'applique à tout navire de mer à propulsion mécanique, de propriété publique ou privée, affecté, pour des fins commerciales, au transport de marchandises ou de passagers et immatriculé dans un territoire pour lequel la présente convention est en vigueur.

2. La législation nationale définira quand un navire sera réputé navire de mer pour l'application de la présente convention.

3. La présente convention ne s'applique pas:

- (a) vessels of less than 500 tons;
- (b) vessels primarily propelled by sail but having auxiliary engines;
- (c) vessels engaged in fishing or in whaling or in similar pursuits;
- (d) tugs.

4. Provided that the Convention shall be applied where reasonable and practicable to—

- (a) vessels between 200 and 500 tons; and
- (b) the accommodation of persons engaged in usual sea-going routine in vessels engaged in whaling or in similar pursuits.

5. Provided also that any of the requirements contained in Part III of this Convention may be varied in the case of any ship if the competent authority is satisfied, after consultation with the organisations of shipowners and/or the shipowners and with the *bona fide* trade unions of seafarers, that the variations to be made provide corresponding advantages as a result of which the over-all conditions are not less favourable than those which would result from the full application of the provisions of the Convention; particulars of all such variations shall be communicated by the Member to the Director-General of the International Labour Office, who shall notify the Members of the International Labour Organisation.

Article 2

In this Convention—

- (a) the term „ship” means a vessel to which the Convention applies;
- (b) the term „tons” means gross register tons;
- (c) the term „passenger ship” means a ship in respect of which there is in force either (i) a safety certificate issued in accordance with the provisions of the International Convention for the Safety of Life at Sea for the time being in force or (ii) a passenger certificate;
- (d) the term „officer” means a person other than a master ranked as an

- a) aux navires jaugeant moins de 500 tonneaux;
- b) aux navires dont la voile est le principal moyen de propulsion, mais qui sont équipés d'une machine auxiliaire;
- c) aux navires affectés à la pêche, à la chasse à la baleine ou à des opérations analogues;
- d) aux remorqueurs.

4. Toutefois, la présente convention s'appliquera, dans la mesure où cela sera raisonnable et praticable:

- a) aux navires de 200 à 500 tonneaux;
- b) au logement des personnes affectées au travail normal du bord sur les navires affectés à la chasse à la baleine ou à des opérations analogues.

5. En outre, il pourra être dérogé, à l'égard de tout navire, à la pleine application de l'une quelconque des prescriptions de la Partie III de la présente convention, si, après consultation des organisations d'armateurs et/ou des armateurs et des organisations reconnues *bona fide* de gens de mer, l'autorité compétente estime que les modalités de la dérogation entraîneront des avantages ayant pour effet d'établir des conditions qui, dans l'ensemble, ne seront pas moins favorables que celles qui auraient découlé de la pleine application de la convention. Des détails sur toutes les dérogations de cette nature seront communiqués par le Membre au Directeur général du Bureau international du Travail, qui en informera les Membres de l'Organisation internationale du Travail.

Article 2

En vue de l'application de la présente convention:

- a) le terme „navire” signifie tout bâtiment auquel la convention s'applique;
- b) le terme „tonneaux” signifie les tonneaux de jauge brute;
- c) le terme „navire à passagers” signifie tout navire pour lequel est valide soit un certificat de sécurité délivré en conformité des dispositions en vigueur de la Convention internationale pour la sauvegarde de la vie humaine en mer, soit un certificat pour le transport de passagers;
- d) le terme „officier” signifie toute personne, à l'exclusion du capitaine, ayant

- officer by national laws or regulations, or, in the absence of any relevant laws or regulations, by collective agreement or custom;
- (e) the term „rating” means a member of the crew other than an officer;
- (f) the term „petty officer” means a rating serving in a supervisory position or position of special responsibility who is classed as petty officer by national laws or regulations, or, in the absence of any relevant laws or regulations, by collective agreement or custom;
- (g) the term „crew accommodation” includes such sleeping rooms, mess rooms, sanitary accommodation, hospital accommodation and recreation accommodation as are provided for the use of the crew;
- (h) the term „prescribed” means prescribed by national laws or regulations or by the competent authority;
- (i) the term „approved” means approved by the competent authority;
- (j) the term „re-registered” means re-registered on the occasion of a simultaneous change in the territory of registration and ownership of the vessel.
- rang d'officier d'après la législation nationale ou, à défaut d'une telle législation, d'après les conventions collectives ou la coutume;
- e) le terme „personnel subalterne” comprend tout membre de l'équipage autre qu'un officier;
- f) le terme „membre du personnel de maistrance” signifie tout membre du personnel subalterne exerçant une fonction de surveillance ou assumant une responsabilité spéciale, et qui est considéré comme tel par la législation nationale ou, à défaut d'une telle législation, par les conventions collectives ou la coutume;
- g) le terme „logement de l'équipage” comprend les postes de couchage, réfectoires, installations sanitaires, infirmeries et lieux de récréation prévus pour être utilisés par l'équipage;
- h) le terme „prescrit” signifie prescrit par la législation nationale ou par l'autorité compétente;
- i) le terme „approuvé” signifie approuvé par l'autorité compétente;
- j) le terme „nouvelle immatriculation” signifie nouvelle immatriculation à l'occasion d'un changement simultané de pavillon et de propriété d'un navire.

Article 3

1. Each Member for which this Convention is in force undertakes to maintain in force laws or regulations which ensure the application of the provisions of Parts II, III and IV of this Convention.

2. The laws or regulations shall—

- (a) require the competent authority to bring them to the notice of all persons concerned;
- (b) define the persons responsible for compliance therewith;
- (c) prescribe adequate penalties for any violation thereof;
- (d) provide for the maintenance of a system of inspection adequate to ensure effective enforcement;
- (e) require the competent authority to consult the organisations of shipowners and/or the shipowners and the re-

Article 3

1. Tout Membre pour lequel la présente convention est en vigueur s'engage à maintenir en vigueur une législation propre à assurer l'application des dispositions contenues dans les parties II, III et IV de la présente convention.

2. Ladite législation:

- a) obligera l'autorité compétente à notifier les dispositions qui seront prises à tous les intéressés;
- b) précisera les personnes qui sont chargées d'en assurer l'application;
- c) prescrira des sanctions adéquates pour toute infraction;
- d) prévoira l'institution et le maintien d'un régime d'inspection propre à assurer effectivement l'observation des dispositions prises;
- e) obligera l'autorité compétente à consulter les organisations d'armateurs et/ou les armateurs et les organisations recon-

cognised *bona fide* trade unions of seafarers in regard to the framing of regulations, and to collaborate so far as practicable with such parties in the administration thereof.

nues *bona fide* de gens de mer en vue d'élaborer les règlements et de collaborer dans toute la mesure possible avec les parties intéressées à la mise en application de ces règlements.

PART II. PLANNING AND CONTROL OF CREW ACCOMMODATION

Article 4

1. Before the construction of a ship is begun a plan of the ship, showing on a prescribed scale the location and general arrangement of the crew accommodation, shall be submitted for approval to the competent authority.

2. Before the construction of the crew accommodation is begun and before the crew accommodation in an existing ship is altered or reconstructed, detailed plans of, and information concerning, the accommodation, showing on a prescribed scale and in prescribed detail the allocation of each space, the disposition of furniture and fittings, the means and arrangement of ventilation, lighting and heating, and the sanitary arrangements, shall be submitted for approval to the competent authority: Provided that in the case of emergency or temporary alterations or reconstruction effected outside the territory of registration it shall be sufficient compliance with this provision if the plans are subsequently submitted for approval to the competent authority.

Article 5

On every occasion when—

- (a) a ship is registered or re-registered,
- (b) the crew accommodation of a ship has been substantially altered or reconstructed, or
- (c) complaint has been made to the competent authority in the prescribed manner and in time to prevent any delay to the vessel by a recognised

PARTIE II. ETABLISSEMENT DES PLANS ET CONTRÔLE DU LOGEMENT DE L'ÉQUIPAGE

Article 4

1. Avant que ne soit commencée la construction d'un navire, le plan de celui-ci, indiquant, à une échelle prescrite, l'emplacement et les dispositions générales du logement de l'équipage, sera soumis pour approbation à l'autorité compétente.

2. Avant que la construction du logement de l'équipage ne soit commencée, ou que le logement de l'équipage à bord d'un navire existant ne soit modifié ou reconstruit, le plan détaillé de ce logement, accompagné de tous renseignements utiles, sera soumis pour approbation à l'autorité compétente; ce plan indiquera, à une échelle prescrite et dans le détail prescrit, l'affectation de chaque local, la disposition de l'ameublement et autres installations, la nature et l'emplacement des dispositifs de ventilation, d'éclairage et de chauffage, ainsi que des installations sanitaires. Toutefois, en cas d'urgence ou de modifications ou de reconstruction temporaires exécutées en dehors du pays d'immatriculation, il sera suffisant, pour l'application de cet article, que les plans soient soumis ultérieurement, pour approbation, à l'autorité compétente.

Article 5

L'autorité compétente inspectera tout navire et s'assurera que le logement de l'équipage est conforme aux conditions exigées par les lois et règlements lorsque:

- a) il sera procédé à la première immatriculation ou à une nouvelle immatriculation du navire;
- b) le logement de l'équipage aura été modifié d'une manière importante ou reconstruit;
- c) soit une organisation de gens de mer reconnue *bona fide* et représentant tout ou partie de l'équipage, soit un nombre ou un pourcentage prescrit des mem-

bona fide trade union of seafarers representing all or part of the crew or by a prescribed number or proportion of the members of the crew of the ship that the crew accommodation is not in compliance with the terms of this Convention,

the competent authority shall inspect the ship and satisfy itself that the crew accommodation complies with the requirements of the laws and regulations.

PART III. CREW ACCOMMODATION REQUIREMENTS

Article 6

1. The location, means of access, structure and arrangement in relation to other spaces of crew accommodation shall be such as to ensure adequate security, protection against weather and sea, and insulation from heat or cold, undue noise or effluvia from other spaces.

2. There shall be no direct openings into sleeping rooms from spaces for cargo and machinery or from galleys, lamp and paint rooms or from engine, deck and other bulk storerooms, drying rooms, communal wash places or water closets. That part of the bulkhead separating such places from sleeping rooms and external bulkheads shall be efficiently constructed of steel or other approved substance and shall be watertight and gastight.

3. External bulkheads of sleeping rooms and mess rooms shall be adequately insulated. All machinery casings and all boundary bulkheads of galleys and other spaces in which heat is produced shall be adequately insulated where there is a possibility of resulting heat effects in adjoining accommodation or passageways. Care shall also be taken to provide protection from heat effects of steam and/or hot-water service pipes.

bres de l'équipage se sera plaint à l'autorité compétente, dans la forme prescrite et assez tôt pour éviter tout retard au navire, que le logement de l'équipage n'est pas conforme aux dispositions de la convention.

PARTIE III. PRESCRIPTIONS RELATIVES AU LOGEMENT DE L'ÉQUIPAGE

Article 6

1. L'emplacement, les moyens d'accès, la construction et la disposition du logement de l'équipage par rapport aux autres parties du navire seront tels qu'ils assureront une sécurité suffisante, une protection contre les intempéries et la mer, ainsi qu'un isolement contre la chaleur, le froid, le bruit excessif et les odeurs ou émanations provenant des autres parties du navire.

2. Sera interdite toute ouverture directe reliant les postes de couchage avec les compartiments affectés à la cargaison, les salles de machine et chaufferies, les cuisines, la lampisterie, les magasins à peinture, les magasins du pont et de la machine et autres magasins généraux, les séchoirs, les locaux affectés aux soins de propreté en commun ou les water-closets. Les parties de cloisons séparant ces locaux des postes de couchage, ainsi que les cloisons extérieures de ceux-ci, seront convenablement construites en acier ou en tout autre matériau approuvé, et elles seront imperméables à l'eau et aux gaz.

3. Les parois extérieures des postes de couchage et des réfectoires seront convenablement calorifugées. Les encaissements de machines, ainsi que les cloisons qui limitent les cuisines ou les autres locaux dégagant de la chaleur, seront convenablement calorifugés chaque fois que cette chaleur pourra incommoder dans les aménagements et les coursives adjacents. Des dispositions seront également prises pour réaliser une protection contre la chaleur dégagée par les canalisations de vapeur et d'eau chaude.

4. Internal bulkheads shall be of approved material which is not likely to harbour vermin.

5. Sleeping rooms, mess rooms, recreation rooms and alleyways in the crew accommodation space shall be adequately insulated to prevent condensation or overheating.

6. Main steam and exhaust pipes for winches and similar gear shall not pass through crew accommodation nor, whenever technically possible, through alleyways leading to crew accommodation; where they do pass through such alleyways they shall be adequately insulated and encased.

7. Inside panelling or sheeting shall be of material with a surface easily kept clean. Tongued and grooved boarding or any other form of construction likely to harbour vermin shall not be used.

8. The competent authority shall decide to what extent fire-prevention or fire-retarding measures shall be required to be taken in the construction of the accommodation.

9. The wall surface and deckheads in sleeping rooms and mess rooms shall be capable of being easily kept clean and, if painted, shall be light in colour; lime wash must not be used.

10. The wall surfaces shall be renewed or restored as necessary.

11. The decks in all crew accommodation shall be of approved material and construction and shall provide a surface impervious to damp and easily kept clean.

12. Where the floorings are of composition the joinings with sides shall be rounded to avoid crevices.

13. Sufficient drainage shall be provided.

4. Les cloisons intérieures seront construites en un matériau approuvé, non susceptible d'abriter de la vermine.

5. Les postes de couchage, les réfectoires, les salles de récréation et les coursives situées à l'intérieur du logement de l'équipage seront convenablement isolés de façon à éviter toute condensation ou toute chaleur excessive.

6. Les tuyauteries principales de vapeur et d'échappement des treuils et autres appareils auxiliaires semblables ne devront pas passer par le logement de l'équipage, ni, chaque fois que cela sera techniquement possible, par les coursives conduisant à ce logement. Si, dans ce dernier cas, il n'en est pas ainsi, ces tuyauteries devront être convenablement calorifugées et placées dans un encaissement.

7. Les panneaux ou vaigrages intérieurs seront faits d'un matériau dont la surface puisse aisément être maintenue en état de propreté. Seront interdits les planchéiages bouvetés ou toute autre méthode de construction susceptible d'abriter de la vermine.

8. L'autorité compétente décidera dans quelle mesure des dispositions tendant à prévenir l'incendie ou à en retarder la propagation devront être prises dans la construction du logement.

9. Les parois et plafonds des postes de couchage et réfectoires devront pouvoir être maintenus aisément en état de propreté et devront, s'ils sont peints, être d'une couleur claire; l'emploi d'enduits à la chaux sera interdit.

10. Les peintures des parois intérieures seront refaites ou reprises quand la nécessité s'en fera sentir.

11. Les matériaux et le mode de construction des revêtements de pont dans tout local affecté au logement de l'équipage devront être approuvés; ces revêtements seront imperméables à l'humidité et leur maintien en état de propreté devra être aisé.

12. Lorsque les revêtements de pont seront en matière composite, le raccordement avec les parois sera arrondi de manière à éviter les fentes.

13. Des dispositifs suffisants seront prévus pour l'écoulement des eaux.

Article 7

1. Sleeping rooms and mess rooms shall be adequately ventilated.

2. The system of ventilation shall be controlled so as to maintain the air in a satisfactory condition and to ensure a sufficiency of air movement in all conditions of weather and climate.

3. Ships regularly engaged on voyages in the tropics and the Persian Gulf shall be equipped with both mechanical means of ventilation and electric fans: Provided that one only of these means need be adopted in spaces where this ensures satisfactory ventilation.

4. Ships engaged outside the tropics shall be equipped with either mechanical means of ventilation or electric fans. The competent authority may exempt ships normally employed in the cold waters of the northern or southern hemispheres from this requirement.

5. Power for the operation of the aids to ventilation required by paragraphs 3 and 4 shall, when practicable, be available at all times when the crew is living or working on board and conditions so require.

Article 8

1. An adequate system of heating the crew accommodation shall be provided except in ships engaged exclusively in voyages in the tropics and the Persian Gulf.

2. The heating system shall, when practicable, be in operation at all times when the crew is living or working on board and conditions require its use.

3. In all ships in which a heating system is required, the heating shall be by means of steam, hot water, warm air or electricity.

4. In any ships in which heating is provided by a stove, measures shall be taken to ensure that the stove is of sufficient size and is properly installed and guarded and that the air is not fouled.

5. The heating system shall be capable of maintaining the temperature in crew

Article 7

1. Les postes de couchage et les réfectoires seront convenablement ventilés.

2. Le système de ventilation sera réglable de façon à maintenir l'air dans des conditions satisfaisantes et à en assurer une circulation suffisante par tous les temps et par tous les climats.

3. Tout navire affecté d'une façon régulière à la navigation sous les tropiques ou dans le golfe Persique sera pourvu à la fois de moyens mécaniques de ventilation et de ventilateurs électriques, étant entendu qu'un seul de ces moyens pourra être employé dans les endroits où ce moyen assurera une ventilation satisfaisante.

3. Tout navire affecté d'une façon ré-en dehors des tropiques sera pourvu soit d'un système de ventilation mécanique, soit de ventilateurs électriques. L'autorité compétente pourra exempter de cette disposition tout navire naviguant normalement dans les mers froides des hémisphères nord ou sud.

5. La force motrice nécessaire pour faire fonctionner les systèmes de ventilation prévus aux paragraphes 3 et 4 devra être disponible, dans la mesure où cela sera praticable, pendant tout le temps où l'équipage habite à bord ou y travaille, et si les circonstances l'exigent.

Article 8

1. Sauf à bord des navires affectés exclusivement à des voyages sous les tropiques ou dans le golfe Persique, une installation convenable de chauffage sera prévue pour le logement de l'équipage.

2. L'installation de chauffage devra fonctionner dans la mesure où cela sera praticable quand l'équipage vit ou travaille à bord et si les circonstances l'exigent.

3. A bord de tout navire où doit exister une installation de chauffage, celui-ci sera assuré par la vapeur, l'eau chaude, l'air chaud ou l'électricité.

4. A bord de tout navire où le chauffage est assuré par un poêle, des dispositions seront prises pour que celui-ci soit de dimensions suffisantes, soit convenablement installé et protégé, et pour que l'air ne soit pas vicié.

5. L'installation de chauffage devra être en mesure de maintenir dans le logement

accommodation at a satisfactory level under normal conditions of weather and climate likely to be met with on service; the competent authority shall prescribe the standard to be provided.

6. Radiators and other heating apparatus shall be so placed and, where necessary, shielded as to avoid risk of fire or danger or discomfort to the occupants.

Article 9

1. Subject to such special arrangements as may be permitted in passenger ships, sleeping rooms and mess rooms shall be properly lighted by natural light and shall be provided with adequate artificial light.

2. All crew spaces shall be adequately lighted. The minimum standard for natural lighting in living rooms shall be such as to permit a person with normal vision to read on a clear day an ordinary newspaper in any part of the space available for free movement. When it is not possible to provide adequate natural lighting, artificial lighting of the above minimum standard shall be provided.

3. In all ships electric lights shall be provided in the crew accommodation. If there are not two independent sources of electricity for lighting, additional lighting shall be provided by properly constructed lamps or lighting apparatus for emergency use.

4. Artificial lighting shall be so disposed as to give the maximum benefit to the occupants of the room.

5. In sleeping rooms an electric reading lamp shall be installed at the head of each berth.

Article 10

1. Sleeping rooms shall be situated above the load line amidships or aft.

2. In exceptional cases the competent authority may, if the size, type or intended service of the ship render any other location unreasonable or impracticable, permit the

de l'équipage la température à un niveau satisfaisant dans les conditions normales de temps et de climat que le navire est susceptible de rencontrer en cours de navigation; l'autorité compétente devra prescrire les conditions à réaliser.

6. Les radiateurs et autres appareils de chauffage seront placés de manière à éviter le risque d'incendie et à ne pas constituer une source de danger ou d'inconfort pour les occupants des locaux. Si nécessaire, ils seront munis d'un écran de protection.

Article 9

1. Sous réserve des dérogations spéciales qui pourront être accordées pour les navires à passagers, les postes de couchage et les réfectoires seront convenablement éclairés à la lumière naturelle et seront pourvus, en outre, d'une installation convenable d'éclairage artificiel.

2. Tous les locaux réservés à l'équipage devront être convenablement éclairés. L'éclairage naturel dans les locaux d'habitation devra permettre à une personne d'acuité visuelle normale de lire, par temps clair et en plein jour, un journal imprimé ordinaire en tout point de l'espace disponible pour circuler. Un système d'éclairage artificiel donnant le même résultat sera installé lorsqu'il ne sera pas possible d'obtenir un éclairage naturel convenable.

3. Tout navire sera pourvu d'une installation permettant d'éclairer à l'électricité le logement de l'équipage. S'il n'existe pas à bord deux sources indépendantes de production d'électricité, un système supplémentaire d'éclairage de secours sera prévu au moyen de lampes ou d'appareils d'éclairage de modèle approprié.

4. L'éclairage artificiel sera disposé de manière que les occupants du poste en bénéficient au maximum.

5. Dans les postes de couchage, chaque couchette sera munie d'une lampe de chevet électrique.

Article 10

1. Les postes de couchage seront situés au-dessus de la ligne de charge, au milieu ou à l'arrière du navire.

2. Dans des cas exceptionnels, l'autorité compétente pourra autoriser l'installation des postes de couchage à l'avant du navire — mais en aucun cas au delà de la cloison

location of sleeping rooms in the fore part of the ship, but in no case forward of the collision bulkhead.

3. In passenger ships the competent authority may, on condition that satisfactory arrangements are made for lighting and ventilation, permit the location of sleeping rooms below the load line, but in no case immediately beneath working alley-ways.

4. The floor area per person of sleeping rooms intended for ratings shall be not less than—

- (a) 20 sq. ft. or 1.85 sq. m. in vessels under 800 tons;
- (b) 25 sq. ft. or 2.35 sq. m. in vessels of 800 tons or over, but under 3,000 tons;
- (c) 30 sq. ft. or 2.78 sq. m. in vessels of 3,000 tons or over:

Provided that, in the case of passenger ships in which more than four ratings are berthed in one room, the minimum per person may be 24 sq. ft. (2.22 sq. m.).

5. In the case of ships in which are employed such groups of ratings as necessitate the employment of a substantially larger number of ratings than would otherwise be employed, the competent authority may, in respect of such groups, reduce the minimum floor area of sleeping rooms per person, subject to the conditions that—

- (a) the total sleeping space allotted to the group or groups is not less than would have been allotted had the numbers not been so increased, and
- (b) the minimum floor area of sleeping rooms is not less than—
 - (i) 18 sq. ft. (1.67 sq. m.) per person in ships under 3,000 tons;
 - (ii) 20 sq. ft. (1.85 sq. m.) per person in ships of 3,000 tons or over.

6. Space occupied by berths and lockers, chests of drawers and seats shall be included

d'abordage — lorsque tout autre emplacement ne serait pas raisonnable ou pratique en raison du type du navire, de ses dimensions ou du service auquel il est destiné.

3. Sous réserve que des dispositions satisfaisantes soient prises pour l'éclairage et la ventilation, l'autorité compétente pourra permettre, sur les navires à passagers, de placer les postes de couchage au-dessous de la ligne de charge, mais en aucun cas immédiatement au-dessous des coursives de service.

4. La superficie, par occupant, de tout poste de couchage destiné au personnel subalterne ne sera pas inférieure à:

- a) 1,85 mètre carré (ou 20 pieds carrés) à bord des navires jaugeant moins de 800 tonneaux;
- b) 2,35 mètres carrés (ou 25 pieds carrés) à bord des navires jaugeant 800 tonneaux ou plus, mais moins de 3.000 tonneaux;
- c) 2,78 mètres carrés (ou 30 pieds carrés) à bord des navires jaugeant 3.000 tonneaux ou plus.

Toutefois, à bord des navires à passagers où plus de quatre membres du personnel subalterne sont logés dans un même poste de couchage, la superficie minimum par occupant pourra être de 2,22 mètres carrés (24 pieds carrés).

5. Dans le cas de navires où sont employés des groupes de personnel subalterne nécessitant l'embarquement d'un effectif nettement plus important que celui qui eût été utilisé autrement, l'autorité compétente pourra, pour ce genre de personnel, réduire la superficie, par occupant, des postes de couchage, pourvu toutefois que:

- a) la superficie totale des postes de couchage allouée à ces groupes ne soit pas moindre que celle qui eût été attribuée si l'effectif n'avait pas été augmenté de ce fait,
- b) la superficie minimum par occupant des postes de couchage soit d'au moins:
 - i) 1,67 mètre carré (18 pieds carrés) pour les navires jaugeant moins de 3.000 tonneaux;
 - ii) 1,85 mètre carré (20 pieds carrés) pour les navires jaugeant 3.000 tonneaux ou plus.

6. L'espace occupé par les couchettes, les armoires, les commodes et les sièges

in the measurement of the floor area. Small or irregularly shaped spaces which do not add effectively to the space available for free movement and cannot be used for installing furniture shall be excluded.

7. The clear head room in crew sleeping rooms shall not be less than 6 ft. 3 ins. (190 cm.).

8. There shall be a sufficient number of sleeping rooms to provide a separate room or rooms for each department: Provided that the competent authority may relax this requirement in the case of small ships.

9. The number of persons allowed to occupy sleeping rooms shall not exceed the following maxima:

- (a) officers in charge of a department, navigating and engineer officers in charge of a watch and senior radio officers or operators: one person per room;
- (b) other officers: one person per room wherever possible, and in no case more than two;
- (c) petty officers: one or two persons per room, and in no case more than two;
- (d) other ratings: two or three persons per room wherever possible, and in no case more than four.

10. With a view to ensuring adequate and more comfortable accommodation the competent authority may, after consultation with the organisations of shipowners and/or the shipowners and the *bona fide* trade unions of seafarers, grant permission to accommodate up to ten ratings per sleeping room in the case of certain passenger ships.

11. The maximum number of persons to be accommodated in any sleeping room shall be indelibly and legibly marked in some place in the room where it can conveniently be seen.

12. Members of the crew shall be provided with individual berths.

13. Berths shall not be placed side by side in such a way that access to one berth can be obtained only over another.

sera compris dans le calcul de la superficie. Les espaces exigus ou de forme irrégulière qui n'augmentent pas effectivement l'espace disponible pour circuler ou qui ne peuvent être utilisés pour y placer des meubles ne seront pas compris dans ce calcul.

7. La hauteur libre des postes de couchage de l'équipage devra être d'au moins 1,90 mètre (6 pieds 3 pouces).

8. Les postes de couchage seront en nombre suffisant pour que chaque catégorie de l'équipage dispose d'un ou plusieurs postes distincts; toutefois, l'autorité compétente pourra accorder des dérogations à cette disposition en ce qui concerne les navires de faible tonnage.

9. Le nombre de personnes autorisées à occuper chaque poste de couchage ne dépassera pas les chiffres maxima suivants:

- a) officiers chefs de service, officiers du pont et officiers mécaniciens chefs de quart, et premiers officiers ou opérateurs de radio: un occupant par chambre;
- b) autres officiers: un occupant par chambre si possible, et en aucun cas plus de deux;
- c) personnel de maistrance: un ou deux occupants par poste et en aucun cas plus de deux;
- d) autre personnel subalterne: deux ou trois personnes par poste si possible, et en aucun cas plus de quatre.

10. En vue d'assurer un logement satisfaisant et plus confortable, l'autorité compétente pourra, après consultation des organisations d'armateurs et/ou des armateurs et des organisations reconnues *bona fide* de gens de mer, accorder l'autorisation de loger au maximum dix membres de l'équipage dans le même poste dans le cas de certains navires à passagers.

11. Le nombre maximum de personnes à loger par poste de couchage sera indiqué d'une manière lisible et indélébile, en un endroit du poste où l'inscription pourra être vue aisément.

12. Les membres de l'équipage disposeront de couchettes individuelles.

13. Les couchettes ne seront pas placées côte à côte d'une façon telle qu'on ne puisse accéder à l'une d'elles qu'en passant au-dessus d'une autre.

14. Berths shall not be arranged in tiers of more than two; in the case of berths placed along the ship's side, there shall be only a single tier where a sidelight is situated above a berth.

15. The lower berth in a double tier shall be not less than 12 ins. (30 cm.) above the floor; the upper berth shall be placed approximately midway between the bottom of the lower berth and the lower side of the deckhead beams.

16. The minimum inside dimensions of a berth shall be 6 ft. 3 ins. by 2 ft. 3 ins. (190 cm. by 68 cm.).

17. The framework and the lee-board, if any, of a berth shall be of approved material, hard, smooth, and not likely to corrode or to harbour vermin.

18. If tubular frames are used for the construction of berths, they shall be completely sealed and without perforations which would give access to vermin.

19. Each berth shall be fitted with a spring bottom or a spring mattress and with a mattress of approved material. Stuffing of straw or other material likely to harbour vermin shall not be used.

20. When one berth is placed over another a dust-proof bottom of wood, canvas or other suitable material shall be fitted beneath the spring bottom of the upper berth.

21. Sleeping rooms shall be so planned and equipped as to ensure reasonable comfort for the occupants and to facilitate tidiness.

22. The furniture shall include a clothes locker for each occupant. The clothes lockers shall be not less than 5 ft. (152 cm.) in height and of a cross-section area of 300 sq. ins. (19.30 sq. decimetres) and shall be fitted with a shelf and a hasp for a padlock. The padlock shall be provided by the occupant.

23. Each sleeping room shall be provided with a table or desk, which may be of the fixed, dropleaf or slide-out type, and with comfortable seating accommodation as necessary.

14. La superposition de plus de deux couchettes est interdite. Dans le cas où des couchettes sont placées le long de la muraille du navire, il est interdit de superposer des couchettes à l'endroit où un hublot est situé au-dessus d'une couchette.

15. Lorsque des couchettes sont superposées, la couchette inférieure ne sera pas placée à moins de 0,30 mètre (12 pouces) au-dessus du plancher; la couchette supérieure sera disposée à mi-hauteur environ entre le fond de la couchette inférieure et le dessous des barrots du plafond.

16. Les dimensions intérieures minima d'une couchette seront de 1,90 mètre sur 0,68 mètre (6 pieds 3 pouces sur 2 pieds 3 pouces).

17. Le cadre d'une couchette et, le cas échéant, la planche de roulis seront d'un matériau approuvé, dur, lisse et non susceptible de se corroder ou d'abriter de la vermine.

18. Si des cadres tubulaires sont utilisés dans la construction des couchettes, ils seront absolument fermés et sans perforations qui pourraient constituer un accès pour la vermine.

19. Toute couchette sera pourvue d'un fond élastique ou d'un sommier élastique, ainsi que d'un matelas rembourré d'une matière approuvée. L'utilisation, pour le rembourrage, de paille ou d'autre matière de nature à abriter de la vermine est interdite.

20. Lorsque des couchettes sont superposées, un fond imperméable à la poussière, en bois, en toile ou en une autre matière convenable, sera fixé en dessous du sommier élastique de la couchette supérieure.

21. Tout poste de couchage sera aménagé et meublé de manière à en faciliter la bonne tenue et à assurer un confort raisonnable pour ses occupants.

22. Le mobilier comprendra une armoire pour chaque occupant. Celle-ci aura au moins 1,52 mètre (5 pieds) de hauteur et une section transversale de 19,30 décimètres carrés (300 pouces carrés). Elle sera pourvue d'un rayon et d'un dispositif de fermeture par cadenas. Le cadenas sera fourni par l'occupant.

23. Tout poste de couchage sera pourvu d'une table ou d'un bureau, de modèle fixe rabattable ou à coulisses, et de sièges confortables suivant les besoins.

24. The furniture shall be of smooth, hard material not liable to warp or corrode.

25. The drawer or equivalent space for each occupant shall be not less than 2 cu. ft. (0.56 cu. m.).

26. Sleeping rooms shall be fitted with curtains for the sidelights.

27. Sleeping rooms shall be fitted with a mirror, small cabinets for toilet requisites, a book rack and a sufficient number of coat hooks.

28. As far as practicable berthing of crew members shall be so arranged that watches are separated and that no daymen share a room with watch-keepers.

Article 11

1. Sufficient mess room accommodation shall be provided in all ships.

2. In ships of less than 1,000 tons separate mess room accommodation shall be provided for—

- (a) master and officers;
- (b) petty officers and other ratings.

3. In ships of 1,000 tons and over, separate mess room accommodation shall be provided for—

- (a) master and officers;
- (b) deck department petty officers and other ratings;
- (c) engine department petty officers and other ratings;

Provided that—

- (i) one of the two mess rooms for the petty officers and other ratings may be allotted to the petty officers and the other to the other ratings;
- (ii) a single mess room may be provided for deck and engine department petty officers and other ratings in cases in which the organisations of shipowners and/or shipowners and the recognised *bona fide* trade unions of seafarers concerned have expressed a preference for such an arrangement.

24. Le mobilier sera construit en un matériau lisse et dur, non susceptible de se déformer ou de se corroder.

25. Chaque occupant aura à sa disposition un tiroir ou un espace équivalent d'une capacité au moins égale à 0,56 mètre cube (2 pieds cubes).

26. Les hublots des postes de couchage seront garnis de rideaux.

27. Tout poste de couchage sera pourvu d'une glace, de petits placards pour les articles de toilette, d'une étagère à livres et d'un nombre suffisant de patères.

28. Pour autant que cela sera praticable, les couchettes seront réparties de façon à séparer les quarts et à éviter qu'un homme de jour ne partage le même poste que des hommes prenant le quart.

Article 11

1. Des réfectoires suffisants seront installés à bord de tous les navires.

2. A bord des navires jaugeant moins de 1.000 tonneaux, des réfectoires distincts seront prévus pour:

- a) le capitaine et les officiers;
- b) le personnel de maistrance et le reste du personnel subalterne.

3. A bord des navires jaugeant 1.000 tonneaux ou plus, des réfectoires distincts seront prévus pour:

- a) le capitaine et les officiers;
- b) le personnel de maistrance et le reste du personnel subalterne du pont;
- c) le personnel de maistrance et le reste du personnel subalterne de la machine.

Toutefois:

- i) l'un des deux réfectoires prévus pour le personnel de maistrance et le reste du personnel subalterne peut être affecté au personnel de maistrance et l'autre au reste du personnel subalterne;
- ii) un réfectoire unique peut être prévu pour le personnel de maistrance et le reste du personnel subalterne du pont et de la machine lorsque les armateurs et/ou leurs organisations intéressées, et les organisations reconnues *bona fide* de gens de mer intéressées préfèrent qu'il en soit ainsi.

4. Adequate mess room accommodation shall be provided for the catering department, either by the provision of a separate mess room or by giving them the right to the use of the mess rooms assigned to other groups; in the case of ships of 5,000 tons or over with more than five persons in the catering department consideration shall be given to the provision of a separate mess room.

5. The dimensions and equipment of each mess room shall be sufficient for the number of persons likely to use it at any one time.

6. Mess rooms shall be equipped with tables and approved seats sufficient for the number of persons likely to use them at any one time.

7. The competent authority may permit such exceptions to the foregoing rules concerning mess room accommodation as may be necessary to meet the special conditions in passenger ships.

8. Mess rooms shall be located apart from the sleeping rooms and as close as practicable to the galley.

9. Where available pantries are not accessible to mess rooms, adequate lockers for mess utensils and proper facilities for washing utensils shall be provided.

10. The tops of tables and seats shall be of damp-resisting material, without cracks and capable of being easily cleaned.

Article 12

1. In all ships a space or spaces to which the crew can have access when off duty shall be provided on an open deck; the space or spaces shall be of adequate area, having regard to the size of the ship and the crew.

2. Recreation accommodation, conveniently situated and appropriately furnished, shall be provided for officers and for ratings. Where this is not provided separately from the mess rooms the latter shall be planned, furnished, and equipped to give recreational facilities.

4. Des dispositions adéquates seront prévues pour le personnel du service général, soit en aménageant pour lui un réfectoire distinct, soit en lui donnant le droit d'utiliser les réfectoires affectés à d'autres catégories; à bord des navires de 5.000 tonneaux et au-dessus qui embarquent plus de cinq agents du service général, l'installation d'un réfectoire séparé à leur intention devra être envisagée.

5. Les dimensions et l'équipement de tout réfectoire devront être suffisants pour le nombre probable de personnes qui les utiliseront en même temps.

6. Tout réfectoire sera pourvu de tables et de sièges approuvés en nombre suffisant pour le nombre probable de personnes qui les utiliseront en même temps.

7. L'autorité compétente pourra accorder des dérogations aux dispositions ci-dessus concernant l'aménagement de réfectoires, dans la mesure où les conditions spéciales existant à bord des navires à passagers peuvent l'exiger.

8. Les réfectoires seront séparés distinctement des postes de couchage et placés aussi près que possible de la cuisine.

9. Une installation convenable pour le lavage des ustensiles de table, ainsi que des placards suffisants pour y ranger ces ustensiles, seront prévus lorsque les offices qui peuvent exister ne sont pas directement accessibles des réfectoires.

10. Les dessus des tables et des sièges seront d'une matière résistant à l'humidité, sans craquelures et d'un nettoyage aisé.

Article 13

1. A bord de tout navire, un ou des emplacements de superficie suffisante, compte tenu des dimensions du navire et de l'effectif de l'équipage, seront prévus sur un pont découvert, auxquels les membres de l'équipage auront accès lorsqu'ils ne sont pas de service.

2. Des locaux de récréation situés dans un endroit approprié et meublés d'une manière convenable seront prévus pour les officiers et le personnel subalterne. Lorsqu'il n'existera pas de tels locaux en dehors des réfectoires, ceux-ci seront établis, meublés et installés de façon à en tenir lieu.

Article 13

1. Sufficient sanitary accommodation, including wash basins and tub and/or shower baths, shall be provided in all ships.

2. The following minimum number of separate water closets shall be provided:

- (a) in ships of under 800 tons: three;
- (b) in ships of 800 tons or over, but under 3,000 tons: four;
- (c) in ships of 3,000 tons or over: six;
- (d) in ships where the radio officers or operators are accommodated in an isolated position, sanitary facilities near or adjacent thereto shall be provided.

3. National laws or regulations shall prescribe the allocation of water closets to various groups, subject to the provisions of paragraph 4 of this Article.

4. Sanitary facilities for all members of the crew who do not occupy rooms to which private facilities are attached shall be provided for each group of the crew on the following scale:

- (a) one tub and/or shower bath for every eight persons or less;
- (b) one water closet for every eight persons or less;
- (c) one wash basin for every six persons or less:

Provided that when the number of persons in a group exceeds an even multiple of the specified number by less than one-half of the specified number this surplus may be ignored for the purpose of this paragraph.

5. When the total number of the crew exceeds 100 and in passenger vessels normally engaged on voyages of not more than four hours' duration, consideration may be given by the competent authority to special arrangements or a reduction in the number of facilities required.

6. Cold fresh water and hot fresh water or means of heating water shall be available in all communal wash places. The competent authority, in consultation with the organisations of shipowners and/or the

Article 13

1. Des installations sanitaires suffisantes, comprenant des lavabos, des baignoires et/ou des douches, seront aménagées à bord de tout navire.

2. Des water-closets distincts seront installés dans la proportion minimum suivante:

- a) à bord des navires jaugeant moins de 800 tonneaux: trois;
- b) à bord des navires jaugeant 800 tonneaux ou plus, mais moins de 3.000 tonneaux: quatre;
- c) à bord des navires jaugeant 3.000 tonneaux ou plus: six;
- d) à bord des navires où les officiers ou opérateurs de radio ont un logement isolé, des installations sanitaires contiguës ou situées à proximité seront prévues.

3. La législation nationale fixera la répartition des water-closets entre les différentes catégories de l'équipage, sous réserve des dispositions du paragraphe 4 du présent article.

4. Des installations sanitaires pour tous les membres de l'équipage qui n'occupent pas des chambres ou des postes comportant une installation sanitaire privée seront prévues pour chaque catégorie de l'équipage, à raison de:

- a) une baignoire et/ou une douche par huit personnes ou moins;
- b) un water-closet par huit personnes ou moins;
- c) un lavabo par six personnes ou moins.

Toutefois, si le nombre de personnes d'une catégorie dépasse de moins de la moitié du nombre indiqué un multiple exact de ce nombre, l'excédent pourra être négligé pour l'application de la présente disposition.

5. Si l'effectif total de l'équipage dépasse 100 ou s'il s'agit de navires à passagers effectuant normalement des voyages d'une durée ne dépassant pas quatre heures, l'autorité compétente pourra envisager des dispositions spéciales ou une réduction du nombre d'installations sanitaires requises.

6. L'eau douce, chaude et froide, ou des moyens de chauffer l'eau seront fournis dans tous les locaux communs affectés aux soins de propreté. L'autorité compétente aura la faculté de fixer, après consultation

shipowners and with the recognised *bona fide* trade unions of seafarers, may fix the maximum amount of fresh water which the shipowner may be required to supply per man per day.

7. Wash basins and tub baths shall be of adequate size and constructed of approved material with a smooth surface not liable to crack, flake or corrode.

8. All water closets shall have ventilation to the open air, independently of any other part of the accommodation.

9. All water closets shall be of an approved pattern and provided with an ample flush of water, available at all times and independently controllable.

10. Soil pipes and waste pipes shall be of adequate dimensions and shall be so constructed as to minimise the risk of obstruction and to facilitate cleaning.

11. Sanitary accommodation intended for the use of more than one person shall comply with the following requirements:

- (a) floors shall be of approved durable material, easily cleaned and impervious to damp, and shall be properly drained;
- (b) bulkheads shall be of steel or other approved material and shall be watertight up to at least 9 ins. (23 cm.) above the level of the deck;
- (c) the accommodation shall be sufficiently lighted, heated and ventilated;
- (d) water closets shall be situated convenient to, but separate from, sleeping rooms and wash rooms, without direct access from the sleeping rooms or from a passage between sleeping rooms and water closets to which there is no other access: Provided that this requirement shall not apply where a water closet is located in a compartment between two sleeping rooms having a total of not more than four persons;
- (e) where there is more than one water closet in a compartment, they shall be sufficiently screened to ensure privacy.

des organisations d'armateurs et/ou des armateurs et des organisations reconnues *bona fide* de gens de mer, la quantité maximum d'eau douce qui peut être exigée de l'armateur, par homme et par jour.

7. Les lavabos et les baignoires seront de dimensions suffisantes et d'un matériau approuvé, à surface lisse, non susceptible de se fissurer, de s'écailler ou de se corroder.

8. L'aération de tout water-closet se fera par communication directe avec l'air libre, indépendamment de toute autre partie des locaux d'habitation.

9. Tout water-closet sera d'un modèle approuvé et pourvu d'une chasse d'eau puissante, en état constant de fonctionnement et contrôlable individuellement.

10. Les tuyaux de descente et de décharge seront de dimensions suffisantes et installés de manière à réduire au minimum les risques d'obstruction et à en faciliter le nettoyage.

11. Les installations sanitaires destinées à être utilisées par plus d'une personne seront conformes aux prescriptions suivantes:

- a) les revêtements de pont seront d'un matériau durable approuvé, faciles à nettoyer et imperméables à l'humidité; ils seront pourvus d'un système efficace d'écoulement des eaux;
- b) les cloisons seront en acier ou en tout autre matériau approuvé et étanches sur une hauteur d'au moins 0,23 mètre (9 pouces) à partir du plancher;
- c) les locaux seront suffisamment éclairés, chauffés et aérés;
- d) les water-closets seront situés en un endroit aisément accessible des postes de couchage et des locaux affectés aux soins de propreté, mais ils en seront séparés; ils ne donneront pas directement sur les postes de couchage ni sur un passage qui constituerait seulement un accès entre poste de couchage et water-closets; toutefois, cette dernière disposition ne sera pas applicable aux water-closets situés entre deux postes de couchage dont le nombre total d'occupants ne dépasse pas quatre;
- e) si plusieurs water-closets sont installés dans un même local, ils seront suffisamment enclos pour en assurer l'isolement.

12. In all ships facilities for washing and drying clothes shall be provided on a scale appropriate to the size of the crew and the normal duration of the voyage.

13. The facilities for washing clothes shall include suitable sinks, which may be installed in wash rooms, if separate laundry accommodation is not reasonably practicable, with an adequate supply of cold fresh water and hot fresh water or means of heating water.

14. The facilities for drying clothes shall be provided in a compartment separate from sleeping rooms and mess rooms, adequately ventilated and heated and equipped with lines or other fittings for hanging clothes.

Article 14

1. In any ship carrying a crew of fifteen or more and engaged in a voyage of more than three days' duration, separate hospital accommodation shall be provided. The competent authority may relax this requirement in respect of vessels engaged in coastal trade.

2. The hospital accommodation shall be suitably situated, so that it is easy of access and so that the occupants may be comfortably housed and may receive proper attention in all weathers.

3. The arrangement of the entrance, berths, lighting, ventilation, heating and water supply shall be designed to ensure the comfort and facilitate the treatment of the occupants.

4. The number of hospital berths required shall be prescribed by the competent authority.

5. Water closet accommodation shall be provided for the exclusive use of the occupants of the hospital accommodation, either as part of the accommodation or in close proximity thereto.

6. Hospital accommodation shall not be used for other than medical purposes.

7. An approved medicine chest with readily understandable instructions shall be

12. A bord de tout navire, des moyens de lavage et de séchage du linge seront prévus dans une proportion correspondant à l'effectif de l'équipage et à la durée normale du voyage.

13. Le matériel de lavage comprendra des bassins suffisants, avec dispositif d'écoulement, qui pourront être installés dans les locaux affectés aux soins de propreté s'il n'est pas raisonnablement possible d'aménager une buanderie séparée. Les bassins seront alimentés suffisamment en eau douce, chaude et froide. A défaut d'eau chaude, des moyens de chauffer de l'eau seront prévus.

14. Les moyens de séchage seront aménagés dans un local séparé des postes de couchage et des réfectoires, suffisamment aéré et chauffé et pourvu de cordes à linge ou d'autres dispositifs d'étendage.

Article 14

1. Une infirmerie distincte sera prévue à bord de tout navire embarquant un équipage de quinze personnes ou plus et affecté à un voyage d'une durée de plus de trois jours. L'autorité compétente pourra accorder des dérogations à cette disposition en ce qui concerne les navires affectés à la navigation côtière.

2. L'infirmerie sera située de telle sorte que l'accès en soit aisé, que ses occupants soient confortablement logés et qu'ils puissent recevoir, par tous les temps, les soins nécessaires.

3. L'entrée, les couchettes, l'éclairage, la ventilation, le chauffage et l'installation d'eau seront aménagés de manière à assurer le confort et faciliter le traitement des occupants.

4. Le nombre de couchettes à installer dans l'infirmerie sera prescrit par l'autorité compétente.

5. Les occupants de l'infirmerie disposeront, pour leur usage exclusif, de water-closets qui feront partie de l'installation de l'infirmerie elle-même ou seront situés à proximité immédiate.

6. Il sera interdit d'affecter l'infirmerie à un usage autre que le traitement éventuel de malades.

7. Tout navire qui n'embarque pas de médecin devra être pourvu d'un coffre à

carried in every ship which does not carry a doctor.

Article 15

1. Sufficiently and adequately ventilated accommodation for the hanging of oilskins shall be provided outside but convenient to the sleeping rooms.

2. In ships of over 3,000 tons one room for the deck department and one room for the engine department shall be provided and equipped for use as an office.

3. In ships regularly trading to mosquito-infested ports provision shall be made to protect the crews' quarters against the admission of mosquitoes by the fitting of suitable screens to side scuttles, ventilators and doors to the open deck.

4. All ships trading regularly to or in the tropics and the Persian Gulf shall be equipped with awnings for use over exposed decks above crew accommodation and over recreation deck space or spaces.

Article 16

1. In the case of the ships mentioned in paragraph 5 of Article 10 the competent authority may, in respect of the members of the crew there referred to, modify the requirements laid down in the foregoing articles as far as may be necessary to take account of their distinctive national habits and customs and in particular may make special arrangements concerning the number of persons occupying sleeping rooms and concerning mess room and sanitary facilities.

2. In modifying the said requirements the competent authority shall be bound by the specifications set forth in paragraphs 1 and 2 of Article 10 and by the minimum sleeping space requirements prescribed for such groups of ratings in paragraph 5 of Article 10.

3. In ships in which the crew in any department are persons of widely different

médicaments, d'un type approuvé, accompagné d'instructions aisément compréhensibles.

Article 15

1. Des penderies suffisantes et convenablement aérées destinées à recevoir les cirés seront aménagées à l'extérieur des postes de couchage, mais elles seront aisément accessibles de ces derniers.

2. A bord de tout navire jaugeant plus de 3.000 tonneaux, un local pour le service du pont et un autre pour le service de la machine seront aménagés et meublés pour servir chacun de bureau.

3. A bord des navires touchant régulièrement des ports infestés de moustiques, des dispositions seront prises pour protéger le logement de l'équipage en munissant de moustiquaires appropriées les hublots, ouvertures de ventilation et portes donnant sur un pont ouvert.

4. Tout navire naviguant normalement sous les tropiques ou dans le golfe Persique, ou à destination de ces régions, sera pourvu de tentes pouvant être installées sur les ponts découverts situés immédiatement au-dessus du logement de l'équipage, ainsi que sur la ou les parties de pont découvert servant de lieux de récréation.

Article 16

1. Dans le cas des navires visés au paragraphe 5 de l'article 10, l'autorité compétente pourra, en ce qui concerne les membres de l'équipage qui y sont visés, modifier les conditions fixées dans les articles qui précèdent, dans la mesure nécessaire pour tenir compte des habitudes ou usages nationaux; en particulier, elle pourra prendre des dispositions spéciales concernant, d'une part, le nombre des personnes qui occupent les postes de couchage, d'autre part, les aménagements des réfectoires et des installations sanitaires.

2. En modifiant les conditions ainsi fixées, l'autorité compétente sera cependant tenue de respecter les dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 10 et les surfaces minima requises pour ce personnel au paragraphe 5 de l'article 10.

3. A bord des navires où une catégorie quelconque de l'équipage est formée de per-

national habits and customs, separate and appropriate sleeping and living accommodation shall be provided as may be necessary to meet the requirements of the different groups.

4. In the case of the ships mentioned in paragraph 5 of Article 10 the hospital, dining, bathing and sanitary facilities shall be provided and maintained on a standard, in regard to their quantity and practical usefulness, equal or comparable to that which obtains aboard all other ships of similar type and belonging to the same registry.

5. The competent authority shall, when framing special regulations under this Article, consult the recognised *bona fide* trade unions of seafarers concerned and the organisations of shipowners and/or the shipowners employing them.

Article 17

1. Crew accommodation shall be maintained in a clean and decently habitable condition and shall be kept free of goods and stores not the personal property of the occupants.

2. The master, or an officer specially deputed for the purpose by him, accompanied by one or more members of the crew, shall inspect all crew accommodation at intervals of not more than one week. The results of each such inspection shall be recorded.

PART IV. APPLICATION OF CONVENTION TO EXISTING SHIPS

Article 18

1. Subject to the provisions of paragraphs 2, 3 and 4 of this Article, this Convention applies to ships the keels of which are laid down subsequent to the coming into force of the Convention for the territory of registration.

2. In the case of a ship which is fully complete on the date of the coming into force of this Convention for the territory

sonnes dont les habitudes et les usages nationaux sont très différents, des postes de couchage et autres locaux d'habitation séparés et adéquats seront prévus dans la mesure nécessaire pour répondre aux besoins des différentes catégories.

4. Dans le cas des navires mentionnés au paragraphe 5 de l'article 10, les infirmeries, réfectoires et installations sanitaires seront établis et maintenus, en ce qui concerne leur nombre et leur utilité pratique, sur la même base que ceux de tout autre navire d'un type similaire immatriculé dans le même pays.

5. Lors de l'élaboration, en conformité des dispositions du présent article, de règlements spéciaux, l'autorité compétente consultera les organisations reconnues *bona fide* de gens de mer intéressées et les organisations des armateurs et/ou les armateurs qui emploient ceux-ci.

Article 17

1. Le logement de l'équipage sera maintenu en état de propreté et dans des conditions d'habitabilité convenables; il ne servira pas de lieu d'emménagement de marchandises ou d'approvisionnements qui ne sont pas la propriété personnelle de ses occupants.

2. Le capitaine ou un officier spécialement délégué par lui à cet effet, accompagné d'un ou plusieurs membres de l'équipage, procédera à des intervalles maxima d'une semaine à l'inspection de tous les locaux qui forment le logement de l'équipage; les résultats de l'inspection seront consignés par écrit.

PARTIE IV. APPLICATION DE LA CONVENTION AUX NAVIRES EXISTANTS

Article 18

1. Sous réserve des dispositions des paragraphes 2, 3 et 4 du présent article, la présente convention s'appliquera aux navires dont la quille aura été posée ultérieurement à la mise en vigueur de la convention pour le territoire dans lequel le navire est immatriculé.

2. Dans le cas d'un navire complètement terminé à la date à laquelle cette convention entrera en vigueur dans le pays où

of registration and which is below the standard set by Part III of this Convention, the competent authority may, after consultation with the organisations of shipowners and/or the shipowners and with the *bona fide* trade unions of seafarers, require such alterations for the purpose of bringing the ship into conformity with the requirements of the Convention as it deems possible, having regard to the practical problems involved, to be made when—

- (a) the ship is re-registered;
- (b) substantial structural alterations or major repairs are made to the vessel as a result of long-range plans and not as a result of an accident or emergency.

3. In the case of a ship in the process of building and/or reconversion on the date of the coming into force of this Convention for the territory of registration, the competent authority may, after consultation with the organisations of shipowners and/or the shipowners and with the *bona fide* trade unions of seafarers, require such alterations for the purpose of bringing the ship into conformity with the requirements of the Convention as it deems possible having regard to the practical problems involved; such alterations shall constitute final compliance with the terms of this Convention, unless and until the ship be re-registered.

4. In the case of a ship, other than such a ship as is referred to in paragraphs 2 and 3 of this Article or a ship to which the provisions of this Convention were applicable while she was under construction, being re-registered in a territory after the date of the coming into force of this Convention for that territory, the competent authority may, after consultation with the organisations of shipowners and/or the shipowners and with the *bona fide* trade unions of seafarers, require such alterations for the purpose of bringing the ship into conformity with the requirements of the Convention as it deems possible having regard to the practical problems involved; such alterations shall constitute final compliance with the terms of this Convention, unless and until the ship is again re-registered.

le navire est immatriculé et qui est au-dessous des prescriptions formulées à la Partie III de cette convention, l'autorité compétente pourra, après consultation des organisations d'armateurs et/ou des armateurs et des organisations reconnues *bona fide* de gens de mer, exiger d'apporter au navire, pour le faire répondre aux prescriptions de la convention, telles modifications qu'elle estime possibles, compte tenu des problèmes pratiques qui entreront en jeu, lorsque:

- a) le navire sera immatriculé à nouveau;
- b) d'importantes modifications de structure ou des réparations majeures seront faites au navire par suite de l'application d'un plan préétabli, et non à la suite d'un accident ou d'un cas d'urgence.

3. Dans le cas d'un navire en construction et/ou en transformation à la date où la présente convention entrera en vigueur pour le territoire où il est immatriculé, l'autorité compétente pourra, après consultation des organisations d'armateurs et/ou des armateurs et des organisations reconnues *bona fide* de gens de mer, exiger d'apporter au navire, pour le faire répondre aux prescriptions de la convention, telles modifications qu'elle estime possibles, compte tenu des problèmes pratiques qui entreront en jeu; ces modifications constitueront une application définitive des termes de la convention, à moins qu'il ne soit procédé à une nouvelle immatriculation du navire.

4. Lorsqu'un navire — à moins qu'il ne s'agisse d'un navire dont il est fait mention aux paragraphes 2 et 3 du présent article ou auquel la présente convention était applicable au cours de la construction — est immatriculé à nouveau dans un territoire après la date à laquelle la présente convention y est entrée en vigueur, l'autorité compétente pourra, après consultation des organisations d'armateurs et/ou des armateurs et des organisations reconnues *bona fide* de gens de mer, exiger que soient apportées au navire, en vue de le rendre conforme aux prescriptions de la convention, telles modifications qu'elle estime possibles, compte tenu des problèmes pratiques qui entreront en jeu. Ces modifications constitueront une application définitive des termes de la convention tant qu'il ne sera pas procédé à une nouvelle immatriculation du navire.

PART V. FINAL PROVISIONS

Article 19

Nothing in this Convention shall affect any law, award, custom or agreement between shipowners and seafarers which ensures more favourable conditions than those provided for by this Convention.

Article 20

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 21

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force six months after the date on which there have been registered ratifications by seven of the following countries: United States of America, Argentine Republic, Australia, Belgium, Brazil, Canada, Chile, China, Denmark, Finland, France, United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Greece, India, Ireland, Italy, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Sweden, Turkey and Yugoslavia, including at least four countries each of which has at least one million gross register tons of shipping. This provision is included for the purpose of facilitating and encouraging early ratification of the Convention by Member States.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member six months after the date on which its ratification has been registered.

Article 22

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

PARTIE V. DISPOSITIONS FINALES

Article 19

Rien dans la présente convention n'affectera aucune loi, sentence, coutume ou accord entre les armateurs et les gens de mer qui assurent des conditions plus favorables que celles prévues par cette convention.

Article 20

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 21

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. La présente convention entrera en vigueur six mois après la date à laquelle auront été enregistrées les ratifications de sept des pays suivants: Etats-Unis d'Amérique, Argentine, Australie, Belgique, Brésil, Canada, Chili, Chine, Danemark, Finlande, France, Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, Grèce, Inde, Irlande, Italie, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Suède, Turquie et Yougoslavie, étant entendu que de ces sept pays, quatre au moins devront posséder chacun une marine marchande d'une jauge brute d'au moins un million de tonneaux. Cette disposition a pour but de faciliter, encourager et hâter la ratification de la présente convention par les Etats Membres.

3. Par la suite, la présente convention entrera en vigueur pour chaque Membre six mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 22

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 23

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all the Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the last of the ratifications required to bring the Convention into force, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 24

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding articles.

Article 25

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 26

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 23

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la dernière ratification nécessaire à l'entrée en vigueur de la convention, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 24

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 25

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 26

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision

whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 22 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 27

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 22 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 27

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

III. Sopimus (N:o 94), joka koskee työlausekkeitä, joissa julkinen viranomainen on sopimuspuolena.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutsumana Genèvessä 8 päivänä kesäkuuta 1949 kolmannen kymmenennen toisen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat työlausekkeitä välikirjoissa, joissa julkinen viranomainen on sopimuspuolena, mikä kysymys on kuudentena kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä kahdentenakymmenentenä yhdeksäntenä päivänä kesäkuuta vuonna 1949 seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee työlausekkeitä (julkiset välikirjat), 1949”:

1 artikla.

1. Tätä sopimusta sovelletaan välikirjoihin, jotka täyttävät seuraavat ehdot:

a) ainakin toinen sopimuspuolista on julkinen viranomainen;

b) välikirjan täyttäminen edellyttää:

i) että julkinen viranomainen käyttää valtion rahavaroja; ja

ii) että toinen sopimuspuoli käyttää työntekijöitä;

c) välikirja tarkoittaa:

i) rakentamista, uusimista, kunnostamista tai purkamista yleisissä töissä;

ii) materiaalin, tarvikkeiden tai kaluston valmistamista, kokoamista, käsittelyä tai kuljetusta; tai

iii) palvelusten suoritusta tai hankintaa; sekä

d) välikirjan on tehnyt sellaisen Kansainväliseen työjärjestöön kuuluvan jäsenvaltion keskusviranomainen, johon nähden sopimus on voimassa.

2. Asianomainen viranomainen määrätköön, missä määrin ja millä ehdoin sopimusta sovelletaan välikirjoihin, jotka ovat muiden kuin keskusviranomaisten tekemiä.

3. Tätä sopimusta sovelletaan töihin, joita suorittaa aliurakoitsija tai se, jolle välikirja on siirretty; asianomaisen viranomaisen on ryhdyttävä sopiviin toimenpiteisiin taatakseen sopimuksen soveltamisen mainittuihin töihin.

4. Tämän sopimuksen soveltamisen ulkopuolelle voidaan jättää ne välikirjat, jotka edellyttävät valtion varojen käyttöä määrään asti, jonka asianomainen viranomainen on vahvistanut neuvoteltuaan asianomaisten työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa, missä sellaisia on.

5. Asianomainen viranomainen voi neuvoteltuaan asianomaisten työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa, missä sellaisia on, jättää tämän sopimuksen soveltamisen ulkopuolelle ne henkilöt, jotka ovat johtavissa asemissa tai joiden työ on teknillistä tai tieteellistä laatua ja joiden työehtoja ei ole säännöstelty kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksessa tai välitystuomiossa ja jotka eivät tavallisesti suori-
ta ruumiillista työtä.

2 artikla.

1. Välikirjojen, joihin tätä sopimusta sovelletaan, tulee sisältää lausekkeitä, jotka takaavat asianomaisille työntekijöille vähintään yhtä edullisen palkan (siihen luettuna erilaiset lisät), työajan ja muut työehdot kuin ne, mitkä ovat voimassa samanlaatuisissa töissä kysymyksessä olevassa ammatissa tai työalalla sillä alueella, missä työ suoritetaan, ja jotka on määrätty

a) joko työehtosopimuksella tai jollakin muulla niiden työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kesken sovitulla neuvottelumenettelyllä, jotka edustavat työnantajain ja työntekijäin olennaista osaa asianomaisessa ammatissa tai työalalla;

b) välitystuomiolla; tai

c) kansallisella lainsäädännöllä.

2. Milloin edellisessä momentissa mainittuja työehtoja ei ole määrätty jollakin yllämainituista tavoista alueella, missä työ suoritetaan, tulee välikirjaan otettavien lausekkeiden taata asianomaisille työntekijöille palkka (siihen luettuna erilaiset lisät), työaika ja muut työehdot vähintään yhtä edullisiksi kuin

a) työehtosopimuksella tai muulla sovitulla neuvottelumenettelyllä, välitystuomilla tai kansallisella lainsäädännöllä määrätty ehdot samanlaatuisesta työstä kysymyksessä olevassa ammatissa tai työalalla lähimmällä verrattavissa olevalla alueella; tai

b) kuin se yleinen taso, mitä sopimuspuolen kanssa samaan ammattiin tai työalaan kuuluvat työnantajat samanlaisissa olosuhteissa noudattavat.

3. Asianomaisen viranomaisen tulee vahvistaa välikirjoihin otettavien lausekkeiden sanamuoto samoin kuin lausekkeiden muutokset kansallisiin oloihin parhaiten sopivaksi katsotulla tavalla, senjälkeen kun se on neuvotellut asianomaisten työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa, missä sellaisia on.

4. Asianomaisen viranomaisen on ryhdyttävä sopiviin toimenpiteisiin, kuten urakoitsijalle määrättyjen ehtojen julkaisemiseen, jotta tarjouksentekijöillä olisi tilaisuus tutustua lausekkeiden sisältöön.

3 artikla.

Mikäli asianmukaisia määräyksiä, jotka koskevat välikirjan täytäntöönpanemiseksi työskentelevien työntekijöiden terveyttä, turvallisuutta ja huoltoa, ei sovelleta jo kansallisen lainsäädännön, työehtosopimuksen tai välitystuomion nojalla, tulee asianomaisen viranomaisen ryhtyä sopiviin toimenpiteisiin taatakseen mainituille työntekijöille oikeudenmukaiset ja kohtuulliset olot, mitä tulee turvallisuuteen, terveyteen ja huoltoon.

4 artikla.

Tämän sopimuksen määräyksiä toteuttavat lait, asetukset tai muut säännökset

- a)
 - i) saatettakoon kaikkien asianomaisten henkilöiden tietoon,
 - ii) määritellä ne henkilöt, jotka ovat vastuussa niiden täytäntöönpanosta,

- iii) määrätä, että ilmoitukset asetetaan laitoksissa ja muissa työpaikoissa selvästi näkyville, jotta työntekijät saatetaan tietoisiksi työehdoistaan; sekä

- b) määrätä, mikäli ei ole voimassa muita toimenpiteitä, jotka takaavat kysymyksessä olevien määräysten tehokkaan täytäntöönpanon,

- i) että pidetään asianmukaista luetteloa, josta käy ilmi suoritettu työaika ja asianomaisille työntekijöille maksetut palkat, ja

- ii) että ylläpidetään sellaista tarkastusjärjestelmää, joka takaa määräysten tehokkaan noudattamisen.

5 artikla.

1. Milloin rikkomuksia tapahtuu julkisiin välikirjoihin otettujen lausekkeiden noudattamisessa ja soveltamisessa, on säädettävä sopivia rangaistuksia tai muita seuraamuksia, joko siten, että estetään asianomainen tekemästä välikirjaa tai muulla tavoin.

2. On ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin joko pidättämällä välikirjan mukaiset maksut tai muulla tavoin, siinä tarkoituksessa, että asianomaisten työntekijöiden olisi mahdollista saada heille kuuluva palkka.

6 artikla.

Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisesti laadittavien vuosiraporttien tulee sisältää täydelliset tiedot toimenpiteistä, joilla toteutetaan tämän sopimuksen määräykset.

7 artikla.

1. Kun jäsenvaltion alueeseen kuuluu laajoja alueita, joissa väestön harvalukuisuuden tai niiden kehitystilan johdosta asianomainen viranomainen pitää mahdotomana soveltaa tämän sopimuksen määräyksiä, voi se, neuvoteltuaan asianomaisten työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa, missä sellaisia on, vapauttaa mainitut alueet sopimuksen soveltamisesta joko yleensä tai sopiviksi katsominsa poikkeuksien joidenkin yritysten tai töiden osalta.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee ensimmäisessä vuosiraportissaan tämän sopimuksen

soveltamisesta ilmoittaa Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisesti kaikki alueet, joihin nähden se aikoo vedota tämän artiklan määräyksiin ja syyt, joiden vuoksi se aikoo vedota näihin määräyksiin. Mikään jäsenvaltio ei senjälkeen voi vedota tämän artiklan määräyksiin, paitsi mitä tulee alueisiin, jotka se täten on ilmoittanut.

3. Kunkin jäsenvaltion, joka vetoaa tämän artiklan määräyksiin, tulee säännöllisesti, alle kolmen vuoden väliajoin ja neuvoteltuaan asianomaisten työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa, missä sellaisia on, uudelleen harkita mahdollisuutta laajentaa tämän sopimuksen soveltaminen koskemaan alueita, jotka on siitä vapautettu 1 momentin nojalla.

4. Kunkin jäsenvaltion, joka vetoaa tämän artiklan määräyksiin, tulee ilmoittaa seuraavissa vuosiraporteissaan alueet, joihin nähden se luopuu oikeudesta vedota mainittuihin poikkeusmääräyksiin ja mahdollisesti tapahtunut edistyminen tämän sopimuksen asteettaissa soveltamisessa näillä alueilla.

8 artikla.

Asianomainen viranomaislainen voi tilapäisesti lakkauttaa tämän sopimuksen määräysten soveltamisen neuvoteltuaan asianomaisten työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa, missä sellaisia on, *force majeure* tapauksessa tai kansakunnan hyvinvointia tai turvallisuutta vaarantavan tilanteen sattuessa.

9 artikla.

1. Tätä sopimusta ei sovelleta välikirjoihin, jotka on tehty, ennenkuin sopimus on tullut voimaan asianomaiseen jäsenvaltioon nähden.

2. Sopimuksen irtisanominen ei vaikuta niiden välikirjojen määräysten soveltamiseen, jotka on tehty ennen irtisanomisen voimaantuloa.

10 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifiointit on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka ne rekisteröi.

11 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan kaksitoista kuukautta senjälkeen kuin pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifiointit.

3. Senjälkeen tämä sopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kaksitoista kuukautta senjälkeen kuin sen ratifiointi on rekisteröity.

12 artikla.

1. Tiedonannoissa, jotka lähetetään Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 35 artiklan 2 momentin mukaisesti, on ilmoitettava:

a) alueet, joiden puolesta asianomainen jäsenvaltio sitoutuu siihen, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan muutoksitta;

b) alueet, joiden puolesta se sitoutuu siihen, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan erinäisin muutoksin sekä näiden muutosten sisältö;

c) alueet, joilla sopimusta ei voida soveltaa, ja näissä tapauksissa syyt, minkä vuoksi sitä ei voida soveltaa;

d) alueet, joiden suhteen se pidättyy päätöksen teosta odottaen perusteellisempaa tutkimusta tilanteesta näiden alueiden kohdalta.

2. Tämän artiklan ensimmäisen momentin a) ja b) kohdissa mainittujen sitoumusten on katsottava kuuluvan oleellisesti ratifiointiin ja tulevan voimaan samoin vaikutuksin.

3. Kukin jäsenvaltio voi lähettämällä uuden tiedonannon luopua kokonaan tai osittain niistä varauksista, joita sen aikaisempi tiedonanto tämän artiklan 1 momentin b), c) ja d) kohtien mukaisesti sisältää.

4. Kukin jäsenvaltio voi sinä aikana, jona tämä sopimus 14 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden selityksen kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman selityksen sisältöön nähden sekä tilanteesta määrätyillä alueilla.

13 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 35 artiklan 4 ja 5 momenttien mukaisesti lähetetyissä selityksissä on ilmoitettava, sovelletaanko sopimuksen määräyksiä alueella erinäisin muutoksin tai muutoksitta; kun selityksessä ilmoite-

taan, että sopimuksen määräyksiä sovelletaan erinäisin muutoksin, on siinä määriteltävä näiden muutosten sisältö.

2. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat lähettämällä uuden selityksen luopua kokonaan tai osittain oikeudesta vedota muutokseen, josta ne ovat ilmoittaneet aikaisemmassa selityksessä.

3. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen elin voivat sinä aikana, jona tämä sopimus 14 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden selityksen kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman selityksen sisältöön nähden ja tiedottaa tilanteesta tämän sopimuksen soveltamiseen nähden.

14 artikla.

1. Kukin jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sanoa sen irti kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus alkuaan tuli voimaan, lähettämällä kirjelmän Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka sen rekisteröi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Kukin jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen ja joka ei vuoden kuluessa edellisessä momentissa mainitun kymmenen vuoden määräajan jälkeen käytä tämän artiklan mukaista irtisanomisoikeutta, on sidottu uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti tämän sopimuksen jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua tämän artiklan määräämin ehdoin.

15 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista, selityksistä ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifiointin rekisteröimisestä on pääjohtajan kiinnitettävä

järjestön jäsenvaltioiden huomio päivämäärään, jolloin tämä sopimus tulee voimaan.

16 artikla.

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröimistä varten Yhdistyneiden Kansakuntien perussäännön 102 artiklan mukaisesti täydelliset tiedot kaikista ratifioinneista, selityksistä ja irtisanomisista, jotka hän on rekisteröinyt edellisten artiklain mukaisesti.

17 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua tämän sopimuksen voimaantulosta lukien Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on esitettävä yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja päätettävä, onko aihetta ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

18 artikla.

1. Siinä tapauksessa, että konferenssi hyväksyy uuden sopimuksen, jolla kokonaan tai osittain muutetaan tämä sopimus, ja mikäli uusi sopimus ei toisin määrää:

a) jäsenvaltion suorittama uuden muutoksia sisältävän sopimuksen ratifiointi aiheuttaa ipso jure tämän sopimuksen välittömän irtisanomisen huolimatta edellämainitun 14 artiklan määräyksistä, sillä edellytyksellä, että uusi muutoksia sisältävä sopimus on tullut voimaan;

b) jäsenvaltiot eivät enää siitä päivästä lukien, jona uusi muutoksia sisältävä sopimus tuli voimaan, voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Kuitenkin jää tämä sopimus voimaan nykyisessä muodossa ja nykyisen sisältönsä niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää sopimusta.

19 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpaakin pidettävä alkuperäisenä.

Teksti alkuperäisillä kielillä

Convention (N:o 94) concerning labor clauses in public contracts.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-second Session on 8 June 1949, and

Having decided upon the adoption of certain proposals concerning labour clauses in public contracts, which is the sixth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-ninth day of June of the year one thousand nine hundred and forty-nine the following Convention, which may be cited as the Labour Clauses (Public Contracts) Convention, 1949:

Article 1

1. This Convention applies to contracts which fulfil the following conditions:

- (a) that one at least of the parties to the contract is a public authority;
- (b) that the execution of the contract involves—
 - (i) the expenditure of funds by a public authority; and
 - (ii) the employment of workers by the other party to the contract;
- (c) that the contract is a contract for—
 - (i) the construction, alteration, repair or demolition of public works;
 - (ii) the manufacture, assembly, handling or shipment of materials, supplies or equipment; or
 - (iii) the performance or supply of services; and

Convention (N:o 94) concernant les clauses de travail dans les contrats passés par une autorité publique.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 8 juin 1949, en sa trente-deuxième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives aux clauses de travail dans les contrats passés par une autorité publique, question qui constitue le sixième point à l'ordre du jour de la session,

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce vingt-neuvième jour de juin mil neuf cent quarante-neuf, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur les clauses de travail (contrats publics), 1949:

Article 1

1. La présente convention s'applique aux contrats qui remplissent les conditions suivantes:

- a) l'une au moins des parties au contrat est une autorité publique;
- b) l'exécution du contrat entraîne:
 - i) la dépense de fonds par une autorité publique,
 - ii) l'emploi de travailleurs par l'autre partie au contrat;
- c) le contrat est passé en vue de:
 - i) la construction, la transformation, la réparation ou la démolition de travaux publics,
 - ii) la fabrication, l'assemblage, la manutention ou le transport de matériaux, fournitures ou outillage,
 - iii) l'exécution ou la fourniture de services;

(d) that the contract is awarded by a central authority of a Member of the International Labour Organisation for which the Convention is in force.

2. The competent authority shall determine the extent to which and the manner in which the Convention shall be applied to contracts awarded by authorities other than central authorities.

3. This Convention applies to work carried out by subcontractors or assignees of contracts; appropriate measures shall be taken by the competent authority to ensure such application.

4. Contracts involving the expenditure of public funds of an amount not exceeding a limit fixed by the competent authority after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, may be exempted from the application of this Convention.

5. The competent authority may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, exclude from the application of this Convention persons occupying positions of management or of a technical, professional or scientific character, whose conditions of employment are not regulated by national laws or regulations, collective agreement or arbitration award and who do not ordinarily perform manual work.

Article 2

1. Contracts to which this Convention applies shall include clauses ensuring to the workers concerned wages (including allowances), hours of work and other conditions of labour which are not less favourable than those established for work of the same character in the trade or industry concerned in the district where the work is carried on—

- (a) by collective agreement or other recognised machinery of negotiation between organisations of employers and workers representative respectively of substantial proportions of the employers and workers in the trade or industry concerned; or
- (b) by arbitration award; or
- (c) by national laws or regulations.

d) le contrat est passé par une autorité centrale d'un Membre de l'Organisation internationale du Travail pour lequel la convention est en vigueur.

2. L'autorité compétente déterminera dans quelle mesure et dans quelles conditions la convention s'appliquera aux contrats passés par les autorités autres que les autorités centrales.

3. La présente convention s'applique aux travaux exécutés par des sous-contractants ou par des cessionnaires de contrats; des mesures appropriées seront prises par l'autorité compétente pour assurer l'application de la convention auxdits travaux.

4. Les contrats entraînant une dépense de fonds publics d'un montant qui ne dépassera pas une limite déterminée par l'autorité compétente après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, là où de telles organisations existent, pourront être exemptés de l'application de la présente convention.

5. L'autorité compétente pourra, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, là où de telles organisations existent, exclure du champ d'application de la présente convention les personnes qui occupent des postes de direction ou de caractère technique ou scientifique, dont les conditions d'emploi ne sont pas réglementées par la législation nationale, une convention collective ou une sentence arbitrale, et qui n'effectuent pas normalement un travail manuel.

Article 2

1. Les contrats auxquels la présente convention s'applique contiendront des clauses garantissant aux travailleurs intéressés des salaires (y compris les allocations), une durée du travail et d'autres conditions de travail qui ne soient pas moins favorables que les conditions établies pour un travail de même nature dans la profession ou l'industrie intéressée de la même région:

- a) soit par voie de convention collective ou par une autre procédure agréée de négociations entre des organisations d'employeurs et de travailleurs représentant une proportion substantielle des employeurs et des travailleurs de la profession ou de l'industrie intéressée;
- b) soit par voie de sentence arbitrale;
- c) soit par voie de législation nationale.

2. Where the conditions of labour referred to in the preceding paragraph are not regulated in a manner referred to therein in the district where the work is carried on, the clauses to be included in contracts shall ensure to the workers concerned wages (including allowances), hours of work and other conditions of labour which are not less favourable than—

- (a) those established by collective agreement or other recognised machinery of negotiation, by arbitration, or by national laws or regulations, for work of the same character in the trade or industry concerned in the nearest appropriate district; or
- (b) the general level observed in the trade or industry in which the contractor is engaged by employers whose general circumstances are similar.

3. The terms of the clauses to be included in contracts and any variations thereof shall be determined by the competent authority, in the manner considered most appropriate to the national conditions, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist.

4. Appropriate measures shall be taken by the competent authority, by advertising specifications or otherwise, to ensure that persons tendering for contracts are aware of the terms of the clauses.

Article 3

Where appropriate provisions relating to the health, safety and welfare of workers engaged in the execution of contracts are not already applicable in virtue of national laws or regulations, collective agreement or arbitration award, the competent authority shall take adequate measures to ensure fair and reasonable conditions of health, safety and welfare for the workers concerned.

2. Lorsque les conditions de travail mentionnées au paragraphe précédent ne sont pas réglementées suivant l'une des manières indiquées ci-dessus dans la région où le travail est effectué, les clauses qui devront être insérées dans les contrats garantiront aux travailleurs intéressés des salaires (y compris les allocations), une durée du travail et d'autres conditions de travail qui ne soient pas moins favorables que:

- a) soit les conditions établies par voie de convention collective ou par une autre procédure agréée de négociations, par voie de sentence arbitrale ou par voie de législation nationale, pour un travail de même nature dans la profession ou l'industrie intéressées de la plus proche région analogue;
- b) soit le niveau général observé par les employeurs appartenant à la même profession ou à la même industrie que la partie avec laquelle le contrat est passé et se trouvant dans des circonstances analogues.

3. Les termes des clauses à insérer dans les contrats et toutes modifications de ces termes seront déterminés par l'autorité compétente de la manière considérée comme la mieux adaptée aux conditions nationales, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressés, là où de telles organisations existent.

4. Des mesures appropriées telles que la publication d'un avis relatif aux cahiers des charges ou toute autre mesure seront prises par l'autorité compétente pour permettre aux soumissionnaires d'avoir connaissance des termes des clauses.

Article 3

Lorsque des dispositions appropriées relatives à la santé, à la sécurité et au bien-être des travailleurs occupés à l'exécution de contrats ne sont pas déjà applicables en vertu de la législation nationale, d'une convention collective ou d'une sentence arbitrale, l'autorité compétente doit prendre des mesures adéquates pour assurer aux travailleurs intéressés des conditions de santé, de sécurité et de bien-être justes et raisonnables.

Article 4

The laws, regulations or other instrument giving effect to the provisions of this Convention—

(a) shall—

- (i) be brought to the notice of all persons concerned;
- (ii) define the persons responsible for compliance therewith; and
- (iii) require the posting of notices in conspicuous places at the establishments and workplaces concerned with a view to informing the workers of their conditions of work; and

(b) shall, except where other arrangements are operating to ensure effective enforcement, provide for the maintenance of—

- (i) adequate records of the time worked by, and the wages paid to, the workers concerned; and
- (ii) a system of inspection adequate to ensure effective enforcement.

Article 5

1. Adequate sanctions shall be applied, by the withholding of contracts or otherwise, for failure to observe and apply the provisions of labour clauses in public contracts.

2. Appropriate measures shall be taken, by the withholding of payments under the contract or otherwise, for the purpose of enabling the workers concerned to obtain the wages to which they are entitled.

Article 6

There shall be included in the annual reports to be submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation full information concerning the measures by which effect is given to the provisions of this Convention.

Article 7

1. In the case of a Member the territory of which includes large areas where, by reason of the sparseness of the population or the stage of development of the area,

Article 4

Les lois, règlements ou autres instruments donnant effet aux dispositions de la présente convention:

a) doivent:

- i) être portés à la connaissance de tous intéressés,
- ii) préciser les personnes chargées d'en assurer l'exécution,
- iii) exiger que des affiches soient apposées d'une manière apparente dans les établissements ou autres lieux de travail, en vue d'informer les travailleurs de leurs conditions de travail;

b) doivent, sauf lorsque d'autres mesures sont en vigueur qui garantissent une application effective des dispositions considérées, prévoir:

- i) la tenue d'états adéquats indiquant la durée du travail effectué et les salaires versés aux travailleurs intéressés,
- ii) un régime d'inspection propre à en assurer l'application effective.

Article 5

1. Des sanctions adéquates, par voie d'un refus de contracter ou par toute autre voie, seront appliquées en cas d'infraction à l'observation et à l'application des dispositions des clauses de travail insérées dans les contrats publics.

2. Des mesures appropriées seront prises, soit par des retenues sur les paiements dus aux termes du contrat, soit de toute autre manière, en vue de permettre aux travailleurs intéressés d'obtenir les salaires auxquels ils ont droit.

Article 6

Les rapports annuels qui doivent être présentés aux termes de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail contiendront des renseignements complets sur les mesures donnant effet aux dispositions de la présente convention.

Article 7

1. Lorsque le territoire d'un Membre comprend de vastes régions où, en raison du caractère clairsemé de la population ou de l'état de leur développement, l'auto-

the competent authority considers it impracticable to enforce the provisions of this Convention, the authority may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, exempt such areas from the application of this Convention either generally or with such exceptions in respect of particular undertakings or occupations as it thinks fit.

2. Each Member shall indicate in its first annual report upon the application of this Convention submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any areas in respect of which it proposes to have recourse to the provisions of the present Article and shall give the reasons for which it proposes to have recourse thereto; no Member shall, after the date of its first annual report, have recourse to the provisions of the present Article except in respect of areas so indicated.

3. Each Member having recourse to the provisions of this Article shall, at intervals not exceeding three years, reconsider in consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, the practicability of extending the application of the Convention to areas exempted in virtue of paragraph 1.

4. Each Member having recourse to the provisions of this Article shall indicate in subsequent annual reports any areas in respect of which it renounces the right to have recourse to the provisions of this Article and any progress which may have been made with a view to the progressive application of the Convention in such areas.

Article 8

The operation of the provisions of this Convention may be temporarily suspended by the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, in cases of *force majeure* or in the event of emergency endangering the national welfare or safety.

rité compétente estime impraticable d'appliquer les dispositions de la présente convention, elle peut, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressés, là où de telles organisations existent, exempter lesdites régions de l'application de la convention, soit d'une manière générale, soit avec les exceptions qu'elle juge appropriées à l'égard de certaines entreprises ou de certains travaux.

2. Tout Membre doit indiquer, dans son premier rapport annuel à soumettre sur l'application de la présente convention en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, toute région pour laquelle il se propose d'avoir recours aux dispositions du présent article, et doit donner les raisons pour lesquelles il se propose d'avoir recours à ces dispositions. Par la suite, aucun Membre ne pourra recourir aux dispositions du présent article, sauf en ce qui concerne les régions qu'il aura ainsi indiquées.

3. Tout Membre recourant aux dispositions du présent article doit reconsidérer, à des intervalles n'excédant pas trois années et en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs intéressés, là où de telles organisations existent, la possibilité d'étendre l'application de la présente convention aux régions exemptées en vertu du paragraphe 1.

4. Tout Membre recourant aux dispositions du présent article doit indiquer, dans ses rapports annuels ultérieurs, les régions pour lesquelles il renonce au droit de recourir auxdites dispositions, et tout progrès qui pourra avoir été effectué en vue de l'application progressive de la présente convention dans de telles régions.

Article 8

L'autorité compétente pourra suspendre temporairement l'application des dispositions de la présente convention après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressés, là où de telles organisations existent, en cas de *force majeure* ou d'événements présentant un danger pour le bien-être national ou la sécurité nationale.

Article 9

1. This Convention does not apply to contracts entered into before the coming into force of the Convention for the Member concerned.

2. The denunciation of this Convention shall not affect the application thereof in respect of contracts entered into while the Convention was in force.

Article 10

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 11

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 12

1. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with paragraph 2 of Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation shall indicate—

- (a) the territories in respect of which the Member concerned undertakes that the provisions of the Convention shall be applied without modification;
- (b) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied subject to modifications, together with details of the said modifications;
- (c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable;
- (d) the territories in respect of which it reserves its decision pending further consideration of the position.

Article 9

1. La présente convention ne s'applique pas aux contrats passés avant l'entrée en vigueur de la convention pour le Membre intéressé.

2. La dénonciation de la convention n'affectera pas l'application des dispositions aux contrats passés avant que la dénonciation n'ait pris effet.

Article 10

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 11

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 12

1. Les déclarations qui seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail, conformément au paragraphe 2 de l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, devront faire connaître:

- a) les territoires pour lesquels le Membre intéressé s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées sans modification;
- b) les territoires pour lesquels il s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées avec des modifications, et en quoi consistent lesdites modifications;
- c) les territoires auxquels la convention est inapplicable et, dans ces cas, les raisons pour lesquelles elle est inapplicable;
- d) les territoires pour lesquels il réserve sa décision en attendant un examen plus approfondi de la situation à l'égard desdits territoires.

2. The undertakings referred to in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

3. Any Member may at any time by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservation made in its original declaration in virtue of subparagraph (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.

4. Any Member may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 14, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of such territories as it may specify.

Article 13

1. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with paragraphs 4 or 5 of Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation shall indicate whether the provisions of the Convention will be applied in the territory concerned without modification or subject to modifications; when the declaration indicates that the provisions of the Convention will be applied subject to modifications, it shall give details of the said modifications.

2. The Member, Members or international authority concerned may at any time by a subsequent declaration renounce in whole or in part the right to have recourse to any modification indicated in any former declaration.

3. The Member, Members or international authority concerned may, at any time at which this Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 14, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of the application of the Convention.

2. Les engagements mentionnés aux alinéas a) et b) du premier paragraphe du présent article seront réputés parties intégrantes de la ratification et porteront des effets identiques.

3. Tout Membre pourra renoncer par une nouvelle déclaration à tout ou partie des réserves contenues dans sa déclaration antérieure en vertu des alinéas b), c) et d) du premier paragraphe du présent article.

4. Tout Membre pourra, pendant les périodes au cours desquelles la présente convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 14, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation dans des territoires déterminés.

Article 13

1. Les déclarations communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail conformément aux paragraphes 4 et 5 de l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail doivent indiquer si les dispositions de la convention seront appliquées dans le territoire avec ou sans modifications; lorsque la déclaration indique que les dispositions de la convention s'appliquent sous réserve de modifications, elle doit spécifier en quoi consistent lesdites modifications.

2. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront renoncer entièrement ou partiellement, par une déclaration ultérieure, au droit d'invoquer une modification indiquée dans une déclaration antérieure.

3. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront, pendant les périodes au cours desquelles la convention peut être dénoncée, conformément aux dispositions de l'article 14, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes d'une déclaration antérieure et faisant connaître la situation en ce qui concerne l'application de cette convention.

Article 14

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 15

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications, declarations and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 16

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding articles.

Article 17

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the

Article 14

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 15

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications, déclarations et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 16

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications, de toutes déclarations et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 17

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil

International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 18

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 14 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 19

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 18

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 14 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 19

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

IV. Sopimus (N:o 96), joka koskee maksullisia työnvälitystoimistoja (muutettu 1949).

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutuna Genèvessä 8 päivänä kesäkuuta 1949 kolmannenkymmenen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat maksullisia työnvälitystoimistoja koskevan sopimuksen, 1933, jonka konferenssi hyväksyi seitsemännellätoista istuntokaudellaan, muuttamista, mikä kysymys on kymmenentenä kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä,

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen sopimuksen muotoon, mikä sopimus täydentää työnvälityksen järjestelyä koskevaa sopimusta, 1948, missä säädetään, että jokaisen jäsenvaltion, johon nähden sopimus on voimassa, on huolehdittava julkisesta ja maksuttomasta työnvälityksen järjestelystä tai valvottava, että sellainen järjestely pannaan toimeen, sekä

katsoen, että tällaisen työnvälityksen tulee olla kaikkien työntekijäryhmien käytettävissä,

hyväksyy tänä ensimmäisenä päivänä heinäkuuta 1949 seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee maksullisia työnvälitystoimistoja (muutettu), 1949”:

I osa. Yleisiä määräyksiä.

1 artikla.

1. Tässä sopimuksessa sanalla „maksullinen työnvälitystoimisto” tarkoitetaan:

a) voittoa tavoittelevia työnvälitystoimistoja, s. o. jokaista henkilöä, yhdistystä, laitosta, toimistoa tai muuta järjestöä, joka toimii välittäjänä hankkiakseen työntekijälle työtä tai työnantajalle työntekijän, tarkoituksella saada jommaltakummalta välitöntä tai välillistä aineellista etua; tätä määritelmää ei sovelleta sanomalehtiin tai

muihin julkaisuihin, paitsi niihin, joiden yksinomaisena tai pääasiallisena tarkoituksena on toimia välittäjinä työnantajien ja työntekijöiden välillä;

b) työnvälitystoimistoja, jotka eivät tavoittele voittoa, s. o. yhdistysten, laitosten, toimistojen tai muiden järjestöjen työnvälitystoimistoja, jotka aineellista etua tavoittelematta kantavat työnantajalta tai työntekijältä mainituista palveluksista sisäänkirjoitusmaksun, jäsenmaksun tai muun korvauksen.

2. Tätä sopimusta ei sovelleta merimiesten työnvälitykseen.

2 artikla.

1. Jokaisen jäsenvaltion, joka ratifioi tämän sopimuksen, tulee ilmoittaa ratifioimisasiakirjassaan, hyväksyykö se II osan määräykset, jotka koskevat voittoa tavoittelevien maksullisten työnvälitystoimistojen asteettaista lakkauttamista ja muiden työnvälitystoimistojen toiminnan säännöstelyä tai III osan määräykset, jotka koskevat maksullisten työnvälitystoimistojen toiminnan säännöstelyä, voittoa tavoittelevat työnvälitystoimistot niihin luettuina.

2. Kukin jäsenvaltio, joka hyväksyy sopimuksen III osan määräykset, voi myöhemmin ilmoittaa pääjohtajalle hyväksyvänsä II osan määräykset; sen jälkeen kun pääjohtaja on rekisteröinyt sellaisen ilmoituksen, sopimuksen III osan määräykset eivät ole enää voimassa sanotun jäsenvaltion suhteen ja siihen on sovellettava II osan määräyksiä.

II osa. Voittoa tavoittelevien maksullisten työnvälitystoimistojen asteettainen lakkauttaminen ja muiden työnvälitystoimistojen säännösteleminen.

3 artikla.

1. 1 artiklan 1 a) momentissa tarkoitetut voittoa tavoittelevat maksulliset työnvälitystoimistot on lakkautettava määräajan kuluessa, jonka pituuden asianomainen viranomainen määrää.

2. Näitä toimistoja ei saa lakkauttaa, ennenkuin julkinen työnvälitys on järjestetty.

3. Asianomainen viranomais voi määrätä eripituisten määräajan toimistojen lakkauttamiseksi, jotka huolehtivat erilaisten henkilöryhmien työnvälityksestä.

4 artikla.

1. Lakkauttamista edeltävän määräajan kuluessa voittoa tavoittelevat maksulliset työnvälitystoimistot

a) on asetettava asianomaisen viranomaisen valvonnan alaisiksi; sekä

b) saavat ottaa maksuja ja kuluja ainoastaan sellaisen taksan mukaan, joka on alistettu tämän viranomaisen tarkastettavaksi ja jonka se on hyväksynyt tai jonka tämä viranomais on määrännyt.

2. Tämän valvonnan tarkoituksena on erikoisesti poistaa kaikki voittoa tavoittelevien maksullisten työnvälitystoimistojen toimintaa koskevat väärinkäytökset.

3. Tätä varten tulee asianomaisen viranomaisen sopivalla tavalla tiedustella asianomaisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen mielipidettä.

5 artikla.

1. Asianomainen viranomais voi erikoistapauksissa myöntää poikkeuksia tämän sopimuksen 3 artiklan 1 momentin määräyksistä niiden kansallisessa lainsäädännössä tarkasti määriteltyjen henkilöryhmien suhteen, joiden työnvälitystä ei voida sopivasti järjestää julkisen työnvälityksen puitteissa; tällaisia poikkeuksia voidaan myöntää vain sen jälkeen, kun on neuvoteltu sopivalla tavalla asianomaisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa.

2. Maksullinen työnvälitystoimisto, jolle tämän artiklan nojalla on myönnetty poikeus:

a) on asetettava asianomaisen viranomaisen valvonnan alaiseksi;

b) sillä on oltava vuodeksi myönnetty toimilupa, jonka asianomainen viranomais voi uudistaa harkintansa mukaan;

c) saa ottaa vain sellaisia maksuja ja kuluja, jotka mainitaan joko asianomaiselle viranomaiselle tarkastettavaksi annetussa ja tämän hyväksymässä tai mainitun viranomaisen määräämässä tariffissa;

d) saa ainoastaan asianomaisen viranomaisen suostumuksella ja ottamalla huomioon voimassa olevan lainsäädännön määrämät ehdot välittää työntekijöille paikkoja ulkomaille tai ottaa työntekijöitä ulkomailta.

6 artikla.

1 artikla 1 b) momentissa tarkoitetuilla maksullisilla työnvälitystoimistoilla, jotka eivät tavoittele voittoa,

a) tulee olla asianomaisen viranomaisen myöntämä toimilupa ja on ne alistettava tämän viranomaisen valvonnan alaisiksi;

b) ne eivät saa ottaa suurempaa korvausta kuin sen, mikä on mainittu joko asianomaiselle viranomaiselle tarkastettavaksi annetussa ja tämän hyväksymässä tai mainitun viranomaisen määräämässä tariffissa, jolloin on tarkasti otettu huomioon aiheutuneet kulut; sekä

c) saavat ainoastaan asianomaisen viranomaisen suostumuksella ja ottamalla huomioon voimassa olevan lainsäädännön määrämät ehdot välittää työntekijöille paikkoja ulkomaille tai ottaa työntekijöitä ulkomailta.

7 artikla.

Asianomaisen viranomaisen on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin vakuutukseen siitä, että maksuttomat työnvälitystoimistot harjoittavat toimintaansa korvauksetta.

8 artikla.

On säädettävä sopivia rangaistuksia, joihin kuuluu tarpeen vaatiessa sopimuksen edellyttämän toimiluvan tai suostumuksen peruutus, sopimuksen tämän osan määräysten rikkomisesta tai niiden määräysten rikkomisesta, joilla sopimus pannaan täytäntöön.

9 artikla.

Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan edellyttämien vuosiraporttien tulee sisältää kaikki välttämättömät tiedot 3 artiklan nojalla myönnetyistä poikkeuksista, ja aivan erityisesti tietoja niiden toimistojen lukumäärästä ja toiminnan laajuudesta, joille on myönnetty poikkeuksia, syistä, joiden perusteella on myönnetty poikkeuksia sekä toimenpiteistä, joihin asianomainen viranomais on ryhtynyt valvoakseen k. o. toimistojen toimintaa.

III osa. Maksullisten työnvälitystoimistojen säännösteleminen.

10 artikla.

1 artiklan 1 a) momentissa tarkoitetut voittoa tavoittelevat maksulliset työnvälitystoimistot

a) on asetettava asianomaisen viranomaisen valvonnan alaisiksi;

b) niillä tulee olla vuodeksi myönnetty toimilupa, jonka asianomainen viranomainen voi uudistaa harkintansa mukaan;

c) saavat ottaa vain sellaisia maksuja ja kuluja, jotka mainitaan joko asianomaiselle viranomaiselle tarkastettavaksi annetussa ja tämän hyväksymässä tariffissa tai mainitun viranomaisen määräämässä tariffissa;

d) saavat ainoastaan asianomaisen viranomaisen suostumuksella ja ottamalla huomioon voimassa olevan lainsäädännön määräämät ehdot välittää työntekijöille paikkoja ulkomaille tai ottaa työntekijöitä ulkomailta.

11 artikla.

1 artiklan 1 b) momentissa tarkoitetuilla maksullisilla työnvälitystoimistoilla, jotka eivät tavoittele voittoa,

a) tulee olla asianomaisen viranomaisen myöntämä toimilupa ja on ne asetettava tämän viranomaisen valvonnan alaisiksi;

b) ne eivät saa ottaa suurempaa korvausta kuin sen, mikä on mainittu joko asianomaiselle viranomaiselle tarkastettavaksi annetussa ja tämän hyväksymässä tai mainitun viranomaisen määräämässä tariffissa, jolloin on tarkasti otettu huomioon aiheutuneet kulut; sekä

c) saavat ainoastaan asianomaisen viranomaisen suostumuksella ja ottamalla huomioon voimassa olevan lainsäädännön määräämät ehdot välittää työntekijöille paikkoja ulkomaille tai hankkia työntekijöitä ulkomailta.

12 artikla.

Asianomaisen viranomaisen on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin vakuutukseen siitä, että maksuttomat työnvälitystoimistot harjoittavat toimintaansa korvauksetta.

13 artikla.

On säädettävä sopivia rangaistuksia, joihin kuuluu tarpeen vaatiessa sopimuksen edellyttämän toimiluvan tai suostumuksen

peruutus, sopimuksen tämän osan määräysten rikkomisesta tai niiden määräysten rikkomisesta, joilla sopimus pannaan täytäntöön.

14 artikla.

Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan edellyttämien vuosiraporttien tulee sisältää kaikki välttämättömät tiedot niistä toimenpiteistä, joihin asianomainen viranomainen on ryhtynyt valvoakseen maksullisten työnvälitystoimistojen toimintaa, voittoa tavoittelevat toimistot niihin erikseen luettuina.

IV osa. Erinäisiä määräyksiä.

15 artikla.

1. Kun jäsenvaltion alueeseen kuuluu laajoja seutuja, joissa väestön harvalukuisuuden tai niiden kehitystilan johdosta asianomainen viranomainen pitää mahdottomana soveltaa tämän sopimuksen määräyksiä, voi se vapauttaa mainitut alueet sopimuksen soveltamisesta joko yleensä tai sopiviksi katsominsa poikkeuksin joidenkin laitosten tai joidenkin töiden osalta.

2. Jokaisen jäsenvaltion tulee ensimmäisessä vuosiraportissaan tämän sopimuksen soveltamisesta ilmoittaa Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisesti kukin alue, johon nähden se aikoo vedota tämän artiklan määräyksiin ja syyt, joiden vuoksi se aikoo vedota niihin määräyksiin; mikään jäsenvaltio ei senjälkeen voi vedota tämän artiklan määräyksiin, paitsi mitä tulee alueisiin, jotka se täten on ilmoittanut.

3. Kunkin jäsenvaltion, joka vetoaa tämän artiklan määräyksiin, tulee ilmoittaa seuraavissa vuosiraporteissaan ne alueet, joihin nähden se luopuu oikeudesta vedota mainittuihin poikkeusmääräyksiin.

V osa. Loppuartiklat.

16—25 artiklat.

(Nämä artiklat ovat samanlaisia kuin työlausekkeita koskevan sopimuksen (julki-set välikirjat (N:o 94) 10—19 artiklat sillä poikkeuksella, että kun sopimuksen (N:o 94) 12, 13 ja 18 artikloissa viitataan 14 artiklaan, vastaa se tämän sopimuksen 18, 19 ja 24 artikloissa viittausta 20 artiklaan).

Teksti alkuperäisillä kielillä

Convention (N:o 96) concerning fee-charging employment agencies (revised 1949).

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-second Session on 8 June 1949, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Fee-Charging Employment Agencies Convention, 1933, adopted by the Conference at its Seventeenth Session, which is included in the tenth item on the agenda of the session, and

Having resolved that these proposals shall take the form of an international Convention, complementary to the Employment Service Convention, 1948, which provides that each Member for which the Convention is in force shall maintain or ensure the maintenance of a free public employment service, and

Considering that such a service should be available to all categories of workers,

adopts this first day of July of the year one thousand nine hundred and forty-nine the following Convention, which may be cited as the Fee-Charging Employment Agencies Convention (Revised), 1949:

PART I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

1. For the purpose of this Convention the expression „fee-charging employment agency” means—

Convention (N:o 96) concernant les bureaux de placement payants (révisée en 1949).

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 8 juin 1949, en sa trente-deuxième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la revision de la Convention sur les bureaux de placement payants, 1933, adoptée par la Conférence à sa dix-septième session, question qui est comprise dans le dixième point à l'ordre du jour de la session,

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale, qui compléterait la Convention sur le service de l'emploi, 1948, laquelle prévoit que tout Membre pour lequel la convention est en vigueur doit maintenir ou assurer le maintien d'un service public et gratuit de l'emploi.

Considérant qu'un tel service doit être à la portée de toutes les catégories de travailleurs,

adopte, ce premier jour de juillet mil neuf cent quarante-neuf, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur les bureaux de placement payants (révisée), 1949:

PARTIE I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article 1

1. Aux fins de la présente convention, l'expression „bureau de placement payant” désigne:

- (a) employment agencies conducted with a view to profit, that is to say, any person, company, institution, agency or other organisation which acts as an intermediary for the purpose of procuring employment for a worker or supplying a worker for an employer with a view to deriving either directly or indirectly any pecuniary or other material advantage from either employer or worker; the expression does not include newspapers or other publications unless they are published wholly or mainly for the purpose of acting as intermediaries between employers and workers;
- (b) employment agencies not conducted with a view to profit, that is to say, the placing services of any company, institution, agency or other organisation which, though not conducted with a view to deriving any pecuniary or other material advantage, levies from either employer or worker for the above services an entrance fee, a periodical contribution or any other charge.
2. This Convention does not apply to the placing of seamen.
- a) les bureaux de placement à fin lucrative, c'est-à-dire toute personne, société, institution, agence ou autre organisation qui sert d'intermédiaire pour procurer un emploi à un travailleur ou un travailleur à un employeur, à l'effet de tirer de l'un ou de l'autre un profit matériel direct ou indirect; cette définition ne s'applique pas aux journaux ou autres publications, sauf à ceux dont l'objet exclusif ou principal est d'agir comme intermédiaire entre employeurs et travailleurs;
- b) les bureaux de placement à fin non lucrative, c'est-à-dire les services de placement des sociétés, institutions, agences ou autres organisations qui, tout en ne poursuivant pas un profit matériel, perçoivent de l'employeur ou du travailleur, pour lesdits services, un droit d'entrée, une cotisation ou une rémunération quelconque.
2. La présente convention ne s'applique pas au placement des marins.

Article 2

1. Each Member ratifying this Convention shall indicate in its instrument of ratification whether it accepts the provisions of Part II of the Convention, providing for the progressive abolition of fee-charging employment agencies conducted with a view to profit and the regulation of other agencies, or the provisions of Part III, providing for the regulation of fee-charging employment agencies including agencies conducted with a view to profit.

2. Any Member accepting the provisions of Part III of the Convention may subsequently notify the Director-General that it accepts the provisions of Part II; as from the date of the registration of such notification by the Director-General, the provisions of Part III of the Convention shall cease to be applicable to the Member in question and the provisions of Part II shall apply to it.

Article 2

1. Tout Membre qui ratifie la présente convention indiquera dans son instrument de ratification s'il accepte les dispositions de la Partie II, prévoyant la suppression progressive des bureaux de placement payants à fin lucrative et la réglementation des autres bureaux de placement, ou les dispositions de la Partie III, prévoyant la réglementation des bureaux de placement payants, y compris les bureaux de placement à fin lucrative.

2. Tout Membre qui accepte les dispositions de la Partie III de la convention peut ultérieurement notifier au Directeur général qu'il accepte les dispositions de la Partie II; à partir de la date d'enregistrement d'une telle notification par le Directeur général, les dispositions de la Partie III de la convention cesseront de porter effet à l'égard dudit Membre et les dispositions de la Partie II lui deviendront applicables.

PART II. PROGRESSIVE ABOLITION OF FEE-CHARGING EMPLOYMENT AGENCIES CONDUCTED WITH A VIEW TO PROFIT AND REGULATION OF OTHER AGENCIES

Article 3

1. Fee-charging employment agencies conducted with a view to profit as defined in paragraph 1 (a) of Article 1 shall be abolished within a limited period of time determined by the competent authority.

2. Such agencies shall not be abolished until a public employment service is established.

3. The competent authority may prescribe different periods for the abolition of agencies catering for different classes of persons.

Article 4

1. During the period preceding abolition, fee-charging employment agencies conducted with a view to profit—

- (a) shall be subject to the supervision of the competent authority; and
- (b) shall only charge fees and expenses on a scale submitted to and approved by the competent authority or fixed by the said authority.

2. Such supervision shall be directed more particularly towards the elimination of all abuses connected with the operations of fee-charging employment agencies conducted with a view to profit.

3. For this purpose, the competent authority shall consult, by appropriate methods, the employers' and workers' organisations concerned.

Article 5

1. Exceptions to the provisions of paragraph 1 of Article 3 of this Convention shall be allowed by the competent authority in exceptional cases in respect of categories of persons, exactly defined by national laws or regulations, for whom appropriate placing arrangements cannot conveniently be made within the framework of the public employment service, but only after consultation, by appropriate methods, with the organisations of employers and workers concerned.

PARTIE II. SUPPRESSION PROGRESSIVE DES BUREAUX DE PLACEMENT PAYANTS A FIN LUCRATIVE ET RÉGLEMENTATION DES AUTRES BUREAUX DE PLACEMENT

Article 3

1. Les bureaux de placement payants à fin lucrative, visés au paragraphe 1 a) de l'article 1, seront supprimés dans un délai limité dont la durée sera spécifiée par l'autorité compétente.

2. Cette suppression ne pourra avoir lieu tant qu'un service public de l'emploi ne sera pas établi.

3. L'autorité compétente peut prescrire des délais différents pour la suppression des bureaux qui s'occupent du placement de catégories différentes de personnes.

Article 4

1. Pendant le délai précédant leur suppression, les bureaux de placement payants à fin lucrative:

- a) seront soumis au contrôle de l'autorité compétente;
- b) ne pourront prélever que les taxes et frais dont le tarif aura été, soit soumis à cette autorité et approuvé par elle, soit déterminé par ladite autorité.

2. Ce contrôle tendra spécialement à éliminer tous les abus concernant le fonctionnement des bureaux de placement payants à fin lucrative.

3. A cet effet, l'autorité compétente devra consulter, par des moyens appropriés, les organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées.

Article 5

1. Des dérogations aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 3 de la présente convention seront accordées exceptionnellement par l'autorité compétente à l'égard des catégories de personnes, définies de façon précise par la législation nationale, au placement desquelles il ne saurait être convenablement pourvu dans le cadre du service public de l'emploi, mais seulement après consultation, par les moyens appropriés, des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressés.

2. Every fee-charging employment agency for which an exception is allowed under this Article—

- (a) shall be subject to the supervision of the competent authority;
- (b) shall be required to be in possession of a yearly licence renewable at the discretion of the competent authority;
- (c) shall only charge fees and expenses on a scale submitted to and approved by the competent authority or fixed by the said authority;
- (d) shall only place or recruit workers abroad if permitted to do so by the competent authority and under conditions determined by the laws or regulations in force.

Article 6

Fee-charging employment agencies not conducted with a view to profit as defined in paragraph 1 (b) of Article 1—

- (a) shall be required to have an authorisation from the competent authority and shall be subject to the supervision of the said authority;
- (b) shall not make any charge in excess of the scale of charges submitted to and approved by the competent authority or fixed by the said authority, with strict regard to the expenses incurred; and
- (c) shall only place or recruit workers abroad if permitted so to do by the competent authority and under conditions determined by the laws or regulations in force.

Article 7

The competent authority shall take the necessary steps to satisfy itself that non-fee-charging employment agencies carry on their operations gratuitously.

Article 8

Appropriate penalties, including the withdrawal when necessary of the licences and authorisations provided for by this Convention, shall be prescribed for any violation of the provisions of this part of the Convention or of any laws or regulations giving effect to them.

2. Tout bureau de placement payant auquel une dérogation est accordée en vertu du présent article:

- a) sera soumis au contrôle de l'autorité compétente;
- b) devra posséder une licence annuelle renouvelable à la discrétion de l'autorité compétente;
- c) ne pourra prélever que des taxes et frais figurant sur un tarif qui sera, soit soumis à l'autorité compétente et approuvé par elle, soit déterminé par ladite autorité;
- d) ne pourra, soit placer, soit recruter des travailleurs à l'étranger que s'il y est autorisé par l'autorité compétente et dans les conditions fixées par la législation en vigueur.

Article 6

Les bureaux de placement payants à fin non lucrative visés au paragraphe 1 b), de l'article 1:

- a) devront posséder une autorisation de l'autorité compétente et seront soumis au contrôle de ladite autorité;
- b) ne pourront prélever une rémunération supérieure au tarif qui sera, soit soumis à l'autorité compétente et approuvé par elle, soit déterminé par ladite autorité en tenant strictement compte des frais engagés;
- c) ne pourront, soit placer, soit recruter des travailleurs à l'étranger que s'ils y sont autorisés par l'autorité compétente et dans les conditions fixées par la législation en vigueur.

Article 7

L'autorité compétente prendra les mesures nécessaires pour s'assurer que les bureaux de placement non payants effectuent leurs opérations à titre gratuit.

Article 8

Des sanctions pénales appropriées, comprenant le retrait, s'il y a lieu, de la licence ou de l'autorisation prévue par la convention seront prescrites à l'égard, soit de toute infraction aux dispositions de la présente partie de la convention, soit aux prescriptions de la législation leur faisant porter effet.

Article 9

There shall be included in the annual reports to be submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation all necessary information concerning the exceptions allowed under Article 5, including more particularly information concerning the number of agencies for which such exceptions are allowed and the scope of their activities, the reasons for the exceptions, and the arrangements for supervision by the competent authority of the activities of the agencies concerned.

PART III. REGULATION OF FEE-CHARGING EMPLOYMENT AGENCIES

Article 10

Fee-charging employment agencies conducted with a view to profit as defined in paragraph 1 (a) of Article 1—

- (a) shall be subject to the supervision of the competent authority;
- (b) shall be required to be in possession of a yearly licence renewable at the discretion of the competent authority;
- (c) shall only charge fees and expenses on a scale submitted to and approved by the competent authority or fixed by the said authority;
- (d) shall only place or recruit workers abroad if permitted so to do by the competent authority and under conditions determined by the laws or regulations in force.

Article 11

Fee-charging employment agencies not conducted with a view to profit as defined in paragraph 1 (b) of Article 1—

- (a) shall be required to have an authorisation from the competent authority and shall be subject to the supervision of the said authority;
- (b) shall not make any charge in excess of the scale of charges submitted to and approved by the competent authority or fixed by the said authority with strict regard to the expenses incurred; and
- (c) shall only place or recruit workers abroad if permitted so to do by the

Article 9

Les rapports annuels prévus par l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail donneront tous les renseignements nécessaires sur les dérogations accordées en vertu de l'article 5, et plus particulièrement des informations sur le nombre des bureaux qui bénéficient de dérogations et l'étendue de leurs activités, les raisons qui motivent les dérogations et les mesures adoptées par l'autorité compétente pour contrôler l'activité desdits bureaux.

PARTIE III. RÉGLEMENTATION DES BUREAUX DE PLACEMENT PAYANTS

Article 10

Les bureaux de placement payants à fin lucrative visés au paragraphe 1 a) de l'article 1:

- a) seront soumis au contrôle de l'autorité compétente;
- b) devront ~~posséder~~ une licence annuelle renouvelable à la discrétion de l'autorité compétente;
- c) ne pourront prélever que des taxes et frais figurant sur un tarif qui aura été, soit soumis à l'autorité compétente et approuvé par elle, soit déterminé par ladite autorité;
- d) ne pourront, soit placer, soit recruter des travailleurs à l'étranger que s'ils y sont autorisés par l'autorité compétente et dans les conditions fixées par la législation en vigueur.

Article 11

Les bureaux de placement payants à fin non lucrative visés au paragraphe 1 b), de l'article 1:

- a) devront posséder une autorisation de l'autorité compétente et seront soumis au contrôle de ladite autorité;
- b) ne pourront prélever une rémunération supérieure au tarif qui sera, soit soumis à l'autorité compétente et approuvé par elle, soit déterminé par ladite autorité, en tenant strictement compte des frais engagés;
- c) ne pourront, soit placer, soit recruter des travailleurs à l'étranger que s'ils y

competent authority and under conditions determined by the laws or regulations in force.

Article 12

The competent authority shall take the necessary steps to satisfy itself that non-fee-charging employment agencies carry on their operations gratuitously.

Article 13

Appropriate penalties, including the withdrawal when necessary of the licences and authorisations provided for by this Convention, shall be prescribed for any violation of the provisions of this Part of the Convention or of any laws or regulations giving effect to them.

Article 14

There shall be included in the annual reports to be submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation all necessary information concerning the arrangements for supervision by the competent authority of the activities of fee-charging employment agencies including more particularly agencies conducted with a view to profit.

PART IV. MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 15

1. In the case of a Member the territory of which includes large areas where, by reason of the sparseness of the population or the stage of development of the area, the competent authority considers it impracticable to enforce the provisions of this Convention, the authority may exempt such areas from the application of this Convention either generally or with such exceptions in respect of particular undertakings or occupations as it thinks fit.

2. Each Member shall indicate in its first annual report upon the application of this Convention submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any areas in respect of which it proposes to have recourse to the provisions of the

sont autorisés par l'autorité compétente et dans les conditions fixées par la législation en vigueur.

Article 12

L'autorité compétente prendra les mesures nécessaires pour s'assurer que les bureaux de placement non payants effectuent leurs opérations à titre gratuit.

Article 13

Des sanctions pénales appropriées, comprenant le retrait, s'il y a lieu, de la licence ou de l'autorisation prévues par la convention, seront prescrites à l'égard de toute infraction soit aux dispositions de la présente partie de la convention, soit aux prescriptions de la législation leur faisant porter effet.

Article 14

Les rapports annuels prévus par l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail donneront tous les renseignements nécessaires sur les mesures prises par l'autorité compétente pour contrôler les opérations des bureaux de placement payants, y compris, en particulier, les bureaux à fin lucrative.

PARTIE IV. DISPOSITIONS DIVERSES

Article 15

1. Lorsque le territoire d'un Membre comprend de vastes régions où, en raison du caractère clairsemé de la population ou en raison de l'état de leur développement, l'autorité compétente estime impraticable d'appliquer les dispositions de la présente convention, elle peut exempter lesdites régions de l'application de la convention, soit d'une manière générale, soit avec les exceptions qu'elle juge appropriées à l'égard de certains établissements ou de certains travaux.

2. Tout Membre doit indiquer, dans son premier rapport annuel à soumettre sur l'application de la présente convention en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, toute région pour laquelle il se propose d'avoir recours aux dispositions du présent

present Article and shall give the reasons for which it proposes to have recourse thereto; no Member shall, after the date of its first annual report, have recourse to the provisions of the present Article except in respect of areas so indicated.

3. Each Member having recourse to the provisions of the present Article shall indicate in subsequent annual reports any areas in respect of which it renounces the right to have recourse to the provisions of the present Article.

PART V. FINAL PROVISIONS

Article 16

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 17

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 18

1. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with paragraph 2 of Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation shall indicate—

- (a) the territories in respect of which the Member concerned undertakes that the provisions of the Convention shall be applied without modification;
- (b) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied subject to modifications, together with details of the said modifications;
- (c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such

article, et doit donner les raisons pour lesquelles il se propose d'avoir recours à ces dispositions. Par la suite, aucun Membre ne pourra recourir aux dispositions du présent article, sauf en ce qui concerne les régions qu'il aura ainsi indiquées.

3. Tout Membre recourant aux dispositions du présent article doit indiquer, dans ses rapports annuels ultérieurs, les régions pour lesquelles il renonce au droit de recourir auxdites dispositions.

PARTIE V. DISPOSITIONS FINALES

Article 16

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 17

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 18

1. Les déclarations qui seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail, conformément au paragraphe 2 de l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, devront faire connaître:

- a) les territoires pour lesquels le Membre intéressé s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées sans modification;
- b) les territoires pour lesquels il s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées avec des modifications, et en quoi consistent lesdites modifications;
- c) les territoires auxquels la convention est inapplicable et, dans ces cas, les

cases the grounds on which it is inapplicable;

- (d) the territories in respect of which it reserves its decision pending further consideration of the position.

2. The undertakings referred to in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

3. Any Member may at any time by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservation made in its original declaration in virtue of subparagraph (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.

4. Any Member may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 20, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of such territories as it may specify.

Article 19

1. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with paragraphs 4 or 5 of Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation shall indicate whether the provisions of the Convention will be applied in the territory concerned without modification or subject to modifications; when the declaration indicates that the provisions of the Convention will be applied subject to modifications, it shall give details of the said modifications.

2. The Member, Members or international authority concerned may at any time by a subsequent declaration renounce in whole or in part the right to have recourse to any modification indicated in any former declaration.

3. The Member, Members or international authority concerned may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 20, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of

raisons pour lesquelles elle est inapplicable;

- d) les territoires pour lesquels il réserve sa décision en attendant un examen plus approfondi de la situation à l'égard desdits territoires.

2. Les engagements mentionnés aux alinéas a) et b) du premier paragraphe du présent article seront réputés parties intégrantes de la ratification et porteront des effets identiques.

3. Tout Membre pourra renoncer, par une nouvelle déclaration, à tout ou partie des réserves contenues dans la déclaration antérieure en vertu des alinéas b), c) et d) du premier paragraphe du présent article.

4. Tout Membre pourra, pendant les périodes au cours desquelles la présente convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 20, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation dans des territoires déterminés.

Article 19

1. Les déclarations communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail conformément aux paragraphes 4 et 5 de l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail doivent indiquer si les dispositions de la convention seront appliquées dans le territoire avec ou sans modifications; lorsque la déclaration indique que les dispositions de la convention s'appliquent sous réserve de modifications, elle doit spécifier en quoi consistent lesdites modifications.

2. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront renoncer entièrement ou partiellement, par une déclaration ultérieure, au droit d'invoquer une modification indiquée dans une déclaration antérieure.

3. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront, pendant les périodes au cours desquelles la convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 20, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard

any former declaration and stating the present position in respect of the application of the Convention.

Article 20

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 21

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications, declarations and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 22

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding articles.

les termes d'une déclaration antérieure et faisant connaître la situation en ce qui concerne l'application de cette convention.

Article 20

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 21

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications, déclarations et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 22

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications, de toutes déclarations et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 23

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 24

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 20 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 25

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Article 23

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 24

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 20 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 25

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

V. Sopimus (N:o 98), joka koskee järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden periaatteiden soveltamista.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutsumana Genèvessä 8 päivänä kesäkuuta 1949 kolmannen kymmenen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat järjestäytymis- ja neuvotteluoikeusperiaatteiden soveltamista, mikä kysymys on neljäntenä kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä ensimmäisenä päivänä heinäkuuta 1949 seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus järjestäytymis- ja neuvotteluoikeudesta, 1949”:

1 artikla.

1. Työntekijöiden tulee saada tyydyttävää suojelua kaikelta ammatilliselta järjestäytymistä vastaan kohdistuvalta toiminnalta, kun on kysymys heidän työsuhteistaan.

2. Sellaista suojelua on varsinkin annettava, milloin on kysymys toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on:

a) asettaa työntekijän työnsaannin ehdoksi, että hän ei liity ammatilliseen järjestöön tai että hän eroaa ammatillisesta järjestöstä, johon hän kuuluu;

b) erottaa työntekijä tai tuottaa hänelle muulla tavoin vahinkoa sen johdosta, että hän kuuluu ammatilliseen järjestöön tai osallistuu järjestön toimintaan työajan ulkopuolella tai, työnantajan suostumuksella, työaikana.

2 artikla.

1. Työntekijöiden ja työnantajien järjestöjen on saatava tyydyttävää suojelua kaikelta joko suoraan vastapuolen tai sen asia-

miesten tai jäsenten taholta tapahtuvalta sekaantumiselta järjestöjen perustamiseen, toimintaan tai hallintoon.

2. Erityisesti on katsottava asioihin sekaantumiseksi tämän artiklan mielessä toimenpiteet, joilla koetetaan edistää työnantajain tai työnantajajärjestöjen vaikutusvallan alaisten työntekijäjärjestöjen perustamista tai tukea työntekijäjärjestöjä rahallisesti tai muulla tavoin tarkoituksella saattaa nämä järjestöt työnantajien tai työnantajajärjestöjen valvonnan alaisiksi.

3 artikla.

Jos on tarpeellista, on perustettava kansallisten olosuhteiden mukaisia elimiä turvaamaan edellisissä artikloissa määritellyn järjestäytymisoikeuden loukkaamattomuus.

4 artikla.

Jos on tarpeellista, on ryhdyttävä kansallisten olosuhteiden mukaisiin toimenpiteisiin, jotta suositeltaisiin ja edistettäisiin niiden menettelytapojen kaikenpuolista kehittämistä ja käyttämistä, jotka koskevat työnantajien tai työnantajajärjestöjen sekä työsaalta työntekijäin järjestöjen välillä käytäviä vapaaehtoisia työehtosopimusneuvotte-luja työehtojen järjestämiseksi.

5 artikla.

1. Kansallisessa lainsäädännössä on määrättävä, missä määrin tämän sopimuksen määrämiä takeita on sovellettava puolustusvoimiin ja poliisiin.

2. Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 19 artiklan 8 momentissa lausutun periaatteen mukaisesti sen seikan, että jokin jäsenvaltio ratifioi tämän sopimuksen, ei saa katsoa vaikuttavan mihinkään voimassa olevaan lakiin, tuomioon, tapaan tai sopimukseen, joiden nojalla puolustusvoimiin ja poliisiin kuuluvilla on tämän sopimuksen määräämät takeet.

6 artikla.

Tämä sopimus ei koske valtion virkamiehiä eikä sitä voida millään tavoin tulkita siten, että se rajoittaa heidän oikeuksiaan tai vahingoittaa heidän asemaansa.

lausekkeita koskevan sopimuksen (julkiset välikirjat) (N:o 94) 10—19 artiklat sillä poikkeuksella, että kun sopimuksen (N:o 94) 12, 13 ja 18 artikloissa viitataan 14 artiklaan, vastaa se tämän sopimuksen 9, 10 ja 15 artikloissa viittausta 11 artiklaan).

7—16 artiklat.

(Nämä artiklat ovat samanlaisia kuin työ-

Teksti alkuperäisillä kielillä

Convention (N:o 98) concerning the application of the principles of the right to organise and to bargain collectively.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-second Session on 8 June 1949, and

Having decided upon the adoption of certain proposals concerning the application of the principles of the right to organise and to bargain collectively, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this first day of July of the year one thousand nine hundred and forty-nine the following Convention, which may be cited as the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949:

Article 1

1. Workers shall enjoy adequate protection against acts of anti-union discrimination in respect of their employment.

2. Such protection shall apply more particularly in respect of acts calculated to—

- (a) make the employment of a worker subject to the condition that he shall not join a union or shall relinquish trade union membership;
- (b) cause the dismissal of or otherwise prejudice a worker by reason of union membership or because of participation in union activities outside working hours or, with the consent of the employer, within working hours.

Convention (N:o 98) concernant l'application des principes du droit d'organisation et de négociation collective.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 8 juin 1949, en sa trente-deuxième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'application des principes du droit d'organisation et de négociation collective, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session,

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce premier jour de juillet mil neuf cent quarante-neuf, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur le droit d'organisation et de négociation collective, 1949:

Article 1

1. Les travailleurs doivent bénéficier d'une protection adéquate contre tous actes de discrimination tendant à porter atteinte à la liberté syndicale en matière d'emploi.

2. Une telle protection doit notamment s'appliquer en ce qui concerne les actes ayant pour but de:

- a) subordonner l'emploi d'un travailleur à la condition qu'il ne s'affilie pas à un syndicat ou cesse de faire partie d'un syndicat;
- b) congédier un travailleur ou lui porter préjudice par tous autres moyens, en raison de son affiliation syndicale ou de sa participation à des activités syndicales en dehors des heures de travail ou, avec le consentement de l'employeur, durant les heures de travail.

Article 2

1. Workers' and employers' organisations shall enjoy adequate protection against any acts of interference by each other or each other's agents or members in their establishment, functioning or administration.

2. In particular, acts which are designed to promote the establishment of workers' organisations under the domination of employers or employers' organisations, or to support workers' organisations by financial or other means, with the object of placing such organisations under the control of employers or employers' organisations, shall be deemed to constitute acts of interference within the meaning of this Article.

Article 3

Machinery appropriate to national conditions shall be established, where necessary, for the purpose of ensuring respect for the right to organise as defined in the preceding articles.

Article 4

Measures appropriate to national conditions shall be taken, where necessary, to encourage and promote the full development and utilisation of machinery for voluntary negotiation between employers or employers' organisations and workers' organisations, with a view to the regulation of terms and conditions of employment by means of collective agreements.

Article 5

1. The extent to which the guarantees provided for in this Convention shall apply to the armed forces and the police shall be determined by national laws or regulations.

2. In accordance with the principle set forth in paragraph 8 of Article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation the ratification of this Convention by any Member shall not be deemed to affect any existing law, award, custom or agreement in virtue of which members of the armed forces or the police enjoy any right guaranteed by this Convention.

Article 2

1. Les organisations de travailleurs et d'employeurs doivent bénéficier d'une protection adéquate contre tous actes d'ingérence des uns à l'égard des autres, soit directement, soit par leurs agents ou membres, dans leur formation, leur fonctionnement et leur administration.

2. Sont notamment assimilées à des actes d'ingérence au sens du présent article des mesures tendant à provoquer la création d'organisations de travailleurs dominées par un employeur ou une organisation d'employeurs, ou à soutenir des organisations de travailleurs par des moyens financiers ou autrement, dans le dessein de placer ces organisations sous le contrôle d'un employeur ou d'une organisation d'employeurs.

Article 3

Des organismes appropriés aux conditions nationales doivent, si nécessaire, être institués pour assurer le respect du droit d'organisation défini par les articles précédents.

Article 4

Des mesures appropriées aux conditions nationales doivent, si nécessaire, être prises pour encourager et promouvoir le développement et l'utilisation les plus larges de procédures de négociation volontaire de conventions collectives entre les employeurs et les organisations d'employeurs d'une part, et les organisations de travailleurs d'autre part, en vue de régler par ce moyen les conditions d'emploi.

Article 5

1. La mesure dans laquelle les garanties prévues par la présente convention s'appliqueront aux forces armées ou à la police sera déterminée par la législation nationale.

2. Conformément aux principes établis par le paragraphe 8 de l'article 19 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, la ratification de cette convention par un Membre ne devra pas être considérée comme affectant toute loi, toute sentence, toute coutume ou tout accord déjà existants qui accordent aux membres des forces armées et de la police des garanties prévues par la présente convention.

Article 6

This Convention does not deal with the position of public servants engaged in the administration of the State, nor shall it be construed as prejudicing their rights or status in any way.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 9

1. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with paragraph 2 of Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation shall indicate—

- (a) the territories in respect of which the Member concerned undertakes that the provisions of the Convention shall be applied without modification;
- (b) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied subject to modifications, together with details of the said modifications;
- (c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable;
- (d) the territories in respect of which it reserves its decision pending further consideration of the position.

Article 6

La présente convention ne traite pas de la situation des fonctionnaires publics et ne pourra, en aucune manière, être interprétée comme portant préjudice à leurs droits ou à leur statut.

Article 7

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 8

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 9

1. Les déclarations qui seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail, conformément au paragraphe 2 de l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, devront faire connaître:

- a) les territoires pour lesquels le Membre intéressé s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées sans modification;
- b) les territoires pour lesquels il s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées avec des modifications, et en quoi consistent lesdites modifications;
- c) les territoires auxquels la convention est inapplicable et, dans ces cas, les raisons pour lesquelles elle est inapplicable;
- d) les territoires pour lesquels il réserve sa décision en attendant un examen plus approfondi de la situation à l'égard desdits territoires.

2. The undertakings referred to in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

3. Any Member may at any time by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservation made in its original declaration in virtue of subparagraph (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.

4. Any Member may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 11, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of such territories as it may specify.

Article 10

1. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with paragraphs 4 or 5 of Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation shall indicate whether the provisions of the Convention will be applied in the territory concerned without modification or subject to modifications; when the declaration indicates that the provisions of the Convention will be applied subject to modifications, it shall give details of the said modifications.

2. The Member, Members or international authority concerned may at any time by a subsequent declaration renounce in whole or in part the right to have recourse to any modification indicated in any former declaration.

3. The Member, Members or international authority concerned may, at any time at which this Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 11, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of the application of the Convention.

2. Les engagements mentionnés aux alinéas a) et b) du premier paragraphe du présent article seront réputés parties intégrantes de la ratification et porteront des effets identiques.

3. Tout Membre pourra renoncer par une nouvelle déclaration à tout ou partie des réserves contenues dans sa déclaration antérieure en vertu des alinéas b), c) et d) du premier paragraphe du présent article.

4. Tout Membre pourra, pendant les périodes au cours desquelles la présente convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 11, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation dans des territoires déterminés.

Article 10

1. Les déclarations communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail conformément aux paragraphes 4 et 5 de l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail doivent indiquer si les dispositions de la convention seront appliquées dans le territoire avec ou sans modifications; lorsque la déclaration indique que les dispositions de la convention s'appliquent sous réserve de modifications, elle doit spécifier en quoi consistent lesdites modifications.

2. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront renoncer entièrement ou partiellement, par une déclaration ultérieure, au droit d'invoquer une modification indiquée dans une déclaration antérieure.

3. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront, pendant les périodes au cours desquelles la convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 11, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes d'une déclaration antérieure et faisant connaître la situation en ce qui concerne l'application de cette convention.

Article 11

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 12

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications, declarations and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 13

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding articles.

Article 14

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the

Article 11

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 12

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications, déclarations et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 13

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications, de toutes déclarations et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 14

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil

International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 15

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 11 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 16

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 15

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 11 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 16

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

B. Muiden sopimusten ja suositusten tekstit.

I. Sopimus (N:o 93), joka koskee palkkoja, työaikaa aluksessa ja miehitystä (muutettu 1949).

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutsumana Genèvessä 8 päivänä kesäkuuta 1949 kolmannenkymmenennen toisen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat palkkoja, työaikaa aluksessa ja miehitystä koskevan sopimuksen, 1946, osittaista muuttamista, minkä sopimuksen konferenssi hyväksyi kahdennellakymmenennellä kahdeksannella istuntokaudellaan, kysymys, mikä on kahdentenatoista kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä, sekä

katsoen, että nämä ehdotukset on laadittava kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä kahdeksantenatoista päivänä kesäkuuta 1949 seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee palkkoja, työaikaa aluksessa ja miehitystä (muutettu), 1949”:

I osa. Yleisiä määräyksiä.

1 artikla.

Tämän sopimuksen minkään kohdan älköön katsottako vaikuttavan mihinkään lakiin, lain nojalla annettuun päätökseen, vakiintuneeseen tapaan tai laivanvarustajain ja merenkulkijain väliseen, palkkoja, työaikaa aluksessa tai miehitystä koskevaan sopimukseen, joka takaa merenkulkijoille edullisemmat ehdot kuin mitä tässä sopimuksessa määrätään.

2 artikla.

1. Tätä sopimusta sovelletaan jokaiseen julkisen yhteisön tai yksityisen omistamaan alukseen,

- a) joka on konealus;
- b) joka on rekisteröity alueella, johon nähden tämä sopimus on voimassa;
- c) jota ansiotarkoituksessa käytetään lastin tai matkustajien kuljetukseen; ja
- d) jota käytetään merimatkaan.

2. Tätä sopimusta ei sovelleta:

- a) alle 500 rekisteritonniin bruttovetoisiin aluksiin;
- b) alkeellista rakennetta oleviin puisiin aluksiin, kuten dhows ja junks;
- c) aluksiin, joita käytetään kalastukseen tai siihen välittömästi liittyvään toimintaan;
- d) joensuissa liikennöiviin aluksiin (estuarial craft).

3 artikla.

Tätä sopimusta sovelletaan jokaiseen, missä toimessa tahansa aluksessa olevaan henkilöön, lukuunottamatta:

- a) päällikköä;
- b) luotsia, joka ei kuulu laivaväkeen;
- c) lääkäriä;
- d) sairaanhoitajia, joiden tehtävänä on yksinomaan sairaanhoito, ja muuta sairaalahenkilökuntaa;
- e) henkilöitä, joiden tehtävät kohdistuvat yksinomaan aluksessa olevaan lastiin;
- f) henkilöitä, jotka tekevät työtä yksinomaan omaan lukuunsa tai saavat palkansa yksinomaan voitto- tai tulo-osuutena;
- g) henkilöitä, jotka eivät saa toimestaan palkkaa tai jotka saavat vain nimellisen palkan;
- h) henkilöitä — ei kuitenkaan radiolennätinyhtiön palveluksessa olevia radiosähkittäjiä — jotka on ottanut toimeen alukseen muu työnantaja kuin laivanisäntä;
- i) satamatyöläisiä, jotka seuraavat aluksen mukana kuulumatta laivaväkeen;
- j) henkilöitä, jotka ovat toimessa valaanpyynti-, keittimö- tai kuljetusaluksissa tai muutoin osallistuvat valaanpyyntiin tai vastaavanlaiseen toimintaan ehdoin, joista määrätään merenkulkijain järjestön teke-

mässä, palkkaa, työaikaa ja muita ehtoja koskevassa erityisessä valaanpyyntiä tai senkaltaista toimintaa tarkoittavassa työehtosopimuksessa;

k) henkilöitä, jotka eivät kuulu laivaväkeen (ottokatselmuksin toimeen otettuun tai ilman sitä työskentelevään), vaan jotka, aluksen ollessa satamassa, suorittavat korjaus-, puhdistus-, lastaus-, purkaus- tai senkaltaista työtä tai toimivat laivaväen sijaisina, vahtimiehinä tai huolto- tai kunnossapitotehtävissä.

4 artikla.

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan:

a) „päälystään kuuluvalla” henkilöä, päällikköä lukuunottamatta, joka on miehistöluetteloon merkitty päälystään kuuluvaksi tai joka on aluksessa sellaisessa toimessa, jota lain, työehtosopimuksen tai vaikiintuneen tavan mukaan pidetään päälystölle kuuluvana;

b) „miehistöön kuuluvalla” muuta laivaväkeen kuuluvaa (myös pätevyystodistuksen omaavaa) henkilöä kuin päällikköä tai päälystään kuuluvaa;

c) „matruusilla” jokaista henkilöä, jota kansallisen lainsäädännön tai, sellaisen lainsäädännön puuttuessa, työehtosopimuksen perusteella pidetään pätevänä suorittamaan kaikkia tehtäviä, joita voidaan vaatia kansiosastossa palvelevalta miehistöön kuuluvasta henkilöltä, lukuunottamatta työtä johtavan tai erikoisammattimiehen tehtäviä;

d) „peruspalkalla” päälystään tai miehistöön kuuluvalla henkilölle tulevaa käteistä rahapalkkaa, lukuunottamatta ylityökorvausta, palkkiota tai muuta rahassa tai luonnossa suoritettavaa korvausta.

II osa. Palkat.

5 artikla.

1. Tämän sopimuksen alaiseen alukseen toimeen otetun matruusin peruspalkka alkoon palvelusajan kalenterikuukaudelta olko pienempi kuin kuusitoista Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin puntaa tai kuusikymmentäneljä Amerikan Yhdysvaltojen dollaria tai vastaava määrä muun maan rahassa.

2. Siinä tapauksessa, että punnan tai dollarin pari-arvon muutoksesta tehdään ilmoitus Kansainväliselle valuuttarahastolle:

a) on vähimmäisperuspalkka, joka tämän artiklan 1 momentissa on määrätty sellaisessa rahassa, johon nähden mainittu ilmoitus on tehty, tarkistettava siten, että se pysyy samanarvoisena toisen rahalajin kanssa;

b) on Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan tehtävä tarkistuksesta ilmoitus Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltiolle; ja

c) sitoo siten tarkistettu vähimmäisperuspalkka tämän sopimuksen ratifioineita jäsenvaltioita samalla tavalla kuin tämän artiklan 1 momentissa määrätty palkka, ja tulee se voimaan kuhunkin sellaiseen jäsenvaltioon nähden viimeistään toisen kalenterikuukauden alussa siitä kuukaudesta lukien, jonka kuluessa pääjohtaja on tiedottanut muutoksesta jäsenvaltioille.

6 artikla.

1. Aluksissa, joissa on toimeissa sellaista miehistöä, joka tekee välttämättömäksi suuremman miehistön toimeen ottamisen kuin muutoin olisi ollut tarpeen, on matruusin vähimmäisperuspalkka suuruudeltaan määrättävä sellaiseksi, että se suhteellisesti vastaa edellisessä artiklassa säädettyä vähimmäisperuspalkkaa.

2. Täten sovellettu peruspalkka on määrättävä sen periaatteen mukaisesti, että samasta työstä on maksettava sama palkka, ja on tällöin otettava huomioon:

a) toimeen otetun lisämiehistön lukumäärä; ja

b) kaikki ne laivanvarustajan menoissa aiheutuvat lisäykset tai vähennykset, jotka aiheutuvat sellaisen lisämiehistön toimeen ottamisesta.

3. Sovellettu peruspalkka on määrättävä asianomaisten laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjen välisessä työehtosopimuksessa tai, ellei tällaista sopimusta ole, määrää sen asianomainen viranomainen maassa, johon kysymyksessä olevat merenkulkijat kuuluvat, edellyttäen, että molemmat asianomaiset maat ovat ratifioineet tämän sopimuksen.

7 artikla.

Ellei ravintoa anneta maksutta, on vähimmäisperuspalkkaa lisättävä määrällä, joka vahvistetaan kysymyksessä olevien, laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjen välisessä työehtosopimuksessa tai, ellei

sellaista sopimusta ole, asianomaisen viranomaisen päätöksellä.

8 artikla.

1. Määrättäessä 5 artiklassa säädettyä vähimmäisperuspalkkaa muun maan rahassa, on käytettävä tämän rahalahain pari-arvon sekä Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin punnan tai Amerikan Yhdysvaltojen dollarin pari-arvon välistä suhdetta.

2. Milloin kysymyksessä on Kansainvälisen valuuttarahaston jäsenenä olevan Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltion raha, on pari-arvona pidettävä Kansainvälisen valuuttarahaston sopimusartiklain mukaista kulloinkin voimassa olevaa arvoa.

3. Milloin kysymyksessä on Kansainväliseen valuuttarahastoon kuulumattoman Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltion raha, on pari-arvona pidettävä sitä virallista vaihtokurssia, ilmaistuna kullassa tai Amerikan Yhdysvaltojen dollareissa samanaikaisena ja niin kultapitoisena kuin dollari oli 1 päivänä heinäkuuta 1944, joka kulloinkin on voimassa samana ajankohtana tapahtuvien kansainvälisten rahatoimien maksussa ja siirrossa.

4. Milloin on kysymyksessä raha, johon ei voida soveltaa kummankaan kahden edellisen momentin määräyksiä:

a) määrää asianomainen Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltio sen vaihtokurssin, jota on noudatettava tämän artiklan tarkoittamassa mielessä;

b) tulee asianomaisen jäsenvaltion ilmoittaa päätöksestään Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, jonka on viipymättä tiedoitettava asiasta muille tämän sopimuksen ratifioineille jäsenvaltioille;

c) voi jokainen muu jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona pääjohtaja on tiedoituksen antanut, ilmoittaa Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle vastustavansa päätöstä, ja on pääjohtajan ilmoitettava tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle ja muille jäsenvaltioille, jotka ovat ratifioineet tämän sopimuksen, sekä tehtävä selostus asiasta 21 artiklassa mainitulle komitealle;

d) on edellä olevia määräyksiä sovellettava siinä tapauksessa, että asianomaisen jäsenvaltion päätöksessä tapahtuu jokin muutos.

5. Peruspalkassa tapahtuva muutos, joka johtuu muussa rahassa ilmaistun vastaavan arvon määrittämiseksi käytetyn kurssin muutoksesta, tulee voimaan viimeistään toisen kalenterikuukauden alussa siitä kuukaudesta lukien, jonka kuluessa muutos kysymyksessä olevien rahalahajien pari-arvoissa tulee voimaan.

9 artikla.

Jokaisen jäsenvaltion tulee ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin:

a) varmistaa, tarkastus- ja pakotejärjestelmän avulla, palkkojen suorittamisen vähintään sen määräisinä kuin tässä sopimuksessa säädetään; ja

b) taatakseen, että jokainen henkilö, jolle on maksettu alempaa palkkaa kuin tässä sopimuksessa säädetään, voi halvalla ja nopealla oikeudenkäynnillä tai muulla tavalla saada maksamatta jääneen erän perityksi.

III osa. Työaika aluksessa.

10 artikla.

Sopimuksen tämä osa ei koske:

a) ensimmäistä perämiestä tai ensimmäistä konemestaria;

b) purseria;

c) muuta päällystään kuuluvaa henkilöä, joka toimii osaston esimiehenä eikä suorita vahtipalvelusta;

d) henkilöä, joka on otettu toimeen aluksen toimisto- tai talousosastoon ja joka

1) palvelee sellaisessa johtoasemassa kuin asianomaisten laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjen välisessä työehtosopimuksessa määrätään;

2) työskentelee pääasiallisesti omaan lukuunsa; tai

3) saa palkkansa yksinomaan provisio-perustein tai pääasiallisesti voitto- tai tuloosuutena.

11 artikla.

Sopimuksen tässä osassa tarkoitetaan:

a) „lähiliikenteen aluksella” alusta, jota käytetään yksinomaan matkoilla, joilla se ei etene liikennöimästään maasta naapurimaiden lähisatamia kauemmaksi niissä maantieteellisissä rajoissa, jotka

1) on kansallisessa lainsäädännössä tai laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjen välisissä työehtosopimuksissa selvästi määritelty;

2) ovat yhdenmukaiset sovellettaessa sopimuksen tämän osan kaikkia määräyksiä;

3) jäsenvaltio, rekisteröidessään ratifiointinsa, on siihen liitettyllä selityksellä ilmoittanut;

4) on muiden asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa tapahtuneen neuvottelun jälkeen vahvistettu;

b) „kaukoliikenteen aluksella” muuta kuin lähiliikenteen alusta;

c) „matkustaja-aluksella” alusta, joka katsastustodistuksensa mukaan saa kuljettaa enemmän kuin kaksitoista matkustajaa;

d) „työajalla” aikaa, jonka kuluessa henkilön tulee esimiehen määräyksestä suorittaa työtä aluksen tai laivanisännän lukuun.

12 artikla.

1. Tätä artiklaa sovelletaan päällystöön ja miehistöön kuuluviin, jotka ovat toimessa kansi-, kone- tai radio-osastossa lähiliikenteen aluksissa.

2. Päällystöön tai miehistöön kuuluvan varsinainen työaika alkoon ylittääkö:

a) aluksen ollessa merellä: kahtakymmentäneljää tuntia kahden perättäisen vuorokauden aikana;

b) aluksen ollessa satamassa:

1) viikottaisena lepopäivänä: välttämättömiin tavanmukaisiin ja terveydenhoidollisiin tehtäviin tarvittava aika kahta tuntia;

2) muina viikonpäivinä: kahdeksaa tuntia, paitsi milloin työehtosopimuksessa määrätään päivää kohden vähemmän;

c) satakahtatoista tuntia kahden perättäisen viikon aikana.

3. Työtä, joka on tehty yli niiden aikarajoitusten, jotka on määrätty 2 momentin

a) ja b) kohdissa, on pidettävä ylityönä, josta asianomaisella päällystöön tai miehistöön kuuluvalla on oikeus saada korvausta tämän sopimuksen 17 artiklan määräysten mukaisesti.

4. Milloin kahden perättäisen viikon aikana suoritettujen työtuntien kokonaismäärä, lukuunottamatta ylityöksi katsottavaa aikaa, ylittää satakaksitoista tuntia, on asianomaiselle päällystöön tai miehistöön kuuluvalla suoritettava korvausta myöntämällä hänelle satamassa vapautusta laivatyöstä tai muulla tavalla, niin kuin asianomaisten laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjen välisessä työehtosopimuksessa saatetaan määrätä.

5. Kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa on määrättävä, milloin aluksen on katsottava olevan merellä ja milloin sen on katsottava olevan satamassa tämän artiklan tarkoittamassa mielessä.

13 artikla.

1. Tätä artiklaa sovelletaan niihin päällystöön ja miehistöön kuuluviin, jotka ovat toimessa kansi-, kone- tai radio-osastossa kaukoliikenteen aluksissa.

2. Aluksen ollessa merellä samoin kuin lähtö- ja tulopäivinä alkoon päällystöön tai miehistöön kuuluvan varsinainen työaika vuorokaudessa ylittääkö kahdeksaa tuntia.

3. Aluksen ollessa satamassa alkoon päällystöön tai miehistöön kuuluvan varsinainen työaika ylittääkö:

a) viikottaisena lepopäivänä: välttämättömiin tavanmukaisiin ja terveydenhoidollisiin tehtäviin tarvittava aika kahta tuntia;

b) muina viikon päivinä: kahdeksaa tuntia, paitsi milloin työehtosopimuksessa määrätään päivää kohden vähemmän.

4. Työtä, joka on tehty yli niiden päivittäisten aikarajoitusten, jotka on määrätty edellisissä momenteissa, on pidettävä ylityönä, josta päällystöön tai miehistöön kuuluvalla on oikeus saada korvausta tämän sopimuksen 17 artiklan määräysten mukaisesti.

Milloin yhden viikon aikana suoritettujen työtuntien kokonaismäärä, lukuunottamatta ylityöksi katsottavaa aikaa, ylittää neljäkymmentäkahdeksan tuntia, on päällystöön ja miehistöön kuuluvalla suoritettava korvausta myöntämällä hänelle satamassa vapautusta laivatyöstä tai muulla tavalla, niin kuin asianomaisten laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjen välisessä työehtosopimuksessa saatetaan määrätä.

6. Kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksessa on määrättävä, milloin aluksen on katsottava olevan merellä ja milloin sen on katsottava olevan satamassa tämän artiklan tarkoittamassa mielessä.

14 artikla.

1. Tätä artiklaa sovelletaan henkilöihin, jotka ovat toimessa aluksen talousosastossa.

2. Matkustaja-aluksessa alkoon varsinainen työaika ylittääkö:

a) aluksen ollessa merellä samoin kuin lähtö- ja tulopäivänä: kymmentä tuntia minkään keskeytymättömän neljäntoista tunnin jakson aikana;

b) aluksen ollessa satamassa:

1) matkustajien ollessa aluksessa: kymmentä tuntia minkään neljäntoista tunnin jakson aikana;

2) muissa tapauksissa:

viikottaista lepopäivää edeltävänä päivänä: viittä tuntia;

viikottaisena lepopäivänä: ruoan valmistus- ja tarjoilutehtäviä suorittavien viittä tuntia ja muiden tarpeellisia tavanmukaisia ja terveydenhoidollisia tehtäviä suorittavien henkilöiden kahta tuntia;

muina päivinä: kahdeksaa tuntia.

3. Aluksessa, joka ei ole matkustaja-alus, alkoon varsinainen työaika ylittääkö:

a) aluksen ollessa merellä samoin kuin lähtö- ja tulopäivinä: yhdeksää tuntia minkään kolmentoista tunnin jakson aikana;

b) aluksen ollessa satamassa:

viikottaisena lepopäivänä: viittä tuntia; viikottaista lepopäivää edeltävänä päivänä: kuutta tuntia;

muina päivinä: kahdeksaa tuntia minkään kahdentoista tunnin jakson aikana.

4. Milloin suoritettujen työtuntien kokonaismäärä kahden perättäisen viikon aikana ylittää satakaksitoista tuntia, on asianomaiselle henkilölle annettava korvausta myöntämällä satamassa vapautusta laivatyöstä tai muulla tavalla, niin kuin asianomaisten laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjen välisessä työehtosopimuksessa määrätään.

. Kansallisessa lainsäädännössä tai asianomaisten laivanvarustajain ja merenkulkijain välisissä työehtosopimuksissa määrätään erikseen yövahtien työajan järjestämisestä.

15 artikla.

1. Tätä artiklaa sovelletaan päällystöön ja miehistöön kuuluviin, jotka ovat toimessa lähi- tai kaukoliikenteen aluksissa.

2. Asianomaiset laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöt neuvotelkoot laivatyöstä satamassa annettavasta vapautuksesta siltä pohjalta, että päällystöön ja miehistöön kuuluvat tulevat satamassa saamaan vapautusta laivatyöstä niin paljon

kuin käy laatuun ja ettei sellaista vapaa-aikaa lueta lomaksi.

16 artikla.

1. Asianomainen viranomainen voi sellaisiin päällystöön kuuluviin nähden, jotka eivät 10 artiklan perusteella jo ole sopimuksen tämän osan ulkopuolella, myöntää poikkeuksia sen soveltamisesta seuraavin ehdoin:

a) päällystöön kuuluvilla tulee työehtosopimuksen perusteella olla oikeus sellaisiin palvelusehtoihin, että asianomainen viranomainen todistaa niiden täysin vastaavan sopimuksen tätä osaa;

b) tällaisen työehtosopimuksen tulee olla alkuaan tehty ennen 30 päivää kesäkuuta 1946 ja sopimuksen on alkuperäisessä tai uusitusmuodossa edelleen oltava voimassa.

2. Jäsenvaltion, joka käyttää hyväkseen 1 momentin määräyksiä, on toimitettava Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle täydelliset tiedot kaikista tällaisista työehtosopimuksista, ja tulee pääjohtajan esittää 21 artiklassa mainitulle komitealle yleiskatsaus vastaanottamistaan tiedoituksista.

3. Mainitun komitean tulee tutkia, suodaanko sille ilmoitetuissa työehtosopimuksissa sellaiset palvelusehdot, jotka täysin vastaavat tämän sopimuksen tätä osaa. Jokainen sopimuksen ratifioiva jäsenvaltio sitoutuu harkitsemaan kaikkia komitean tekemiä, sellaisia sopimuksia koskevia huomautuksia ja ehdotuksia ja lisäksi saattamaan kaikki tällaiset huomautukset ja ehdotukset sopimusten osapuolina olevien laivanvarustajain ja päällystöön kuuluvien järjestöjen tietoon.

17 artikla.

1. Ylityökorvauksen suuruus on määrätävä kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksessa, eikä ylityökorvaus tunnilta saa missään tapauksessa olla vähemmän kuin satakaksikymmentäviisi prosenttia peruspalkasta tunnilta.

2. Käteissuorituksen sijasta voidaan työehtosopimuksissa määrätä korvaus annettavaksi vastaavana vapaa-aikana oikeudella poistua aluksesta tai ylityö korvattavaksi jollakin muulla tavalla.

18 artikla.

1. Säännöllisesti toistuva ylityötä on mikäli mahdollista vältettävä.

2. Varsinaiseen työaikaan kuuluvaksi alkoon luettako tai ylityönä pidettäkö tämän sopimuksen tämän osan tarkoittamassa mielessä aikaa, joka käytetään:

a) työhön, jota päällikkö pitää aluksen, lastin tai aluksessa olevien henkilöiden turvallisuudelle välttämättömänä ja joka ei siedä viivytystä;

b) työhön, jota päällikkö vaatii hädässä olevien muiden alusten tai henkilöiden avustamiseksi;

c) tarkastuksiin sekä palosammutus-, pelastusvene- ja muihin sen kaltaisiin harjoituksiin, joista on säädetty ihmishengen turvaamista merellä koskevassa asianomaiseen aikaan voimassa olevassa kansainvälisessä sopimuksessa;

d) ylimääräiseen työhön tulliselvitysten, karanteeni- tai muiden terveydenhoitomuodollisuuksien johdosta;

e) aluksen päällystön varsinaiseen ja välttämättömään työhön aluksen paikan määrittämiseksi ja säähavaintojen tekemiseksi;

f) vahtivuorojen tavanmukaiseen vaihtamiseen.

3. Tämän sopimuksen minkään kohdan alkoon katsottako vähentävän aluksen päällikön oikeutta ja velvollisuutta vaatia tai päällystöön tai miehistöön kuuluvan velvollisuutta suorittaa työtä, jota päällikkö pitää välttämättömänä aluksen turvallisuudelle ja tehokkaalle kululle.

19 artikla.

1. Kuuttatoista vuotta nuorempaa henkilöä alkoon käytettäkö työhön yöllä.

2. Tässä artikkelissa tarkoitetaan „yöllä” kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa määrättävää, vähintään yhdeksäntuntista keskeytymätöntä ajanjaksoa, joka alkaa ennen sydänyötä ja päättyy sen jälkeen.

IV osa. Miehistys.

20 artikla.

1. Jokainen alus, johon tätä sopimusta sovelletaan, on miehitettävä riittävästi ja tehokkaasti siten, että

a) varmistetaan ihmishengen turvaaminen merellä;

b) saatetaan voimaan tämän sopimuksen III osan määräykset; sekä

c) estetään laivaväen liikarasittuminen ja vältetään tai mahdollisuuksien mukaan rajoitetaan ylityötä.

2. Jokainen jäsenvaltio sitoutuu pitämään voimassa tai vakuuttautumaan siitä, että pidetään voimassa tehokasta järjestelmää kaikkien aluksen miehistystä koskevien valitusten tai riitaisuuksien tutkimiseksi ja sovittelumiseksi.

3. Laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjen edustajain tulee, yhdessä muiden henkilöiden tai viranomaisien kanssa tai ilman näitä, osallistua sellaisen järjestelmän soveltamiseen.

V osa. Sopimuksen soveltaminen.

21 artikla.

1. Tämä sopimus voidaan saattaa voimaan a) lainsäädäntöteitse; b) laivanvarustajain ja merenkulkijain välisillä työehtosopimuksilla (lukuunottamatta 20 artiklan 2 momenttia); tai c) käyttäen sekä lainsäädäntöä että laivanvarustajain ja merenkulkijain välisiä työehtosopimuksia. Mikäli ei tässä sopimuksessa toisin säädetä, on tämän sopimuksen määräyksiä sovellettava jokaiseen ratifioivan jäsenvaltion alueella rekisteröityyn alukseen ja jokaiseen henkilöön, joka on toimesta sellaisessa aluksessa.

2. Milloin tämän sopimuksen jokin määräys on saatettu voimaan työehtosopimuksella tämän artiklan 1 momentin mukaisesti, ei asianomainen jäsenvaltio ole velvollinen ryhtymään tämän sopimuksen 9 artiklan tarkoittamiin toimenpiteisiin, kun on kysymys sellaisista sopimuksen määräyksistä, jotka on saatettu voimaan työehtosopimuksella.

3. Jokaisen jäsenvaltion, joka ratifioi tämän sopimuksen, tulee tiedottaa Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle toimenpiteet, joihin on ryhdytty sopimuksen soveltamiseksi, sekä ne työehtosopimusten erityiset määräykset, joilla toteutetaan joitakin sopimuksen määräyksiä ja jotka ovat voimassa sinä ajankohtana, jona jäsenvaltio ratifioi sopimuksen.

4. Jokainen jäsenvaltio, joka ratifioi tämän sopimuksen, sitoutuu osallistumaan

kolmiosaisella valtuuskunnalla jokaiseen hallitukseen sekä laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjä edustavaan komiteaan, johon neuvonantajina kuuluu Kansainvälisen työtoimiston yhdistetyn merityökomitean edustajia ja joka voidaan asettaa tutkimaan niitä toimenpiteitä, joihin on ryhtytty tämän sopimuksen voimaan saattamiseksi.

5. Työtoimiston pääjohtajan on esitettävä sanotulle komitealle yleiskatsaus edellä olevan 3 momentin mukaisesti vastaanottamistaan ilmoituksista.

6. Komitean tulee harkita, onko tämän sopimuksen määräykset sille ilmoitetuin työehtosopimuksin täysin saatettu voimaan. Jokainen jäsenvaltio, joka ratifioi tämän sopimuksen, sitoutuu harkitsemaan kaikkia komitean tekemiä huomautuksia tai ehdotuksia, jotka koskevat tämän sopimuksen soveltamista, ja sitoutuu lisäksi saattamaan kaikkien 1 momentissa mainittujen, työehtosopimusten osapuolina olevien laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjen tietoon kaikki edellä mainitun komitean huomautukset tai ehdotukset siitä, missä laajuudessa tämän sopimuksen määräykset sellaisin työehtosopimuksin saatetaan voimaan.

22 artikla.

1. Jokainen jäsenvaltio, joka ratifioi tämän sopimuksen, on vastuussa sen määräysten soveltamisesta alueellaan rekisteröityihin aluksiin ja tulee jäsenvaltion, lukuunottamatta tapauksia, jolloin sopimus on saatettu voimaan työehtosopimuksin, pitää voimassa lainsäädäntöä, joka:

a) määrää sekä laivanvarustajan että päällikön vastuun tämän sopimuksen noudattamisesta;

b) määrää sopivat rangaistukset sen rikkomisesta;

c) huolehtii sopimuksen IV osan soveltamisen tarpeellisesta julkisesta valvonnasta;

d) vaatii pitämään tämän sopimuksen III osan määräysten edellyttämää kirjaa suoritetuista työtunneista sekä yli- ja lisätyötunneista tulevasta korvauksesta;

e) takaa merenkulkijoille samat apukeinot yli- ja lisätyökorvausten perimiseksi kuin heillä on muiden palkkaataviensa perimiseksi.

2. Laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjä on, mikäli se on kohtuullista ja käytännössä mahdollista, kuultava valmisteltaessa lainsäädäntöä tämän sopimuksen voimaan saattamiseksi.

23 artikla.

Keskinäisen avun antamiseksi tämän sopimuksen soveltamisessa sitoutuu jokainen jäsenvaltio, joka ratifioi sopimuksen, vaatimaan alueensa kaikkia asianomaisia satamaviranomaisia ilmoittamaan jokaisen muun sopimuksen ratifioineen jäsenvaltion konsuli- tai muulle asianomaiselle viranomaiselle tapaukset, jolloin edellä mainitun viranomaisen tietoon tulee, että jälkimmäisen jäsenvaltion alueella rekisteröidyssä aluksessa ei noudateta tämän sopimuksen vaatimuksia.

VI osa. Loppumääräyksiä.

24 artikla.

Vuoden 1936 työaikaa ja miehitystä koskevan (merenkulku-)sopimuksen 28 artiklan tarkoittamassa mielessä on tätä sopimusta pidettävä sopimuksena, joka muuttaa ensiksi mainitun sopimuksen.

25 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifioinnit on ilmoitettava Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäviksi.

26 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Sopimus tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona seuraavat ehdot on täytetty:

a) seuraavista jäsenvaltioista yhdeksän ratifioinnit on rekisteröity: Amerikan Yhdysvallat, Argentiinan tasavalta, Australia, Belgia, Brasilia, Kanada, Chile, Kiina, Tanska, Suomi, Ranska, Iso-Britannia ja Pohjois-Irlanti, Kreikka, Intia, Irlanti, Italia, Alankomaat, Norja, Puola, Portugali, Ruotsi, Turkki ja Jugoslavia;

b) niistä jäsenvaltioista, joiden ratifioinnit on rekisteröity, tulee rekisteröinnin tapahtumisaikana ainakin viidellä olla kullakin bruttovetoisuudeltaan vähintään miljoonan rekisteritonnin kauppalaivasto;

e) niiden jäsenvaltioiden, joiden ratifiointi on rekisteröity, omistama yhteenlaskettu kauppalaivasto on rekisteröinnin tapahtumisaikaan bruttovetoisuudeltaan vähintään viisitoista miljoonaa rekisteritonnia.

3. Edellisen momentin määräysten tarkoituksena on helpottaa ja edistää tämän sopimuksen pikaista ratifiointia jäsenvaltioissa.

4. Sen jälkeen, kun tämä sopimus ensimmäisen kerran on tullut sopimuksena voimaan, tulee se jokaiseen jäsenvaltioon nähden voimaan kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

27 artikla.

1. Jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sanoa sen irti viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan, toimittamalla Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle siitä kirjallisen ilmoituksen rekisteröintiä varten. Irtisanominen ei tule voimaan ennen kuin vuoden kuluttua sen rekisteröinnistä.

2. Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen ja joka ei käytä tässä artiklassa säädettyä irtisanomisoikeutta vuoden kuluessa edellisessä momentissa mainitun viisivuotiskauden päätyttyä, tulee sidotuksi sopimukseen uudeksi viisivuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti tämän sopimuksen jokaisen viisivuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrättyin ehdoin.

28 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan tulee tiedottaa kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikkien, järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamien ratifiointien, selitysten ja irtisanomisten rekisteröinnistä.

2. Tiedottaessaan järjestön jäsenvaltioille viimeisen tämän sopimuksen voimaan tulemiseksi vaadittavan ratifiointin rekisteröinnistä, tulee pääjohtajan kiinnittää

järjestön jäsenvaltioiden huomio päivämäärään, jona sopimus tulee voimaan.

29 artikla.

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan tulee ilmoittaa Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten täydelliset tiedot kaikista niistä ratifiointeista, selityksistä ja irtisanomisista, jotka hän edellisten artiklain määräysten mukaisesti on rekisteröinyt.

30 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden päätyttyä tämän sopimuksen voimaan tulemisesta on Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston annettava yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja harkittava, onko aihetta ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sopimuksen muuttamisesta kokonaan tai osaksi.

31 artikla.

1. Jos konferenssi hyväksyy uuden sopimuksen, joka muuttaa tämän sopimuksen kokonaan tai osaksi, eikä uudessa sopimuksessa toisin määrätä,

a) katsotaan jäsenvaltion tekemä, uuden, muutetun sopimuksen ratifiointi ipso jure tämän sopimuksen välittömäksi irtisanomiseksi huolimatta edellä olevan 27 artiklan määräyksistä, jos ja kun uusi, muutettu sopimus on tullut voimaan;

b) eivät jäsenvaltiot siitä päivästä, jona uusi, muutettu sopimus on tullut voimaan, enää voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Tämä sopimus jää kuitenkin nykyisen muotoisena ja sisältöisenä voimaan niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet, mutta eivät ole ratifioineet muutettua sopimusta.

32 artikla.

Tämän sopimuksen englannin- ja ranskankielisiä tekstejä on kumpaakin pidettävä alkuperäisenä.

II. Suositus (N:o 84), joka koskee työlausekkeitä välikirjoissa, joissa julkinen viranomainen on sopimuspuolena.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutsumana Genèvessä 8 päivänä kesäkuuta 1949 kolmannenkymmenennen toisen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat työlausekkeitä välikirjoissa, joissa julkinen viranomainen on sopimuspuolena, mikä kysymys on kuudentena kohdassa istuntokauden päiväjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan suosituksen muotoon täydentämään sopimusta, joka koskee työlausekkeitä (julkiset välikirjat), 1949,

hyväksyy tänä kahdentenkymmenentenä yhdeksäntenä päivänä kesäkuuta 1949 seuraavan suosituksen, jonka nimenä on oleva „Suositus, joka koskee työlausekkeitä (julkiset välikirjat), 1949”:

Konferenssi suosittelee, että jäsenvaltiot soveltaisivat seuraavia määräyksiä, niin pian kuin kansalliset olosuhteet sen sallivat, ja esittäisivät Kansainväliselle työtoimistolle, sen mukaisesti kuin hallintoneuvosto tulee päättämään, raportteja, joissa esitetään, mihin toimenpiteisiin on ryhdytty niiden soveltamiseksi.

1. Milloin yksityisille työnantajille on myönnetty valtionapua tai lupa harjoittaa yleishyödyllistä liiketoimintaa, olisi sovellettava määräyksiä, jotka ovat oleellisesti samanaikaiset kuin julkisten välikirjojen työlausekkeet.

2. Julkisissa välikirjoissa esiintyvissä työlausekkeissa olisi määrättävä joko suoraan tai viittaamalla kansalliseen lainsäädäntöön, työehtosopimuksiin, välitystuomioon tai muihin tunnustettuihin sopimuksiin sisältyviin asianomaisiin määräyksiin:

a) normaalipalkkamäärät ja korotetut ylityökorvaukset (niihin luettuna erilaiset palkanlisät), jotka on maksettava kysymyksessä olevien työntekijöiden eri ryhmille;

b) työajan säännöstelytapa mukaanluetuna, jos on aiheutta:

i) työtuntien lukumäärä päivää, viikkoa tai muuta määrättyä ajanjaksoa kohden, jolta normaalipalkka maksetaan;

ii) keskimääräinen työaika, jonka voivat olla työssä henkilöt, jotka suorittavat vuorotyötä jatkuvanlaatuissa töissä;

iii) milloin työaika lasketaan keskimääräisen ajan mukaan, se ajanjakso, josta tämä keskimääräinen työaika voidaan laskea, sekä työtuntien korkein määrä määrätyn ajanjakson aikana;

c) vuosi- ja sairauslomien.

III. Sopimus (N:o 95), joka koskee palkansuojelua.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutsumana Genèvessä 8 päivänä kesäkuuta 1949 kolmannenkymmenen nentoisen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat palkansuojelua, mikä kysymys on seitsemäntenä kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä ensimmäisenä päivänä heinäkuuta 1949 seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee palkansuojelua, 1949”.

1 artikla.

Tässä sopimuksessa sanalla „palkka” tarkoitetaan — siihen katsomatta, mitä nimitystä siitä käytetään tai miten se lasketaan — korvausta tai työansiota, joka voidaan arvioida rahassa ja on määrätty keskinäisessä sopimuksessa tai kansallisessa laissa, ja jonka työnantaja on velvollinen suorittamaan työntekijälle kirjallisen tai suullisen työsopimuksen mukaisesti joko tehdystä tai tehtävästä työstä tai palveluksesta.

2 artikla.

1. Tätä sopimusta sovelletaan kaikkiin henkilöihin, joille palkkaa maksetaan tai on maksettava.

2. Asianomainen viranomainen voi, neuvoteltuaan asiasta työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa, joita asia koskee, mikäli sellaisia on, jättää tämän sopimuksen kaikkien tai joidenkin määräysten soveltamisen ulkopuolelle ne työntekijäryhmät, jotka työskentelevät sellaisissa olosuhteissa ja sellaisin työehdoin, että sanottujen määräysten soveltaminen heihin ei olisi asianmukaista, ja jotka eivät tee ruumiil-

lista työtä tai jotka suorittavat kotitaloustyötä tai siihen verrattavia tehtäviä.

3. Kunkin jäsenvaltion tulee ensimmäisessä vuosiraportissaan tämän sopimuksen soveltamisesta ilmoittaa Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisesti ne työntekijäryhmät, jotka se aikoo edellisen momentin määräysten mukaisesti jättää sopimuksen kaikkien tai joidenkin määräysten soveltamisen ulkopuolelle; sen jälkeen ei mikään jäsenvaltio voi myöntää poikkeuksia muihin kuin siten ilmoitettuihin työntekijäryhmiin nähden.

4. Kunkin jäsenvaltion, joka on ensimmäisessä vuosiraportissaan ilmoittanut ne työntekijäryhmät, jotka se aikoo jättää tämän sopimuksen kaikkien tai joidenkin määräysten soveltamisen ulkopuolelle, tulee seuraavissa vuosiraporteissaan ilmoittaa ne työntekijäryhmät, joihin nähden se luopuu oikeudesta soveltaa tämän artiklan 2 momentin poikkeusmääräyksiä, sekä mahdollisesti tapahtunut edistyminen tämän sopimuksen soveltamisessa näihin työntekijäryhmiin.

3 artikla.

1. Rahassa maksettavat palkat on suoritettava ainoastaan laillisilla maksuvälineillä; maksaminen omilla vekseleillä, mak-suosituksilla, osinkolipuilla tai missä muussa muodossa tahansa, joka on tarkoitettu korvaamaan laillinen maksuväline, on kielletty.

2. Asianomainen viranomainen voi sallia tai määrätä palkan maksamisen pankkiskellä, postiveksellillä tai postiosoituksella, silloin kun tämä maksutapa on yleisesti käytännössä tai on välttämätön erityisten olosuhteiden vuoksi, kun työehtosopimuksessa tai välitystuomiossa niin määrätään tai kun sellaisten määräysten puuttuessa asianomainen työntekijä siihen suostuu.

4 artikla.

1. Kansallisessa laissa, työehtosopimuksessa tai välitystuomiossa voidaan sallia palkan osittainen maksaminen luontoise-

tuina sellaisella työalalla tai ammatissa, missä tätä maksatapaa yleisesti käytetään tai missä se on toivottava johtuen kysymyksessä olevan työalan tai ammatin luonteesta. Palkan maksaminen väkevien alkoholi-pitoisten juomien tai vahingollisten rohdosten muodossa ei ole sallittua missään tapauksessa.

2. Sellaisissa tapauksissa, joissa palkan maksaminen osittain luontoisetuina on sallittua, on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että:

a) luontoisedut vastaavat työntekijän ja hänen perheensä henkilökohtaista tarvetta ja etua; ja että

b) näille luontoiseduille laskettu arvo on oikea ja kohtuullinen.

5 artikla.

Palkka on maksettava suoraan asianomaiselle työntekijälle, mikäli kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksessa tai välitystuomiossa ei toisin määrätä tai mikäli asianomainen työntekijä ei ole hyväksynyt muuta menettelytapaa.

6 artikla.

Työnantaja ei saa millään tavalla rajoittaa työntekijän oikeutta käyttää palkkansa mielensä mukaan.

7 artikla.

1. Milloin yrityksen yhteyteen on perustettu työpaikkamyymälöitä tavaroiden myyntiä varten työntekijöille tai yrityksen yhteydessä suoritetaan palveluksia, ei minikäänlaista pakkoa saa harjoittaa asianomaisiin työntekijöihin nähden, että he käyttäisivät näitä työpaikkamyymälöitä tai palveluksia.

2. Milloin ei ole mahdollista käyttää muita myymälöitä tai palveluksia, tulee asianomaisen viranomaisen ryhtyä tarvitta-
viin toimenpiteisiin, jotta varmistetaan tavaroiden myynti ja palvelusten suorittaminen käyvässä ja kohtuullisissa hinnoissa tai ettei työnantajan perustamia työpaikkamyymälöitä pidetä tai palveluksia toimiteta hyötymistarkoituksessa, vaan asianomaisten työntekijöiden edun vuoksi.

8 artikla.

1. Palkanpidätykset ovat luvalliset vain niillä ehdoilla ja siinä laajuudessa kuin on

säädetty kansallisessa lainsäädännössä tai määrätty työehtosopimuksessa tai välitystuomiossa.

2. Työntekijöille on ilmoitettava asianomaisen viranomaisen sopivimmaksi katsomalla tavalla ne ehdot, joilla sellaisia pidätyksiä saadaan toimittaa sekä mihin määrään ne ovat sallittuja.

9 artikla.

Jokainen palkanpidätys, jonka tarkoituksena on varmistaa, että työntekijä maksaa korvauksen suoraan tai välillisesti työnantajalle, hänen edustajalleen tai jollekin välittäjälle (kuten työvoimanhankkijalle) saadakseen tai säilyttääkseen työpalkan, on kielletty.

10 artikla.

1. Palkka voidaan panna takavarikkoon tai ulosmitata ainoastaan sillä tavoin ja sellaisin rajoituksin kuin kansallisessa lainsäädännössä säädetään.

2. Palkka on suojattava takavarikolta tai ulosmittaukselta siinä määrin kuin pidetään tarpeellisenä työntekijän ja hänen perheensä toimeentulon turvaamiseksi.

11 artikla.

1. Milloin yritys tekee konkurssin tai joutuu suoritustilaan, tulee siinä työskennelleillä työntekijöillä olla etuoikeutettujen velkojien asema niiden palkkojen osalta, jotka kuuluvat heille siitä työstä, jonka he ovat suorittaneet sellaisena konkurssia tai suoritustilaa edeltäneenä aikana, josta tulee olla säädettyä kansallisessa lainsäädännössä, tai niihin jo ansaittuihin palkkoihin nähden, jotka eivät ylitä kansallisessa lainsäädännössä säädettyä määrää.

2. Etuoikeutettu palkkasaatava on maksettava kokonaan, ennenkuin etuoikeutta vailla olevat velkojat voivat vaatia osuutensa.

3. Kansallisessa lainsäädännössä on määrättävä etuoikeutetun palkkasaatavan ja muiden etuoikeutettujen saatavien keskinäinen suhde.

12 artikla.

1. Palkka on maksettava säännöllisin väliajoin. Jollei muulla tyydyttävällä ta-

valla ole varmistettu säännöllisin väliajoin tapahtuvaa palkanmaksamista, on kansallisessa lainsäädännössä säädettävä tai työehtosopimuksessa tai välitystuomiossa määrätävä ne ajankohdat, jolloin palkka on maksettava.

2. Työsopimuksen päättyessä tulee vielä maksamatta olevien palkkamäärien lopullisen suorituksen tapahtua kansallisen lainsäädännön, työehtosopimuksen tai välitystuomion mukaisesti, tai sellaisen lainsäädännön, työehtosopimuksen tai välitystuomion puuttuessa, sopimuksen määräyksiin nähden kohtuullisen määräajan kuluessa.

13 artikla.

1. Rahapalkka on maksettava ainoastaan työpäivinä ja työpaikalla tai sen läheisyydessä, ellei kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksessa tai välitystuomiossa toisin määrätä tai mikäli muuta järjestelyä, josta asianomaiset työntekijät ovat tietoisia, ei pidetä sopivampana.

2. Palkanmaksu on kielletty anniskeluravintoloissa tai muissa samankaltaisissa paikoissa sekä, mikäli on välttämätöntä väärinkäytön estämiseksi, vähittäismyyntiä harjoittavissa liikkeissä ja huvittelupaikoissa, paitsi kun on kysymys sellaisissa yrityksissä työskentelevistä henkilöistä.

14 artikla.

Jos on syytä, on ryhdyttävä tehokkaisiin toimenpiteisiin, että työntekijöille tiedotetaan sopivalla ja helposti ymmärrettävällä tavalla:

a) heihin nähden noudatettavista palkkaehdoista, ennenkuin heidät otetaan työhön ja aina kun tapahtuu muutoksia näissä ehdoissa; ja

b) jokaisen palkanmaksun yhteydessä niistä perusteista, joiden mukaan heidän palkkansa lasketaan kysymyksessä olevalta maksukaudesta, mikäli nämä perusteet saattavat muuttua.

15 artikla.

Tämän sopimuksen määräykset toteuttava lainsäädäntö

a) saatettakoon asianomaisten henkilöiden tietoon;

b) määriteltäköön ne henkilöt, jotka ovat vastuussa lainsäädännön täytäntöönpanosta.

c) määrätköön sopivat rangaistukset tai muut seuraamukset rikkomuksista;

d) määrätköön, kun syytä on, luetteloiden piden vahvistetun kaavan ja tavan mukaisesti.

16 artikla.

Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisesti laadittavien vuosiraporttien tulee sisältää täydelliset tiedot toimenpiteistä, joilla toteutetaan tämän sopimuksen määräykset.

17 artikla.

1. Kun jäsenvaltion alueeseen kuuluu laajoja alueita, joissa väestön harvalukuisuuden tai niiden kehitystilan johdosta asianomainen viranomainen pitää mahdolltomana soveltaa tämän sopimuksen määräyksiä, voi se, neuvoteltuaan asianomaisten työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa, missä sellaisia on, vapauttaa mainitut alueet sopimuksen soveltamisesta joko yleensä tai sopiviksi katsominsa poikkeuksin joidenkin yritysten tai töiden osalta.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee ensimmäisessä vuosiraportissaan tämän sopimuksen soveltamisesta ilmoittaa Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisesti kaikki alueet, joihin nähden se aikoo vedota tämän artiklan määräyksiin ja syyt, joiden vuoksi se aikoo vedota näihin määräyksiin; mikään jäsenvaltio ei sen jälkeen voi vedota tämän artiklan määräyksiin, paitsi mitä tulee alueisiin, jotka se täten on ilmoittanut.

3. Kunkin jäsenvaltion, joka vetoaa tämän artiklan määräyksiin, tulee säännöllisesti, alle kolmen vuoden väliajoin ja neuvoteltuaan asianomaisten työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa, missä sellaisia on, uudelleen harkita mahdollisuutta laajentaa tämän sopimuksen soveltaminen koskemaan alueita, jotka on siitä vapautettu 1 momentin nojalla.

4. Kunkin jäsenvaltion, joka vetoaa tämän artiklan määräyksiin, tulee ilmoittaa seuraavissa vuosiraporteissaan alueet, joihin nähden se luopuu oikeudesta vedota mainittuihin poikkeusmääräyksiin, ja mahdollisesti tapahtunut edistyminen tämän sopimuksen asteettaisessa soveltamisessa näillä alueilla.

18—27 artiklat.

[Nämä artiklat ovat samanlaisia kuin työ-
lausekkeita koskevan sopimuksen (julkiset
välikirjat) (N:o 94) 10—19 artiklat sillä
poikkeuksella, että kun sopimuksen (N:o
94) 12, 13 ja 18 artikloissa viitataan 14 ar-
tiklaan, vastaa se tämän sopimuksen 20, 21
ja 26 artikloissa viittausta 22 artiklaan.]

IV. Suositus (N:o 85), joka koskee palkansuojelua.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutsumana Genèvessä 8 päivänä kesäkuuta 1949 kolmannenkymmenennen toisen istutokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat palkansuojelua, mikä kysymys on seitsemäntenä kohtana istutokauden päiväjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan suosituksen muotoon täydentämään sopimusta, joka koskee palkansuojelua, 1949,

hyväksyy tänä ensimmäisenä päivänä heinäkuuta 1949 seuraavan suosituksen, jonka nimenä on oleva „Suositus, joka koskee palkansuojelua, 1949”:

Konferenssi suosittelee, että jäsenvaltiot soveltaisivat seuraavia määräyksiä, niin pian kuin kansalliset olosuhteet sen sallivat, ja esittäisivät Kansainväliselle työtoimistolle, sen mukaisesti kuin hallintoneuvosto tulee päättämään, raportteja, joissa esitetään, mihin toimenpiteisiin on ryhdytty niiden soveltamiseksi.

I. Palkanpidätykset.

1. On ryhdyttävä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin palkanpidätysten rajoittamiseksi siinä määrin kuin katsotaan tarpeelliseksi työntekijäin ja hänen perheensä toimeentulon turvaamiseksi.

2. (1) Palkanpidätyksiä, jotka suoritetaan korvauksena työnantajan tuotteille, omaisuudelle tai laitoksille aiheutetusta menetyksestä tai vahingoista, voidaan sallia ainoastaan siinä tapauksessa, että voidaan selvästi osoittaa, että asianomainen työntekijä on aiheuttanut kyseessä olevan menetyksen tai vahingon.

(2) Mainittujen palkanpidätysten määrän tulee olla kohtuullinen eikä se saa ylittää menetyksen tai vahingon todellista arvoa.

(3) Ennenkuin päätetään toimittaa tällainen pidätys, tulee asianomaisella työntekijällä olla tilaisuus esittää syyt, minkä vuoksi pidätystä ei pitäisi suorittaa.

3. On ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin palkanpidätysten rajoittamiseksi, milloin on kysymys työnantajan käytettäviksi antamista työkaluista, tarpeista ja varustuksista, koskemaan tapauksia, joissa nämä pidätykset

a) tunnustetaan kuuluvan yleiseen käytäntöön kyseisellä työalalla tai ammatissa;

b) ovat työehtosopimuksessa tai välitystuomiossa määrättyt; tai

c) ovat muulla tavoin luvalliset kansallisen lainsäädännön hyväksymän menettelytavan nojalla.

II. Palkanmaksun määräaikaisuus.

4. Pisimpien väliaikojen, joiden kuluttua palkanmaksu suoritetaan, tulee olla sellaiset, että palkka maksetaan

a) vähintään kaksi kertaa kuukaudessa enintään 16 päivän väliajoin, kun on kysymys työntekijöistä, joiden palkka lasketaan tunnilta, päivältä tai viikolta; ja

b) vähintään kerran kuussa, kun on kysymys työhön otetuista henkilöistä, joiden palkka lasketaan kuukaudesta tai vuodelta.

5. (1) Kun on kysymys työntekijöistä, joiden palkka lasketaan urakkatyön tai työn tulosten perusteella, pisimmät väliajat, joiden kuluttua palkanmaksu suoritetaan, on määrättävä, mikäli mahdollista, siten, että palkka maksetaan vähintään kaksi kertaa kuussa enintään 16 päivän väliajoin.

(2) Kun on kysymys työntekijöistä, jotka on otettu työhön suorittamaan tehtävää, joka kestää kauemmin kuin kaksi viikkoa ja jossa palkat maksetaan väliajoin, joista ei työehtosopimus tai välitystuomio toisin määrää, on ryhdyttävä sopiviin toimenpiteisiin siinä tarkoituksessa, että

a) osapalkkaa maksetaan heille vähintään kaksi kertaa kuussa enintään 16 päivän väliajoin suhteessa suoritettun työn määrään; ja että

b) palkan lopullinen maksaminen suoritetaan viimeistään kahden viikon kuluessa työn suorittamisesta.

III. Palkkaehtojen tiedoittaminen työntekijöille.

6. Palkkaehtoja koskevien ilmoitusten, jotka on saatettava työntekijöiden tietoon, tulee sisältää, mikäli on aihetta, seuraavat tarkemmat tiedot:

- a) palkkamäärät;
- b) palkanlaskemismenetelmä;
- c) palkanmaksujen määräaikaisuus;
- d) maksupaikka;
- e) edellytykset, joiden vallitessa pidätyksiä voidaan suorittaa.

IV. Tietoja, jotka koskevat palkkoja ja palkkaluetteloja.

7. Aina milloin on asianmukaista, on seuraavat, kysymyksessä olevaa maksukautta koskevat tiedot, palkkaa kulloinkin maksettaessa, ilmoitettava työntekijöille, mikäli nämä tiedot voivat vaihdella:

- a) ansaitun palkan bruttomäärä;
- b) mahdollisesti suoritettut palkanpidätykset sekä näiden pidätysten syy ja määrä;

c) palkkasaatavan nettomäärä.

8. Työnantajien tulee asianmukaisissa tapauksissa pitää palkkaluetteloita, jotka sisältävät kustakin työntekijästä edellisessä kohdassa määritellyt tiedot.

V. Työntekijöiden osallistuminen työpaikkamyymälöiden hallintoon.

9. On ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin sellaisten järjestelyjen edistämiseksi, jotka takaavat asianomaisten työntekijöiden edustajien ja varsinkin tuotantokomiteoiden ja muiden samantapaisten elinten jäsenten, mikäli sellaisia elimiä on, osallistumisen yleiseen johtoon työpaikkamyymälöissä tai samantapaisissa liikkeissä, joita on perustettu yrityksen yhteyteen tavaroiden myyntiä tai palvelusten toimittamista varten mainitun yrityksen työntekijöille.

V. Sopimus (N:o 97), joka koskee muuttavia työntekijöitä (muutettu 1949).

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutsumana Genèvessä 8 päivänä kesäkuuta 1949 kolmannenkymmenennen toisen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat muuttavia työntekijöitä koskevan sopimuksen, 1939, jonka konferenssi hyväksyi kahdennellakymmenennellä viidennellä istuntokaudellaan, muuttamista, mikä kysymys on yhdenätoista kohdalla istuntokauden päiväjärjestyksessä, sekä

katsoen, että nämä ehdotukset on laadittava kansainvälisen sopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä ensimmäisenä päivänä heinäkuuta 1949 seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva „Sopimus, joka koskee muuttavia työntekijöitä (muutettu, 1949”:

1 artikla.

Kukin Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltio, johon nähden tämä sopimus on voimassa, sitoutuu antamaan Kansainvälisen työtoimiston ja jokaisen muun jäsenvaltion käytettäväksi niiden sitä pyytäessä:

a) tietoja maastamuuttoa ja maahanmuuttoa koskevasta kansallisesta politiikasta ja lainsäädännöstä;

b) tietoja niistä erikoismääräyksistä, jotka koskevat työntekijöiden muuttoliikettä ja heidän työ- ja elinehtojaan;

c) tietoja asianomaisen jäsenvaltion solmimista yleisistä ja erikoisista sopimuksista näiden kysymysten suhteen.

2 artikla.

Kukin jäsenvaltio, johon nähden tämä sopimus on voimassa, sitoutuu järjestämään tai huolehtimaan siitä, että järjestetään asianmukainen, maksuton elin muuttavien työntekijöiden avustamiseksi ja varsinkin luotettavien tietojen hankkimiseksi heille.

3 artikla.

1. Kukin jäsenvaltio, johon nähden tämä sopimus on voimassa, sitoutuu kansallisen lainsäädännön sallimissa rajoissa ryhtymään kaikkiin asianmukaisiin toimenpiteisiin maastamuuttoa ja maahanmuuttoa koskevan harhaanjohtavan propagandan ehkäisemiseksi.

2. Tässä tarkoituksessa sen on oltava yhteistyössä, mikäli tarvitaan, muiden asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa.

4 artikla.

Jokaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä sopiviin toimenpiteisiin toimivaltansa rajoissa helpottaakseen muuttavien työntekijöiden lähtöä, matkaa ja vastaanottoa.

5 artikla.

Kukin jäsenvaltio, johon nähden tämä sopimus on voimassa, sitoutuu toimivaltansa rajoissa huolehtimaan asianmukaisista terveydenhuoltoelimitystä, joiden tehtävänä on:

a) varmistautua, mikäli se on tarpeen, sekä lähtö- että saapumishetkellä siitä, että muuttavat työntekijät ja ne heidän perheenjäsenistään, jotka ovat saaneet seurata heitä tai tulla heidän luokseen, ovat tyydyttävässä terveydentilassa;

b) huolehtia siitä, että muuttavat työntekijät ja heidän perheenjäsenensä saavat riittävää lääkärintoimintaa ja että heillä on hyvät terveydenhoidolliset olosuhteet heidän lähtiessään, matkustaessaan ja saapuessaan määrämaahan.

6 artikla.

1. Kukin jäsenvaltio, johon nähden tämä sopimus on voimassa, sitoutuu kohteilemaan, tekemättä eroa kansallisuuteen, rotuun, uskontoon tai sukupuoleen nähden, sen rajojen sisällä laillisesti asuvia maahanmuuttaneita työntekijöitä yhtä edullisesti kuin omia kansalaisiaan, mitä tulee seuraaviin seikkoihin:

a) mikäli näistä asioista määrätään lainsäädännössä tai mikäli ne riippuvat hallintoviranomaisista:

- i) palkkaan, siihen luettuna perhelisät, milloin ne ovat osa palkasta, työaikaan, ylityöhön, maksullisiin lomiin, kotityötä koskevaan säännöstelyyn, työhönpääsyikään, oppilas- ja ammattikasvatukseen sekä naisten ja nuorten henkilöiden työhön;
- ii) liittymiseen ammatillisiin järjestöihin ja työehtosopimuksiin sisältyvien etujen hyväksikäyttöön;
- iii) asunto-oloihin;

b) sosiaaliseen turvaan (s. o. lain säännöksiin, jotka koskevat työtapaturmia, ammattitauteja, äitiyttä, sairautta, vanhuutta ja kuolemaa, työttömyyttä ja perheen huoltoa sekä jokaista muuta riskiä, jolta sosiaalinen turvajärjestelmä suojelee kansallisen lainsäädännön mukaisesti) kuitenkin seuraavien varauksin:

- i) että ryhdytään asianmukaisiin toimiin hankittujen oikeuksien tai parhaillaan hankittavina olevien oikeuksien säilyttämiseksi;
- ii) että maahanmuuttomaan kansalliseen lainsäädäntöön sisällytetään erityisiä säännöksiä yksinomaan julkisista varoista maksettavista avustuksista tai osittaisista avustuksista sekä niille henkilöille maksettavista avustuksista, jotka eivät täytä niitä maksuehtoja, jotka vaaditaan lainmukaisen eläkkeen myöntämiseksi;

c) työstä aiheutuviin veroihin ja maksuihin, jotka kannetaan työntekijän työsuhteen perusteella;

d) oikeudellisiin menetelmiin, jotka koskevat tässä sopimuksessa mainittuja asioita.

2. Milloin on kysymys liittovaltiosta, on tämän artiklan määräyksiä sovellettava sikäli kuin niistä asioista, joita ne koskevat, säädetään liittovaltion laissa tai kuin mainitut asiat on alistettu liittovaltion hallintoviranomaisille. Kukin jäsenvaltio tulee määrätä, missä määrin ja millä ehdoilla näitä määräyksiä sovelletaan asioihin, joista säädetään osavaltioiden, provinssien ja kanttoonien lainsäädännössä tai jotka on alistettu niiden hallintoviranomaisille. Jäsenvaltion on ilmoitettava tämän sopimuksen soveltamista koskevassa vuosiraportissaan, missä määrin tässä artiklassa mainituista asioista säädetään liittovaltion lainsäädännössä tai missä määrin ne on

alistettu liittovaltion hallintoviranomaisille. Mitä tulee osavaltioiden, provinssien tai kanttoonien lainsäädännössä säädettyihin asioihin tai asioihin, jotka on alistettu niiden hallintoviranomaisille, jäsenvaltion on toimittava Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 19 artiklan 7 b) momentissa säädettyjen määräysten mukaisesti.

7 artikla.

1. Kukin jäsenvaltio, johon nähden tämä sopimus on voimassa, sitoutuu siihen, että sen työnvälitys ja sen muut siirtolaisuudesta huolehtivat elimet toimivat, milloin siihen on aihetta, yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden vastaavien elinten kanssa.

2. Kukin jäsenvaltio, johon nähden tämä sopimus on voimassa, sitoutuu siihen, että sen julkisen työnvälityksen suorittamat palvelukset eivät aiheuta kuluja muuttaville työntekijöille.

8 artikla.

1. Muuttavaa työntekijää, joka on saanut luvan olla pysyvästi maassa ja hänen perheensä jäseniä, jotka ovat saaneet luvan seurata häntä tai tulla hänen luokseen, ei voida lähettää takaisin heidän kotimaahansa tai maahan, mistä he ovat muuttaneet, paitsi jos he haluavat sitä tai jos asianomaista jäsenvaltiota sitovissa sopimuksissa niin määrätään, senvuoksi että muuttava työntekijä ei voi harjoittaa ammattiaan sairauden tai tapaturman tähden edellytettynä, että sairaus tai tapaturma on sattunut hänen saapumisensa jälkeen.

2. Kun muuttavat työntekijät saapuaan maahanmuuttomaahan saavat luvan jäädä sinne pysyvästi, voi tämän maan asianomainen viranomainen määrätä, että tämän artiklan 1 momentin määräykset tulevat voimaan vasta kohtuullisen määräajan kuluttua, mikä missään tapauksessa ei saa ylittää viittä vuotta luettuna tällaisten siirtolaisten vastaanottopäivästä.

9 artikla.

Kukin jäsenvaltio, johon nähden tämä sopimus on voimassa, sitoutuu sallimaan, ottaen huomioon kansallisessa lainsäädännössä määrätty, valuutan maastavientiä ja maahantuontia koskevat rajoitukset, muuttavan työntekijän haluaman ansioiden ja säästöjen siirron.

10 artikla.

Siinä tapauksessa, että yhden jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle muuttavien siirtolaisten määrä on huomattava, kysymyksessä olevien alueiden asianomaisten viranomaisten tulee solmia, milloin on tarpeen tai toivottavaa, sopimuksia niiden yhteistä etua koskevien kysymysten järjestämiseksi, joita saattaa ilmaantua sovellettaessa tämän sopimuksen määräyksiä.

11 artikla.

1. Tässä sopimuksessa tarkoitetaan sanalla „muuttava työntekijä” henkilöä, joka muuttaa maasta toiseen maahan työskennelläkseen siellä toisen palveluksessa; se tarkoittaa jokaista henkilöä, joka on päästetty maahan asianmukaisessa järjestyksessä muuttavana työntekijänä.

2. Tätä sopimusta ei sovelleta:

- a) rajaseudun työntekijöihin;
- b) vapaan ammatin harjoittajiin ja taiteilijoihin heidän saapuessaan maahan lyhyeksi ajaksi; eikä
- c) merimiehiin.

12 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifiointit on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka ne rekisteröi.

13 artikla.

1. Tämä sopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointin pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan kaksitoista kuukautta sen jälkeen kuin pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifiointit.

3. Sen jälkeen tämä sopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kaksitoista kuukautta sen jälkeen kuin sen ratifiointi on rekisteröity.

14 artikla.

1. Kukin jäsenvaltio, joka ratifioi tämän sopimuksen, voi ratifiointinsa liitettyllä selityksellä jättää ratifiointin ulkopuolelle jonkin tai kaikki sopimuksen liitteistä.

2. Tällaisen selityksen sisältämät varaukset huomioon otettuina liitteiden mää-

räyksillä on oleva sama vaikutus kuin sopimuksen määräyksillä.

3. Kukin jäsenvaltio, joka antaa sellaisen selityksen, voi myöhemmin lähettämällä uuden selityksen ilmoittaa pääjohtajalle hyväksyvänsä jonkin tai kaikki tiedonannossa mainitut liitteet; niin pian kuin pääjohtaja on rekisteröinyt sellaisen ilmoituksen, sanottujen liitteiden määräykset tulevat voimaan asianomaiseen jäsenvaltion nähden.

4. Niin kauan kuin tämän artiklan 1 momentin mukaisesti laadittu selitys on voimassa johonkin liitteeseen nähden, jäsenvaltio voi ilmoittaa olevansa halukas hyväksymään tämän liitteen suosituksen veroisena.

15 artikla.

1. Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 35 artiklan 2 momentin mukaisesti Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle lähetetyissä tiedonannoissa on ilmoitettava:

- a) alueet, joiden puolesta asianomainen jäsenvaltio sitoutuu siihen, että sopimuksen ja sen eri liitteiden tai jonkin liitteen määräyksiä sovelletaan muutoksitta;
- b) alueet, joiden puolesta se sitoutuu siihen, että sopimuksen ja sen eri liitteiden tai jonkin liitteen määräyksiä sovelletaan erinäisin muutoksin sekä näiden muutosten sisältö;

c) alueet, joilla sopimusta ja sen eri liitteitä tai jotakin liitettä ei voida soveltaa; sekä

d) alueet, joihin nähden se pidättyy päätöksen teosta, kunnes on tutkittu tarkemmin tilannetta.

2. Tämän artiklan 1 momentin a) ja b) kohdissa mainittujen sitoumusten on katsottava kuuluvan oleellisesti ratifiointiin ja tulevan voimaan samoin vaikutuksin.

3. Kukin jäsenvaltio voi lähettämällä uuden selityksen luopua kokonaan tai osittain niistä varauksista, joita sen aikaisempi selitys tämän artiklan 1 momentin b), c) ja d) kohtien mukaisesti sisältää.

4. Kukin jäsenvaltio voi sinä aikana, jona tämä sopimus 17 artiklan määräysten mukaisesti voidaan sanoa irti, lähettää pääjohtajalle uuden tiedonannon kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman tiedonannon sisältöön nähden sekä tilanteesta määrätyillä alueilla.

16 artikla.

1. Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 35 artiklan 4 ja 5 momenttien mukaisesti Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle lähetetyissä selityksissä on ilmoitettava, sovelletaanko sopimuksen ja sen eri liitteiden tai jonkin liitteen määräyksiä kysymyksessä olevalla alueella erinäisin muutoksin tai muutoksitta; kun selityksessä ilmoitetaan, että sopimuksen ja sen eri liitteiden tai jonkin liitteen määräyksiä sovelletaan erinäisin muutoksin, on siinä määriteltävä näiden muutosten sisältö.

2. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen viranomainen voivat lähettämällä uuden selityksen luopua kokonaan tai osittain oikeudesta muutokseen, josta ne ovat ilmoittaneet aikaisemmassa selityksessään.

3. Asianomainen jäsenvaltio, jäsenvaltiot tai kansainvälinen viranomainen voivat sinä aikana, jona sopimus, sen eri liitteet tai jokin niistä voidaan sanoa irti 17 artiklan määräysten mukaisesti, lähettää Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle uuden selityksen kaikissa muissa suhteissa tapahtuneista muutoksista kunkin aikaisemman selityksen sisältöön nähden ja tiedoittaa tilanteesta tämän sopimuksen soveltamiseen nähden.

17 artikla.

1. Kukin jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi sanoa sen irti kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus alkuaan tuli voimaan, lähettämällä kirjelmän Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka sen rekisteröi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Kukin jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen ja joka ei vuoden kuluessa edellisessä momentissa mainitun kymmenen vuoden määräajan jälkeen käytä tämän artiklan mukaista irtisanomisoikeutta, on sidottu uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti tämän sopimuksen jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua tämän artiklan määräämin ehdoin.

3. Niin kauan kuin tämä sopimus voidaan sanoa irti edellisten momenttien määräysten mukaisesti, voi jokainen jäsenvaltio, johon nähden sopimus on voimassa ja joka

ei sano sitä irti, lähettää milloin tahansa pääjohtajalle selityksen, jolla se sanoo irti ainoastaan jonkin sanotun sopimuksen liitteistä.

4. Tämän sopimuksen, sen kaikkien liitteiden tai jonkin liitteen irtisanominen alkoon vaikuttako sen tai niiden muuttavalle työntekijälle tai hänen perheensä jäsenille myöntämiin oikeuksiin, mikäli hän on muuttanut maahan sinä aikana, jolloin sopimus tai liite oli voimassa alueeseen nähden, missä esitetään kysymys näiden oikeuksien jatkuvasta voimassaolosta.

18 artikla.

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista, selityksistä ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifioinnin rekisteröimisestä on pääjohtajan huomautettava järjestön jäsenvaltioille tämän sopimuksen voimaantulopäivästä.

19 artikla.

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröimistä varten Yhdistyneiden Kansakuntien perussäännön 102 artiklan mukaisesti täydelliset tiedot kaikista ratifioinneista, selityksistä ja irtisanomisista, jotka hän on rekisteröinyt edellisten artikloiden mukaisesti.

20 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden kuluttua tämän sopimuksen voimaantulosta lukien Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on esitettävä yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja päätettävä, onko aiheellista ottaa konferenssin päiväjärjestykseen kysymys sen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

21 artikla.

1. Siinä tapauksessa, että konferenssi hyväksyy uuden sopimuksen, jolla kokonaan tai osittain muutetaan tämä sopimus, ja mikäli uusi sopimus ei toisin määrää:

a) jäsenvaltion suorittama uuden, muutoksia sisältävän sopimuksen ratifiointi aiheuttaa *ipso jure* tämän sopimuksen välittömän irtisanomisen huolimatta edellämainitun 17 artiklan määräyksistä sillä edellyksellä, että uusi muutoksia sisältävä sopimus on tullut voimaan;

b) jäsenvaltiot eivät enää siitä päivästä lukien, jona uusi muutoksia sisältävä sopimus tuli voimaan, voi ratifioida tätä sopimusta.

2. Kuitenkin jää tämä sopimus voimaan nykyisessä muodossa ja nykyisen sisältöisenä niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää sopimusta.

22 artikla.

1. Kansainvälinen työkonferenssi voi jokaisella istuntokaudella, jonka päiväjärjestykseen kysymys on otettu, hyväksyä kahden kolmanneksen enemmistöllä yhden tai useampien tämän sopimuksen liitteiden muutetun tekstin.

2. Kunkin jäsenvaltion, johon nähden tämä sopimus on voimassa, tulee vuoden kuluessa tai poikkeuksellisissa olosuhteissa kahdeksantoista kuukauden kuluessa konferenssin istuntokauden päättymisestä lukien saattaa siten muutettu teksti asianomaisten valtioiden tai asianomaisten valtioiden käsiteltäväksi lain antamista tai muunlaisiin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

3. Tämä teksti tulee voimaan jokaiseen jäsenvaltioon nähden, johon nähden tämä sopimus on voimassa, niin pian kuin tämä jäsenvaltio on lähettänyt Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle selityksen, jossa se ilmoittaa hyväksyneensä muutetun tekstin.

4. Sen päivän jälkeen, jolloin konferenssi on hyväksynyt liitteen muutetun tekstin, voivat jäsenvaltiot hyväksyä ainoastaan muutetun tekstin.

23 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kumpaakin pidettävä alkuperäisenä.

I liite.

Niiden muuttavien työntekijöiden työhönhankkiminen, työnvälitys ja työehdot, joita ei ole hankittu työhön hallituksen valvomien, joukkomuuttoja koskevien järjestelyjen mukaisesti.

1 artikla.

Tätä liitettä sovelletaan niihin muuttaviin työntekijöihin, joita ei ole hankittu työhön hallituksen valvomien, joukkomuuttoja koskevien järjestelyjen mukaisesti.

2 artikla.

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

a) sanalla „työhönhankkiminen”:

- i) jollakin alueella olevan henkilön ottamista toisella alueella olevan työnantajan työhön;
- ii) sitoumusta hankkia jollakin alueella olevalle henkilölle työpaikka jollakin toisella alueella sekä toimenpiteisiin ryhtymistä i) ja ii) kohdissa tarkoitettujen toimintojen johdosta, niihin luettuna

siirtolaisten etsintä ja valinta sekä heidän lähtönsä valmistelu.

b) sanalla „maahantuominen” kaikkia toimenpiteitä, jotka koskevat edellä olevan a) kohdan mukaisesti työhön hankittujen henkilöiden maahantulon tai -pääsyn turvaamista tai helpottamista jollekin alueelle;

c) sanalla „työnvälitys” kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on turvata tai helpottaa edellä olevan b) kohdan mukaisesti maahan tuotujen henkilöiden työnsaantia.

3 artikla.

1. Kunkin jäsenvaltion, johon nähden tämä sopimus on voimassa ja jonka lain-säädännössä sallitaan työhönhankkimista, maahantuomista ja työnvälitystä tarkoittavat toimenpiteet sellaisina kuin ne on mää-

ritelty 2 artiklassa, tulee säännöstellä tämän artiklan määräysten mukaisesti ne mainituista toiminnoista, jotka sallitaan sen lainsäädännössä.

2. Ottaen huomioon seuraavassa kohdassa olevat määräykset työhönhankkimista, maahantuomista ja työnvälitystä saavat suorittaa vain:

a) sen alueen julkiset työnvälitystoimistot tai muut viralliset elimet, jossa toiminta tapahtuu;

b) muun alueen kuin sen, missä toiminta tapahtuu, julkiset elimet, jotka ovat oikeutettuja suorittamaan näitä toimintoja viimeksi mainitulla alueella asianomaisten hallitusten solmiman sopimuksen nojalla;

c) jokainen kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustettu elin.

3. Mikäli kansallisessa lainsäädännössä tai molemminpuolisissa sopimuksessa sallitaan, voi työhönhankkimista, maahantuomista ja paikanvälitystä suorittaa:

a) työnantaja tai hänen palveluksessaan oleva ja hänen nimissään toimiva henkilö, sillä ehdolla, että asianomainen viranomainen hyväksyy ja valvoo tätä toimintaa, mikäli se on tarpeellista muuttavan työntekijän edun kannalta;

b) yksityinen toimisto, mikäli sen alueen asianomainen viranomainen, missä toiminnan on määrä tapahtua, on myöntänyt ennakolta luvan tähän toimintaan ja silloinkin vain niissä tapauksissa ja niillä ehdoilla kuin määrätään:

i) tämän alueen lainsäädännössä tai

ii) sopimuksessa, jonka ovat solmineet toisaalta maastamuuttomaan asianomainen viranomainen tai kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustettu elin ja toisaalta maahanmuuttomaan asianomainen viranomainen.

4. Sen alueen asianomaisen viranomaisen, missä toimitukset suoritetaan, tulee valvoa niiden henkilöiden ja elinten toimintaa, joille on myönnetty toimilupa 3 b) momentin mukaan, lukuunottamatta kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustettua elintä, jonka asema määräytyy jatkuvasti mainitun asiakirjan määräysten mukaisesti tai tämän elimen ja asianomaisen viranomaisen solmimalla sopimuksella.

5. Tämän artiklan määräysten ei saa katsoa oikeuttavan muuta henkilöä tai

elintä kuin maahanmuuttomaan asianomaista viranomaista antamaan lupaa muuttavalle työntekijälle päästä jäsenvaltion alueelle.

4 artikla.

Kukin jäsenvaltio, johon nähden tämä liite on voimassa, sitoutuu huolehtimaan siitä, että julkisen työnvälityksen suorittama, muuttavien työntekijöiden työhönhankkimista, maahantuontia ja työnvälitystä koskeva toiminta on maksuton.

5 artikla.

1. Kukin jäsenvaltio, johon nähden tämä liite on voimassa ja joka on perustanut järjestelmän niiden työsopimusten valvomiseksi, jotka tehdään työnantajan tai hänen nimissään toimivan henkilön ja toisaalta muuttavan työntekijän välillä, sitoutuu vaatimaan:

a) että yksi kappale työsopimusta annetaan muuttavalle työntekijälle ennen hänen lähtöään tai, mikäli asianomaiset hallitukset niin sopivat, vastaanottokeskuksessa hänen saapuessaan maahanmuuttomaan alueelle;

b) että sopimus sisältää määräyksiä, joissa ilmoitetaan työehdot ja varsinkin muuttavalle työntekijälle tarjottu palkka;

c) että muuttava työntekijä saa kirjallisesti ennen lähtöä häntä henkilökohtaisesti koskevan tai hänen ryhmäänsä koskevan asiakirjan välityksellä tietoja niistä yleisistä elin- ja työehdoista, joiden alaiseksi hän joutuu maahanmuuttomaan alueella.

2. Siinä tapauksessa, että työsopimuksen kappale annetaan muuttavalle työntekijälle hänen saapuessaan maahanmuuttomaan alueelle, hänen tulee ennen lähtöään saada kirjallisesti häntä henkilökohtaisesti koskevan tai hänen ryhmäänsä koskevan asiakirjan välityksellä tietoja siitä ammattialasta, jolle hänet on otettu työhön ja muista työehdoista, varsinkin hänelle taastusta minimipalkasta.

3. Asianomainen viranomainen ryhtyyköön tarpeellisiin toimenpiteisiin, jotta edellisissä kohdissa olevia määräyksiä noudatetaan ja että sopivia seuraamuksia tuomitaan niitä rikottaessa.

6 artikla.

Sopimuksen 4 artiklan edellyttämiin toimenpiteisiin tulee sisältyä, milloin on asianmukaista:

a) hallinnollisten muodollisuuksien yksinkertaistaminen;

b) tulkkipalvelun järjestäminen;

c) tarpeellinen avustaminen alkuvaiheessa, kun muuttavat työntekijät ja ne heidän perheenjäsenensä, jotka ovat saaneet luvan seurata heitä tai tulla heidän luokseen, asettuvat asumaan;

d) muuttavien työntekijöiden ja niiden perheenjäsenten, jotka ovat saaneet luvan seurata heitä tai tulla heidän luokseen, huollon turvaaminen matkan kestäessä ja varsinkin laivamatkan aikana.

7 artikla.

1. Milloin jonkun jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle muuttavien

työntekijöiden lukumäärä on riittävän suuri, kyseessä olevien alueiden asianomaisten viranomaisten tulee solmia, milloin se on tarpeen tai suotavaa, sopimuksia niiden yhteistä etua koskevien kysymysten järjestämiseksi, joita saattaa ilmaantua sovellettaessa tämän liitteen määräyksiä.

2. Milloin jäsenvaltioissa on voimassa järjestelmä työsopimusten valvomiseksi, on mainituissa sopimuksissa ilmoitettava menettelytavat, joiden avulla taataan, että työnantaja täyttää hänelle sopimuksen mukaan kuuluvat velvollisuudet.

8 artikla.

Jokainen henkilö, joka edistää salaista tai laitonta maahanmuuttoa, on siitä asianmukaisesti rangaistava.

II liite.

Niiden muuttavien työntekijöiden työhönhankkiminen, työnvälitys ja työehdot, jotka on hankittu työhön hallituksen valvomien, joukkomuuttoja koskevien järjestelyjen mukaisesti.

1 artikla.

Tätä liitettä sovelletaan niihin muuttaviin työntekijöihin, jotka on hankittu työhön hallituksen valvomien, joukkomuuttoja koskevien järjestelyjen mukaisesti.

2 artikla.

Tässä liitteessä tarkoitetaan

a) sanalla „työhönhankkiminen”:

i) jollakin alueella olevan henkilön ottamista toisella alueella olevan työnantajan työhön hallituksen valvomien joukkomuuttoja koskevien järjestelyjen mukaisesti;

ii) sitoumusta hankkia jollakin alueella olevalle henkilölle työpaikka jollakin toisella alueella hallituksen valvomien, joukkomuuttoja koskevien järjestelyjen mukaisesti

sekä toimeenpiteisiin ryhtymistä i) ja ii) kohdissa tarkoitettujen toimintojen johdosta, niihin luettuna siirtolaisten etsintä ja valinta sekä heidän lähtönsä valmistelu;

b) sanalla „maahantuominen” kaikkia

toimenpiteitä, jotka koskevat niiden henkilöiden maahantulon tai -pääsyn helpottamista tai turvaamista jollekin alueelle, jotka on hankittu työhön edelläolevan a) kohdan mukaisesti hallituksen valvomien, joukkomuuttoja koskevien järjestelyjen nojalla;

c) sanalla „työnvälitys” kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on turvata tai helpottaa niiden henkilöiden työnsaantia, jotka on tuotu maahan edelläolevan b) kohdan mukaisesti hallituksen valvomien, joukkomuuttoja koskevien järjestelyjen nojalla.

3 artikla.

1. Kunkin jäsenvaltion, johon nähden tämä sopimus on voimassa ja jonka lainsäädännössä sallitaan työhönhankkimista, maahantuomista ja työnvälitystä tarkoittavat toimenpiteet sellaisina kuin ne on määriteltä 2 artiklassa, tulee säännöstellä tämän artiklan määräysten mukaisesti ne mainituista toiminnoista, jotka sallitaan sen lainsäädännössä.

2. Ottaen huomioon seuraavassa kohdassa olevat määräykset työhönhankkimista, maahantuomista ja työnvälitystä saavat suorittaa vain:

a) sen alueen julkiset työnvälitystoimistot tai muut viralliset elimet, jossa toiminta tapahtuu;

b) muun alueen kuin sen missä toiminta tapahtuu, julkiset elimet, jotka ovat oikeutettuja suorittamaan näitä toimintoja viimeksi mainitulla alueella asianomaisten hallitusten solmiman sopimuksen nojalla;

c) jokainen kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustettu elin.

3. Mikäli kansallisessa lainsäädännössä tai molemminpuolisessa sopimuksessa sallitaan ja sillä ehdolla, että asianomainen viranomainen hyväksyy ja valvoo toimintaa, mikäli se on tarpeen muuttavan työntekijän edun kannalta, voi työhönhankkimista, maahantuomista ja työnvälitystä suorittaa:

a) työnantaja tai hänen palveluksessaan oleva ja hänen nimissään toimiva henkilö;

b) yksityinen toimisto.

4. Lupa suorittaa työhönhankkimista, maahantuomista ja työnvälitystä on ennakolta haettava sen alueen asianomaiselta viranomaiselta, missä tämän toiminnan on määrä tapahtua, niissä tapauksissa ja sillä tavalla kuin määrätään

a) tämän alueen lainsäädännössä tai

b) sopimuksessa, jonka ovat solmineet toisaalta maastamuuttomaan asianomainen viranomainen tai kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustettu elin ja toisaalta maahanmuuttomaan asianomainen viranomainen.

5. Sen alueen asianomaisen viranomaisen, missä toimitukset suoritetaan, tulee asianomaisten viranomaisten solmiman sopimuksen mukaisesti valvoa niiden henkilöiden tai elinten toimintaa, joille on myönnetty toimilupa 4 momentin nojalla, lukuunottamatta kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustettua elintä, jonka asema määräytyy jatkuvasti mainitun asiakirjan määräysten mukaisesti tai tämän elimen ja asianomaisen viranomaisen solmimalla sopimuksella.

6. Maahanmuuttomaan asianomaisen viranomaisen tulee todeta, ennenkuin se myöntää luvan tuoda muuttavia työntekijöitä alueelleen, eikä alueella ole jo tarpeellista lukumäärää työntekijöitä kysymyksessä olevaan työhön.

7. Tämän artiklan määräysten ei saa katsoa oikeuttavan muuta henkilöä tai elintä kuin maahanmuuttomaan asianomaista viranomaisista antamaan lupaa muuttavalle työntekijälle päästä jäsenvaltion alueelle.

4 artikla.

1. Kukin jäsenvaltio, johon nähden tämä liite on voimassa, sitoutuu huolehtimaan siitä, että julkisen työnvälityksen suorittama, muuttavien työntekijöiden työhönhankkimista, maahantuontia ja työnvälitystä koskeva toiminta on maksuton.

2. Työhönhankkimisesta, maahantuonnista ja työnvälityksestä johtuvat hallintokustannukset eivät saa joutua muuttavan työntekijän maksettaviksi.

5 artikla.

Milloin muuttavien työntekijöiden joukkokuljetus maasta toiseen edellyttää kuljetusta kolmannen maan läpi, on läpikulkuun asianomaisen viranomaisen ryhdyttävä läpikulkuun jouduttaviin toimenpiteisiin, jotta vältettäisiin myöhästymiset ja hallinnolliset vaikeudet.

6 artikla.

1. Kukin jäsenvaltio, johon nähden tämä liite on voimassa ja joka on perustanut järjestelmän niiden työsopimusten valvomiseksi, jotka solmitaan työnantajan tai hänen nimissään toimivan henkilön ja muuttavan työntekijän kesken, sitoutuu vaatimaan:

a) että yksi kappale työsopimusta annetaan muuttavalle työntekijälle ennen hänen lähtöään tai, mikäli asianomaiset hallitukset niin sopivat, vastaanottokeskuksessa hänen saapuessaan maahanmuuttomaan alueelle;

b) että sopimus sisältää määräyksiä, joissa ilmoitetaan työehdot ja varsinkin muuttavalle työntekijälle tarjottu palkka;

c) että muuttava työntekijä saa kirjallisesti ennen lähtöään häntä henkilökohtaisesti koskevan tai hänen ryhmäänsä koskevan asiakirjan välityksellä tietoja niistä yleisistä elin- ja työehdoista, joiden alaiseksi hän joutuu maahanmuuttomaan alueella.

2. Siinä tapauksessa, että työsopimuksen kappale annetaan muuttavalle työntekijälle hänen saapuessaan maahanmuuttomaan alueelle, hänen tulee ennen lähtöään saada

kirjallisesti häntä henkilökohtaisesti koskevan tai hänen ryhmäänsä koskevan asiakirjan välityksellä tietoja siitä ammattialasta, jolle hänet on otettu työhön, ja muista työehdoista, varsinkin hänelle taatusta minimipalkasta.

3. Asianomainen viranomaisen ryhtyköön tarpeellisiin toimenpiteisiin, jotta edellisissä kohdissa olevia määräyksiä noudatetaan ja että sopivia seuraamuksia tuomitaen niitä rikottaessa.

7 artikla.

Sopimuksen 4 artiklan edellyttämiin toimenpiteisiin tulee sisältyä, milloin on asianmukaista:

- a) hallinnollisten muodollisuuksien yksinkertaistaminen;
- b) tulkkipalvelun järjestäminen;
- c) tarpeellinen avustaminen alkuvaiheessa, kun muuttavat työntekijät ja ne heidän perheenjäsenensä, jotka ovat saaneet luvan seurata heitä tai tulla heidän luokseen, asettuvat asumaan;
- d) muuttavien työntekijöiden ja niiden perheenjäsenten, jotka ovat saaneet luvan seurata heitä tai tulla heidän luokseen, huollon turvaaminen matkan kestäessä ja varsinkin laivamatkan aikana; sekä
- e) lupa myydä ja kuljettaa mukana sellaisten muuttavien työntekijöiden omaisuus, jotka ovat saaneet luvan asettua pysyvästi maahan.

8 artikla.

Asianomaisen viranomaisen on ryhdyttävä sopiviin toimenpiteisiin avustaa muuttavia työntekijöitä alkuvaiheen aikana heidän työsuhteitaan koskevien kysymysten selvittämisessä; jos on hyödyksi, voidaan näihin toimenpiteisiin ryhtyä yhteistyössä hyväksyttyjen vapaaehtoisten järjestöjen kanssa.

9 artikla.

Jos tämän liitteen 3 artiklan määräysten mukaisesti jonkun jäsenvaltion alueelle tuotu muuttava työntekijä ei jostakin syystä, josta hän ei ole vastuussa, saa sitä työtä, jota varten hänet on työhön hankittu, eikä muuta sopivaa työtä, eivät kustannukset työntekijän ja niiden perheenjäsenten, jotka ovat saaneet luvan seurata häntä tai

tulla hänen luokseen, matkasta, niihin luetuna hallinnolliset maksut, matka- ja ylläpitokulut lopulliseen määräpaikkaan sekä taloustavaroiden kuljetuskustannukset, saa joutua muuttavan työntekijän maksettaviksi.

10 artikla.

Jos maahanmuuttomaan asianomainen viranomaisen katsoo työn, jota varten muuttava työntekijä on työhön hankittu, tämän liitteen 3 artiklan nojalla, olevan sopimattoman, tulee tämän viranomaisen ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin avustaa sanottua muuttavaa työntekijää sellaisen sopivan työpaikan etsimisessä, joka ei haittaa kansallisten työntekijöiden etuja; sen tulee ryhtyä toimenpiteisiin turvata muuttavan työntekijän toimeentulon tämän odottaessa sopivaa työtä tai hänen paluunsa seudulle, missä hänet on hankittu työhön, jos muuttava työntekijä on samaa mieltä tai on suostunut palaamaan sieltä näissä olosuhteissa silloin kun hänet on hankittu työhön, tai hänen asettumisensa asumaan johonkin toiseen paikkaan.

11 artikla.

Jos muuttava työntekijä, joka on pakolainen tai pakkosiirretty, ei puuttuvien työmahdollisuuksien takia voi saada työtä maahanmuuttomaassa, johon hän on tullut tämän liitteen 3 artiklan mukaisesti, tulee tämän alueen viranomaisen tehdä kaikkensa, jotta hän voisi saada sopivan työpaikan, joka ei tuota haittaa maan omille työntekijöille, ja ryhtyä toimenpiteisiin turvata hänen toimeentulonsa sinä aikana, jolloin hän odottaa sijoittamistaan sopivaan työhön tai siirtämistään jollekin toiselle paikkakunnalle.

12 artikla.

1. Niiden maiden asianomaisten viranomaisten, joita asia koskee, tulee solmia sopimuksia niiden yhteistä etua koskevien kysymysten järjestämiseksi, joita saattaa ilmaantua sovellettaessa tämän liitteen määräyksiä.

2. Milloin jäsenvaltioissa on voimassa järjestelmä työsopimusten valvomiseksi, on mainituissa sopimuksissa ilmoitettava menet-

telytavat, joiden avulla taataan, että työnantaja täyttää hänelle sopimuksen mukaan kuuluvat velvollisuudet.

3. Näissä sopimuksissa on määrättävä, milloin on asianmukaista, yhteistoiminta, joka koskee muuttaville työntekijöille annettavaa apua heidän työolojaan koskevien kysymysten järjestämiseksi 8 artiklan nojalla, toisaalta maastamuuttomaan asianomaisen

viranomaisen tai kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustetun järjestön ja toisaalta maahanmuuttomaan asianomaisen viranomaisen kesken.

13 artikla.

Jokainen henkilö, joka edistää salaista tai laitonta maahanmuuttoa, on siitä asianmukaisesti rangaistava.

III liite.

Muuttavien työntekijöiden henkilökohtaisten tavaroiden, työkalujen ja varusteiden maahantuonti.

1 artikla.

1. Työhön hankittujen muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä, jotka ovat saaneet luvan seurata heitä tai tulla heidän luokseen, henkilökohtaisten tavaroiden tulee olla tullivapaat mainittujen henkilöiden saapuessa maahanmuutto-maahan.

2. Muuttaville työntekijöille ja heidän perheenjäsenilleen, jotka ovat saaneet luvan seurata heitä tai tulla heidän luokseen, kuuluvien, mukana kannettavien käsityökalujen ja varusteiden, jotka ovat sellaisia, joita työntekijöillä on tavallisesti ammatinsa harjoittamista varten, tulee olla tullivapaat mainittujen henkilöiden saapuessa maahanmuuttoalueelle edellytettynä, että maahantuontihetkellä voidaan osoittaa kysymyksessä olevien työkalujen ja varusteiden todella olevan heidän omaisuuttaan tai heidän hallinnassaan, että ne ovat olleet huomattavan ajan heidän hallinnassaan ja käytössään ja että ne ovat tarkoitettut heidän käytettäväkseen heidän harjoittaessaan ammattiaan.

2 artikla.

1. Muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä, jotka ovat saaneet luvan seurata heitä tai tulla heidän luokseen, henkilökohtaisten tavaroiden tulee olla tullivapaat mainittujen henkilöiden palatessa kotimaahansa, jos he ovat edelleen tämän maan kansalaisia.

2. Muuttaville työntekijöille ja heidän perheenjäsenilleen, jotka ovat saaneet luvan seurata heitä tai tulla heidän luokseen, kuuluvien, mukana kannettavien käsityökalujen ja varusteiden, jotka ovat sellaisia, joita työntekijöillä on tavallisesti ammatinsa harjoittamista varten, tulee olla tullivapaat mainittujen henkilöiden saapuessa kotimaahansa, jos he ovat edelleen tämän maan kansalaisia edellytettynä, että maahantuontihetkellä voidaan osoittaa kysymyksessä olevien työkalujen ja varusteiden todella olevan heidän omaisuuttaan tai heidän hallinnassaan, että ne ovat olleet huomattavan ajan heidän hallinnassaan ja käytössään ja että ne ovat tarkoitettut heidän käytettäväkseen heidän harjoittaessaan ammattiaan.

VI. Suositus (N:o 86), joka koskee muuttavia työntekijöitä (muutettu 1949).

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutsumana Genèvessä 8 päivänä kesäkuuta 1949 kolmannenkymmenennen toisen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat muuttavia työntekijöitä koskevan suosituksen, 1939, ja muuttavia työntekijöitä koskevan suosituksen (valtioiden välinen yhteistyö), 1939, jotka konferenssi hyväksyi kahdennelläkymmenennellä viidennellä istuntokaudellaan, muuttamista, mikä kysymys on yhdentenätoista kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan suosituksen muotoon,

hyväksyy tänä ensimmäisenä päivänä heinäkuuta 1949 seuraavan suosituksen, jonka nimenä on oleva „Suositus, joka koskee muuttavia työntekijöitä (muutettu, 1949”:

Konferenssi,

joka on hyväksynyt muuttavia työntekijöitä koskevan sopimuksen (muutettu, 1949, ja

joka haluaa täydentää sitä suosituksella,

suosittelee seuraavaa:

I.

1. Tässä suosituksessa tarkoitetaan

a) sanalla „muuttava työntekijä” henkilöä, joka muuttaa maasta toiseen maahan työskennelläkseen toisen palveluksessa; se tarkoittaa jokaista henkilöä, joka on saanut tulla maahan asianmukaisessa järjestyksessä muuttavana työntekijänä;

b) sanalla „työhönhankkiminen”

i) jollakin alueella olevan henkilön ottamista toisella alueella olevan työnantajan työhön;

ii) sitoumusta hankkia jollakin alueella olevalle henkilölle työpaikka jollakin toisella alueella

sekä toimenpiteisiin ryhtymistä i) ja ii) kohdissa tarkoitettuja toimintoja varten,

niihin luettuna siirtolaisten etsintä ja valinta sekä heidän lähtönsä valmistelu;

c) sanalla „maahantuominen” kaikkia toimenpiteitä, jotka koskevat edellä b) kohdan mukaisesti työhön hankittujen henkilöiden maahan tulon tai pääsyn turvaamista tai helpottamista jollekin alueelle;

d) sanalla „työnvälitys” kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on turvata tai helpottaa edellä olevan c) kohdan mukaisesti maahan tuotujen henkilöiden työnsaantia.

2. Tässä suosituksessa tarkoitetaan maastamuuttomaan hallituksella tai asianomaisella viranomaisella, milloin on kysymys muuttavista työntekijöistä, jotka ovat pakolaisia tai pakkosiirrettyjä, jokaista kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustettua elintä, jonka tehtävänä on suojella pakolaisia ja pakkosiirrettyjä, jotka eivät ole minkään hallituksen suojeluksessa.

3. Tätä suositusta ei sovelleta:

a) rajaseudun työntekijöihin;

b) vapaata ammattia harjoittavien henkilöiden ja taiteilijoiden saapuessa maahan lyhyeksi ajaksi; eikä

c) merimiehiin.

II.

4. (1) Jäsenvaltioiden tulee yleisessä politiikassaan edistää ja käyttää kaikkia työmahdollisuuksia ja tässä tarkoituksessa helpottaa työvoiman kansainvälistä jakaantumista ja varsinkin sen siirtymistä ylitarjontamaista työvoiman puutteesta kärsiviin maihin.

(2) Ne toimenpiteet, joihin kukin jäsenvaltio ryhtyy, on suunniteltava ottaen huomioon maan työvoimatilanne ja asianomaisen hallituksen tulee neuvotella asianomaisten työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa kaikista yleisluontoisista, työntekijöiden muuttoja koskevista kysymyksistä.

III.

5. (1) Kuhunkin maahan järjestettyä maksutonta elintä, jonka tehtävänä on antaa apua muuttaville työntekijöille ja hei-

dän perheilleen ja varsinkin hankkia heille luotettavia tietoja, tulee johtaa

a) julkisen viranomaisen;

b) yhden tai useamman vapaaehtoisen, ilman voiton tavoittelua toimivan järjestön, jotka julkinen viranomainen on tätä varten hyväksynyt ja jotka ovat mainitun viranomaisen valvonnassa; tai

c) osittain julkisen viranomaisen ja osittain yhden tai useamman vapaaehtoisen järjestön, jotka täyttävät b) kohdassa mainitut ehdot.

(2) Tämän elimen on annettava neuvoja muuttaville työntekijöille ja heidän perheilleen heidän omalla kielellään tai murteellaan tai ainakin kielellä, jota he ymmärtävät, kysymyksissä, jotka koskevat maastamuuttoa, maahanmuuttoa, työ- ja elinehtoja, niihin luettuna terveydelliset olot määräpaikkamaassa, paluuta kotimaahan ja yleensä kaikissa kysymyksissä, jotka heille muuttavina työntekijöinä voivat olla tärkeitä.

(3) Elimen tulee helpottaa muuttavia työntekijöitä ja heidän perheitään hallinnollisten muodollisuuksien suorittamisessa sekä muissa toimenpiteissä, joihin on ryhdyttävä heidän mahdollisesti palatessaan kotimaahansa tai maastamuuttomaahan.

(4) Siinä tarkoituksessa, että helpotetaan muuttavien työntekijöiden mukautumista, on järjestettävä, milloin katsotaan tarpeelliseksi, valmistavia kursseja, jotta he oppisivat tuntemaan maahanmuuttomaassa vallitsevat yleiset olosuhteet ja työmenetelmät ja jotta heille opetettaisiin tämän maan kieltä. Maastamuuttomaahan ja maahanmuuttomaahan tulee yhdessä sopia näiden kurssien järjestämisestä.

6. Kunkin jäsenvaltion tulee pyydetäessä asettaa Kansainvälisen työtoimiston ja jokaisen muun jäsenvaltion käytettäväksi tietoja maastamuuttoa koskevasta lainsäädännöstään, siihen luettuna hallinnolliset, maastamuuton rajoituksia ja maastamuuttajille myönnettyjä helpotuksia koskevat määräykset, sekä tietoja niistä henkilöryhmistä, jotka haluavat muuttaa maasta.

7. Kunkin jäsenvaltion tulee pyydetäessä asettaa Kansainvälisen työtoimiston ja jokaisen muun jäsenvaltion käytettäväksi tietoja maahanmuuttoa koskevasta lainsäädännöstään, niihin luettuna hallinnolliset määräykset maahantuloluvasta, milloin sellainen vaaditaan, niiden henkilöiden

määrästä ja ammattitaidosta, joiden halutaan muuttavan maahan, muuttavien työntekijöiden työnottamisoikeutta ja heille myönnettyjä erikoishelpotuksia koskevasta lainsäädännöstään sekä toimenpiteistä, joilla koetetaan helpottaa heidän sopeutumistaan maahanmuuttomaan taloudellisiin ja sosiaalisiin oloihin.

8. Kohtuullisen määräjän tulee kulua, mikäli mahdollista, sellaisten määräysten julkaisemisen ja voimaantulon välillä, jotka muuttavat niitä ehtoja, jotka koskevat maasta- tai maahanmuuttoa tai muuttavien työntekijöiden työhönpääsyä, niin että nämä muuttuneet ehdot voidaan ajoissa saattaa niiden henkilöiden tietoon, jotka valmistautuvat muuttamaan maasta.

9. On ryhdyttävä toimenpiteisiin, jotta sopivissa tilaisuuksissa tiedoitetaan riittävän tarkasti tärkeimmät edellisessä momentissa mainituista määräyksistä; tällaisen tiedotuksen tulee tapahtua muuttavien työntekijöiden yleisimmin tuntemilla kielillä.

10. Muuttoja on helpotettava sopivilla toimenpiteillä, joiden tarkoituksena on:

a) turvata, jos niin tarvitaan, muuttaville työntekijöille heidän saapuessaan määräpaikkamaahan tyydyttävä asunto, ruoka ja vaatetus;

b) järjestää, mikäli tarvitaan, ammattikoulutus, jotta muuttavat työntekijät voisivat hankkia maahanmuuttomaassa vaaditun pätevyyden;

c) tehdä mahdolliseksi, ottaen huomioon kansallisessa lainsäädännössä määrätty, valuutan vientiä ja tuontia koskevat rajoitukset, muuttavan työntekijän ansioiden ja säästöjen siirtäminen siinä laajuudessa kuin hän haluaa;

d) tehdä mahdolliseksi, milloin on kysymys pysyvästä muuttamisesta, kansallisen lainsäädännön määräämissä, valuutan vientiä ja tuontia koskevissa rajoissa muuttavien työntekijöiden pääoman siirto maahanmuuttomaahan, jos nämä niin haluavat;

e) turvata muuttaville työntekijöille ja heidän perheenjäsenilleen koulunkäyntimahdollisuus.

11. Muuttaville työntekijöille ja heidän perheenjäsenilleen on annettava apua, jotta he pääsisivät osallisiksi virkistys- ja huoltotoimenpiteistä; sen lisäksi on ryhdyttävä toimenpiteisiin, milloin on tarpeellista, joilla turvataan muuttaville työntekijöille erikoishelpotuksia alkuvaiheen aikana hei-

dän asettuessaan asumaan maahanmuutto-maahan.

12. Milloin on kysymys muuttavista työntekijöistä, jotka on hankittu työhön hallituksen valvomien joukkomuuttoja koskevien järjestelyjen nojalla, tulee muuttavien työntekijöiden saada käyttää lääkarinapua samoilla ehdoilla kuin maan omat kansalaiset.

IV.

13. (1) Milloin muuttavan työntekijän etu vaatii, jäsenvaltioiden tulee velvoittaa jokainen muuttavien työntekijöiden työhön-hankkimista, maahantuomista tai työnvälitystä harjoittava välittäjä, joka toimii työnantajan nimissä, varustautumaan tämän työnantajan kirjallisella valtakirjalla tai muulla asiakirjalla, joka osoittaa hänen toimivan mainitun työnantajan nimissä.

(2) Tämän asiakirjan tulee olla laadittu tai käännetty maastamuuttomaan viralliselle kielelle ja sen tulee sisältää kaikki tarvittavat tiedot työnantajasta sekä niiden työhönhankkimis-, maahantuomis- ja työhönsijoitustoimintojen laadusta ja laajuudesta, jotka ovat välittäjän tehtävänä, samoin kuin tarjotusta työpaikasta siihen kuuluvine palkkaehtoineen.

14. (1) Valittaessa muuttavia työntekijöitä on katsottava, että rajoitetaan muuttajia mahdollisimman vähän, mutta on kuitenkin otettava selville, onko työntekijöillä vaaditun työn suorittamiseen tarvittava pätevyys.

(2) Tällaisen valinnan toimeenpano on uskottava

a) joko julkiselle laitoksille tai

b) milloin katsotaan sopivaksi, maahanmuuttomaan yksityisille, asianmukaisesti valtuutetuille laitoksille, joita, jos on tarpeen muuttavan työntekijän edun kannalta, maastamuuttomaan asianomainen viranomaisen valvoo.

(3) Valintaoikeuden tulee riippua sen alueen viranomaisen ennakolta antamasta luvasta, missä tämä toiminta tapahtuu, niissä tapauksissa ja niillä ehdoilla, joista säädetään joko tällä alueella voimassa olevassa lainsäädännössä tai maastamuuttomaan ja maahanmuuttomaan hallitusten solmimassa sopimuksessa.

(4) Mikäli mahdollista, on maastamuuttoon halukkaat työntekijät, ennenkuin he lähtevät maastamuuttomaasta, tutkittava maahanmuuttomaan asianomaisen viran-

omaisen edustajan toimesta ammatillisia ja terveydellisiä näkökohtia silmälläpitäen.

(5) Milloin työhönhankkimista koskeva toiminta on laajahkoa, on se suoritettava järjestelyjen mukaisesti, jotka edellyttävät läheistä neuvonpitoa ja yhteistyötä maastamuuttomaan ja maahanmuuttomaan asianomaisten viranomaisten kesken.

(6) Tämän momentin edellisissä kohdissa mainitun toiminnan tulee tapahtua paikalla, joka on mahdollisimman lähellä sitä paikkaa, missä muuttava työntekijä on hankittu työhön.

15. (1) Solmimalla sopimuksia on järjestettävä niin, että jokaisen pysyvästi maahantuodun muuttavan työntekijän perheenjäsenet ovat oikeutetut seuraamaan häntä tai tulemaan hänen luokseen.

(2) Sekä maastamuuttomaan että maahanmuuttomaan taholta on erityisesti helpotettava tällaisen muuttavan työntekijän perheenjäsenien siirtymistä, jotka ovat saaneet luvan seurata häntä tai tulla hänen luokseen.

(3) Tämän momentin mukaan on muuttavan työntekijän perheeseen laskettava kuuluvan hänen vaimonsa ja hänen alaikäiset lapsensa; on harkittava suopeasti anomuksia, joiden tarkoituksena on ulottaa tämä määritelmä myös muihin muuttavan työntekijän perheenjäseniin, jotka ovat hänen huollettavinaan.

V.

16. (1) Muuttaville työntekijöille, jotka ovat saaneet luvan oleskella jollakin alueella ja niille heidän perheensä jäsenille, jotka ovat saaneet luvan seurata heitä tai tulla heidän luokseen, on, mikäli mahdollista, myönnettävä oikeus työskennellä samoilla ehdoilla kuin maan omat kansalaiset.

(2) Niissä maissa, joissa muuttavien työntekijöiden työhönottamista on rajoitettu, näitä rajoituksia on, mikäli mahdollista,

a) lakattava soveltamasta muuttaviin työntekijöihin, jotka ovat asuneet vakinaisesti maassa määrätyn ajan, jonka pituus ei yleensä ylitä viittä vuotta;

b) lakattava soveltamasta vaimoon ja työhön saavuttaneisiin lapsiin, jotka ovat saaneet luvan seurata muuttavaa työntekijää tai tulla hänen luokseen, samanaikaisesti kuin rajoituksia lakataan soveltamasta viimeksi mainittuun.

17. Maissa, joissa maahanmuuttaneiden

työntekijöiden lukumäärä on tarpeeksi suuri, on näiden työntekijäin työolot asetettava erityisen valvonnan alaisiksi, jota asianhaaran mukaan voivat harjoittaa erityinen tarkastuselin, ammattientarkastajat tai muut tähän tehtävään perehtyneet virkamiehet.

VI.

18. (1) Kun muuttava työntekijä on säännönmukaisessa järjestyksessä saanut luvan tulla jäsenvaltion alueelle, tulee tämän jäsenvaltion, mikäli mahdollista, pidättäytyä karkoittamasta alueeltaan tätä työntekijää tai hänen perheenjäseniään työntekijän varojen puutteen tai työmarkkinoilla vallitsevan tilanteen vuoksi, mikäli tässä suhteessa ei ole tehty sopimusta niiden maastamuutto- ja maahanmuuttomaiden asianomaisten viranomaisten kesken, joita asia koskee.

(2) Sellaisessa sopimuksessa on määrättävä:

a) että on otettava huomioon muuttavan työntekijän oleskeluaika maahanmuutto-maassa ja ettei periaatteessa ole karkoitettava muuttavaa työntekijää, joka on oleskellut siellä kauemmin kuin viisi vuotta;

b) että muuttavan työntekijän tulee olla käyttänyt hyväkseen kaikki oikeutensa työttömyysvakuutuksen suorituksiin;

c) että muuttavalle työntekijälle on annettava kohtuullinen määräaika, varsinkin toimenpiteisiin ryhtymistä varten hänen omaisuuteensa nähden;

d) että on ryhdyttävä sopiviin toimenpiteisiin muuttavan työntekijän ja hänen perheenjäsentensä kuljettamiseksi;

e) että on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin, jotta muuttava työntekijä ja hänen perheenjäsenensä saavat inhimillisen kohtelun; ja

f) että työntekijän ja hänen perheenjäsentensä kotiinpalauttamisesta ja heidän taloustavaroidensa kuljetuksesta lopulliseen määräpaikkaan aiheutuvat kustannukset eivät joudu työntekijän maksettaviksi.

19. Asianomaisten alueiden viranomaisten tulee ryhtyä sopiviin toimenpiteisiin, jotta työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa neuvotellaan muuttavien työntekijöiden työhönhankkimisesta, maahantuomisesta ja työnvälityksestä.

VII.

20. Milloin muuttavat työntekijät tai heidän perheenjäsenensä, jotka ovat säilyttäneet kotimaansa kansalaisuuden, palaavat tähän maahan, tulee mainitun maan myöntää näille henkilöille oikeus päästä osalliseksi erilaisista avustustoimenpiteistä, jotka koskevat varattomia ja työttömiä, samoin kuin toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on helpottaa työttömien työnsaantia, vapauttamalla nämä henkilöt aikaisempaa oleskelua tai työskentelyä maassa tai paikkakunnalla edellyttävistä ehdoista.

VIII.

21. (1) Jäsenvaltioiden tulee, milloin on asianmukaista, täydentää Muuttavia työntekijöitä koskevaa sopimusta (muutettu), 1949, ja tätä suositusta molemminpuolisilla sopimuksilla, joissa ilmoitetaan mainittuun sopimukseen ja suositukseen sisältyvien periaatteiden soveltamistapa.

(2) Tällaisia sopimuksia solmittaessa tulee jäsenvaltioiden ottaa huomioon tähän suositukseen liitetyn mallisopimuksen määräykset, kun järjestetään työntekijöiden muuttoja ja säännöstellään muuttavien työntekijöiden siirtymis- ja työehtoja, pakolaiset ja pakkosiirretyt henkilöt heihin luetuina.

Liite.

Mallisopimus, joka koskee työntekijöiden (pakolaiset ja pakkosiirretyt mukaan luetuina¹⁾ tilapäisiä ja pysyviä muuttoja.

1 artikla.

Tiedoitusten vaihto.

Maahanmuuttomaan asianomaisen viran-

omaisen tulee määräajoin antaa asianmukaisia tietoja maastamuuttomaan asianomaisille viranomaisille [tai milloin on kysymys pakolaisista ja pakkosiirretyistä henkilöistä, kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustetulle elimelle, jonka tehtävänä on suojella pakolaisia ja pakkosiirretyjä henkilöitä, jotka eivät ole minkään

¹⁾ Kursivoitu teksti tarkoittaa pääasiassa pysyviä muuttoja; sulkumerkkien sisällä oleva teksti koskee ainoastaan pakolaisten ja pakkosiirrettyjen muuttoja.

hallituksen suojeluksessa]; nämä tiedot koskevat:

a) lainsäädännöllisiä ja hallinnollisia määräyksiä muuttavien työntekijöiden ja heidän perheidensä maahantulosta, työsaannista, oleskelusta ja *asumaan asettumisesta*;

b) haluttujen siirtolaisten määrää, ryhmiä ja ammattipätevyyttä;

c) muuttavien työntekijöiden työ- ja elin- ehtoja, varsinkin elinkustannuksia ja minimipalkkoja eri ammattiryhmissä ja työskentelyalueilla, mahdollisia palkanlisää, vapaina olevien työpaikkojen laatua, mahdollisia maksuja työhön otettaessa, sosiaalisen turvan ja lääkintäavun järjestelmiä, muuttavien työntekijöiden ja heidän työkalujensa ja omaisuutensa kuljetusta koskevia määräyksiä, asuntoa sekä ravinnon ja vaate- tuksen hankintaa koskevia määräyksiä, muuttavien työntekijöiden säästöjen ja muiden rahavarojen, jotka tämän sopimuksen nojalla saattavat tulla kysymykseen, siirtämiseen liittyviä toimenpiteitä;

d) muuttaville työntekijöille mahdollisesti myönnettäviä erikoishelpotuksia;

e) muuttaville työntekijöille myönnettyjä helpotuksia yleisopetuksen ja ammattikoulutuksen suhteen;

f) *toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on helpottaa muuttavien työntekijöiden nopeata sopeutumista*;

g) *menettelyä ja muodollisuuksia kansalaisuuden saamiseksi*;

2. Maastamuuttomaan asianomaisen viranomaisen [tai milloin on kysymys pakolaisista ja pakkosiirretyistä henkilöistä, kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustetun elimen, jonka tehtävänä on suojella pakolaisia ja pakkosiirretyjä henkilöitä, jotka eivät ole minkään hallituksen suojeluksessa] tulee saattaa nämä tiedot asianomaisten henkilöiden ja elinten tietoon.

3. Maastamuuttomaan asianomaisen viranomaisen [tai kun on kysymys pakolaisista tai pakkosiirretyistä henkilöistä, kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustetun elimen, jonka tehtävänä on suojella pakolaisia ja pakkosiirretyjä henkilöitä, jotka eivät ole minkään hallituksen suojeluksessa] on annettava määrääjain maahanmuuttomaan asianomaiselle viranomaiselle tarpeellisia tietoja, jotka koskevat:

a) maastamuuttoa koskevaa lainsäädäntöä ja hallinnollisia määräyksiä;

b) niiden henkilöiden määrää, jotka haluavat muuttaa maasta, heidän ammattipätevyyttään sekä heidän perheidensä suuruutta;

c) voimassa olevaa sosiaaliturvan järjestelmää;

d) muuttaville työntekijöille mahdollisesti myönnettäviä erikoishelpotuksia;

e) *sitä ympäristöä ja niitä olosuhteita, joihin muuttavat työntekijät ovat tottuneet*;

f) *voimassa olevia määräyksiä pääoman maastaviennistä*.

4. Maahanmuuttomaan asianomaisen viranomaisen tulee saattaa nämä tiedot niiden henkilöiden ja elinten tietoon, joita asia koskee.

5. Momenteissa 1—4 mainitut tiedot on kummankin sopimuspuolen ilmoitettava myös Kansainväliselle työtoimistolle.

2 artikla.

Toimenpiteet harhaanjohtavan propagandan ehkäisemiseksi.

1. Sopimuspuolet sopivat, että kukin alueellaan, siinä määrin kuin kansallinen lainsäädäntö sallii, ryhtyy kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin ehkäistäkseen maastamuuttoa ja maahanmuuttoa koskevan harhaanjohtavan propagandan.

2. Tässä tarkoituksessa tulevat sopimuspuolet toimimaan yhteistyössä, jos on tarpeen, niiden muiden maiden asianomaisten viranomaisten kanssa, joita asia koskee.

3 artikla.

Hallinnolliset muodollisuudet.

Sopimuspuolet sopivat ryhtymisestä toimenpiteisiin jouduttaakseen ja yksinkertaistuttaakseen hallinnollista menettelyä, joka koskee muuttavien työntekijöiden ja mikäli mahdollista, heidän perheenjäsentensä lähtöä, matkaa, maahantuloa, oleskelua ja *asumaan asettumista*; näihin toimenpiteisiin tulee kuulua, jos on tarpeen, tulkkipalvelun järjestäminen.

4 artikla.

Asiakirjojen pätevyys.

1. Sopimuspuolet määräävät ne ehdot, joilla tunnustetaan päteviksi maahanmuuttomaassa maastamuuttomaan asianomaisen viranomaisen antamat, muuttavia työnteki-

jöitä ja heidän perheenjäseniään koskevat asiakirjat [tai kun on kysymys pakolaisista tai pakkosiirretyistä henkilöistä, kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustetun elimen antamat asiakirjat, minkä elimen tehtävänä on suojella pakolaisia ja pakkosiirrettyjä henkilöitä, jotka eivät ole minkään hallituksen suojeluksessa]; nämä asiakirjat koskevat:

- a) heidän siviilissäätöään;
- b) oikeudellista asemaansa;
- c) heidän ammattipätevyyttään;
- d) heidän yleissivistystään ja ammattikoulutustaan;
- e) heidän osallistumistaan sosiaaliturvan järjestelmään.

2. Sopimuspuolet sopivat myös sellaisen tunnustamisen merkityksestä.

[3. Milloin on kysymys pakolaisista ja pakkosiirretyistä henkilöistä, tulee maahanmuuttomaan asianomaisen viranomaisen tunnustaa jokaisen matka-asiakirjan pätevyys, jonka on antanut maastamuuttomaan asianomainen viranomainen kansallisen passin sijasta, varsinkin sellaisten matka-asiakirjojen pätevyys, jotka on annettu kansainvälisen sopimuksen määräysten mukaisesti (esimerkiksi matka-asiakirja, josta on määrätty sopimuksessa 15 päivänä lokakuuta 1946,¹⁾ ja Nansenin passi).]

5 artikla.

Muuttojen ehdot ja perusteet.

1. Sopimuspuolet määräävät yhteisesti:

a) ne ehdot, jotka muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäseniensä tulee täyttää, mitä tulee ikään, fyysilliseen sopivaisuuteen, terveyteen sekä ammattipätevyyteen taloudellisen toiminnan eri aloja ja eri ammattiryhmiä silmälläpitäen;

b) ne muuttavien työntekijöiden perheenjäsenet, jotka saavat seurata heitä tai tulla heidän luokseen.

2. Sopimuspuolet määräävät samoin tämän sopimuksen 28 artiklan määräysten mukaisesti:

a) niiden työntekijöiden lukumäärän ja ammattiryhmät, jotka hankitaan työhön määrätyn ajan kuluessa;

¹⁾ Tällä tarkoitetaan sanottuna päivänä Lontoossa tehdyn sopimuksen nojalla pakolaisille annettua n. s. matka-asiakirjaa.

b) työhönhankkimisalueet sekä työnvälitys- ja asumisalueet [jollei, kun on kysymys pakolaisista tai pakkosiirretyistä henkilöistä, työhönhankkimisalueiden määräämistä ole annettu kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustetulle elimelle, jonka tehtävänä on suojella pakolaisia ja pakkosiirrettyjä henkilöitä, jotka eivät ole minkään hallituksen suojeluksessa].

3. Jotta hankittaisiin työhön muuttavia työntekijöitä, jotka vastaavat maahanmuuttomaan tarvetta ja jotka voivat sopeutua helposti tässä maassa vallitseviin olosuhteisiin, määräävät sopimuspuolet ne perusteet, joiden mukaan suoritetaan muuttavien työntekijöiden valinta.

4. Määrätessään nämä perusteet tulee kummankin sopimuspuolen ottaa huomioon:

a) mitä tulee valintaan terveydellisessä suhteessa:

- i) lääkärintarkastuksen laatu, johon työntekijät alistetaan (yleinen lääkärintarkastus, röntgentutkimus, laboratoriotutkimus j. n. e.);
- ii) sellaisten sairauksien ja ruumiinvien luetteleminen, jotka selvästi estävät työskentelyn eräissä ammateissa;
- iii) ne terveydentilaa koskevat vähimmäisvaatimukset, jotka on määrätty kansainvälisissä terveyttä koskevilla sopimuksissa väestön muuttoja maasta toiseen maahan silmälläpitäen;

b) mitä tulee ammatilliseen valintaan:

- i) muuttavien työntekijöiden pätevyys, joka on tarpeen eri ammateissa tai ammattiryhmissä;
- ii) muut ammatit, jotka edellyttävät muuttavilta työntekijöiltä vastaavanlaista pätevyyttä tai kykyä, jotta täytettäisiin määrättyissä ammateissa, joihin on vaikea saada riittävää määrää ammattitaitoisia työntekijöitä, esiintyvä työvoiman tarve;
- iii) psykoteknillisten soveltuvuuskokeiden kehittäminen;

c) mitä tulee muuttavien työntekijöiden ikään perustuvaan valintaan: joustavuus ikäperusteita sovellettaessa, niin että otetaan huomioon toisaalta eri ammattien vaatimukset ja toisaalta määrättyssä iässä olevien henkilöiden erilainen työkyky.

6 artikla.

Työnhankkimisen, maahantuomisen ja työnvälityksen järjestely.

1. Kysymyksessä olevien alueiden asianomaiset viranomaiset valitsevat ne elimet tai henkilöt, jotka suorittavat muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä työhönhankkimista, maahantuomista ja työnvälitystä [tai, kun on kysymys pakolaisista tai pakkosiirretyistä henkilöistä, valinnan suorittavat toisaalta kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustettu elin, jonka tehtävänä on suojella pakolaisia ja pakkosiirretyjä henkilöitä, jotka eivät ole minkään hallituksen suojeluksessa, ja toisaalta maahanmuuttomaan asianomainen viranomainen], edellyttäen että molemmat sopimuspuolet hyväksyvät valinnan.

2. Seuraavassa momentissa mainituin varauksin ovat oikeutettuja työhönhankkimista, maahantuomista ja työnvälitystä suorittamaan ainoastaan:

a) julkiset työnvälitystoimistot tai muut julkiset elimet sillä alueella, missä tämä toiminta tapahtuu;

b) toisen alueen kuin millä toiminta tapahtuu, julkiset elimet, jotka ovat oikeutettuja harjoittamaan tätä toimintaa tällä alueella sopimuspuolten solmiman sopimuksen nojalla;

c) kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustettu elin.

3. Siinä määrin kuin kummankin sopimuspuolen kansallinen lainsäädäntö sallii ja sillä ehdolla, että mainittujen sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset hyväksyvät ja valvovat sitä, voi työhönhankkimista, maahantuomista ja työnvälitystä suorittaa myöskin:

a) työnantaja tai hänen palveluksessaan oleva henkilö, joka toimii hänen puolestaan;

b) yksityinen toimisto.

4. Muuttavan työntekijän työhönhankkimisesta, maahantuomisesta ja työnvälityksestä aiheutuneet hallintokustannukset eivät saa joutua työntekijän maksettaviksi.

7 artikla.

Valintakokeet.

1. Työntekijän, joka haluaa muuttaa maasta, tulee alistua asianmukaiseen tutkimukseen maastamuuttomaassa; sellaisen tutkimuksen tulee tuottaa hänelle mahdollisimman vähän hankaluutta.

2. Mitä tulee muuttavien työntekijöiden valinnan järjestämiseen, sopimuspuolten on sovittava:

a) niiden julkisten ja yksityisten elinten tunnustamisesta ja kokoonpanosta, joille maahanmuuttomaan asianomainen viranomainen on antanut luvan suorittaa valinnan maastamuuttomaassa;

b) valintaa koskevien tutkimusten järjestämisestä, niiden suorituspaikoista ja niihin tutkimuksiin liittyvien kustannusten jakamisesta;

c) kummankin sopimuspuolen asianomaisten viranomaisten yhteistoiminnasta, varsinkin niiden työnvälityselinten kesken, valintaa järjestettäessä.

8 artikla.

Muuttaville työntekijöille tarkoitettu tiedotus- ja avustustoiminta.

1. Muuttavan työntekijän, joka kokoomis- tai valintapaikalla suoritettun, terveyttä ja ammattitaitoa koskevan tutkimuksen jälkeen on hyväksytty, tulee saada ymmärtämällään kielellä kaikki tiedot, joita hän vielä tarvitsee ja jotka koskevat sen työn laatua, mihin hänet on otettu, työskentelyaluetta, sitä yritystä, missä hänen on määrä työskennellä, hänen matkansa järjestelyjä sekä elin- ja työehtoja, niihin luettuina terveydenhoidolliset ja muut siihen liittyvät olosuhteet, jotka vallitsevat niissä maissa tai sillä alueella, jonne hän lähtee.

2. Saapuessaan maahanmuuttomaahan, vastaanottopaikalle, jos sellainen on, tai asuinpaikalle, tulee muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä saada kaikki asiakirjat, jotka ovat tarpeelliset heidän työtään, oleskeluaan ja asumaan asettumistaan varten kysymyksessä olevassa maassa, sekä tietoja ja neuvoja, jotka koskevat elin- ja työehtoja; heille on annettava myös muuta apua, jota he saattavat tarvita sopeutuakseen maahanmuuttomaan oloihin.

9 artikla.

Opetus ja ammattikoulutus.

Sopimuspuolten tulee yhtenäistää toimintansa, joka koskee sellaisten opintokurssien järjestämistä muuttaville työntekijöille, joilla annetaan yleisiä tietoja maahanmuuttomaasta ja joihin sisältyy tämän maan kielten opetusta ja ammatillista koulutusta.

10 artikla.

Harjoittelijoiden vaihto.

Sopimuspuolet sopivat harjoittelijoiden vaihdon edistämisestä ja tällaista vaihtoa koskevien ehtojen määrittämisestä erityisellä sopimuksella.

11 artikla.

Kuljetusolot.

1. Matkan aikana asuinpaikasta kokoomis- tai valintapaikkaan ja oleskelun aikana tässä paikassa tulee muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä saada maastamuuttomaan asianomaiselta viranomaiselta [tai kun on kysymys pakolaisista ja pakkosiirretyistä henkilöistä, kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustetulta elimeltä, jonka tehtävänä on suojella pakolaisia ja pakkosiirretyjä henkilöitä, jotka eivät ole minkään hallituksen suojeluksessa] kaikkea apua, jota he saattavat tarvita.

2. Matkan aikana kokoomis- tai valintapaikalta työpaikalle ja oleskelun aikana vastaanottopaikalla, jos sellainen on, tulee maastamuuttomaan ja maahanmuuttomaan viranomaisien turvata, kukin toimivaltansa puitteissa, muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä terveydenhoito ja huolto ja antaa heille kaikkea tarvittavaa apua.

3. Muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä kuljetus on suoritettava voimassa olevien säännösten mukaisesti ja ihmisten kuljetukseen sopivalla tavalla ja olosuhteissa.

4. Sopimuspuolet määräävät yhteisesti tämän artiklan määräysten soveltamisedoista ja -tavoista.

12 artikla.

Matka- ja ylläpitokustannukset.

Sopimuspuolet sopivat muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä matkakustannusten suorittamistavasta heidän asuinpaikastaan määräpaikkaan, ylläpitokustannuksista matkan, sairauden tai sairaalassaolon aikana sekä heidän henkilökohtaisten tavaroidensa kuljetuskustannuksista.

13 artikla.

Varojen siirtäminen.

1. Maastamuuttomaan asianomaisen viranomaisen tulee, mikäli mahdollista ja ulkomaisen valuutan maahantuontia ja maastavienttiä koskevan kansallisen lainsäädännön puitteissa, antaa lupa ja helpottaa muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä rahavarojen maastavienttiä, joita rahavaroja he saattavat alussa tarvita asettuessaan asumaan ulkomaille.

2. Maahanmuuttomaan asianomaisen viranomaisen tulee, mikäli mahdollista ja ulkomaisen valuutan maahantuontia ja maastavienttiä koskevan kansallisen lainsäädännön puitteissa, antaa lupa ja helpottaa säästöjen ja muiden rahavarojen, jotka saattavat tulla kysymykseen tämän sopimuksen perusteella, ajottaista siirtoa maastamuuttomaahan.

3. 1 ja 2 momenteissa tarkoitettujen rahavarojen siirron tulee tapahtua virallisesti käytännössä olevien vaihtokurssien mukaisesti.

4. Sopimuspuolet ryhtyvät kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin yksinkertaistuttaakseen ja jouduttaakseen rahavarojen siirtoja koskevaa hallinnollista menettelyä, jotta nämä rahavarat saapuisivat mahdollisimman pian niille, joilla on niihin oikeus.

5. Sopimuspuolet määräävät: voidaanko ja millä ehdoilla muuttava työntekijä velvoittaa siirtämään osa palkastaan perheensä ylläpitoa varten, kun perhe on jäännyt hänen kotimaahansa tai alueelle, josta hän on lähtenyt.

14 artikla.

Sopeutuminen ja kansalaisuuden saaminen.

Maahanmuuttomaan asianomaisen viranomaisen tulee ryhtyä toimenpiteisiin helpottaakseen muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä sopeutumista maan ilmastollisiin, taloudellisiin ja sosiaalisiin oloihin ja yksinkertaistuttaakseen kansalaisuuden saamista koskeva menettely.

15 artikla.

Elin- ja työehtojen valvonta.

1. Maahanmuuttomaan asianomaisen viranomaisen tai asianmukaisesti valtuutettu-

jen elinten tulee ryhtyä toimenpiteisiin valvoakseen muuttavien työntekijöiden elin- ja työehtoja, heidän terveydelliset olonsa mukaan luettuna.

2. Kun on kysymys tilapäisistä muutoista, sopimuspuolten tulee, jos tarvitaan, ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin siinä tarkoituksessa, että tätä valvontaa sovellettaessa maastamuuttamaan valtuutetut edustajat [tai, milloin on kysymys pakolaisista tai pakkosiirretyistä henkilöistä, kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustetun elimen edustaja, minkä elimen tehtävänä on suojella pakolaisia ja pakkosiirretyjä henkilöitä, jotka eivät ole minkään hallituksen suojeluksessa] ovat yhteistyössä maahanmuuttamaan asianomaisen viranomaisen tai asianmukaisesti valtuutettujen elinten kanssa.

3. Määrättyä aikana, jonka pituuden sopimuspuolet määräävät, tulee muuttavien työntekijöiden saada erityistä apua heidän työehtojaan koskeissa kysymyksissä.

4. Apua työ- ja elinehtoja koskeissa kysymyksissä voi antaa joko maahanmuuttamaan ammattientarkastus tai muuttavia työntekijöitä varten perustettu erikoiselin, jos on tarpeen, yhteistyössä hyväksytyjen vapaaehtoisten järjestöjen kanssa.

5. On ryhdyttävä toimenpiteisiin, jos on aihetta, jotta maastamuuttamaan edustajat [tai, kun on kysymys pakolaisista tai pakkosiirretyistä henkilöistä, kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustetun elimen edustajat, minkä elimen tehtävänä on suojella pakolaisia ja pakkosiirretyjä henkilöitä, jotka eivät ole minkään hallituksen suojeluksessa] toimisivat yhteistyössä näiden elinten kanssa.

16 artikla.

Erimielisyyksien ratkaiseminen.

1. Siinä tapauksessa, että syntyy erimielisyyttä muuttavan työntekijän ja hänen työnantajansa välillä, tulee muuttavalla työntekijällä olla oikeus asianomaisessa tuomioistuimessa tai muulla tavalla saada valituksensa maahanmuuttamaan lainsäädännön mukaisesti tutkituksi.

2. Viranomaisten tulee määrätä muu menettely, milloin on tarpeen, erimielisyyksien ratkaisemiseksi, joita saattaa ilmetä tätä sopimusta sovellettaessa.

17 artikla.

Samanlainen kohtelu.

1. Maahanmuuttomaan asianomaisen viranomaisen tulee kohdella muuttavia työntekijöitä ja heidän perheenjäseniään, kun on kysymys työpaikoista, joihin heillä on oikeus päästä, yhtä edullisesti kuin maan omia kansalaisia lainsäädännön, hallinnollisten määräysten tai työehtosopimusten nojalla kohdellaan.

2. Tätä samanlaista kohtelua on sovellettava tekemättä eroa kansallisuuden, rodun, uskonnon tai sukupuolen välillä, maahanmuuttaneisiin työntekijöihin, jotka oleskelevat laillisesti maahanmuuttomaan rajojen sisällä, asioissa, jotka koskevat:

a) mikäli nämä asiat ovat säännöstellyt lainsäädännössä tai ovat riippuvaisia hallinnollista viranomaisista:

- i) palkkaa, siihen luettuna perheavustukset, milloin ne muodostavat osan palkasta, työaikaa, viikkolepoa, yli-työtä, loma-aikoja sekä kotona suoritettavan työn säännöstelyä, työhön ottamisen alinta ikärajaa, oppilaskasvatusta ja ammattikoulutusta sekä naisten ja nuorten henkilöiden työtä;
- ii) liittymistä ammatillisiin järjestöihin ja työehtosopimuksissa määrättyjen etujen hyväksikäyttöä;
- iii) pääsyä kouluihin, ammattioppilaaksi, ja ammatillista ja teknillistä koulutusta antaville kurssseille tai kouluihin, ehdolla että tämä pääsy ei tuota haittaa maahanmuuttomaan omille kansalaisille;
- iv) virkistystä ja huoltoa koskevia toimenpiteitä;

b) työhön liittyviä veroja ja maksuja, jotka kannetaan työsuhteen perusteella;

c) terveydenhoitoa, työturvallisuutta ja lääkärinhoitoa;

d) oikeudellista menettelyä tässä sopimuksessa mainituissa asioissa.

18 artikla.

Pääsy eri ammatteihin ja toimiin sekä oikeus hankkia kiinteätä omaisuutta.

Samanlaista kohtelua on sovellettava myös:

a) kun on kysymys pääsystä eri ammatteihin ja toimiin, kansallisen lainsäädännön määräämissä rajoissa;

b) kun on kysymys kaupungissa tai maaseudulla sijaitsevan kiinteän omaisuuden hankinnasta, hallinnasta ja luovuttamisesta.

19 artikla.

Elintarvikkeiden hankinta.

Muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä tulee saada samanlaista kohtelua kuin samassa ammatissa työskentelevät oman maan työntekijät, mikäli on kysymys elintarvikkeiden hankinnasta.

20 artikla.

Asunto-olot.

Maahanmuuttomaan asianomaisen viranomaisen tulee huolehtia siitä, että muuttavilla työntekijöillä ja heidän perheenjäsenillään on käytettävänä terveellinen ja sopiva asunto, mikäli on saatavissa.

21 artikla.

Sosiaaliturva.

1. Molempien sopimuspuolien tulee määrätä erityisellä sopimuksella se tapa, millä sosiaaliturvan järjestelmää sovelletaan muuttaviin työntekijöihin ja heidän huollettavinaan oleviin henkilöihin.

2. Sellaisessa sopimuksessa on määrättävä, että maahanmuuttomaan asianomaisen viranomaisen on ryhdyttävä toimenpiteisiin, jotta muuttaville työntekijöille ja heidän huollettavinaan oleville henkilöille annetaan yhtä hyvä kohtelu kuin maan omille kansalaisille, paitsi milloin on olemassa erityisiä rajoituksia myös viimeksimainittujen suhteen.

3. Tähän sopimuksen tulee sisältyä sopivia järjestelyjä muuttavien työntekijöiden hankittujen oikeuksien tai hankittavina olevien oikeuksien säilyttämiseksi; tällaisissa järjestelyissä on otettava huomioon muuttavien työntekijöiden eläkeoikeuden säilyttämistä koskevan sopimuksen, 1935, tai tämän sopimuksen muutetun tekstin sisältämät periaatteet.

4. Kun on kysymys tilapäisistä muutoista, on sopimuksessa määrättävä, että maahanmuuttomaan asianomaisen viranomaisen tulee ryhtyä toimenpiteisiin, jotta muuttaville työntekijöille ja heidän huollettavinaan oleville henkilöille annetaan yhtä edullinen kohtelu kuin maan omille kansa-

laisille; mitä tulee pakolliseen eläkevakuutusjärjestelmään, on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin muuttavien työntekijöiden hankittujen tai hankittavina olevien oikeuksien säilyttämiseksi.

22 artikla.

Työsopimukset.

1. Niissä maissa, joissa sovelletaan mallisopimusjärjestelmää, tulee muuttavien työntekijöiden henkilökohtaisen työ sopimuksen perustua sopimuspuolten tärkeimpiä talouselämän aloja varten laatimaan mallisopimukseen.

2. Henkilökohtaisessa työ sopimuksessa on mainittava vastaavassa mallisopimuksessa määrättyt yleiset työhön- ja työskentelyehdot ja on sopimus käännettävä muuttavan työntekijän ymmärtämälle kielelle. Yksi kappale sopimusta on annettava muuttavalle työntekijälle, ennenkuin hän lähtee maastamuuttomaasta tai jos molemmat sopimuspuolet niin sopivat, vastaanottopaikalla saavuttaessa maahanmuutto-maahan. Tässä tapauksessa on muuttavalle työntekijälle ilmoitettava kirjallisesti häntä henkilökohtaisesti tai hänen ryhmäänsä koskevalla asiakirjalla siitä ammattialasta, johon hänet otetaan työhön, ja muista työehdoista, varsinkin hänelle taatusta minimipalkasta.

3. Henkilökohtaisen työ sopimuksen tulee sisältää kaikki tarpeelliset tiedot, kuten:

a) työntekijän täydellinen nimi sekä hänen syntymäpaikkansa ja -aikansa, hänen perhesuhteensa sekä asuin- ja työhönhankkimispaikkansa;

b) suoritettavan työn laatu ja paikka, missä se suoritetaan;

c) se ammattiala, johon muuttava työntekijä on sijoitettu;

d) palkka säännölliseltä työajalta, yli-työstä, yötyöstä ja juhlapäivinä suoritetusta työstä sekä palkanmaksutapa;

e) mahdolliset palkkiot, korvaukset ja lisät;

f) ne edellytykset, joiden vallitessa työnantaja voi olla oikeutettu tekemään pidätyksiä asianomaisen palkasta, ja pidätysten määrä;

g) ravintoa koskevat ehdot, milloin työnantaja antaa sen;

h) sopimuksen voimassaoloaika samoin kuin sen uudistamis- ja irtisanomisehdot;

i) edellytykset, joilla myönnetään maahantulo- ja oleskelulupa maahantulomaassa;
j) muuttavien työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä matkakustannusten suoritustapa;

k) milloin on kysymys muuttavasta työntekijästä, joka tilapäisesti muuttaa maahanmuuttomaahan, hänen paluustaan kotimaahan tai, vastaavasti, hänen paluustaan maastamuuttomaahan aiheutuvien matkakustannusten suoritustapa;

l) ne tapaukset, jolloin sopimus voidaan purkaa ennen sen päättymistä.

23 artikla.

Työpaikan vaihto.

1. Milloin muuttava työntekijä on otettu määrättyyn työhön ja kun tämä työ maahanmuuttomaahan asianomaisen viranomaisen mielestä ei vastaa kysymyksessä olevan muuttavan työntekijän fyysillisiä tai ammatillisia kykyjä, tulee sanotun viranomaisen helpottaa muuttavan työntekijän sijoittamista toiseen, hänen kykyjään vastaavaan työhön, jonka hän on oikeutettu ottamaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Sopimuspuolet määräävät erityisellä sopimuksella ne keinot, joiden avulla turvataan työttömyyskausina muuttavien työntekijöiden ja heidän huollettavinaan olevien perheenjäsentensä, jotka ovat saaneet luvan seurata heitä tai tulla heidän luokseen, toimeentulo.

24 artikla.

Työmahdollisuuksien pysyväisyys.

1. Milloin muuttavalle työntekijälle ei voida puuttuvien työmahdollisuuksien takia ennen sopimuksen päättymistä varata jatkuvaa työskentelymahdollisuutta siinä yrityksessä tai sillä talouselämän alalla, minkä palvelukseen hänet on otettu, tulee maahanmuuttomaahan asianomaisen viranomaisen helpottaa, sopimuksessa olevin varauksin, hänen sijoittamistaan toiseen, hänen kykyjään vastaavaan työhön, jonka hän on oikeutettu ottamaan kansallisen lainsäädännön mukaan.

2. Siinä tapauksessa, että muuttava työntekijä ei ole oikeutettu työttömyysavustustai työttömyysvakuutusjärjestelmän mää-

räämiin suorituksiin, on hänen sekä hänen huollettavinaan olevien perheenjäsentensä ylläpito turvattava sinä aikana, minkä hän on työtön, erityisessä sopimuksessa olevien määräysten mukaisesti, sikäli kuin tämä ei ole ristiriidassa mainitun työsopimuksen määräysten kanssa.

3. Milloin työnantaja purkaa sopimuksen ennen sen päättymistä, eivät tämän artiklan määräykset saa vaikuttaa muuttavan työntekijän oikeuteen saada niitä etuja, jotka on mahdollisesti määrätty hänen työsopimuksessaan.

25 artikla.

Palauttamista koskevat määräykset.

1. Maahanmuuttomaahan asianomainen viranomainen sitoutuu olemaan palauttamatta maastamuuttomaahan, vastoin hänen tahtoa, muuttavaa työntekijää tai niitä hänen perheenjäseniään, jotka ovat saaneet luvan seurata häntä tai tulla hänen luokseen, jos tämä muuttava työntekijä ei sairauden tai tapaturman vuoksi voi enää harjoittaa ammattiaan.

2. Maahanmuuttomaahan hallitus sitoutuu olemaan palauttamatta pakolaisia tai pakkosiirrettyjä henkilöitä sekä muuttavia työntekijöitä, jotka poliittisten syiden vuoksi eivät halua palata kotimaahansa, milloin tämä on muu kuin se maa, missä työhönhankkiminen on tapahtunut, elleivät he ilmoita haluavansa palata kirjallisellaanomuksella, joka osoitetaan samanaikaisesti maahanmuuttomaahan asianomaiselle viranomaiselle ja kansainvälisen asiakirjan määräysten mukaisesti perustetun elimen edustajille, minkä elimen tehtävänä on suojella pakolaisia ja pakkosiirrettyjä henkilöitä, jotka eivät ole minkään hallituksen suojeluksessa.

26 artikla.

Paluumatka.

1. Muuttavan työntekijän, joka on tuotu maahan maahanmuuttomaahan hallituksen laatiman suunnitelman mukaisesti, ja joka on pakoitettu jättämään työpaikkansa hänen tahdostaan riippumattomien syiden vuoksi ja jolle ei voida hankkia uutta työpaikkaa, jonka hän on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeutettu ottamaan, paluumatkasta aiheutuvat kustannukset on suoritettava seuraavalla tavalla:

a) muuttavan työntekijän ja hänen huollettavinaan olevien henkilöiden paluumatkakustannukset eivät saa missään tapauksessa joutua työntekijän maksettaviksi;

b) molemminpuolisissa lisäsopimuksissa on määriteltävä paluumatkan kustannusten suorittamistapa;

c) siinäkin tapauksessa, ettei molemminpuoliseen sopimukseen olisi otettu tätä varten mitään määräystä, on muuttaville työntekijöille työhönhankkimishetkellä annetuissa tiedoissa mainittava se henkilö tai elin, jolle tämän artiklan edellyttämässä olosuhteissa kuuluu vastata mahdollisista paluumatkan kustannuksista.

2. Niiden yhteistyö- ja neuvottelumuotojen mukaan, joista on sovittu tämän sopimuksen 28 artiklan mukaisesti, sopimuspuolet määräävät ne toimenpiteet, joihin on ryhdyttävä näiden muuttavien työntekijöiden paluun järjestämiseksi ja samanlaisen terveydenhoidon, huollon ja avustamisen turvaamiseksi paluumatkalla kuin mitä he saivat menomatkalla.

3. Maastamuuttomaan asianomaisen viiranomaisen tulee vapauttaa takaisin palatessa tullimaksuista:

a) henkilökohtaiset matkatavarat;

b) kannettavat käsityökalut ja varusteet, jotka ovat senlaatuista, joita työntekijöillä on tavallisesti hallussaan ammattinsa harjoittamista varten ja jotka ovat olleet heidän hallussaan ja käytössään huomatta-

van pitkän ajan ja jotka ovat tarkoitettut heidän käytettäväkseen heidän harjoittaessaan ammattiaan.

27 artikla.

Kaksinkertainen verotus.

Kumpikin sopimuspuoli määrää erityisellä sopimuksella ne toimenpiteet, joihin on ryhdyttävä, jotta vältettäisiin muuttavien työntekijöiden ansioiden kaksinkertainen verotus.

28 artikla.

Neuvottelun ja yhteistoiminnan muodot.

1. Molemmat sopimuspuolet sopivat niistä neuvottelu- ja yhteistoimintamuodoista, jotka katsotaan tarpeellisiksi sopimuksen soveltamiseksi.

2. Milloin kummankin sopimuspuolen edustajat sitä pyytävät, Kansainvälinen työtoimisto osallistuu tähän neuvotteluun ja yhteistoimintaan.

29 artikla.

Loppumääräykset.

1. Sopimuspuolet määräävät tämän sopimuksen voimassaolo- ja irtisanomisajat.

2. Sopimukset hyväksyvät myös ne tämän sopimuksen määräykset, jotka jäävät voimaan sopimuksen päätyttyä.

VII. Suositus (N:o 87), joka koskee ammatinvalinnan ohjausta.

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutuna Genèvessä 8 päivänä kesäkuuta 1949 kolmannen kymmenennen toisen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka koskevat ammatinvalinnan ohjausta, mikä kysymys on yhdeksäntenä kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan suosituksen muotoon,

hyväksyy tänä ensimmäisenä päivänä heinäkuuta 1949 seuraavan suosituksen, jonka nimenä on oleva „Suositus, joka koskee ammatinvalinnan ohjausta, 1949”:

I. Yleistä.

1. Tässä suosituksessa tarkoittaa sana „ammatinvalinnan ohjaus” yksilön auttamista ratkaisemaan hänen ammatinvalintaansa tai ammatilliseen ylenemiseensä liittyviä kysymyksiä; tätä apua annettaessa otetaan toisaalta huomioon yksilön luonteenomaiset piirteet, toisaalta työmarkkinoiden tarjoamat mahdollisuudet.

2. Ammatinvalinnan ohjaus perustuu yksilön omaan, vapaaseen valintaan; sen päätarkoitus on antaa hänelle kaikki mahdollisuudet kehittää itseään ja saada täysi tyydytys työstään; tällöin ammatinvalinnan ohjaus pitää silmällä myös kansallisten työvoimavarojen mahdollisimman tehokasta hyväksikäyttöä.

3. Ammatinvalinnan ohjaus on jatkuvaa toimintaa, jonka pääperiaatteet pysyvät samoina ohjattavien yksilöiden iän muuttuessa. Näiden periaatteiden soveltamisella on kaikkialla välitön merkitys yksilöiden hyvinvoinnille ja kaikkien maiden taloudelliselle menestymiselle.

4. Ammatinvalinnan ohjaus on sovitettava kunkin maan erityistarpeiden mukaiseksi ja sovellettava asteettain. Sen

kehittämisen tulee kussakin maassa perustua ammatinvalinnan ohjauksen päämäärien täydelliseen ymmärtämiseen, asianmukaisen hallinnollisen järjestelmän perustamiseen ja ammattitaitoisen henkilökunnan hankkimiseen.

II. Soveltamisala.

5. Siinä määrin kuin kansalliset tai paikalliset varat ja suunnitelmat suinkin sallivat, on julkista ammatinvalinnan ohjausta annettava kaikille, jotka sitä tarvitsevat.

6. Erityisiin toimenpiteisiin on siinä yhteydessä ryhdyttävä:

a) nuoria henkilöitä, eri koulujen oppilaat mukaan luettuina, varten, jotka tarvitsevat ohjausta hakeutuessaan ansiotyöhön tai suunnitellessaan tulevaa toimialaansa;

b) kaikkia muita henkilöitä varten, jotka tarvitsevat ohjausta työnsaannissa ja siihen liittyvissä ammatillisissa kysymyksissä; näitä henkilöitä tarkoitetaan seuraavassa sanalla „täysi-ikäiset”.

III. Nuorten henkilöiden, koulujen oppilaat mukaan luettuina, ammatinvalinnan ohjauksen periaatteet ja menetelmät.

7. (1) Ammatinvalinnan ohjauksen periaatteet ja ohjelmat on määriteltävä yhteistyössä koulujen ja muiden järjestöjen ja elimien kanssa, joiden toiminta käsittää koulusta ansiotyöhön siirtyvän nuorison, sekä edustavien työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa, niin että kaikki ammatinvalinnan ohjausta saavat nuoret henkilöt voisivat hyötyä järjestelmällisestä ja yhtenäistetyistä ohjauksesta.

(2) Tämän yhteistyön puitteissa on neuvoteltava myös asianomaisten vanhempien tai holhoojien sekä vanhempain yhdistysten kanssa, milloin sellaisia on, ja pyydetävä heitä yhteistyöhön.

(3) Näitä yleisiä periaatteita sovellettaessa on otettava huomioon tämän suosituksen V osassa esitetyt hallinnollisen järjestelmän periaatteet.

8. (1) Yleisen kouluopetuksen aikana valmistava ammatinvalinnan ohjaus on liitettävä opetusohjelmaan. Tämän ohjauksen tulee ennen kaikkea saattaa nuori henkilö tietoiseksi taipumuksistaan, kyvyistään ja harrastuksistaan sekä antaa hänelle tietoja eri ammanteista ja työaloista, jotta helpotetaan nuoren henkilön sopeutumista tulevaan ammattiinsa.

(2) Valmistavaa ammatinvalinnan ohjausta on voimakkaasti tehostettava koulujen niillä asteilla, joiden jälkeen nuorella henkilöllä on valittavana joko varsinaisten ammattikurssien seuraaminen, muun koulutuksen saaminen tai työpaikan ottaminen koulunkäyntivelvollisuutensa suoritettuaan.

(3) Valmistavaan ammatinvalinnan ohjaukseen tulee sisältyä:

a) sopivassa muodossa tapahtuva, seikkaperäinen tiedoitustoiminta, joka koskee eri ammatteja ja työaloja;

b) asiantuntevien henkilöiden johtamia käyntejä teollisuus- ja liikelaitoksissa tai muilla työpaikoilla, siinä määrin kuin kansalliset ja paikalliset olosuhteet sen sallivat;

c) henkilökohtaisissa haastatteluissa annettavaa neuvontaa täydennettynä ryhmäkeskusteluilla tai esitelmillä.

9. Erityistä huomiota on kiinnitettävä kohdissa 10—15 esitettyihin, nuorten henkilöiden ammatinvalinnan ohjauksen menetelmiin ja niiden hyväksikäyttöä on edistettävä mahdollisimman laajassa mittakaavassa.

10. (1) Jokaisella nuorella henkilöllä, joka haluaa saada ammatinvalinnan ohjausta, tulee olla mahdollisuus henkilökohtaiseen neuvotteluun ammatinvalinnan ohjausta antavan virkailijan kanssa varsinkin ajankohtana, jolloin hänellä on tilaisuus siirtyä ammattikurseille tai erota koulusta saadakseen muun koulutuksen (oppilaskasvatus siihen luettuna) tai mennäseen käytännölliseen työhön.

(2) Haastattelumenetelmiä on jatkuvasti kehitettävä, jotta saataisiin mahdollisimman täydellinen analyysi ohjattavan henkilökohtaisista kyvyistä; tällöin on otettava huomioon työnsaantimahdollisuudet ja eri ammattien vaatimukset.

11. Asianomaisen koulunkäyntiä koskevaa selostusta, sisältäen, milloin se on toivottavaa ja asianmukaista, arvioinnin hä-

nen kyvyistään, opiskelutuloksistaan, taipumuksistaan ja luonteestaan, on käytettävä hyväksi ammatinvalinnan ohjauksessa tarpeen mukaan ottamalla kuitenkin huomioon selostuksen sisältämien tietojen luotamuksellinen luonne.

12. (1) Ammatinvalinnan ohjauksessa on käytettävä hyväksi sopivalla tavalla ja kehitettävä tätä varten, jos on tarpeen, nuorten henkilöiden lääkärintarkastusmahdollisuuksia.

(2) Kunkin yksityisen tapauksen edellyttämällä tavalla on syytä antaa neuvontaa ruumiilliseen kuntoutumiseen nähden ja muuta apua, joka näyttää mahdolliselta ja hyödylliseltä asianmukaisen sopeutumiseksi ammattiin.

13. (1) Milloin on mahdollista, ammatinvalinnan ohjauksessa on käytettävä asianmukaisia kyvykkyys- ja taipumuskokeita ja jos on toivottavaa, muita psykologisia testejä jokaisen yksityistapauksen edellyttämällä tavalla.

(2) On järjestettävä yksityistapauksissa neuvontaa ruumiilliseen kuntoutumiseen nähden ja annettava muuta apua, joka on asianmukaista ja mahdollista asianomaisten sopeutumiseksi ammattiin.

14. (1) Asianmukaisia ja luotettavia tietoja menestymismahdollisuuksista eri ammatti- ja työaloilla sekä työ- ja ammattikoulutusmahdollisuuksista on annettava nuorille henkilöille henkilökohtaisten haastattelujen muodossa tai muulla tavoin ottaen samalla huomioon asianomaisten taipumukset, fyysillinen kunto, kyvyt, toivomukset ja luonne sekä talouselämän vastaiset tarpeet.

(2) Tätä silmällä pitäen on asianomaisten viranomaisten oltava jatkuvassa yhteistyössä muiden julkisten ja yksityisten elinten, varsinkin edustavien työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa, jotka voivat:

a) antaa tietoja todennäköisistä vastaisista työnsaantimahdollisuuksista eri ammatti- ja työaloilla;

b) antaa apuaan laadittaessa ja solmitaessa oppisopimuksia sekä valvoa niiden soveltamista.

15. Samoin on tutkittava, olisiko suotavaa määrätä nuorten henkilöiden taipumukset antamalla heidän saada asianmukaista työkokemusta tai hankkimalla heille muita samanlaisia tilaisuuksia.

16. Erikoista huomiota on kiinnitettävä yleisen ammatinvalinnan ohjauksen puitteissa maaseudun nuorille tarkoitettujen sopivien ja asianmukaisten ammatinvalinnan ohjausmuotojen kehittämiseen.

17. Erikoista huomiota on kiinnitettävä yleisen ammatinvalinnan ohjauksen puitteissa sekä yhteistoiminnassa asianomaisten sosiaalisten huoltoelinten kanssa, sopivien ja asianmukaisten ammatinvalinnan ohjausmuotojen kehittämiseen nuorille henkilöille:

a) jotka ovat ruumiillisesti tai henkisesti vajaakykyisiä tai viallisia;

b) joilla on luonteenhäiriöitä, jotka voivat estää tai suuresti vaikeuttaa heidän sopeutumistaan ammattiin.

18. Asianomaisten kansallisten ja paikallisten viranomaisten tulee edistää mahdollisimman laajaa vapaaehtoista ammatinvalinnan ohjauksen hyväksikäyttöä, varsinkin sellaisten nuorten keskuudessa:

a) jotka voivat valita jonkun tai joitakin useista koulussa seurattavista ammatillisista oppiaineista;

b) jotka lähestyvät ikäkautta, jolloin koulunkäyntivelvollisuus päättyy;

c) jotka etsivät ensimmäisen kerran työpaikkaa;

d) jotka pyrkivät ammattioppilaisiksi tai saamaan muuta ammattikoulutusta;

e) jotka ovat työttöminä, työskentelevät taantumassa olevilla työaloilla tai jotka voivat joutua työttömiksi;

f) jotka ovat ruumiillisesti tai henkisesti vajaakykyisiä tai viallisia; tai

g) joilla on luonteenhäiriöitä, jotka voivat estää tai suuresti vaikeuttaa heidän sopeutumistaan ammattiin.

19. Asianomaisten viranomaisten tulee ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin helpottaakseen nuoren henkilön ammattia koskevien suunnitelmien toteuttamista, silloin kun nämä suunnitelmat ovat toteutettavissa; jokaisessa yksityisessä tapauksessa, jos on syytä, on tehtävä ehdotuksia, jotka koskevat näiden suunnitelmien toteuttamista, ja autettava asianomaista pääsemään yhteyteen muiden elimien ja henkilöiden kanssa, joiden tehtäviin myös kuuluu hankkia hänelle ammattikoulutus tai työpaikka hänen valitsemassaan ammatissa.

20. (1) Asianomaisten viranomaisten on ryhdyttävä toimenpiteisiin luodakseen järjestelmän, jonka avulla voidaan jatkuvasti

seurata ammatinvalinnan ohjausta saanutta nuorta henkilöä ja jonka tarkoituksena on ennen kaikkea auttaa häntä mahdollisuuksien mukaan voittamaan kaikki mahdollisesti esiintyvät vaikeudet hänen toteuttaessaan ammattia koskevia suunnitelmiaan sekä todeta, sopiiko valittu ammatti hänelle.

(2) Tähän tarkoitukseen käytettyihin menetelmiin tulee kuulua, milloin on mahdollista, edustaviin pistokokeisiin perustuvia kiertokyselyjä, jotka tekevät mahdolliseksi ammatinvalinnan ohjauksen tehokkuuden arvioimisen yksityisissä tapauksissa ja käytettyjen menetelmien ja periaatteiden arvon toteamisen. Näiden kyselyjen yhteydessä tulee olla mahdollista kerätä terveyttä koskevia tietoja mikäli mahdollista työpaikojen lääkintähuollon avulla.

IV. Täysi-ikäisten ammatinvalinnan ohjauksen periaatteet ja menetelmät.

21. (1) Yleisen ammatinvalinnan ohjauksen puitteissa on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin täysi-ikäisiä varten, jotta autettaisiin kaikkia, jotka tarvitsevat apua valitessaan ammattia tai vaihtaessaan työalaa.

(2) Tällaista auttamistoimintaa nimitetään tässä suosituksessa „täysi-ikäisten ammatinvalinnan ohjaukseksi” (conseils professionnels).

22. Mikäli kansalliset olosuhteet sallivat ja yksityistapaukset vaativat, tulee täysi-ikäisten ammatinvalinnan ohjauksen menelmiin kuulua:

a) ammatinvalinnan ohjaajan henkilökohtainen haastattelu;

b) ohjattavan aikaisemman ammatillisen työkokemuksen tutkiminen;

c) ohjattavan koulunkäyntiä koskevan selostuksen tai hänen muiden yleistä tai ammattikoulutusta koskevien todistustensa tutkiminen;

d) lääkärintarkastus;

e) asianmukaisten kyvykkyys- ja taipumuskokeiden ja jos on toivottava, muiden psykologisten testien käyttäminen;

f) taipumusten määrittäminen työkokeiden tai -näytteiden avulla tai muilla samanlaisilla keinoilla;

g) ammatillisten tietojen tutkiminen joko suullisesti tai muuten, milloin se näyttää tarpeelliselta;

h) asianomaisten fyysillisten edellytysten määrääminen eri ammattivaatimuksiin nähden;

i) tietojen antaminen työnsaanti- ja koulutusmahdollisuuksista siten, että otetaan huomioon asianomaisten taipumukset, fyysinen kunto, kyvyt, toivomukset ja kokemus sekä työmarkkinoiden tarve;

j) pistokokein suoritettu jatkuva tarkkailu, jonka tarkoituksena on todeta, onko työhön sijoitus, koulutus tai uuteen ammatin koulutus osottautunut tyydyttäväksi sekä arvioida täysi-ikäisten ammatinvalinnan ohjauksessa käytettyjen periaatteiden ja menetelmien tarkoituksenmukaisuus.

23. (1) Asianomaisten kansallisten ja paikallisten viranomaisten tulee ryhtyä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin edistääkseen mahdollisimman laajaa vapaaehtoista täysi-ikäisten ammatinvalinnan ohjauksen hyväksikäyttöä, kun on kysymys henkilöistä, jotka:

a) ensimmäisen kerran ottavat työpaikan;

b) kauan ovat olleet työttöminä;

c) ovat joutuneet tai voivat joutua työttömiksi työalan taantumisen tai työalan teknillisissä olosuhteissa, rakenteessa tai sijainnissa tapahtuneiden muutosten johdosta;

d) asuvat maaseudulla, jossa on liaksi työvoimaa vallitseviin tai odotettavissa oleviin työmahdollisuuksiin nähden;

e) haluavat käyttää hyväkseen julkisia ammattikoulutus- tai uuteen ammattiin kouluttamisen mahdollisuuksia.

(2) On ryhdyttävä tarpeellisiin ja sopiviin toimenpiteisiin, jotta yleisen ammatinvalinnan ohjauksen puitteissa ja jos on aihetta, yhteistoiminnassa asianomaisten sosiaalisten huoltoelimien kanssa, annetaan erityisohjausta invaliideille ja luonteenhäiriöistä kärsiville henkilöille, joiden on vaikea sopeutua ammattiinsa.

(3) On ryhdyttävä tarpeellisiin ja sopiviin toimenpiteisiin, jotta yleisen ammatinvalinnan ohjauksen puitteissa annetaan erityisohjausta teknikoille, vapaiden ammattien harjoittajille, virkamiehille ja työjohtajille.

24. Erikoista huomiota on kiinnitettävä täysi-ikäisten ammatinvalinnan ohjauksessa sopivien valintamenetelmien kehittämiseen työntekijöiden valitsemiseksi määrättyihin ammatteihin tai määrättyille toimialoille.

V. Hallinnollisen järjestelmän periaatteet.

25. Nuorten henkilöiden ja täysi-ikäisten ammatinvalinnan ohjaus on järjestettävä ja yhtenäistytettävä laajan kokonaisuohjelman puitteissa, joka laaditaan ja toteutetaan ottamalla huomioon paikalliset ja alueelliset olosuhteet ja joka voidaan mukauttaa näiden olosuhteiden kaikkiin mahdollisiin muutoksiin.

26. Nuorten henkilöiden ja täysi-ikäisten ammatinvalinnan ohjauksen kehityksen edistämiseksi keskusviranomaisten (lukien niihin, milloin on tarpeen, liittovaltioiden liittoyksiköiden keskusviranomaiset) tulee ryhtyä toimenpiteisiin:

a) turvataksaan tämän toiminnan riittävän rahoituksen;

b) antaakseen tälle toiminnalle sopivaa teknillistä apua; ja

c) edistääkseen sellaisten menetelmien ja sellaisen materiaalin luomista ja käyttöä, joita voidaan käyttää koko maassa.

27. Asianomaisten viranomaisten tulee ryhtyä kaikkiin tarpeellisiin ja toivottaviin toimenpiteisiin taatakseen kansallisissa ja paikallisissa puitteissa tehokkaan yhteistyön julkisten ja yksityisten ammatinvalinnan ohjauselinten kesken.

A. Nuorten henkilöiden, eri koulujen oppilaat mukaanluettuina, ammatinvalinnan ohjauksen hallinnollinen järjestely.

28. (1) Asianomaisten viranomaisten on ryhdyttävä sopiviin toimenpiteisiin yhtenäistääkseen ammatinvalinnanohjauksen ohjelmat ja toiminnan kansallisissa ja paikallisissa puitteissa samalla ottaen huomioon vanhempien etuoikeudet ja yksityisten ammatinvalinnanohjauselinten tehtävät.

(2) Näillä toimenpiteillä on pyrittävä varsinkin:

a) turvaamaan nuorille henkilöille tehokas julkinen ohjaus, mikäli tarpeen, yhteistyössä muiden asianomaisten laitosten kanssa, pitämällä huoli siitä, että vältetään kaksinkertainen työ;

b) edistämään, milloin on toivottavaa ja ottamalla huomioon tietojen luottamuksellinen luonne, sellaisten tietojen vaihtoa, jotka koskevat:

i) ammatinvalinnan ohjauksen tarpeen ja jo käytettävissä olevien mahdollisuuksien laajuutta ja laatua;

- ii) nuoria henkilöitä, jotka kääntyvät ammatinvalinnan ohjauksen puoleen;
- iii) eri toimi-, ammatti- ja työaloja;
- iv) työnsaanti- ja ammattikoulutusmahdollisuuksia;
- v) ammatinvalinnan ohjaukseen tarkoitettua materiaalia kehittämistä ja käyttöä, asianmukaiset testit mukaanluettuina.

29. (1) Ammatinvalinnan ohjauksen hallinnollinen toimivalta sekä koko maassa että kullakin paikkakunnalla on selvästi määriteltävä.

(2) Tällöin vastuun tulee ensi sijassa kuulua:

- a) joko yhteisesti kouluviranomaisille ja työnvälitysviranomaisille; tai
- b) jommallekummalle näistä viranomaisista, jonka on oltava läheisessä yhteistyössä toisen kanssa.

30. (1) On ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotta neuvoa-antavien komiteoiden välityksellä saadaan työnantajien ja työntekijöiden edustajat osallistumaan ammatinvalinnanohjauspolitiikan suunnitteluun ja toteuttamiseen.

(2) Sellaisten komiteoiden tulee toimia kansallisissa ja, mikäli mahdollista, paikallisissa puitteissa; niihin tulee kuulua yleensä sellaisten julkisten ja yksityisten laitosten edustajia, mitkä käsittelevät kasvatus-, ammattikasvatus- (oppilaskasvatus siihen luettuna), ammatinvalinnanohjaus- tai muita kysymyksiä, jotka välittömästi koskevat nuorten henkilöiden sopeutumista ammattiin.

B. Täysi-ikäisten ammatinvalinnan ohjauksen hallinnollinen järjestely.

31. (1) Hallinnollisen toimivallan täysi-ikäisten ammatinvalinnan ohjauksessa tulee kuulua ensi sijassa julkiselle työnvälitykselle; tällöin on otettava huomioon julkisen viranomaisen opetus- tai muille laitoksille myöntämä hallinnollinen toimivalta.

(2) Julkisiin työnvälitystoinimistöihin tulee kuulua, mikäli mahdollista, jokaisessa hallinnollisessa portaassa, erityisiä osastoja tai toimihenkilöitä täysi-ikäisten ammatinvalinnan ohjausta varten.

(3) On ryhdyttävä hallinnollisiin toimenpiteisiin, milloin on tarpeellista ja toivottavaa, jotta taataan julkisen työnvälityksen

yhteistoiminta sellaisten täysi-ikäisten ammatinvalinnanohjauselinien kanssa, joita on perustettu erityisiä ryhmiä tai henkilöitä varten.

32. On ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin kansallisissa ja paikallisissa puitteissa, jotta järjestetään täysi-ikäisten ammatinvalinnan ohjaus läheiseen yhteyteen:

- a) kaiken muun julkisen työnvälitystoininnan kanssa;
- b) muun ammatinvalinnanohjauksen kanssa;
- c) yleis- ja ammattioppilaitosten kanssa;
- d) työttömyysvakuutuksista ja työttömyysavustuksista huolehtivien hallinnollisten elimien kanssa;
- e) niiden hallinnollisten elimien kanssa, jotka huolehtivat ammattikoulutuksesta ja uuteen ammattiin koulutuksesta tai muista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on edistää työvoiman liikkuvaisuutta ammatillisessa tai maantieteellisessä mielessä;
- f) edustavien työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa; sekä
- g) sellaisten julkisten tai yksityisten järjestöjen kanssa, jotka pyrkivät tekemään vammaiset uudelleen työkykyisiksi.

VI. Henkilökunnan koulutus.

33. (1) Taatakseen ammatinvalinnan ohjauksen tehokkuuden, asianomaisten viranomaisten tulee huolehtia siitä, että riittävän suuri henkilökunta, jolla on tarpeellinen koulutus, kokemus ja muu pätevyys, kiinnitetään palvelukseen, ja että järjestetään mahdollisimman laajassa mittakavassa sekä yhteistyössä, mikäli on tarpeen, muiden asianomaisten laitosten kanssa, ammatinvalinnan ohjaajien tieteellinen ja teknillinen erikoiskoulutus.

(2) Tässä tarkoituksessa suoritettaviin toimenpiteisiin tulee kuulua esim.:

- a) asianomaisen viranomaisen suorittama ammatinvalinnan ohjaajien minimipätevyysvaatimusten määrittely;
- b) asianomaisen viranomaisen suorittama säännösten laatiminen, jotka koskevat tämän henkilökunnan valintaa näiden pätevyysvaatimusten mukaan;
- c) erikoisopetuksen järjestäminen henkilöille, jotka haluavat harjoittaa ammatinvalinnan ohjausta;

d) täydennys- ja kertausopetuksen järjestäminen koko henkilökunnalle;

e) sellaisten työhönottamis- ja työehtojen soveltaminen asianomaisen viranomaisen puolelta, jotka ovat niin edulliset, että pätevät henkilöt ovat halukkaita antautumaan tälle alalle ja sillä pysymään.

(3) On harkittava:

a) eri aloilla toimivien ammatinvalinnan ohjaajien vaihtoa;

b) sellaisen teknillisen aineiston julkaisemista, joka on omiaan kehittämään tämän henkilökunnan ammattitaitoa.

(4) Milloin on aihetta, jäsenvaltioiden tulee olla yhteistyössä henkilökunnan koulutukseen nähden ja halutessaan ne voivat turvautua Kansainvälisen työtoimiston apuun.

VII. Tutkimukset ja julkaisutoiminta.

34. (1) On ryhdyttävä erikoistoimenpiteisiin, jotta järjestelmällisesti edistetään ammatinvalinnan ohjauksen menetelmiä koskevaa virallista ja yksityistä tutkimus- ja kokeilutoimintaa.

(2) Julkisen työnvälityksen tulee osallistua sellaiseen tutkimustoimintaan.

(3) Olosuhteista riippuen näihin tutkimuksiin tulee kuulua sellaisten kysymysten tutkiminen kuin:

a) ohjattavien haastattelutekniikka;

b) eri ammattien harjoittajilleen asetettujen vaatimusten täsmällinen erittely;

c) eri aloja ja ammatteja koskeva, ammatinvalinnan ohjaukseen nähden tarkoituksenmukainen tiedoitustoiminta;

d) soveltuvuuskokeiden ja muiden psykologisten testien käyttö;

e) ammatinvalinnan ohjauksessa käytettyjen mallikaavakkeiden laatiminen; sekä

f) menetelmät, joiden avulla voidaan arvioida ammatinvalinnan ohjauksen tehokkuus.

35. Viranomaisten, joiden tehtävänä on huolehtia ammatinvalinnan ohjauksesta, on pyrittävä järjestelmällisesti, yhteistyössä työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa, ja mikäli tarpeellista, muiden asianomaisten laitosten kanssa, saattamaan yleinen mielipide tietoiseksi ammatinvalinnan ohjauksen päämääristä, periaatteista ja menetelmistä.